

TORSDAG DEN 20. JANUAR 2011

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen.

3. Beretning om konkurrencepolitikken 2009 (forhandling)

Formanden. – Første punkt på dagsordenen er betænkning (A7-0374/2010) af Derk Jan Eppink for Økonomi- og Valutaudvalget om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 (2010/2137(INI)).

Derk Jan Eppink, *ordfører.* – (EN) Hr. formand! Nu om dage betragtes konkurrence ofte som noget, der gør livet svært. Der er folk, der foretrækker hyggelige aftaler, der er indgået under behagelige forhold, som en beskyttelse mod den barske, globale konkurrence. Kommissæren bør dog være klar over, at konkurrence ikke ødelægger, men derimod redder Europas økonomi. Europa står ved en korsvej. Vil det skabe en overførselsøkonomi med lav vækst og høj strukturel arbejdsløshed, eller vil det have en velstandsskabende økonomi, som lever op til den globale konkurrence?

Et fodboldhold, som ikke er konkurrencedygtigt, taber alle sine kampe. En økonomi, som ikke er konkurrencedygtig, mister investeringer, arbejdspladser og i sidste ende grundlaget for sine sociale ordninger. Da den europæiske konkurrencepolitik hører under Europa-Kommissionens enekompetence, spiller De, hr. kommissær – eller snarere kommissær Almunia, som De vikarierer for – en afgørende rolle.

I denne uge offentliggjorde FN tal om udenlandske direkte investeringer i 2010. USA tiltrak 43 % flere udenlandske investeringer end i 2009. Udenlandske direkte investeringer i Latinamerika steg med 21 % og i Asien med 10 %. I EU faldt de med 20 % – hvad var årsagen til det? Pengene går derhen, hvor aktiviteterne er. Tilsyneladende betragter investorerne Europa som det passive kontinent, der kun skaber dårlige væksttal. Det viser et EU med et konkurrencemæssigt underskud.

Kommissionen er nødt til at sikre lige vilkår for iværksætteraktivitet i Europa, for at kontinentet kan klare sig i den globale konkurrence. Vi kender alle Kina.

Vi vil gerne gøre Dem opmærksom på nogle aspekter af konkurrencepolitikken i 2009, hvoraf mange er synlige i dag. Det centrale spørgsmål nu er konsekvenserne af en betragtelig statsstøtte til finanssektoren. Staterne har uddelt skatteborgernes penge for at forhindre finanssektorens sammenbrud. Hvis vi havde tilladt en nedsmeltning af finanssektoren, kunne flere millioner europæiske borgere også have vinket farvel til deres opsparing og pension. Det siger dog sig selv, at en statsstøtte i denne størrelsesorden har skabt konkurrenceforvridning. Derfor skal den hurtigst muligt stoppes, og pengene skal betales tilbage til de europæiske skatteborgere.

Mit første spørgsmål til kommissæren er derfor: Hvor midlertidig er den midlertidige ramme, og hvordan skal den udfases? Jeg håber, De vil kaste lys over dette spørgsmål på kommissær Almunias vegne.

Et andet aspekt er Den Europæiske Centralbanks likviditetsstøtte til visse banker for at holde dem i live. Jeg indrømmer, at der er en berøringsflade mellem pengepolitik og konkurrencepolitik – men var dens konsekvenser med til at fordreje konkurrencen? Det vil jeg gerne have svar på.

Et andet spørgsmål er regelsættet for frasalg. Arbejdskriterierne for indskrænkning af virksomheder er tilstrækkelig klare og rimelige. Nu bør vi se fremad. Hvad skal der ske, hr. kommissær? Medlemsstaterne har gjort meget for at rekapitalisere finanssektoren med delvis og/eller fuld nationalisering af kreditinstitutter med skatteborgernes penge. Det er noget, der skal udredes. Men når medlemsstaterne begynder at trække sig ud af de finansielle institutioner, så de genvinder deres private status, er der en risiko for, at de vil efterlade sig en medgift eller en bryllupsgave. En sådan medgift kan anvendes til at styrke finansielle institutioners stilling på det private marked.

Det er et træk, vi ofte har set i privatiseringsprocessen. Jeg husker det alt for godt inden for postsektoren. Regeringerne styrkede deres postudbydere, lige før denne gik ind på det private marked. Jeg har i et brev gjort kommissær Almunia opmærksom på den langvarige undersøgelse af den tyske postudbyder. Kommissionen er også ved at indlede undersøgelser af den britiske, franske og belgiske postudbydere, da disse postmarkeder liberaliseres i år.

Derfor vil jeg anmode kommissæren om at være opmærksom på medgiftsfænomenet i finanssektoren. Det er bedre at forebygge et problem end at skulle igennem en lang retssag.

Jeg vil gerne takke kommissæren – og kommissær Almunia – for samarbejdet og takke GD Konkurrence, som jeg ved, er et af de bedste generaldirektorater i Kommissionen.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! På vegne af næstformand Joaquin Almunia, som ikke kan være til stede i formiddag, vil jeg først takke ordføreren, Derk Jan Eppink, for hans arbejde med beretningen om konkurrencepolitikken 2009. Jeg vil også gerne takke ordførerne for udtalelserne fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget, fru Koch-Mehrin, hr. Buşoi og fru Cramer.

Kommissionen glæder sig over betænkningens positive tone og den støtte til vores aktiviteter på det konkurrencepolitiske område i 2009, der kommer til udtryk, især i forbindelse med den økonomiske og finansielle krise. Vi er enige med Dem i, at konkurrence er afgørende, hvis vi vil sikre lige vilkår på det indre marked og fremme en bæredygtig vej ud af krisen. Derfor står Kommissionen stadig fast på sit klare standpunkt med hensyn til konkurrencebegrænsende adfærd og fusioner.

Kommissionen har desuden taget de mange – mindst 10 – anmodninger om specifikke beretninger og undersøgelser ad notam. På grund af vores prioriteringer og begrænsede ressourcer er det ikke muligt for Kommissionen at udarbejde alle disse beretninger. Som kommissær Almunia meddelte Økonomi- og Valutaudvalget i november, vil Kommissionen analysere, hvilke virkninger de midlertidige statsstøtteforanstaltninger, der blev truffet i forbindelse med krisen, har haft på konkurrencen. Det bliver vanskeligt, men krisen giver os nogle muligheder for at lære, som vi simpelthen ikke må lade gå fra os.

For det andet vil jeg gerne gentage her, at disse foranstaltninger naturligvis er midlertidige. Kommissionen forlængede kriserammerne for statsstøtte indtil udgangen af 2011, fordi de økonomiske forhold stadig er usikre. Den gradvise udfasning af disse foranstaltninger er dog allerede påbegyndt. Nogle af foranstaltningerne er afsluttet, mens andre er opretholdt under strengere vilkår.

For det tredje tager Kommissionen – vedrørende privat håndhævelse af konkurrencereglerne – Parlamentets støtte til oprettelsen af en europæisk form for kollektiv klageadgang samt dets anmodning om specifik EU-lovgivning for at sikre kompensation til ofre for krænkelse af EU's kartel- og monopolregler til efterretning. Kommissionen vil lancere en offentlig høring i begyndelsen af 2011 om en europæisk tilgang til kollektiv klageadgang. Herefter er planen, at den vedtager en meddelelse på grundlag af høringen.

Til sidst vil jeg gerne kommentere den bekymring, der er givet udtryk for, vedrørende konkurrencen inden for konkrete sektorer som energi, transport, fødevareforsyningskæden og nye digitale industrier. Kommissionen deler Deres bekymring, og vi vil opretholde vores intensive håndhævelsesaktiviteter på disse områder i tæt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.

Silvana Koch-Mehrin, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi.* – (DE) Hr. formand! Konkurrencepolitik er en af EU's vigtigste og mest centrale politiske områder. En god konkurrencepolitik betyder, at markederne kan fungere korrekt. En god konkurrencepolitik betyder også, at forbrugerne kan få glæde af et bredt udsnit af varer til rimelige og overkommelige priser. En god konkurrencepolitik bidrager også til at skabe vækst i Europa igen. Derfor vil jeg gerne påpege over for kommissæren, hvor vigtigt det er at inddrage alle de områder, han har nævnt, i konkurrencepolitikken. Det er også vigtigt at styrke små og mellemstore virksomheder, da de er drivkraften bag vækst i Europa. Markedsbarrierer skal ophæves, hvilket også indebærer, at de for store omkostninger, som stadig findes på områder, hvor konkurrencen ikke fungerer, skal fjernes, f.eks. roamingtakster på mobiltelefoni, hvor der stadig ikke er konkurrence – hvilket bør ændres.

Endelig vil jeg gerne rette en stor tak til ordføreren, hr. Eppink, for hans fremragende arbejde, og til Kommissionen vil jeg sige: Sæt ambitiøse mål.

(Bifald) <BRK>

Cristian Silviu Buşoi, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.* – (EN) Hr. formand! Jeg vil indlede med at rose Kommissionen for dens fleksible anvendelse af konkurrencereglerne under den aktuelle finansielle og økonomiske krise. Det er meget vigtigt, at krisen ikke bruges som et påskud for at afskaffe konkurrence, og det er godt, at Kommissionen allerede har udvist en fast holdning over for karteller. Vi er nødt til at sikre, at der er exit-mekanismer, og at vi vender tilbage til normale markedsvilkår så snart som muligt.

Der er nogle områder – som kommissæren også var inde på – hvor konkurrencen kan blive bedre. Der er bl.a. tale om energimarkedet, hvor regulerede energipriser stadig fordrejer konkurrencen, og gennemførelsen af det indre jernbanemarked kan også give europæiske rejsende store fordele. Kommissionen bør også være særlig omhyggelig inden for konkurrencen på markedet for lægemidler, især hvad angår den praksis, der ses hos producenter af patentmedicin, som begrænser markedsadgangen for generiske lægemidler.

Endvidere vil jeg opfordre Kommissionen til målrettet at sikre konkurrence mellem offentlige og private hospitaler med en modig indsats mod krydssubsidiering til fordel for

offentlige hospitaler. Kommissionen er nødt til at få budskabet om konkurrencepolitikkenes fordele for forbrugerne mere tydeligt igennem.

Michael Cramer, *ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget.* – (DE) Hr. formand! Jeg vil indlede med at takke ordføreren for et fremragende samarbejde.

Transport er også et afgørende spørgsmål i forbindelse med konkurrence. Når det kommer til stykket, tegner transport sig for 30 % af CO₂-emissioner, og derfor glæder det mig, at transport er blevet accepteret som et af de centrale krav i EU's 2020-strategi.

Vi har dog stadig illoyal konkurrence, og derfor er Kommissionen nødt til at gøre en indsats. F.eks. er luftfartssektoren, som er den ypperste klimaforbryder, fritaget for moms og told på brændstof. Dette betyder, at de europæiske skatteborgere betaler 30 mia. EUR årligt til luftfart, bare for at flyselskaberne kan tilbyde flyrejser mellem storbyerne til den samme pris som en kortere tur med en taxi. Her må jernbanerne bære byrden. Alle lokomotiver pålægges en obligatorisk jernbaneafgift for hver tilbagelagt km. Afgiften er obligatorisk, og der er ikke nogen maksimumgrænse. På vejene er det helt op til medlemsstaterne, om de vil opkræve vejafgifter. Afgifterne gælder for det meste kun på motorveje og kun for tunge lastbiler på 12 t og derover. Med andre ord opkræver nogle medlemsstater en høj jernbaneafgift, men slet ingen vejafgifter. Det kan vi ikke tolerere, da det slet ikke er hensigtsmæssigt. Hvis vi ikke ændrer vores rejsevaner, vil det jo aldrig lykkes os at afværge klimaændringerne. Men det er vi nødt til at gøre. Derfor er De også nødt til at skabe loyal konkurrence i transportsektoren.

Arturs Krišjānis Kariņš, *for PPE-Gruppen.* – (LV) Hr. formand, hr. kommissær! Vi er alle dovne. Hvis der er noget, vi kan undgå at gøre, vil de fleste bestemt undgå det. Forretning er ingen undtagelse i den henseende. Størsteparten af iværksættere (er jeg overbevist om) drømmer om muligheden for at blive eneleverandører, så de kan bestemme vilkårene, i stedet for at forbrugerne bestemmer dem. Konkurrence er netop det, der sikrer forbrugerne ikke kun lave priser, men også den bedste kvalitet. Desværre har vi stadig adskillige sektorer i EU, hvor der ikke er nogen egentlig konkurrence. Den første er energi. Der er stadig isolerede markeder i flere egne i Europa, hvor der, af retligt set tekniske årsager, slet ikke er konkurrence. Hvad er resultatet? Kunstigt høje priser for forbrugerne. Et konkret eksempel er de baltiske lande og gasmarkedet. Som kommissær Oettinger selv har indrømmet, betaler de tyske forbrugere på nuværende tidspunkt 30 % mindre for naturgas end forbrugere i de baltiske stater. Hvorfor er der konkurrence ét sted, men ikke i de baltiske stater? Det må der ændres på. Der er et andet område, hvor der ikke er reel konkurrence, nemlig landbrugssektoren. Uden at komme ind på, hvordan støtte som sådan påvirker landbrugsmarkedet, har vi i Europa meget ulige vilkår medlemsstaterne imellem, hvad angår landbrugsbetalinger og -støtte. Hvad betyder dette? Det betyder, at de europæiske forbrugere betaler kunstigt højt priser mange steder, og naturligvis går det også ud over landmændene. Jeg vil opfordre Dem til at støtte denne betænkning, som vedrører Kommissionens arbejde "mod konkurrence" i 2009. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at arbejdet ikke er færdigt med dette, og at vi må udvide rækken af områder, hvor der skal være konkurrence.

Antolín Sánchez Presedo, *for S&D-Gruppen.* – (ES) Hr. formand! Betænkningen om konkurrencepolitikken 2009 er højst sandsynligt en af de mest omfattende og grundige betænkninger, som Parlamentet har udarbejdet til dato – det er lykkedes Økonomi- og Valutaudvalget at indarbejde udtalelser fra tre andre parlamentsudvalg – og den blev udarbejdet efter en periode på fem år, som fulgte efter gennemførelsen af to vigtige

forordninger, moderniseringsforordningen og fusionsforordningen, der har spillet en positiv rolle i konkurrencepolitikken. Gennemførelsen af forordningerne kunne dog forbedres, hvis der var større overensstemmelse mellem prioriteterne, hvis samarbejdsindsatsen blev forstærket, den administrative byrde blev mindsket, og der var konvergens mellem nationale love og EU-love.

Betænkningen inddrager offentlige tjenesters betydning for opfyldelsen af borgernes grundlæggende behov, og dette, mener vi, bør understreges inden for den nye ramme, som er opstillet med Lissabontraktaten. Derfor vil den hjælp, som har til formål at tilbyde borgerne en passende universel bredbåndsdekning til overkommelige priser, blive støttet, også i lyset af informationssamfundets betydning, og vi opfordrer til at være opmærksom på udviklingen i roamingpriser på telekommunikationsområdet i kommende betænkninger.

Konkurrencepolitik spiller en central rolle inden for finansielle tjenesteydelser. Den hjælp, der er givet, har bidraget til at stabilisere og afbøde virkningerne af den økonomiske krise. Betænkningen understreger dens foreløbige karakter, og at en udvidelse heraf skal ske på strengere betingelser, ligesom der skal skabes lige vilkår i exit-processen for at undgå eventuelle moralske risici og, først og fremmest, for at de finansielle institutioner, som ikke har anmodet om statsstøtte, genvinder deres konkurrencemæssige position.

På den finansielle arena fremhæves desuden tre ting: gennemsigtige finansielle oplysninger, kravet om, at det europæiske betalingssystem skal være tilgængeligt, ikke-diskriminerende og effektivt, og for det tredje kravet om at bekæmpe usædvanligt høje priser i grænseoverskridende betalinger med betalingskort. I betænkningen udtrykkes desuden bekymring med hensyn til små og mellemstore virksomheder og energi, ligesom der er tilslutning til anbefalingerne fra gruppen på højt plan vedrørende mælkesektoren – som går ind for, at en styrkelse af producenternes forhandlingsposition og kontraktretlige forhold skal være forenelig med konkurrencepolitikken – og Kommissionen opfordres til at tage lovgivningsinitiativ for at gøre det nemmere at indlede individuelle eller kollektive erstatningssøgsmål som følge af overtrædelser af konkurrencereglerne, idet man dog bør undgå overdrivelser som i det amerikanske system.

Jeg vil derfor complimentere ordføreren, hr. Eppink, for hans fremragende arbejde.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil indlede med at complimentere ordføreren. Vi har arbejdet sammen (da jeg var ordfører sidste år), hvilket bringer mig til min første kommentar.

Jeg har lagt mærke til, at der under disse årlige forhandlinger om konkurrencepolitikken foregår en udveksling af synspunkter i en meget venlig og høflig tone, hvorefter Kommissionen blot fortsætter, som den plejer, fordi den har enekompetence på dette område. Dette bør ændres, nu hvor vi drøfter økonomisk ledelse i forbindelse med EU. Europa-Parlamentet bør have en langt større rolle i udformningen af konkurrencepolitik, og derfor vil jeg opfordre Kommissionen til især at følge anbefaling 3 og 4 og tage rapporteringen tilbage til Europa-Parlamentet om dens anbefalinger meget alvorligt.

For det andet bør en beretning i mine øjne være mere end blot en sammenfatning af de tiltag, der er gennemført. Den bør indeholde en analyse af konkurrencepolitikernes virkning, hvilket mangler på nuværende tidspunkt. De siger, at De vil udarbejde en beretning om den midlertidige statsstøtteramme, da det er Deres prioritet, men vi har i årevis bedt om sådanne analyser: om grøn konjunkturopgang, om statsstøtte til innovation og om

statsstøtte til offentlige tjenester. Det har taget alt for lang tid, så jeg vil bede Kommissionen om at foretage mere dybdegående analyser.

Endelig vil jeg indtrængende gentage de opfordringer – som vi har fremsat i årevis – til at gennemføre en sektorundersøgelse af onlinereklamer og søgemaskiner. Det skulle have været gjort for længe siden, og jeg vil gerne bede kommissæren oplyse, hvornår de agter at foretage en sådan undersøgelse.

Philippe Lamberts, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke kommissær Almunia, som ikke er til stede i dag, men som bruger meget tid sammen med os i Økonomi- og Valutaudvalget, selv om det ikke er Europa-Parlamentets domæne, og derfor investerer tid i en løbende dialog med Parlamentet om disse anliggender.

Jeg vil også takke ordføreren. Vi gør ofte dette formelt, men selv om hr. Eppinks og mit parti ofte er uenige om mange ting, må jeg sige, at der ikke var nogen tabuemner i vores drøftelser under udarbejdelsen af denne betænkning. Alle spørgsmål blev behandlet indgående i en meget konstruktiv ånd. Det er vigtigt at fremhæve.

Jeg vil nu gå videre til tre punkter, hvor jeg mener, at Kommissionen bør tage affære. Det ene, som også blev fremhævet, er finanssektorens betydning, idet den rent faktisk tillægges for stor vægt i økonomien.

Vi ved, at den finansielle krise har betydet, at de finansielle koncerner, der klarede sig, kom større og stærkere ud på den anden side. Der er således et reelt problem med markedsforvridding på det område, og det vedrører ikke kun særlige statsstøtteforanstaltninger, som er indført af medlemsstaterne for at hjælpe deres finanssektor, men også – hvilket vi har fremhævet i betænkningen – forskellige former for direkte støtte fra Den Europæiske Centralbank (ECB), som – er jeg bange for – slet ikke er gennemsigtige.

Derfor vil vi opfordre Kommissionen til at fokusere på den måde, hvorpå ECB har hjulpet bankerne, da det står klart, at de banker, som gik til ECB for at få hjælp, fik en form for støtte, som banker med en bedre ledelse ikke bad om. Banker, der blev drevet korrekt, har derfor på en måde været ofre for markedsforvridding.

Den anden sektor er råvaresektoren, især fødevareråvarer. Vi ved, at store landbrugsindustrielle virksomheder og store detailvirksomheder har en markedsposition, der giver dem alt for stor indflydelse på prisdannelsen. En markedsundersøgelse af dette spørgsmål er absolut nødvendig.

En anden ting, som absolut ikke er af sekundær betydning, er skattekonkurrence. Som bekendt anvender de fleste medlemsstater, heriblandt min egen og mange andre, former for skattekonkurrence, som er meget skadelige for almene europæiske interesser. Disse former for konkurrence må bremses. Jeg ved, at Kommissionen er ved at interessere sig for spørgsmålet igen, men jeg vil indtrængende opfordre kommissær Almunia og kommissær Šemeta til at tage fat på dette problem.

Det sidste, jeg gerne vil nævne, er, at det glædede os at konstatere, at kommissær Almunia allerede har indført bøder inden for forskellige sektorer, efter at han blev kommissær, især inden for luftfragtsektoren. Vi glæder os også over den undersøgelse af Google, som er indledt, og som jeg tror delvis besvarer den bemærkning, som fru in 't Veld kom med lige før.

(Taleren indvilligede i at besvare et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Formanden. – Hr. Lamberts! Hans-Peter Martin har brugt sit blå kort til at tilkendegive, at han gerne vil stille Dem et spørgsmål. Vil De høre hans spørgsmål? Mange tak.

De har 30 sekunder til at stille hr. Lamberts spørgsmål om emnet, hr. Martin!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Hr. Lamberts omtalte den særlige støtte, som banker har modtaget fra Den Europæiske Centralbank. Måske kan han gå lidt mere i detaljer med, hvad han mener, og hvordan dette fungerede? Han nævnte også, at denne støtte skal afskaffes. Hvordan vil han foreslå, at vi tager kontrol her og sikrer, at de forkerte mennesker ikke scorer en stor fortjeneste?

Formanden. – Det er et stort spørgsmål at besvare på kun 30 sekunder. Jeg har dog tiltro til hr. Lamberts' evne til at opsummere.

Philippe Lamberts, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! At besvare sådan et spørgsmål på 30 sekunder er selvfølgelig næsten umuligt.

Hvad er problemet her? Den Europæiske Centralbank (ECB) indvilger i at yde – ubegrænset – likviditet til banker, som anmoder herom, og accepterer alle slags aktiver som sikkerhed for denne likviditet. Vi har imidlertid ikke noget klart billede af, hvilke former for aktiver der er tale om. Vi har også en stærk mistanke om, at mange af dem er dårlige eller nødlidende aktiver, hvis reelle markedsværdi er meget vanskelig at bestemme, og nogle af aktiverne er måske endda værdiløse.

Derfor udgør dette under sådanne omstændigheder en direkte form for støtte. Hvis ECB ikke stillede likviditet til rådighed til gengæld for disse garantier, som rent faktisk har en temmelig kort løbetid, er det naturligvis muligt, at nogle af disse finansielle institutioner ville gå konkurs.

Det er ikke ligetil at finde en løsning på dette, men under alle omstændigheder vil det første skridt være at skabe gennemsigtighed om disse aktiver.

Formanden. – Tak til hr. Lamberts for et så klart svar på et så indviklet spørgsmål.

Kay Swinburne, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne complimentere Derk Jan Eppink for hans grundige betænkning, som er fremkommet på grundlag af fornuftige forhandlinger, og som dækker så mange emner. Som udgangspunkt bør konkurrencepolitik have en central plads i det europæiske indre marked, og solide konkurrencemæssige principper bør indgå i al EU-lovgivning. Konkurrence bør skabe et stærkere marked for EU-borgerne og give EU mulighed for at blive mere konkurrencedygtig på globalt plan.

Der er risiko for, at dette princip går tabt i den seneste bølge af lovgivning om finansielle tjenesteydelser. Vi er nødt til at udnytte enhver mulighed for at skabe mere konkurrence på markeder, som domineres af store markedsdeltagere, og skabe et mere dynamisk marked. I den derivatlovgivning, som nu er til forhandling, kan vi sørge for, at vi ikke skaber eller styrker monopoler, ved at støtte åben adgang til centrale modparter og deslige, og ved at sikre, at alle aktører har adgang til vigtige datastrømme.

Under den kommende revision af MiFID-direktivet må vi huske, at dets oprindelige formål var at åbne Europas aktiemarkeder for konkurrence, og efter udvidelsen med nye aktivkategorier må vi sikre, at konkurrenceprincipperne overholdes, da en kombination af disse i mærkbar grad har sænket handelsgebyrerne for aktieinvestorer gennem de seneste tre år.

Når vi overvejer reformer for revisorer, kreditvurderingsbureauer og andre leverandører af finansielle tjenesteydelser, kan vi tage stilling til, hvor hindringerne for markedsadgangen er, og forsøge at nedbryde disse. Jeg mener, at en indsats for konkurrence inden for centrale brancher er den måde, hvorpå vi vil skabe EU's sande vækstpotentiale og puste nyt liv i vores økonomier i en verden under evig forandring.

Thomas Händel, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Ifølge denne beretning skaber Kommissionen resultater med konkurrencepolitikken. Vi bør dog ikke glemme, at ureguleret konkurrence også kan medføre stigende arbejdsløshed, så skellet mellem rig og fattig bliver endnu større.

I EU går den frie konkurrence stadig forud for borgernes sociale behov. En brændende tillid til frie markeder kan ikke dække over den kendsgerning, at disse markeder ikke blot slår fejl igen og igen, men også er ude af stand til at skabe varig social retfærdighed. Nogle få procedurer, som skal forhindre fordrejning af konkurrencen og prisfastsættelsen, vil ikke være nok til at løse dette problem. Et retfærdigt og socialt indre marked vil kun fungere med en stærk og retfærdig regulering. Der er et presserende behov for en yderligere indsats her. For flere og flere institutioner, som leverer forsyningspligtigheder, er det f.eks. ikke acceptabelt at blive udsat for privat konkurrence.

I betænkningen gives råd om Kommissionens fremtidige konkurrencepolitik. Der er et presserende behov for en langt stærkere forbrugerbeskyttelse og for, at forsyningspligtigheder fritages fra konkurrencereglerne og fra kartelkontrollen. Det er også nødvendigt at indføre en kontraktbestemmelse, der begunstiger sikker social fremgang og tillægges den samme vigtighed som konkurrencereglerne i Europa.

William (The Earl of) Dartmouth, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er ikke ofte, jeg har noget godt at sige om Gordon Brown, men han handlede hurtigt, beslutsomt og effektivt for at håndtere bankkrisen i Det Forenede Kongerige, selv om jeg må påpege, at den i det store hele blev forværret i løbet af hans katastrofale 10 år i embedet som finansminister.

Bankredningen i Det Forenede Kongerige gik dog langsommere, end den kunne have gået, på grund af konsekvenserne af EU's konkurrencepolitik. Min fremragende kollega, professor Tim Congdon, har skrevet en pjeces om dette. Sagen er, at disse anliggender bør håndteres på nationalt plan og ikke af Kommissionen. Kommissionen ved ganske enkelt ikke, hvad den gør, og bør holde sig langt væk.

De sidste 15 sekunder skal handle om den sjældent deprimerende tale, som hr. Lamberts holdt om skattekonkurrence. Skattekonkurrence er årsagen til, at vi har lavere skatter. Det, han talte for, var en finanspolitik på EU-plan, som ville betyde højere skatter i hele EU. Det er, hvad det er, og jeg vil bede hr. Lamberts og hans kolleger om at kalde det det næste gang.

Formanden. – Dette er snarere en personlig udtalelse, end det er en tale under proceduren med det blå kort. Jeg opfordrer Dem på det kraftigste til at gøre det kort, hr. Lamberts. Lad os lige se, om ikke De kan oplyse Deres kollega om Deres synspunkt på bare 30 sekunder.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Lord Dartmouth får De Grønne til at fremstå som fortalere for høje skatter for de høje skatters skyld. Jeg vil blot stille Dem, Lord Dartmouth, et meget simpelt spørgsmål. Hvis tjenesteydelser såsom uddannelse, sundhed og sikkerhed har en værdi, går jeg ud fra, at De er nødt til at finde ud af, hvordan de skal finansieres. Er det rigtigt forstået?

Formanden. – Nej, vi vil ikke gå ind i nogen diskussion om dette.

Hr. Dartmouth, De kan svare hr. Lamberts senere ude på gangen. Reglerne tillader imidlertid ikke, at et spørgsmål besvares med et andet spørgsmål.

De har 15 sekunder.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) (*åbningsord uhørlige, da mikrofonen var afbrudt*) ... den person, der stillede spørgsmålet, har ret til at svare. De har opfundet nye regler – Deres egne regler – som formand. De tager helt fejl.

Formanden. – Ja, jeg opfinder regler. Vi opfinder regler hele tiden, og vi bidrager til den demokratiske proces i Parlamentet. Tak for, at De anerkender det.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at rose Dem for at tillade denne dialog. Det er lidt uheldigt, at Earl of Dartmouth ikke forstod, at De også gav ham mulighed for at svare. Jeg mener, det er rigtig positivt, når en person som hr. Lamberts kommer med så konkrete forslag, og når vi får mulighed for en livlig forhandling, så folk kan svare mere direkte, hvilket netop er det, vi ønsker her i Parlamentet. Måske De vil give ham mulighed for et kort svar senere.

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor hr. Lamberts sluttede. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for gennemsigtighed i banksystemet. Offentligheden er stadig helt uvidende om, at disse subsidier som følge af finanskrisen har gjort noget helt uforståeligt ud fra EU's standarder. De gør det klart, at konkurrence i sig selv ikke altid kan gøre det uden subsidier, når der er større målsætninger på spil. Det, der gør, at hele dette erhverv er en bitter pille at sluge, er, at de banker, der har modtaget støtte, endnu en gang skaber profit og i nogle tilfælde faktisk går imod de fælles europæiske interesser. Men nok om finansmarkedet.

Det andet punkt, jeg gerne vil drøfte, er et, som De alle har hørt mig nævne før – spørgsmålet om lægemidler. Jeg synes, det er yderst beklageligt, at vi stadig ikke har gjort de fremskridt, der har været mulige og nødvendige i årtier. Det ville virkelig være et stort skridt fremad for Europa, hvis borgerne i mit land, Østrig, og i Tyskland og andre lande kun skulle betale det samme for lægemidler som deres medborgere i andre af EU's medlemsstater. Dette er kartellernes og de store selskabers værk. Jeg mener, at Kommissionen har mulighed for og pligt til endelig at gøre noget her.

Det andet aspekt af dette spørgsmål er lægemiddeltilladelser. Der foretages stadig unødvendige forsøg, både på dyr og på mennesker. Der foretages en masse unødvendigt dobbeltarbejde. I sammenhæng med det europæiske indre marked er det noget, som skulle have været løst i sidste århundrede. Jeg vil endnu en gang gerne opfordre Dem til at træffe intensive foranstaltninger.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Hr. formand! Vores øjne hviler i øjeblikket på topmødet mellem Kina og USA, fordi disse to økonomier anses for at være verdens to største økonomier. Vi diskuterer, hvornår Kina bliver den største økonomi i verden, men det er baseret på en falsk antagelse, for vi glemmer, at EU er den største økonomi, men at markederne i Kina og USA er større. Det skyldes manglen på konkurrence i EU på tværs af grænserne og inden for forskellige områder.

Det er en mangel på konkurrence, som får os til at mene, at de – i stedet for os selv – har selvtilid nok til at gå forrest. Derfor er det fremover vigtigt, at vi i betænkningen om konkurrence også fokuserer på, at den lovgivning, der allerede findes, ikke er gennemført,

og at der er mangel på konkurrence i den europæiske økonomi. Det skal vi gøre på en række områder. For at blive den førende økonomi skal vi desuden sørge for, at vi er den mest konkurrencedygtige økonomi.

Lad mig fortælle Dem en hemmelighed. Vi bliver aldrig de mest konkurrencedygtige, hvis vi ingen konkurrence har. Statsstøtte og forordninger, som hindrer nye aktører på markedet, forhindrer den europæiske økonomi i at blive førende. Derfor skal vi sikre, at der altid kun ydes statsstøtte i særlig tilfælde, når der ikke er andet at gøre, eller når vi kan kanalisere den på en måde, som er til det fælles bedste, uden at forvride konkurrencen.

Det, vi skal sikre, er, at vi kan tillade nye aktører på markedet i så mange områder af den europæiske økonomi som muligt. Konkurrence handler ikke om at udkonkurrere andre. Det handler om at lade store selskaber fusionere og vokse sig større og større på globalt plan og om at lade nye virksomheder åbne for nye opfindelser. Vi mangler noget her, og det er Kommissionens ansvar at vise det og iværksætte tiltag, så vi kan fortsætte sammen, så vi i fremtiden anses for at være den førende økonomi.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Hr. formand! Konkurrencepolitikken er en hjørnesteen i den europæiske lovgivning. Vi er enige i, at innovation, kreativitet og det at være bedre nødvendigvis er en markedsfordel, men vi vil ikke acceptere, at bare fordi nogle er større og stærkere og har bedre adgang til oplysninger og især særlige forbindelser i regeringen, så gælder denne slags fordele på markedet, og vi er meget glade for, at Kommissionen er på vagt her for at sikre, at de ikke gør det.

Jeg vil gerne atter nævne et nyt fænomen: Det er ikke markedets aktører, men snarere regeringerne, der lader til fra tid til anden at give særlige konkurrencepolitiske fordele til nogle af deres favoritvirksomheder. Det er et rigtig skidt fænomen, og det stammer tilbage fra partikasserne.

Jeg vil gerne bede Kommissionen om at gå videre i retning af innovation, kreativitet og små og mellemstore virksomheder uden at tillade nogen former for informations- eller magtmisbrug, hverken økonomisk eller politisk, i disse områder.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Hr. Eppinks betænkning er ret bemærkelsesværdig, men jeg er en lille smule nervøs for – og det har intet med ordføreren at gøre – at vi fremfører de samme synspunkter igen og igen. Det er lidt ligesom at piske en død hest. Jeg vil uden tvivl ligesom fru in 't Veld og hr. Lamberts sige, at vi skal føre ordentligt tilsyn med konkurrencen og tænke over, hvad det er, der sker i landbrugssektoren, som har meget få købere og et enormt antal producenter – hvilket aldrig før har bekymret Kommissionen, hvorimod den, hvis det havde været i den industrielle sektor, omgående ville have kastet sig over købernes kartel. Vi har også brug for nye regler for internetsektoren.

Vores forhold til Kommissionen er imidlertid uendelig kedsommeligt. Den sender os en beretning, der fejer tre fjerdedele af emnerne ind under gulvtæppet. Vi svarer høfligt, at den er interessant, og at der skal tilføjes noget til den – og så gemmer alle den væk i en skuffe.

Det var bare det, jeg ville sige i dag, og så vil jeg gentage det, som hr. Hökmark sagde, nemlig at verden ændrer sig. Det er rigtig pænt af os at sige, at statsstøtte ikke er godt, men det er en kendsgerning, at Kina, Korea, USA og andre yder statsstøtte. Det går jeg ikke ind for. Jeg er ikke nogen protektionistisk orienteret fransk græsrod, jeg siger bare, at vi skal åbne vores øjne en lille smule og holde op med at drømme!

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! I henstilling nr. 4 kræves det, at Kommissionen aflægger beretninger om opfølgningen af alle fremtidige henstillinger og begrundet eventuelle afvigelser herfra. Efter min mening er dette et meget fornuftigt forslag, og jeg ønsker at gøre det mere specifikt. Sidste år besluttede Parlamentet i de relevante forhandlinger, at vi ønskede at fokusere på retfærdig og ikkediskriminerende konkurrence for små og mellemstore virksomheder. Kommissionen har ikke foretaget sig noget i mellemtiden. Denne henstilling er igen at finde i hr. Eppinks beslutningsforslag.

Jeg vil gerne høre, om Kommissionen nu agter at gennemføre denne henstilling, der er blevet fremsat flere gange, og anmoder om, at Kommissionen i modsat fald i det mindste orienterer os om, hvad der hindrer den i at tage små og mellemstore virksomheders bekymringer til efterretning på denne måde.

Det andet punkt vedrører råvaresektoren. Det glæder mig meget at se, at problemet med den manglende gennemsigtighed i råvaresektoren bliver berørt i denne betænkning. Jeg bifalder også, at den omhandler spørgsmålet om spekulation i råvarer. Imidlertid beklager jeg, at henstillingen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi ikke er blevet indarbejdet i sin helhed i betænkningen, idet der i denne henstilling foreslås, at vi ikke bør følge det franske formandskabs forslag, nemlig at spørgsmålet om spekulation bør begrænses til landbrugsvarer, men at spekulation i metaller derimod ligeledes bør være omfattet. Dette er efter min mening lige så vigtigt.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke min kollega, Derk Jan Eppink, for hans fremragende betænkning, men jeg ønsker navnlig at fremsætte en bemærkning om energimarkedet, som Kommissionen skal se på i år.

Som påpeget af andre medlemmer, kan energiforsyningen og prissætningen variere betydeligt mellem forskellige medlemsstater. I den region, jeg repræsenterer, har næsten en fjerdedel af husholdningerne ikke adgang til gasforsyning, og langt størstedelen af disse er afhængige af fyringsolie. På bare en måned fra november til december steg priserne på dette marked med over 50 %. Forbrugerne er bekymrede (og fryser meget), for de er bekymrede over kartelprissætning, og der er fremsat påstande herom.

Det er korrekt, at de indenlandske tilsynsmyndigheder bør se på dette først, men jeg har hørt om tilsvarende bekymringer fra andre EU-medlemsstater. Jeg ønsker derfor at anmode kommissæren om ikke at glemme dem, der bor i meget isolerede områder i landdistrikterne, når Kommissionen ser på energimarkedet i år.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Som det fremgik af vores fremlæggelse i går hører styrkelsen af det indre marked og fremme af jobskabelse til blandt det ungarske formandskabs prioriteringer. Da en EU-konkurrencepolitik, der bygger på lige konkurrencebetingelser, som finder anvendelse på alle sektorer, er en forudsætning for de ovennævnte prioriteringer, glæder jeg mig meget over denne betænkning. Imidlertid ligger dette nu i en fjern fremtid. Tiderne har ændret sig. Jeg mener ikke desto mindre, at det er vigtigt at drage konklusionerne i denne betænkning, og jeg mener også, at det er vigtigt, at Parlamentet, altså vi medlemmer, vil kunne spille en mere aktiv rolle i udformningen af fremtidens konkurrencepolitik. Jeg anmoder imidlertid Kommissionen om at samarbejde herom.

For det første beder jeg om noget, som efter min opfattelse er en nødvendighed, nemlig at Parlamentet bliver regelmæssigt informeret om alle initiativer, der søsættes inden for dette område. For det andet anmoder jeg om, at Kommissionen som den eneste

konkurrencemyndighed med kompetence i hele EU årligt aflægger beretning til Parlamentet om anvendelsen af Parlamentets henstillinger og begrundet eventuelle afvigelser herfra.

Jeg er enig med de øvrige medlemmer i, at det er vigtigt at indse, at konkurrencepolitikken ikke kan forvaltes vertikalt. Det er også nødvendigt med samordning inden for alle funktionelle og reguleringsmæssige områder. Dette er imidlertid Kommissionens ansvar. Det er derfor af afgørende betydning at harmonisere EU's politikker og de prioriteringer, der er fastlagt i EU's 2020-strategi, som har til formål at støtte vækst og beskæftigelse.

Afslutningsvis vil jeg også gerne nævne de små og mellemstore virksomheder, hvis deltagelse er uundværlig og uundgåelig, hvis vi ønsker vækst i hele den europæiske økonomi, herunder naturligvis beskæftigelse. Konkurrencebetingelserne skal imidlertid være lige. Det skal garanteres i konkurrencepolitikken. Jeg anmoder om, at Kommissionen lægger særlig vægt på SMV'erne, og at den fastlægger lige og ikkediskriminerende konkurrencebetingelser for dem.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Hr. formand! Lad mig først og fremmest lykønske hr. Eppink med det grundige arbejde, han har udført i forbindelse med udarbejdelsen af denne betænkning. Han vil forhåbentlig fortsat spille en progressiv rolle inden for dette område.

Jeg glæder mig over denne betænkning om status for konkurrencepolitikken for 2009. Der er imidlertid stadig elementer af konkurrencen i EU, som skal styrkes og præciseres. Jeg vil gerne tilskynde til et øget samarbejde mellem Kommissionen og Parlamentet inden for dette område. Kun et sådant samarbejde vil gøre det muligt for os at bevare den offentlige tillid til de beslutninger, der er blevet truffet. Det er imidlertid helt afgørende, at Parlamentet bliver holdt ajour med de Kommissionens tiltag, herunder især SMV-politikken.

Jeg ser frem til de rapporter og undersøgelser, der er blevet fremhævet i denne betænkning, og som, sidst jeg talte dem, udgjorde 11 rapporter og seks undersøgelser vedrørende forskellige områder og genetableringen af GD Konkurrences enhed for skattemæssige statsstøtteordninger. Jeg støtter navnlig den gentagne anmodning om at indarbejde grundlaget for beregning af bøder, som vi allerede har drøftet. Efter min mening er det fuldstændig afgørende.

Det var forresten meget interessant at høre på Earl of Dartmouth, da han tidligere talte om konkurrencepolitikken i sin egenskab af aristokrat. Som alle ved, er aristokrater i Det Forenede Kongerige enormt fokuserede på koncentrationen af jord. Måske skulle vi bede konkurrencemyndighederne om at se på det og finde ud, hvordan aristokraterne egentlig har passet deres jord i hele EU i al den tid.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Hr. formand! Det er en glæde at lytte til disse forhandlinger. Jeg vil gerne takke hr. Eppink for hans betænkning. Da jeg er bekendt med hans strategi, vækker hans betænkning beundring, og jeg glæder mig over, at netop han var ordfører for den. Det glæder mig også at lytte til de øvrige medlemmers indlæg, men der er noget, som jeg føler, at jeg bliver nødt til at sige. Vi koncentrerer os her om Kommissionens arbejde. Vi beskylder den for ikke at have en stærk position eller en politik og for ikke at bekæmpe protektionisme, men for at være helt ærligt er vores modstander eller største problem medlemsstaterne, selv om hr. Hökmark talte om, at den europæiske økonomi ikke er konkurrencedygtig. I mellemtiden har Kommissionen ofte intet andet valgt end at handle under pres fra medlemsstaterne for at forsøge at beskytte den frie konkurrence bedst muligt.

For adskillige uger siden talte vi her i Parlamentet bl.a. om en særlovgivning for kulmarkedet. I denne forbindelse hørte vi imidlertid ingen medlemmer, der talte om den frie konkurrence, men vi kunne derimod kun høre personer forlange protektionistiske principper og muligheden for f.eks. at yde subsidier til lukkede miner, hvilket var, hvad det blev kaldt, selv om det reelle spørgsmål var bistand til miner, der overhovedet ikke skal lukkes. Vi skal derfor være konsekvente i vores arbejde, og denne konsekvens mangler ofte her i Parlamentet.

Vi har talt om bistand til banksektoren. Jeg frygter, at Kommissionen under pres fra medlemsstaterne blot har godkendt denne bistand, og i dag, hvor vi taler om betænkningen, som faktisk vedrører 2009, og her erklærer jeg mig enig i kritikken, forekommer det mig, at betænkningen mangler en vurdering af de virkninger, som denne bistand har fået, og om den i virkeligheden har resulteret i en stabil omstrukturering af banksektoren. Jeg forventer, at dette aspekt, altså vurderingen af en vigtig politik, bør være til stede i betænkningen.

I betænkningen tales der også om, at Kommissionen bekæmper protektionisme, bl.a. når vi taler om bilsektoren, men der er eksempler – jeg kommer fra Polen, hvor den bedste fabrik i Fiat-koncernen blev lukket, eller dvs. måske ikke lukket, men produktionen blev begrænset – og produktionen blev flyttet til Italien. Dette er en åbenlys form for protektionisme, og Kommissionen bør bekæmpe dette problem.

Jeg kan give et andet eksempel. I 2009 blev to polske skibsværfter lukket. Jeg kommer fra en stor skibsbygningsby i Polen, men problemet er større end to polske skibsværfter. Problemet skyldes, at den europæiske konkurrencepolitik tvinger skibsværftsindustrien til at bekæmpe hovedsagelig de massivt subsidierede skibsværfter i Mellemøsten, og i dag har vi faktisk lukket skibsbygningsindustrien i Europa med denne konkurrencepolitik, da vi tvinger dem til at konkurrere mod subsidierede sektorer. Det bør være vigtigt for os at bevare skibsbygningsindustrien i Europa. Tak og undskyld, fordi jeg har overskredet min taletid.

Lara Comi (PPE). –(IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil hævde, at udviklingen af en effektiv konkurrencepolitik og en korrekt gennemførelse heraf fra et metodologisk synspunkt er en yderst vanskelig og kompliceret opgave, og især under en krise.

Den er vanskelig, fordi en for streng anvendelse heraf virkelig kunne få indflydelse på den virkning, som den har, og kunne få alvorlige konsekvenser for den sociale sfære og den økonomiske cyklus. Den er kompliceret, fordi de vedtagne parametre ikke nødvendigvis finder anvendelse over hele linjen på alle områder af økonomien på et så vanskeligt tidspunkt. Kommissionen bør således lykønskes for sit arbejde med emnet. Den har formået at kombinere en streng metode med den fleksibilitet, der er nødvendig i denne økonomiske situation. Der hersker ingen tvivl om, at bestemmelser om vurdering af de ad hoc-værktøjer, der er vedtaget på nationalt plan, afspejler en strategi, der ikke blot er yderst professionel, men også følsom.

Den europæiske konkurrencelovgivning er både vidtrækkende med hensyn til sit anvendelsesområde og yderst specialiseret. Dette sætter igen EU i en position, hvor den fungerer som ledestjerne for nabolandene, herunder især de mindre udviklede lande. Dette bidrager til at hindre adskillelse og uoverensstemmelse mellem de lande, der fører an, og dem, der følger efter. Det er derfor dobbelt så vigtigt at sikre, at denne ledestjerne ikke på nogen måde bliver sløret. Efter min mening bør der lægges særlig vægt på at vurdere de forskellige scenarier efter krisen, som der burde begynde at tegne sig et billede af i 2010.

Det er meget sandsynligt, at dette vil indebære en fornyet gennemgang af de strukturændringer, som vi bliver nødt til at tage højde for, samt en vurdering af den aktuelle status i de forskellige industrier og sektorer. Forsigtighed skal være nøgleordet på dette tidspunkt, hvor alting er så usikkert.

Jeg vil gerne kraftigt opfordre Kommissionen til at fokusere på både små og mellemstore virksomheder og på ungdomsbeskæftigelse, der også gør konkurrence til et problem for hele Europa.

Sari Essayah (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne rose, at betænkningen indeholder en meget positiv omtale af det fælles eurobetalingsområde (SEPA). Parlamentet har gang på gang stillet krav om en hurtig overgang til SEPA, og årsagerne hertil er enkle. I Kommissionens konsekvensanalyse er der citeret en undersøgelse, hvoraf det fremgår, at SEPA inden for seks år ville medføre en besparelse i EU's økonomi på 300 mia. EUR. Disse besparelser opnås gennem en skærpet konkurrence som følge af fælles standarder og processer. Dette vil også medføre en tidsbesparelse og mindre stress for alle de europæere, der har brug for at gennemføre betalinger i andre lande.

Jeg er også helt enig i det, der er anført i betænkningen om, at den statslige økonomiske støtte til banker og andre virksomheder under den økonomiske krise har forvredet konkurrencen. I lighed med mange af mine kolleger her i formiddag opfordrer jeg kraftigt Kommissionen til at fremlægge en analyse af disse forvridninger.

Lad mig tilføje endnu en overvejelse vedrørende nødvendigheden af fælles standarder og processer. I fremtiden vil mange opfindelser være baseret på informations- og kommunikationsteknologi. Der er brug for en skærpet konkurrence inden for ikt-området, og dette kunne tilskyndes ved øget anvendelse af open source-koder i Europa. Jeg forventer, at EU på denne måde vil forbedre sin konkurrenceevne inden for dette vigtige område i forhold til USA og andre store økonomiske områder, som tidligere fremført af hr. Hökmark.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Hr. formand! Forslagsstillerne til den beslutning, der er under drøftelse, har ret i deres betragtninger om, at den økonomiske krise var en usædvanlig udfordring for EU's konkurrencepolitik. De nationale og politiske interesser vandt gentagne gange over ikke blot reglerne for det frie marked, men også over fornuften. Den store økonomiske krise, hvis virkninger stadig mærkes til dato i de europæiske lande, var af afgørende betydning for konkurrencepolitikken i 2009. Det var en periode, hvor der blev anvendt mekanismer og instrumenter, der hovedsagelig havde til formål at hjælpe finansielle institutioner i vanskeligheder samt nogle store virksomheder, men som ikke havde til formål at opretholde reglerne for markedsøkonomien, og dem, der blev ramt hårdest heraf var de små og mellemstore virksomheder.

Vil det, der blev gjort, være effektivt på lang sigt? Det er vi først nu ved at finde ud af. Vi bør derfor anmode Kommissionen om at udarbejde troværdige analyser af denne støttes indvirkninger på økonomien. Dette vil ikke blot gøre det muligt at foretage en vurdering af det, der blev gjort, men vil ligeledes muliggøre en hurtig og effektiv reaktion på tilsvarende trusler i fremtiden.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hr. formand! Konkurrencepolitikken spiller en væsentlig rolle med hensyn til at sikre den europæiske økonomis konkurrenceevne, og kontrollen af statsstøtte er en integreret del heraf.

Samtidig har Kommissionen i den aktuelle krise anset det for at være nødvendigt at godkende statsstøtte til især banksektoren, men også til andre sektorer, som er løbet ind i

vanskeligheder. Medlemsstaterne har derfor ydet betragtelige summer i form af garantiordninger, rekapitaliseringsordninger og andre former for finansiering af pengeinstitutters likviditet med henblik på at give disse en finansieringskilde og en garanti mod risici.

Kommissionen skal imidlertid holde nøje øje med sektoren og fremlægge planer om omstrukturering og regulering af finansinstitutioner med henblik på at sikre, at disse ikke fortsat vil udvise en risikabel adfærd, som bringer EU's finansielle stabilitet i fare. Ellers bidrager statsstøtten kun til fortsatte finansielle vanskeligheder i EU.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Med den fremlagte betænkning bekræftes det, at der stadig er lang vej i EU til reel konkurrence.

Et godt eksempel herpå er landbrugsproduktionen, hvor både EU og de enkelte stater giver mulighed for forskellige subsidier og støtteforanstaltninger og derved medfører en alvorlig forvriddning af konkurrencen. Landbrugsvirksomheder fra især de nye medlemsstater er særlig hårdt ramt af EU's forkerte støttepolitik. Transportområdet er et andet område, hvor det vil være nødvendigt at gennemføre en fundamental ændring og forbedring af konkurrencemiljøet. Jeg mener derfor, at det er meget vigtigt at vedtage de forslag, der er fremsat af Transport- og Turismeudvalget, og hvori opmærksomheden meget passende også henledes på en forvriddning af konkurrencen mellem forskellige former for transport.

Under alle omstændigheder er betænkningen god og inspirerende, og det er vigtigt, at den bliver anvendt effektivt med henblik på at forbedre konkurrencemiljøet i EU.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Den situation, som den økonomiske og finansielle krise skabte, har sat sit præg på tonen i Kommissionens beretning. Det er ikke desto mindre en god beretning, hvilket afspejles i Parlamentets beslutning. Der er imidlertid punkter, hvor arbejdet kunne forbedres i den nærmeste fremtid, og det vedrører hovedsagelig forebyggelse og tilstrækkelig information. Uden samarbejde vil vi ikke være i stand til at komme os over krisen, og det er derfor meget vigtigt for Kommissionen at forsikre os om, at den løbende vil orientere os om de resultater, der allerede er opnået. Overholdelsen og håndhævelsen af EU's konkurrencepolitiske regler er en af nøglerne til det indre markeds succes. Der er f.eks. stadig råvaremarkeder inden for det energipolitiske område, hvor det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden. Ligeledes er konkurrencen heller ikke fuldt ud garanteret i hvert hjørne af energisektoren. Det haster derfor med at gennemføre den anden pakke om det indre marked og den tredje energipakke. Kravet om en grundigere undersøgelse af konkurrencen i en anden sektor, nemlig den agroindustrielle sektor, er et meget belejligt skridt. Ved at gennemføre en undersøgelse skal vi kortlægge de største leverandører og forhandlere, der er ansvarlige for konkurrenceforvriddningen på markedet.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege, hvor vigtigt det er at udarbejde klare konkurrenceregler, som er nyttige og brugbare for små og mellemstore virksomheder. De er navnlig vigtige for den samlede europæiske økonomi, for ikke at tale om det enorme innovationspotentiale, de rummer. I denne henseende tror jeg, at det vil være tilrådeligt at medtage et kapitel om små virksomheder med fokus på retfærdig konkurrence. Konkurrencepolitikken bør være med til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabiliteten. Dette vil forhindre markedsaktørerne i at benytte en teknologisk lock-in.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at gennemførelsen af en vellykket konkurrencepolitik og et velfungerende indre marked er forudsætningerne for bæredygtig økonomisk vækst i EU.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne fokusere på afsnit 90 i denne betænkning, hvor der står, at konkurrence inden for landbrugsproduktion er en forudsætning for lavere priser for forbrugerne i europæiske lande. Dette er delvist korrekt, men jeg er bange for, at den rammer helt ved siden af målet. Vi har haft en intern debat, og navnlig i grupper her i Parlamentet, om, hvad der sker med landbrugsmarkederne, og hvorfor der ikke sker en retfærdig overførsel af den slutpris, som vi som forbrugere betaler for maden til dem, der producerer maden.

Dette er et meget alvorligt problem på et tidspunkt, hvor vi er i gang med en reform af landbrugspolitikken, varsler nedskæringer i landbrugsbudgettet og ikke ser på manglerne ved dette marked. Betænkningen bør derfor indeholde mange flere oplysninger om dette. Kommissionen opfordres til at kigge på konkurrencen i landbrugsfødevarerindustrien samt i detailsektoren og derefter holde op med at kigge og gøre noget ved sagen! Vi er dygtige til at tale her i Parlamentet, men vi er ikke så gode til at handle.

Jeg har endnu et punkt vedrørende konkurrence. Jeg har nogle klager til Kommissionen på vegne af mine vælgere. Manden på gaden bliver ikke hørt i forhold til staten, og jeg ser gerne, at Kommissionen genovervejer dette: at der er nogle klager, som jeg som medlem ikke har...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Tak, fru McGuinness. Det kan være relevant i fremtidige forhandlinger af denne art også at lytte til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikters synspunkter.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Det indre marked bør være frit, effektivt, dynamisk og innovativt. En passende konkurrencepolitik er det rette værktøj til at nå dette mål. Hvis konkurrencen fungerer korrekt på markedet for varer og tjenesteydelser, kan vi sikre bedre kvalitet, lavere priser og større udvalg for forbrugeren. Det er godt, at vi foretager disse årlige vurderinger af konkurrencepolitikken. Når man ser tilbage, er en sådan vurdering meget lærerig. Effektiv brug af konkurrencepolitikken har gjort det muligt at forbedre den økonomiske stabilitet og bremse følgevirkningerne af den økonomiske krise for virksomheder og forbrugere. Det er nødvendigt at forbedre konkurrencen på markederne for lægemidler og energi. Vi skal huske på, at et monopol, hvad enten det er privatejet eller statsejet, begrænser konkurrencen. Det er værd at understrege, at ændringer i den fælles landbrugspolitik betyder, at subsidier og ekstern støtte ikke begrænser konkurrenceevnen på nuværende tidspunkt.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – Hr. formand! Kommissionen har noteret sig Parlamentets opfordring til øget gennemsigtighed, dialog og information om konkurrencepolitik. Vi vil fortsat informere Dem om vigtige politiske beslutninger vedrørende konkurrence og vil forsøge at behandle Deres anmodning i vores svar på Deres beslutning, enten i den næste årsberetning om konkurrencepolitikken eller på ad hoc-basis som ønsket af hr. Bütikofer og andre medlemmer.

Jeg har noteret mig Deres opfordring til sektorundersøgelser på en række markeder. Tidligere erfaringer viser, at en retfærdig og håndfast håndhævelse i sig selv har en positiv effekt på konkurrencen i en sektor. Sektorundersøgelser er ikke altid den bedste måde at håndhæve

vores regler i en given sektor på. De er meget dyre med hensyn til ressourcer og bør kun anvendes, når Kommissionens politiske mål nødvendiggør en undersøgelse.

Jeg kan endnu en gang bekræfte, at de midlertidige kriserelaterede statsstøtteforanstaltninger vitterligt er midlertidige. Jeg vil gerne ganske kort tage fat på et par af Deres spørgsmål i den begrænsede tid, der er tilbage.

For det første er der, for så vidt angår investering og den finansielle sektor, en høring i gang om retningslinjer for redning og omstrukturering.

For det andet er Kommissionen, for så vidt angår transport, i gang med at udarbejde en hvidbog om transportens fremtid, som efter planen skal vedtages i marts 2011. I hvidbogen vil der blive præsenteret flere forslag, der skal fremskynde færdiggørelsen af det indre marked for transport.

For det tredje vil Kommissionen, for så vidt angår generelle økonomiske interesser, præsentere en betænkning herom i første kvartal i år.

For det fjerde er Kommissionen, for så vidt angår den digitale strategi, helt enig i vigtigheden af at fremme et fuldt integreret, digitalt indre marked.

For det femte er det, for så vidt angår små og mellemstore virksomheder, afgørende at have lige vilkår for alle virksomheder, små som store, hvis de skal blomstre. Kommissionens håndhævelse af konkurrencereglerne er afgørende for at sikre dette. Vi har også målrettede statsstøtteregler for små og mellemstore virksomheder, innovation, forskning og udvikling samt grønne teknologier.

I juni næste år vil næstformand Almunia fremlægge rapporten om konkurrencepolitikken 2010 for Dem. I mellemtiden vil han holde Dem informeret om de spørgsmål, De har rejst, og vedrørende afsnit 4 i Parlamentets betænkning vil GD Konkurrencens tjenester få besked på at give Dem et mere detaljeret svar.

Formanden. – Vi slutter af med et indlæg fra ordføreren, hr. Eppink, som vi naturligvis ønsker tillykke, da flertallet af hans kolleger har rost hans arbejde som forfatter til denne betænkning.

Derk Jan Eppink, *ordfører* . – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren, der står her i stedet for sin kollega, for at være til stede her i dag. Jeg bifalder Kommissionens initiativ om kollektive klageordninger, der skulle være gennemført for længst. Dette nævnes også i betænkningen, og jeg tror, at det er i forbrugernes interesse, forudsat at det er veldefineret, og at lovgivningen er god. Jeg tror, det er godt. Vi begynder med grønbogen for at se, hvilke forskellige synspunkter der er. Jeg hilser dette velkommen.

I banksektoren har vi en meget mærkelig situation. Statsstøtte ydes på forskellige niveauer i forskellige lande og på forskellige trin. I banksektoren i nogle lande som f.eks. Spanien er navnlig de regionale banker (*cajas*) i vanskeligheder, og her er der brug for en saltvandsindsprøjtning fra Den Europæiske Centralbank, selv om ECB, som hr. Lamberts påpegede i løbet af 30 sekunder, risikerer at have mange dårlige aktiver. Dette gør ECB til en slags dårlig bank – og det vil ikke være ønskværdigt.

I andre lande forsøger staterne at lægge afstand til banksektoren, og her er der fare for en medgift. Jeg forventer ikke, at De kan besvare spørgsmålet om en medgift – det er en sag for kommissæren – men det ville være meget uretfærdigt over for andre banker, der ikke har fået statsstøtte, hvis nogle, der har modtaget hjælp eller har haft behov for en

saltvandsindsprøjtning, pludselig modtog støtte. Her må vi se på spørgsmålet om lige vilkår for alle.

Jeg er nu endelig nået til opfølgningen, fordi der var et par bemærkninger fra fru in 't Veld, fru Gáll og hr. Bütikofer, der sad lige i skabet. Vi havde en betænkning sidste år, vi har en betænkning i år, og vi får sandsynligvis en tilsvarende betænkning næste år. Intet ændrer sig. Det minder lidt om et Vatikan-baseret ritual, hvor man gentager det samme igen og igen. Jeg tror, at vi er nødt til at se på opfølgningen på de spørgsmål, vi har stillet, og jeg foreslår, at ordføreren og den tidligere ordfører kontakter kommissæren og generaldirektøren for GD Konkurrence for at finde ud af, hvad der sker med vores forespørgsel.

Vi skal have en betænkning, der er korrekt gennemført med hensyn til oplysningskampagner. Derfor foreslår jeg, at der bliver en grundig opfølgning, hvor fru in 't Veld bestemt vil støtte mig, for at se, hvad Kommissionen laver.

Formanden. – Tak, hr. Eppink. Jeg er sikker på, at De har bemærket reaktionen hos Deres kolleger, og at Deres forslag efter al sandsynlighed vil få den fornødne støtte.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag torsdag.

4. En bæredygtig EU-politik for Arktis (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af hr. Gahler for Udenrigsudvalget om en bæredygtig EU-politik for Arktis (2009/2214(INI)) (A7-0377/2010).

Michael Gahler, *ordfører.* – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, repræsentanter for vores arktiske naboer, der følger denne forhandling! Jeg glæder mig i min egenskab af ordfører særligt over i dag at kunne præsentere Dem for resultatet af mere end et års arbejde, der er foretaget i samarbejde med skyggeordførerne, andre kolleger i EU's arktiske forum samt adskillige eksperter og repræsentanter, bl.a. fra den arktiske region.

Vi har opnået bred konsensus og mener, at vi har formuleret en bæredygtig politik for Arktis. I denne betænkning analyseres den nye betydning af den arktiske region, og det beskrives, hvordan EU's politik vedrørende vores arktiske naboer bør tilrettelægges set med Parlamentets øjne. Mit vejledende princip her er tilbuddet om samarbejde med stater og institutioner i vores nabolande i Arktis.

Vi er bekendt med det bilaterale og multilaterale samarbejde, der allerede finder sted med de arktiske lande. Helt uafhængig af de emner, der vedrører Arktis, er Norge og Island allerede tæt involveret i det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Schengen-samarbejdet. EU er allerede en ad hoc-observatør i Det Arktiske Råd, men jeg vil gerne gøre det klart, at jeg finder det ønskeligt, at EU får status af permanent observatør. Dette er navnlig tilfældet, fordi næsten alle politiske områder af relevans for regionen i hvert fald delvist er blevet lagt ind under Fællesskabets område. Tilbuddet om samarbejde formuleres på denne måde, fordi vi i EU ikke kan træffe foranstaltninger eller iværksætte initiativer i Arktis af os selv. Vi er i vid udstrækning afhængige af umiddelbart tilstødende territoriers vilje til at samarbejde med os.

I denne betænkning fokuserede jeg også på den menneskelige dimension. Under arbejdet med hvert enkelt område af den fælles politik må alle de involverede aldrig glemme, at der skal tages behørigt hensyn til bekymringerne hos de mennesker, der bor i Arktis. Jeg taler om de oprindelige folkeslag i landene, hvis levevis og levebrød følger bæredygtighedsprincippet, og de andre mennesker, der bor der.

Vi accepterer, at disse indbyggere i den arktiske region ønsker at udvikle deres levested, altså at de, sagt på en anden måde, ikke ønsker, at en fredningskendelse bliver påtvunget området i den nuværende form, hvorved området bliver omdannet til en form for nationalpark. Derfor samarbejder vi med partnerne for at sikre, at indgreb i økosystemet og i de naturlige levesteder til enhver tid skal ske i overensstemmelse med de strengest mulige bevarelsesprincipper. EU er en attraktiv samarbejdspartner for de arktiske stater, fordi vi har været pionerer inden for de relevante politikområder, som f.eks. miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer. Spørgsmålet om, hvorvidt verdens største indre marked fører en ambitiøs miljøpolitik, gør således en afgørende forskel for denne region.

EU er også en attraktiv samarbejdspartner, fordi vi er indlysende aftagere af de råvarer, som den arktiske region kan levere, og her drejer det sig ikke blot om olie og gas, men også f.eks. om sjældne mineralråstoffer. Vi bør i denne forbindelse tage ved lære af de gode eksempler, som vi f.eks. har set i samarbejdet mellem Norge og Rusland i Shtokman-feltet i Barentshavet. Her anvendes de højeste norske miljøstandarder i samarbejdet mellem parterne om udvinding af disse mineralressourcer. Jeg håber, at samme metode vil blive anvendt i den nyligt indgåede samarbejdsaftale mellem Rusland og BP om efterforskning i Det Arktiske Hav. Fremover vil vores overvågningssatellitter udgøre en værdifuld støtte inden for såvel miljøsektoren og åbningen af nye skibsruter, som f.eks. Nordøstpassagen. Samarbejdet inden for dette område vil gøre det muligt at afkorte skibsruterne til eksempelvis Sydøstasien. For EU, der tegner sig for ca. 40 % af verdens samlede handelsflåde, er dette en vigtig faktor, navnlig fra et økonomisk perspektiv.

Vores rammeprogram for forskning yder værdifuld støtte i forbindelse med et yderligere videnskabeligt samarbejde mellem de forskellige polarinstitutter på deres forskningsstationer i Arktis. Vores naboer i Arktis ved, at EU er en kompetent samarbejdspartner. Der er imidlertid plads til forbedringer, når det kommer til formuleringen, samordningen og gennemførelsen af vores politikker. Der kunne opnås forbedringer ved at samle de ansvarlige områder i Kommissionen under Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri og ved at oprette et passende organ i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Desuden ville et arktisk informationscenter til indsamling og vurdering af alle de relevante oplysninger ligeledes forbedre vores database. Udviklingen af en polarsamfinansierings- og -programmeringsmekanisme med deltagelse af alle partnerne i Arktis ville også være et væsentligt instrument for et bedre og mere effektivt samarbejde med hensyn til forskning og udvikling.

Jeg er sikker på, at dette udkast til et politisk dokument vil udgøre grundlaget for bedre retningslinjer for en omfattende og vellykkede arktisk politik i EU, der også vil være til fordel for vores naboer mod nord.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først på året sidste år tog næstformand og højtstående repræsentant fru Ashton initiativ til at foreslå en forhandling om den arktiske region. Disse forhandlinger har bidraget til, at vi har modtaget Deres synspunkter, og har illustreret den betydning, som vi tillægger det arktiske samarbejde som led i EU's eksterne forbindelser.

Vi engagerer os i den arktiske region i mange forskellige sammenhænge. For det første har såvel EU som medlemsstaterne aktive forskningspolitikker i regionen. For det andet fører vi en solid miljø- og havpolitik. For det tredje omhandler diplomatiet i bekæmpelsen af klimaændringer den centrale oprindelse af de arktiske forandringer. For det fjerde vil vi fortsat gå i brechen for indfødte befolkninger på verdensplan, og disse omfatter også den arktiske befolkning.

Selv om vi anerkender, at der er plads til forbedring af vores dialog med alle indfødte polarbefolkninger på Arktis, har 2010 vidnet om begyndelsen på en udbytterig og bredere interaktionsproces, som vi bestemt vil tilstræbe i de kommende år.

Når det handler om adgangen til Arktisk og udnyttelsen af de arktiske ressourcer, skal vi leve op til vores ry som en ansvarlig forbruger af råmaterialer og energiressourcer, idet vi skal efterleve de højeste sikkerheds- og miljøstandarder. Sideløbende skal vi bestemt søge at opnå en retfærdig behandling af vores interesser samt af vores virksomheders interesser.

Det glæder os at se, at disse områder er medtaget i Parlamentets betænkning om Arktis sammen med værdifulde forslag til, hvordan vi kommer videre fremover. Denne betænkning er et væsentligt bidrag til den gradvise opbygning af EU's arktiske politik, og jeg vil gerne takke Michael Gahler for at videreføre dette initiativ.

Initiativet er særdeles prisværdigt, da ordføreren og adskillige andre medlemmer formidlede en interessant dialog med arktiske tredjeparter og civilsamfundet, som vi deltog aktivt i. De forskellige perspektiver er indeholdt i den endelige betænkning, hvilket afspejler EU's forpligtelse til at lytte til og samarbejde med alle de relevante parter fra Arktis.

Vi indleder nu en ny fase i udviklingen af EU's arktiske politik. Parlamentets betænkning kommer til at udgøre den tredje søjle i denne politiks grundlæggende arkitektur efter Kommissionens meddelelse fra 2008 og Rådets konklusioner fra 2009. Disse tre tekster er indbyrdes overensstemmende og indeholder et ansvarligt og positivt budskab til de arktiske partnerlande og de mennesker, der bor i hele denne region. Vi søger at fremme et mere sikkert og bæredygtigt Arktis. Vi overholder de internationale aftaler og ordninger og ønsker at samarbejde om udviklingen og forbedringen heraf.

Jeg ønsker især at anerkende den norsk-russiske afgrænsningsaftale om Barentshavet, der blev undertegnet sidste år, som et referencepunkt for et langsigtet, fredeligt samarbejde i den arktiske polarregion generelt.

EU ønsker et styrket og effektivt Arktisk Råd, hvor der bliver truffet og gennemført centrale beslutninger om regionens fremtid. Vi ønsker at deltage i Arktisk Råd som permanent observatør for at dele vores omfattende erfaring med regionalt samarbejde på internationalt plan, og vi er særligt taknemmelige for Parlamentets godkendelse af disse bestræbelser.

Rapporten om Arktis vil give Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen et konstant incitament i vores optræden udadtil for så vidt angår den arktiske region. Efter min opfattelse er budskaberne og strategien i rapporten betimelige og passende.

Parlamentets betænkning om Arktisk vil ligeledes sætte sit præg på Kommissionens statusrapport om EU's arktiske politik, som Rådet har anmodet os om at fremlægge senere på året. Denne rapport vil blive stilet til begge institutioner, dvs. Rådet og Parlamentet, og vi håber, at begge institutioner vil være tilfredse med den.

Inese Vaidere, for PPE-Gruppen. – (LV) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke hr. Gahler for hans meget omhyggeligt udarbejdede betænkning.

Det glæder mig virkelig meget, at EU's politik om Arktis er et af de områder, som EU har rettet sit fokus mod i forholdsvis god tid. I Arktis kan der findes særligt rige ressourcer, dvs. ca. en fjerdedel af verdens uudforskede olie- og gasressourcer, biogenetiske ressourcer og fiskeressourcer samt mineraler. Regionen frembyder også nye søtransportmuligheder. Den smeltende iskappe har resulteret i en skibsrute til de asiatiske lande, der er ca. 40 % kortere. Arktis har et enormt potentiale. Derfor skal der ske en ansvarlig økonomisering med regionen. Såvel en uansvarlig udnyttelse af ressourcerne som uigennemtænkte transportstrømme kan få alvorlige konsekvenser for miljøet. Det skal samtidig anerkendes, at en anvendelse af de rige ressourcer i Arktis kan åbne nye muligheder for at løse ikke blot energiproblemer, men også råvare- og fødevarerrelaterede problemer. Der er en skarp konkurrence mellem verdens stormagter om, hvem der skal have den største luns af forvaltningen og udnyttelsen af disse ressourcer. Selv om der er ca. 3,7 mio. indbyggere i Arktis, og disse repræsenterer adskillige, og langt over ti, forskellige oprindelige folk, kan regionen ikke desto mindre i et vist omfang anses for at være verdens fælleseje. Indtil videre har FN ingen bekræftede privilegier for nationer i Arktis og vil forhåbentlig ikke få dette i fremtiden. Nøjagtig derfor skal vores politik være ansvarlig. EU skal udvikle en specifik, samordnet strategi for alle aspekter, der er forbundet med Arktis, samt nå til enighed om finansieringen af denne politik og kilderne til denne finansiering. Klimaændringer, lokalbefolkningens velfærd og udvikling og spørgsmål vedrørende energiforsyningssikkerhed skal ligeledes tages i betragtning. Med henblik på at gennemføre denne politik vil en status som permanent observatør i Arktisk Råd være af stor betydning. Selv om vi ikke har direkte søgrænser med Arktis, kan EU blive førende inden for udforskningen af regionen med hensyn til både regionens ressourcer og nye skibsruter og med hensyn til at sikre en høj miljøsikkerhedsstandard.

Liisa Jaakonsaari, for S&D-Gruppen . – (FI) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne sige oprigtigt tak til ordføreren, hr. Gahler, for hans konstruktive samarbejde. Der hersker ingen tvivl om, at den bedste anerkendelse heraf kom fra kommissær Füle, der sagde, at denne betænkning ville komme til at udgøre den tredje søjle i EU's arktiske politik.

Der er ikke noget at sige til, at den arktiske politik er ved at blive et centralt aspekt i den internationale politik, da den arktiske region, hvilket blev fremhævet af den forrige taler, råder over en tredjedel af verdens hidtil uudforskede naturressourcer, nemlig mineraler, gas og olie. Klimaændringerne og konkurrencen om disse naturressourcer er emner, der er forbundne, men det, som virkelig er et pejlemærke for udviklingen, er tydeligvis den globale økonomi. Heldigvis har udviklingen i den arktiske region været stabil og baseret på samarbejdsvilje.

Fremover vil den arktiske politik være test af, hvorvidt vi i fællesskab kan øge stabiliteten, eller om vi i stedet skaber nye konflikter. Det er vigtigt, at naturressourcerne udforskes ansvarligt og varsomt for at undgå "guldfeberfænomenet" og katastrofer af den art, der skete i Den Mexicanske Golf.

Det er vigtigt, at vi har en afbalanceret betænkning og budskabet om, at Arktisk Råd bør styrkes, samt at EU ønsker at blive mere direkte involveret i dette råd i sin egenskab af observatør. Vi bør imidlertid ikke bare brase ind, men derimod udøve diplomati, forhandle, deltage i et fornuftigt politisk samarbejde og frem for alt lægge os i spidsen, når det drejer sig om vurderingen af indvirkningen på miljøet. Efter min mening er det fremragende, at det i betænkningen nævnes, at det er vigtigt med et center for information om Arktis, og at det også nævnes, at Laplands universitet i Rovaniemi, Finland, ville være et godt sted at placere dette.

Anneli Jäätteenmäki, for ALDE-Gruppen . – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne sige ordføreren, hr. Gahler, samt alle skyggeordførerne oprigtigt tak. Vi synes, at vi har haft et fremragende samarbejde, og det er vigtigt, at initiativbetænkningen bliver vedtaget, og at der fremsættes et forslag på grundlag af betænkningen.

I betænkningen argumenteres der kraftigt for store fremtidige investeringer, der gør det muligt for befolkningen i den arktiske region at overleve i denne region, samt investeringer i beskæftigelsesforanstaltninger, transport og miljø. Jeg mener også, at synspunktet i betænkningen om nødvendigheden af at anerkende den stilling, som de oprindelige nationer, herunder navnlig samerne, indtager, er af særlig stor betydning. Samerne er Europas eneste oprindelige befolkning, og EU, dvs. Kommissionen, Parlamentet og Rådet, skal samarbejde med dem på lige fod.

I betænkningen anerkendes ligeledes Arktisk Råds stilling, som kommissær Füle sågar sagde, at EU var villig til at styrke. Jeg blev imidlertid temmelig skuffet over kommissær Füles vurdering af, at samarbejdet i den arktiske region skred gradvist frem. Naturligvis skal EU udvise handlekraft, og der skal være investeringer og et ønske om at intensivere samarbejdet i Arktis. Dette skal ikke kun skride gradvist frem, næsten som om, det blot var halvhjertet, men skal i stedet være et af de prioriterede områder:

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg også glæder mig over, at der skal foretages investeringer i forskning i den arktiske region, og at Laplands universitet bliver nævnt i betænkningen som et eventuelt forskningscenter. Laplands universitet fortjener ros for at være det eneste universitet, det eneste agentur, som virkelig har arbejdet for at sikre, at dette center ville blive oprettet, og har brugt meget tid og mange bestræbelser på at opnå dette.

Indrek Tarand, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne sige tak og oprigtigt lykønske og komplimentere ordføreren og skyggeordførerne for deres gode samarbejde og forståelse. Jeg vil også gerne takke mine kolleger i gruppen De Grønne for deres samarbejde og bidrag.

Vi kan endelig sige, at vi har udarbejdet et anstændigt dokument, som gør det muligt for os, EU, at gå rimelig fornuftigt frem under hensyntagen til alle de relevante parters mange interesser. Selv om De Grønne med rette mener, at vi bør være endnu mere vidtgående, er vi stadig glade for, at vores bekymringer er medtaget i denne betænkning, som f.eks. de forslag, vi stillede ordføreren, vedrørende det forhold, at det tydeligt fremgår af videnskabelige data, at det arktiske økosystem på nuværende tidspunkt er genstand for voldsomme klimarelaterede ændringer, og at denne situation kræver, at der bliver lagt en forsigtig og videnskabelig solid strategi for den fremtidige udvikling i Arktis.

Dette var årsagen til, at vi anmodede om, at der blev udarbejdet yderligere videnskabelige undersøgelser inden for rammerne af en multilateral aftale, som kunne præge den internationale forståelse og beslutningstagning vedrørende det arktiske økosystem, inden der bliver sat gang i en yderligere omfattende udvikling. Vi takker de øvrige grupper for at have accepteret dette. Dette er et eksempel på, hvordan ting kan præsenteres på en måde, som passer til temperamentet og indstillingen i den lange række af forskellige valgkredse, som vi repræsenterer. Der er nogle skeptikere til stede, som har anført, at den arktiske region ikke fortjener vore opmærksomhed, men det gør den, især eftersom Island sandsynligvis bliver det 28. medlem af EU.

Arktis er "inde i varmen". Dette skyldes ikke klimaændringerne og den konsekvente opvarmning af det sædvanligvis kolde Arktis. Arktis er også "inde i varmen" som følge af de lukrative muligheder, der tegner sig i horisonten, selv om disse indebærer meget indviklede og vanskelige problemer. Derfor mener jeg, at politikere, der håndterer disse problemer på en ansvarlig og politisk set diskret måde, er "seje" politikere, som dem af os, der vil stemme for hr. Gahlers betænkning i dag.

Konrad Szymański, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Arktis er så afgjort under forandring. De meste indlysende resultater af disse forandringer er muligheden for at fastlægge nye transport- og handelsruter, og den mulighed, der allerede fremstår tydeligt, for at udnytte naturressourcer og udvinde olie og gas. Verdens reaktioner på disse forandringer er kaotiske. På den ene side har den meget konstruktive norsk-russiske afgrænsningsaftale om Barentshavet, mens vi på den anden side også har russerne, der forsøger at føre en *faits accomplis*-politik. Jeg mener, at EU og det internationale samfund kan komme til at spille en fantastisk stor rolle i denne sammenhæng. Dette tilskynder vi i betænkningen, og det er blevet udtrykt meget godt heri. Det andet spørgsmål, som vi har henledt opmærksomheden på, er nødvendigheden af at opnå en garanti for lige, ikkediskriminerende adgang til transportruter. Hverken reguleringsmæssige eller finansielle betragtninger bør være en hindring for denne lige adgang til ruter. Alt dette er blevet udtrykt på en god måde i betænkningen. Derfor vil vi med glæde stemme for betænkningen.

Sabine Lösing, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Mange tak til hr. Gahler for hans betænkning. Det fremgår tydeligt, også af denne betænkning, at der er en enorm interesse i den arktiske regions naturressourcer. Som følge af klimaændringerne bliver det stadig lettere at udvinde olie og gas og andre ressourcer. Spørgsmålet om at gøre bedre brug af skibsruter er allerede blevet drøftet.

Den logiske konsekvens heraf er, at forureningen vil stige i regionen. Den industrielle udvikling, herunder især i form af udvinding af olie og gas, ekspansionen af erhvervsfiskeri samt den øgede skibstrafik, vil alle nødvendigvis medføre forstyrrelser i eller måske sågar ødelæggelse af dette yderst følsomme økosystem med ødelæggende konsekvenser til følge.

Desværre bevæger denne betænkning sig på det overordnede plan og indeholder ingen effektive strategier til bekæmpelse af disse farer. Et punkt, der ikke er nævnt, er det forhold, at EU ikke er alene om sin anerkendelse af Arktis' øgede geostrategiske betydning. De tilgrænsende stater, Rusland, og NATO-medlemmerne USA, Canada, Danmark og Norge, er allerede begyndt at militarisere den arktiske region og agter at beskytte deres interesser i regionen.

Klimaændringerne har resulteret i denne situation i Arktis. Vi er nødt til at hindre den katastrofale udvikling af denne ændring, og dette kan kun opnås gennem en hurtig omstilling til vedvarende energikilder. I denne strategi er tilgangen imidlertid diametralt modsat.

Vi, Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, kræver, at det ikke bør være muligt at omdanne Arktis til det næste geopolitiske kriseområde. I lighed med adskillige miljøorganisationer anmoder vi om et moratorium for nye olieudvindingsprojekter i Arktis. Det er nødvendigt at nå til enighed om en traktat, der svarer til traktaten om Antarktis, og som indeholder et forbud mod udvinding af mineralske ressourcer i regionen. Sidst, men ikke mindst, opfordrer vi til en øjeblikkelig demilitarisering af regionen og således til oprettelsen af Arktis som et demilitariseret område.

Da min gruppe og jeg ikke er i stand til at støtte resultaterne af den initiativbetænkning, der er blevet fremlagt her, har GUE/NGL udarbejdet en alternativ betænkning.

(Taleren indvilligede i at tage imod spørgsmålet efter Blå kort- proceduren (forretningsordenens artikel 149, stk. 8))

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne vide, hvordan repræsentanten for Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre mener, at det er muligt, at vi kan opnå en form for moratorium, når ingen af aktørerne eller landene i regionen ønsker et sådant? Hvordan ville den oprindelige befolkning opfatte det, hvis EU kom og fortalte dem, hvad de skulle gøre? Parlamentet har allerede syndet én gang, nemlig i form af forbuddet mod salg af sælprodukter, hvilket har gjort dem temmelig vrede. Hvorfor skal vi genere dem endnu mere? Nu er der brug for diplomati og samarbejde.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Hr. formand! Det går jeg ikke ind for, og det er naturligvis ikke muligt at påtvinge det ovenfra. Men spørgsmålet er fortsat, hvem man rådførte sig med? Hvilke stater er involveret? Hvilke oprindelige folk er ramt? Rådførte man sig med folk, der muligvis kan drage fordel af situationen, eller med dem, der måske vil miste deres indtægtsmuligheder? Jeg synes, der er behov for yderligere dialog. De hidtidige drøftelser er ikke nok. Vi er nødt til at gøre dialogen så omfattende som muligt og også høre bredere udsnit af samfundet, måske især de oprindelige folk.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne udtrykke min dybe påskønnelse af det fortrinlige arbejde, ordfører Gahler har udført.

Arktis er af strategisk vigtighed, især nu hvor opvarmningen af det arktiske område lader til at have åbnet nye muligheder for transport og udvinding af ressourcer der. Det er også et område, hvor miljøet er meget skrøbeligt, især som følge af forurening fra Europa, Nordamerika, Rusland og Kina. Det komplicerer sagen yderligere, at de nationale krav i forhold til Arktis ikke altid er tydelige. Selv om EU ikke vil få adgang til den arktiske kystlinje før Islands tiltrædelse, har EU medlemsstater i det arktiske område.

Derfor støtter jeg en EU-strategi for det arktiske område, som vil positionere EU på fuldstændig lige fod med de andre stormagter, ikke mindst Rusland, som tydeligvis er opsat på at udnytte regionen økonomisk. Hvis de økonomiske aktiviteter intensiveres i de kommende år, vil det være vigtigt, at vi sikrer en ordentlig balance mellem miljøet og de økonomiske aspekter, og at vi i den forbindelse inddrager den lokale befolkning. Det ville være et godt skridt i den rigtige retning at sikre EU observatørstatus i Arktisk Råd.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Som vi ved, har Arktis' umådelige mineralressourcer gjort området til genstand for en ophedet tvist. Det anslås, at der alene findes 90 mia. uudnyttede tønder olie under isen. Det skaber uvægerligt en vis bekymring, at det netop er British Petroleum, som forårsagede olieekatastrofen i Den Mexicanske Golf sidste år, der nu skal have lov til at udvinde ressourcer i dette følsomme naturområde, hvor forholdene er langt mere ekstreme end i Golfen.

Den arktiske region er trods alt allerede det sidste hvilested for verdens kviksølvudledninger. I lyset af den globale efterspørgsel efter energi er det dog formentlig urealistisk at forvente, at der bliver truffet en beslutning om at give afkald på Arktis' olieresourcer. Man må håbe, at EU i sin rolle i Arktisk Råd vil sikre, at der indføres bedre sikkerhedsstandarder, så det vilde dyre- og planteliv i Arktis ikke lider samme forfærdelige skæbne som i Den Mexicanske Golf efter olieekatastrofen for nylig.

Desuden er Arktis fra EU's synsvinkel også af afgørende vigtighed med henblik på udviklingen af nye globale handelsruter. Hvis det virkelig var muligt at åbne en ny sejlroute mellem Europa, Asien og Nordamerika, ville man med ét slag kunne undgå pirateriet i Somalia og samtidig spare EU en masse penge, eftersom der ikke længere ville være behov for Atalantamissionen. Det er naturligvis under forudsætning af, at de indfødte inuitbefolkninger ikke ville blive drevet til tilsvarende desperate handlinger som pirateri, fordi de mistede deres levebrød. Det skal man huske, både når der planlægges sejlruter, og når der bores efter olie.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil naturligvis også gerne takke hr. Gahler for hans glimrende udkast til en beslutning og for det udbytterige samarbejde.

For mig var det vigtigste spørgsmål under arbejdet med denne betænkning den forøgede betydning, forskning i og overvågning af miljømæssige ændringer blev tillagt, for den indhentede information er afgørende for at træffe politiske og økonomiske beslutninger. Det ser ud, som om økonomiske spørgsmål som fiskeri, transport og naturressourcer er EU's primære interesseområde. Det er en skam, for der er ingen tvivl om, at videnskaben giver os mulighed for at vurdere, hvilken indflydelse økonomiske forandringer har på miljøet i regionen. En indflydelse, der er betydelig større end i andre regioner. Hvad er det præcis for en indflydelse? Det kan kun eksperterne fortælle os.

Desværre bliver åbenheden af forskningen i Arktis i stigende grad begrænset af de stater, der har adgang til Det Nordlige Ishav. Selv i områder, der hører under internationale konventioner og traktater, er der i de sidste 2-3 år sket en betydelig reduktion i handle- og forskningsfriheden, ofte under påskud af at beskytte miljøet. Klimatiske og oceanografiske processer i Arktis har betydelig indvirkning på klima- og miljømæssige forandringer, så forskningsfriheden er særdeles vigtig for forståelsen af, hvad der foregår, ikke kun i selve Arktis, men hvad vigtigere er, her hvor vi er. Desuden berettiger det arbejde, der allerede er udført på disse områder af videnskabsfolk fra lande uden for Arktis, og de penge, der er blevet brugt, os til at sige vores mening om spørgsmål vedrørende den nordlige polarregion.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Gahler for hans meget omhyggelige og detaljerede betænkning og for hans kompromisvillighed. Men jeg frygter, at vi har skabt en lang ønskeseddel med ønsker, der tilslører det politiske hovedspørgsmål.

Det var faktisk vores tidligere forhandlinger om politikken i forhold til Arktis her i Parlamentet, der fremprovokerede Kommissionens meddelelse. Dengang insisterede vi meget tydeligt på at beskytte det sårbare arktiske miljø på en sammenhængende måde – på at beskytte denne sidste uberørte natur, som nu er en miljømæssig krudttønde.

Det lader til, at der er sket en næsten umærkelig forandring – en understrøm – i vores måde at tænke på i retning af sikkerhed, nærmere bestemt energiforsyningsikkerhed og sikkerheden til at bruge ressourcer. Det er blevet bekræftet af aftalen denne weekend mellem Rosneft og BP – BP, der er kendt for Deepwater.

Som Kommissionen og andre kommentatorer vedholdende har påpeget, er der rigtig mange huller i lovgivningen, hvad angår Arktis. EU's miljømæssige fodspor der er ikke let at overse.

Reguleringen er et kludetæppe uden fokus. Der er frit slag for multinationale selskaber. Det kan vi gøre bedre. Vi har tidligere sagt, at vi ønskede at gøre det bedre. Vi ønskede en mere sammenhængende tilgang. Jeg spekulerer på, hvad der har ændret sig, og jeg tror, vores borgere måske spørger, hvad der har ændret sig.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg gratulerer også hr. Gahler med en afbalanceret og glimrende betænkning. Trods det arktiske miljøes udfordrende natur har den voksende oliepris stimuleret en international interesse i at bore i området. Vi ved alle, at der blev produceret olie første gang i 1968 i Prudhoe Bay i North Slope-området i Alaska, men mange arktiske områder er endnu ikke blevet udforsket.

I en amerikansk geologisk undersøgelse fra 2008 blev det anslået, at der ligger 90 mia. tønder uopdaget olie, der kan udvindes, i områder nord for den nordlige polarkreds foruden 44 mia. tønder naturgasvæsker. Det repræsenterer mellem 13 % og 20 % af verdens uopdagede olie. Det siger sig selv, at udvinding af så meget olie vil have en dramatisk indvirkning på Arktis og kan lede til globale naturkatastrofer, så jeg synes, vi skal spørge os selv, om det er klogt at kaste sig ud i et sådant projekt på et tidspunkt, hvor der arbejdes hårdt på at slippe ud af afhængigheden af fossile brændstoffer og i sidste ende opnå et CO₂-frit samfund.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Hr. formand! Når jeg læser Kommissionens meddelelse om Arktis, kommer jeg af en eller anden grund til at tænke på en kat, som slikker sig om munden ved udsigten til en skål fløde! Og ja, den globale opvarmning og afsmeltningen på Nordpolen åbner rigtig nok nye muligheder: naturressourcer, olie, fisk, skibstrafik osv. Vi har hørt det. Men jeg synes, det er vigtigt, at EU slår koldt vand i blodet, for EU har ingen kystlinje langs det nordlige ishav! For mig som dansker virker det en smule patetisk, når Danmark bruges som et af alibierne for EU's arktiske rødder. Kendsgerningen er, at Danmarks eneste forbindelse til Arktis er via Grønland, som ved en folkeafstemning for 26 år siden besluttede sig for at melde sig ud af Den Europæiske Union.

Ligeledes bør EU slå koldt vand i blodet i forhold til Island. Afgørelsen om Islands medlemskab skal alene og uden pres fra EU træffes af den islandske befolkning. Og intet, intet tyder på, at der er et flertal her for EU-medlemskab.

Så i stedet for at se os selv som en potentiel arktisk stormagt skulle EU måske erkende sin geografiske placering og i stedet arbejde for et godt naboskab til de lande, som rent faktisk ligger i Arktis. Det gælder bl.a. vores venner i de vestnordiske lande, Norge, Island, Grønland og Færøerne. Det bør ikke mindst være en opgave for EU-Parlamentet at sikre dette.

Timo Soini (EFD). – (FI) Hr. formand! Dette emne er vigtigt, og eftersom Finland ligger mod nord, kender jeg til disse spørgsmål. For en gangs skyld er jeg enig med mine finske kolleger i Parlamentet om, at folk i Lapland og på Laplands universitet i Rovaniemi kender til disse ting. Jeg er også enig i de oprindelige folks synspunkt.

Jeg vil stemme for betænkningen, selv om min største kritik er rettet mod påstandene om klimaforandringerne, ifølge hvilke vi skulle have en aftale, der så at sige er baseret på EU's synspunkter. Emissionshandelen i EU er slået fuldstændig fejl. I 2008 blev det afsløret, at der var sket misbrug, momssvindler og mange andre former for fup i størrelsesordenen 5 mia. EUR. Antallet af tilfælde er endda vokset støt. Emissionshandel fungerer ganske enkelt ikke. Det er skadeligt. I stedet for har vi brug for et system med specifikke udledninger ligesom med køretøjer, hvor man kan måle, hvem der udleder hvor meget af hvad, i stedet for at kaste sig ud i en international handel med overbærenhed, hvor man køber retten til at forurene. Det er et vigtigt spørgsmål.

Det arktiske spørgsmål er også vigtigt, selv om jeg ikke er særlig sikker på, hvordan det vil skride frem, når jeg ser på EU's aktiviteter i den senere tid. De ting, EU rører ved, bliver ikke nødvendigvis til noget. Det danske medlem sagde nogle fornuftige ting om de regioner,

der er der. Det er regioner med suveræne rettigheder, som de kan udøve for at træffe beslutninger om deres egne forhold.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at gratulere min kollega Michael Gahler med den fremragende betænkning, han har fremlagt. I betænkningen opfordres Rådet og Kommissionen til at udarbejde en specifik arktisk politik for EU, samtidig med at den fremhæver, at Islands mulige tiltrædelse til EU ville betyde, at EU får en arktisk kystlinje.

Som Parlamentets ordfører for Island vil jeg gerne understrege, at dette land har arktiske prioriteter, der er i overensstemmelse med EU. De er at styrke Arktisk Råds politiske og forvaltningsmæssige rolle, dernæst at sikre den bæredygtige udvikling af regionen og sluttelig vil jeg gerne minde Dem om at støtte de oprindelige folks rettigheder. Også den kendsgerning, at både Island og EU i øjeblikket er ved at udarbejde en arktisk strategi, kan skabe lejlighed til at koordinere de to politikker, bl.a. i forhold til EU's ansøgning om permanent observatørstatus i Arktisk Råd.

Til sidst vil jeg sige, at EU naturligvis kan bidrage til effektiv multilateral styring i Arktis. Jeg vil også gerne sige til hr. Søndergaard, at jeg lyttede meget nøje til det, han sagde om flertallet i Island. Jeg mener, at vi står over for en langvarig proces, der kunne gennemgå utallige ændringer. Efter min mening er vi i en position, hvor vi kan tilskynde til en ansvarlig førtiltrædelsesproces og en hovedsagelig afbalanceret debat i landet om EU.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere min kollega, hr. Gahler, som, på trods af at han kommer fra Sydtyskland, har demonstreret en bemærkelsesværdig viden om og kærlighed til Arktis og det høje nord. Nogle kolleger har sagt, at lande skal håndtere de problemer, der opstår, individuelt, og at der ikke er behov for så stor koordinering her. Den holdning er jeg kategorisk imod. Det er netop EU, som har den største erfaring med, hvordan man kan arbejde sammen og virkelig udforske ukendte områder, hvilket skulle spille en meget vigtig rolle i denne region. Det står trods alt klart – enten konfrontation, et uvist kapløb og konflikter, eller fredeligt samarbejde og en region, der kunne blive et eksempel for andre lande rundt om i verden. En anden dimension – profit, eller økonomiske fordele, eller miljøet og bevaring. Jeg mener, at EU, som altid har gået forrest i kampen mod klimaforandringerne, fortsat må lægge større vægt på den anden dimension, når de to tilgange skal harmoniseres.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Hr. formand! Det arktiske område er under betydelig forvandling som følge af klimaforandringerne, og is og sne smelter. Nye sejlruter bliver åbnet, der er fiskebanker til rådighed, og der er flere og bedre lejligheder til lønsom olie- og gasefterforskning.

(EN) EU spiller en aktiv rolle i arktiske spørgsmål. EU bidrager f.eks. med mange midler til forskning og udvikling via det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling. Parlamentet er aktivt involveret i den igangværende dialog med folkevalgte repræsentanter fra Arktis gennem det stående udvalg for arktiske parlamentarikere, og som formand for SINEEA-delegationen repræsenterer jeg Parlamentet i dette vigtige udvalg.

I september var Parlamentet for første gang vært for det stående udvalgs halvårslige møde. Konferencen var en stor succes, der satte Parlamentet i stand til at udvide og styrke sine forbindelser med de arktiske nationer.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Hr. formand! Jeg taler heller ikke som medlem, der bor ved den nordlige polarkreds. Jeg vil blot gerne advare alle om, at Nordpolen ikke kun rummer

økonomiske og energimæssige værdier, men også er et af de største eksempler på vores naturarv. Derfor er det meget vigtigt, at de selskaber, der skal gennemføre efterforskningen og borerne i området, ikke tager derop med den profitjagende indstilling, der prægede fordums tiders guldgravere, men i stedet med den følelse af europæisk ansvarlighed, der tog form i det 20. og tidlige 21. århundrede. Lad os ikke glemme, at arbejdet skal udføres under ekstremt barske vejrforhold og under anvendelse af nye teknologier. Det er af helt afgørende vigtighed, at vi ikke kommer med indrømmelser på dette punkt, og at vi pålægger disse virksomheder regler, standarder og krav, som muliggør teknisk forvaltning af sagen med den mest opdaterede teknologiske standard, mens der skal være økonomiske midler til rådighed til at forhindre enhver form for naturkatastrofe såsom den, vi har oplevet i forbindelse med Deep Horizon. Det er yderst vigtigt at overholde den rigtige rækkefølge: Planet, mennesker og produkt ...

(EN) Planet, mennesker og produkt. I dette tilfælde er produktet naturligvis gas- og oliereserverne.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne takke ordføreren, hr. Gahler, og alle skyggeordførerne. Det er sandt, at Europa løbende har brug for at tilpasse sig nye realiteter og håndtere forandringer i den politiske magtbalance. I forhold til den arktiske politik betyder det, at vi må forstå, at de arktiske stater ønsker at udvikle regionen selv, men at de er åbne over for samarbejde. Det er ikke interesserede i nye traktater, men ser gerne eksisterende regulerende traktater udviklet yderligere.

Klimaforandringerne og nye sejlruiter indebærer ikke kun risici, men åbner også nye muligheder. I forhold til Arktis betyder det, at EU har mulighed for større samarbejde og udvikling. Der er trods alt ingen, der kan bekæmpe følgerne af klimaforandringerne alene, ligesom ingen kan udvikle det arktiske områdes potentiale alene. Desuden har EU vedvarende interesse i sikker udvikling ...

(Formanden afbrød taleren)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Hr. formand! Rigdommene i Arktis udgøres ikke kun af de enorme energiresourcer og nye sejlruiter, men også af områdets oprindelige folk. Det er ikke et arktisk museum, men hjem for 3,5 mio. mennesker. De fortjener at blive hørt. Ingen har ret til at drive rovdrift på og plyndre regionen.

I fremtiden vil vi naturligvis få en masse miner, industri og skibe at se deroppe og sammen med dem en voksende risiko for miljøkatastrofer. Dem er vi nødt til at forberede os ansvarligt på. Det er en udfordrende opgave at beskytte naturen der, for den er særlig sårbar i denne region.

Ny forskning fra universitet i Lapland viser overraskende, at EU allerede har stor magt i det arktiske område. Derfor bør det være mere aktivt og ansvarligt. Det burde investere økonomisk og håndgribeligt i regionen. Det afhænger også af Islands mulige fremtidige medlemskab. Jeg mener også, at Laplands universitet i Rovaniemi er det bedste sted at anbringe et arktisk informationscenter.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne starte med at gratulere ordføreren for hans fortrinlige og afbalancerede betænkning. De globale interesser i de nordlige regioner er vokset en hel del de sidste par år og har nået nye højder, som det er blevet nævnt. Derfor er det meget vigtigt, at EU også spiller en aktiv rolle og desuden aktivt bestræber sig på at indtage en rolle som permanent observatør i Arktisk Råd.

Som det allerede er blevet nævnt, har disse regioner enormt potentiale, hvad angår f.eks. deres naturressourcer. Vi har brug for en dristig vision og samarbejde, men også for økonomisk investering, så folk, der bor i regionen, kan udnytte det, den har at byde på, på en bæredygtig måde.

Ligesom mange af mine kolleger i Parlamentet glæder det mig meget, at betænkningen udtrykkeligt nævner et arktisk informationscenter, de kompetencer og den ekspertise, Laplands universitet besidder, og de fortrinlige faciliteter, der findes der.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Hr. formand! Jeg er ikke i tvivl om, at den sag, vi drøfter i dag, er meget vigtig, og som jeg ser det, vil vi i dette århundrede komme til at opleve en kamp – mellem nationer, mellem regeringer – om at sikre sig fordele fra Arktis. I den forbindelse støtter jeg vores forhandling af sagen i dag. Hvad bygger jeg denne konklusion på? Vi kan se, at Kina netop nu er ved at bygge en isbryder. Vi kan se, at en lang række nationer, der ikke har kystlinje ud til de nordlige have, ønsker at blive medlem af Arktisk Råd, og det glæder mig, at EU er og vil blive det. Men der er to aspekter. Efter min mening er det første, at jeg vil anbefale, at Kommissionen i den kommende tid gør en indsats for, at regionen ikke bliver militariseret, for allerede ...

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Hr. formand! Denne betænkning indeholder fine ord om klimabekymringer og miljøhensyn, men reelt drejer det sig om EU's jagt på ressourcer i Arktis. Her tales om den forventede mængde olie, gas, mineraler samt skove og fisk, som EU vil kunne udnytte i nær fremtid. Her står, at EU har store landdistrikter i Sverige og Finland, og ikke, at det er svenske og finske områder. Ligeledes hedder det, at Unionen har enekompetence på bevarelsen af havets biologiske ressourcer. Det er jeg altså ikke sikker på, at de grønlandske, russiske og canadiske inuitter er enige i.

Blot fordi Arktis er tyndt befolket, er det ikke et tagselvbord! Området kan ikke bære masseturisme, rovfiskeri og massiv udplyndring af råstoffer. Arktis er et yderst sensibelt område, som har tradition for samarbejde, og størstedelen af de arktiske lande er slet ikke medlemmer af EU. Grønland meldte sig faktisk aktivt ud af EU, som kollega Søndergaard før nævnte.

FORSÆDE: Isabelle DURANT

Næstformand

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Gahler for et fortrinligt initiativ og en fortrinlig betænkning. Jeg synes, den er afbalanceret og både tager hensyn til dem, der ønsker at udnytte naturressourcerne, og dem, der er alvorlig bekymrede over indvirkningen på klimaet.

Jeg mener, at den bedste form for beskyttelse for Arktis ville være en global klimaaftale, men i mellemtiden må vi udarbejde mere kortsigtede løsninger for at begrænse opvarmningen af Arktis. Jeg så gerne, at Parlamentet anerkendte, at udledninger af carbon black i vid udstrækning bidrager til opvarmningen af Arktis. Derfor vil jeg opfordre Kommissionen til at foretage de nødvendige ændringer i direktivet om nationale emissionslofter for visse forurenende stoffer, så det også omfatter udledninger af carbon black.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Fru formand! Jeg er enige med mange af mine kolleger i Parlamentet, især fru Herczog og hr. Repo, som omtalte områdets miljømæssige betydning og vigtigheden af at beskytte statsborgernes rettigheder. Der er tale om et uberørt område,

der ligger langt væk. Men der bor mennesker i det område, mennesker med en kultur. Miljøet i området er yderst vigtigt. Det er et afgørende område i forhold til at bekæmpe og tilpasse sig til klimaforandringerne. Det bedrøver mig virkelig, når jeg ser EU deltage i kapløbet om, hvem der bliver de første til at udnytte oliereserverne i området, nu hvor isen er ved at smelte. At andre gør det, berettiger ikke os til også at gøre det. Vi skal altid udtrykke vores værdier, og vi må altid gribe ind for at beskytte disse ressourcer og opnå en lavemissionsøkonomi.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Fru formand! Der er tre hovedspørgsmål i forbindelse med Arktis. Det første er spørgsmålet om energi, og der har været snak om olie og gas, og i fremtiden vil det også omhandle metan, eftersom permafrosten rummer reserver af brugbart metan til omkring 300 års forbrug. Indtil nu har EU's organer overhovedet ikke set på dette spørgsmål.

Det andet spørgsmål er transport. Åbningen af den nordlige sejlroute forkorter rejsen til Fjernøsten. Turen fra Hamborg til Seoul vil tage 21 dage. Hvis denne mulighed tages med i betragtning, vil det i høj grad reducere omkostningerne og bidrage til tættere kontakter mellem de to regioner.

Det tredje spørgsmål er miljøet, for udnyttelsen af energiressourcer og større godsmængder vil medføre en række miljømæssige risici for regionen. Efter min mening ville det være en god idé at udarbejde en plan ...

(Formanden afbrød taleren)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Fru formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren, hr. Gahler, med at tage initiativ til en meget vigtig og nødvendig betænkning fra Parlamentet om Arktis og om at reagere på Kommissionens henstilling til at udarbejde en arktisk politik for EU med meget specifikke og altomfattende forslag fra at inddrage lokale indbyggere i dialogen og stabilitet og sikkerhed i regionen til fremtidige projekter, miljømæssige aspekter og klimaforandringer. En femtedel af verdens uopdagede ressourcer findes i netop denne region. Uforsvarlig konkurrence om adgang til Arktis' naturressourcer er i høj grad uønsket, men en realitet. Derfor er det vigtigt at udvide dialogen, så den arktiske region ikke bliver til skueplads for en konkurrencepræget kamp mellem lande og olieselskaber, hvis ofre frem for alt ville blive de lokale indbyggere og det særlig følsomme arktiske økosystem. Ifølge betænkningen vil der med tiden blive flere boreprojekter i det arktiske område, hvor effekterne af klimaforandringerne er særlig synlige. Derfor mener jeg, at det er på sin plads og særlig vigtigt at bemærke, at en miljøkonsekvensvurdering ...

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg synes, det er godt, at EU er i færd med at udvikle politikker og strategier for hele regioner som Baltikum, Donau-området og min egen region, Atlanterhavsområdet, og at vi i dag drøfter Arktis.

Men når vi har med Arktis at gøre, er det vigtigt, at vi opfattes som diplomatiske, ikke belærende, samarbejdende, ikke anmassende, og undersøgende, ikke udnyttende. På grund af vigtigheden af det oprindelige folk må det primære hensyn være over for dem, og der er selskaber og lande derude, som har kastet deres grådige øjne på Arktis og områdets ressourcer i form af fossile brændstoffer, fisk og – formentlig – mulighederne for søtransport. På grund af sine traktater og sin eksistensberettigelse er EU ikke i en position, hvor det kan finde balancen.

Jeg vil også gerne komme med endnu en pointe. Jeg er medlem af Delegationen for Forbindelserne med Canada, og vi kunne også etablere en kollegial tilgang til Canada og ligesindede lande for at sikre fair play i forhold til Arktis og især de oprindelige folk.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Udplyndringen af råvarer, strategiske interesser, klimaforandringer og ikke mindst den voksende turisme har skubbet dette følsomme økosystem ud på randen af ødelæggelse. Men økosystemet i Arktis hviler i relativ høj grad i sig selv og er derfor yderst følsomt. Derfor er det vigtigt at finde balancen mellem udnyttelse på den ene side og maksimal beskyttelse af det følsomme system på den anden. Men det kan ikke ske uden at indføre restriktioner på udvindingen af råvarer og på de metoder, der anvendes til udvindingen, og strengere regler for turisme og kommerciel skibsfart.

Nyheden om, at det store olieselskab BP og den russiske statsvirksomhed Rosneft har udarbejdet fælles planer for udvinding af olie og gas, peger ikke i retning af hensynsfuld udvinding af råvarer – tværtimod, faktisk.

Derfor er det tydeligt, at beskyttelsen af Arktis er et spørgsmål, der rækker ud over individuelle nationale strategiske og økonomiske interesser og skal være et centralt emne for EU.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordførerne, hr. Gahler, og skyggeordførerne for en fremragende, alsidig betænkning, der behandler en række emner på en afbalanceret måde. De omfatter det arktiske områdes potentiale, dets enorme naturressourcer, råmaterialerne og energiresourcerne samt de nye sejlruter og turisme, men samtidig også det følsomme arktiske miljøes sårbarhed og de oprindelige folks rettigheder. Vi er nødt til at opføre os meget ansvarligt mod nord og til at have en god arktisk strategi.

Jeg er også enig med mine finske kolleger i Parlamentet, som har udtrykt deres tilfredshed med betænkningen, i, at den på en positiv måde har taget Laplands universitets initiativ til at etablere EU's arktiske informationscenter på sit område i betragtning. Jeg ser frem til Kommissionens rapport om en arktisk politik, som hr. Füle har lovet.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Denne forhandling har virkelig været interessant og har vist, hvor mange vigtige emner, der hører under det arktiske samarbejde, og hvor forskelligartede følsomheder, der er i vores samfund i forhold til Arktis' fremtid. Lad mig tage fem specifikke emner op, som er blevet nævnt under formiddagens forhandling.

Først det arktiske informationscenter. Både Kommissionens meddelelse fra 2008 og Rådets konklusioner fra 2009 indeholder opfordringer til Kommissionen om at undersøge muligheden for at etablere et nyt arktisk informationscenter. Vi undersøger grundigt de forskellige muligheder i EU, herunder centret i Rovaniemi, Finland (Lapland), og frem for alt dette mulige centers rolle.

For det andet er EU den eneste arktiske interessent, der fra starten har anerkendt, at det som industrialiseret aktør i fællesskab med andre industrialiserede områder er ansvarlig for de forandringer, der finder sted i Arktis. Kommissionens meddelelse prioriterer miljøbeskyttelse, og dette punkts fremtrædende position blev bibeholdt i Rådets konklusioner fra 2009.

For det tredje er vi stolte over vores samiske EU-borgere, og vi er stolte over de forskellige bestemmelser i EU's traktater og i EU's regionalpolitik, der behandler det samiske folk. Vores grænseoverskridende samarbejde og europæiske instrument for demokrati- og menneskerettighedsprogrammer støtter det samiske folk fra det nordvestlige Rusland og andre oprindelige folk fra Barentsregionen.

For det fjerde er EU og medlemsstaterne en drivende kraft for arktisk forskning i verden, og det er vi stolte af. Dette område er omtalt i rammeprogrammet. Samlet set investerer EU gennem det femte, sjette og syvende rammeprogram 200 mio. EUR i området. Men det vil ikke være en klog politik at forsøge at være den fremtrædende og ensidige leder af den overordnede politik om og politikker for Arktis, når man ikke har en arktisk kystlinje.

For det femte vedtog Kommissionen i 2010 en meddelelse om havboring, der skulle være styrende for vores aktiviteter i hele verden, også i det arktiske område. Den fremmer en forsigtig tilgang, som vi også vil anlægge i Arktis. Det er fuldstændig på linje med EU's principper om at beskytte Arktis og stå fast på kravet om de højeste miljømæssige standarder.

Parlamentets betænkning om Arktis giver et grundigt overblik over EU's aktiviteter, ansvar og interesser i det arktiske område. Den konsoliderer også EU's afbalancerede tilgang til Arktis ved at kombinere beskyttelsen af området med bæredygtig udvikling i området. Vi er overbevist om, at det er inden for rækkevidde, og at EU vil blive et uundgåeligt og positivt element i hele det arktiske samarbejde.

Michael Gahler, *ordfører.* – (DE) Fru formand! Jeg vil også gerne takke alle talerne. Hr. kommissær! Da jeg omtalte en politik i forhold til vores naboer i Arktis, var det ikke min mening at antyde, at De er ved at kaste Dem ud i en strid om autoritet med Baroness Ashton. Det ville jeg bare gøre klart.

Næsten alle indlæggene har understreget én ting, nemlig at den udfordring, vi står over for, er gennem vores politik at demonstrere, at forskellige interesser og aktiviteter kan forliges eller skal bringes til at kunne forliges.

Det mener jeg, at man kan se i en miniudgave i f.eks. Norge. De fanger fisk, de borer efter olie og gas, de efterlever de højeste miljømæssige standarder på land og til vands, og de udvikler deres nordligste regioner for de mennesker, der bor der. Hvis vi kan anlægge dette princip for hele regionen ved hjælp af samarbejde med lokalsamfundene, bliver vi en rollemodel for andre følsomme regioner. Det, der har ændret sig i den politiske virkelighed, er, at vi ikke tror, at vi kan tvinge folk til at følge vores ønsker, men at vi må acceptere den udfordring, det er at opfylde alle vores mål samtidig. Vi har brug for en høj standard i miljøbeskyttelse, hård indgriben over for klimaforandringer, en bæredygtig fiskeripolitik, udvikling af sikre sejlruiter og acceptabel udvikling for lokalsamfundene. Hvis vi forsøger at arbejde sammen om at udstikke disse mål og derefter opfylde dem, vil vi virkelig opnå noget vigtigt i samarbejde med vores partnere til gavn for regionen og os selv.

Endnu en gang tak til især alle skyggeordførerne. Jeg ser frem til yderligere drøftelser på baggrund af betænkningen. Afstemningen må ikke blive enden på sagen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted senere.

5. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

6. En EU-strategi for Sortehavet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Ungureanu for Udenrigsudvalget om en EU-strategi for Sortehavet (2010/2087(INI)) (A7-0378/2010).

Traian Ungureanu, ordfører. – (EN) Fru formand! For præcis tre år siden godkendte Parlamentet Sortehavssynergien. Det var første skridt i retning af en sammenhængende politik på et af de mest følsomme områder i Europa, og det var et skridt i den rigtige retning, for ifølge mange analyser – og manges frygt – er Sortehavet et konvergerende sted for politiske, strategiske og sikkerhedsmæssige håb, styrker og ambitioner.

I dag kan vores politik på området blive yderligere udviklet. Parlamentet kan spille en afgørende rolle for at opgradere EU's politikker til en fuldgyldig EU-strategi. Det er faktisk hovedtanken i den betænkning, jeg tog initiativ til med støtte fra mine kolleger i Udenrigsudvalget og resten af Parlamentet.

Men hvorfor en ny betænkning om Sortehavet, og hvorfor en EU-strategi for Sortehavet? Der er dem, der ville sige, at Sortehavet er et lille hav. Det er det også, men hvis vi bytter dette kort ud med et strategisk kort, er Sortehavet pludselig kæmpestort. Det er også en anden faktor, nemlig at Sortehavet bliver mere og mere sort.

Efter Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse er Sortehavet delvist blevet EU-farvand. Men udviklingen i regionen er ofte uforudsigelig. Der opbygges spændinger, og misforståelser flourerer. En analyse af Sortehavsregionen fører til den konklusion, at de negative udfordringer i området varer ved og faktisk bliver større. Krigen mellem Georgien og Rusland i 2008, de uløste og såkaldte fastfrosne konflikter og den bekymrende forværring af det demokratiske styre i Ukraine og Rusland er alle meget alvorlige udviklinger og klare eksempler på sikkerhedsrisiciene i området.

Hvis vi ser på de aktuelle resultater af EU's engagement i regionen, virker de som minimum blandede. Der mangler mekanismer til overvågning, evaluering og opfølgning i EU's politiske tilgang til Sortehavet. Sortehavsregionen er ikke synlig nok i forhandlingerne i Bruxelles, og EU-støtten til regionen er fragmenteret og indviklet.

En ny EU-strategi for Sortehavet bør bygge på fordelene fra Sortehavssynergien, som vi vedtog for tre år siden, men den bør også indføre en stærkere politik og konkrete værktøjer. Lad mig blot nævne to af henstillingerne fra betænkningen. Den første vedrører tilstrækkelige ressourcer. Hvis EU ønsker at spille en nøglerolle i Sortehavsområdet, må det afsætte tilstrækkelige ressourcer, både økonomiske og menneskelige. Det er afgørende at oprette en separat budgetpost i EU's budget. Den anden henstilling vedrører udarbejdelsen af en EU-handlingsplan med klare mål og opgaver, herunder regelmæssige møder på ministerniveau mellem de relevante lande.

EU's strategi for Sortehavet må hverken undervurdere eller overvurdere nogen stat i området. Principperne om rummelighed og regionalt ejerskab skal afspejles i en vigtig rolle for Tyrkiet og Rusland, men også for alle de regionale partnere i succesen for det regionale samarbejde.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke alle mine kolleger for deres meget positive bidrag til den endelige udgave af betænkningen. Jeg tror, vi alle er enige om, at Parlamentet forventer, at Kommissionen og Rådet gør denne betænkning til virkelighed. EU's strategiske og fordelagtige engagement i Sortehavsområdet bør blive til virkelighed.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det glæder mig meget, at Sortehavsområdet står højt på Parlamentets dagsorden. Denne region er vigtig for EU, og vi er nødt til at fokusere på den for at afspejle dens store følsomhed for os.

Jeg vil gerne takke og gratulere ordføreren fra Udenrigsudvalget, hr. Ungureanu, med en fremragende og meget væsentlig betænkning. Betænkningen og dens henstillinger er interessante og innovative på de mange områder.

Efter den seneste udvidelse er Sortehavet også et EU-farvand. Vi har ansvar for det, ligesom vi har for alle andre kystområder, som grænser op til os. Vi er nødt til at tackle dette nye ansvar med beslutsomhed.

Som led i den europæiske naboskabspolitik har vi allerede et initiativ rettet mod denne region, nemlig Sortehavssynergien. Men vi må indrømme, at det har vist sig vanskeligere at gennemføre den, end vi havde troet. Ikke alt det, vi gerne vil, hilses velkommen med åbne arme af alle i regionen.

Netop derfor har Parlamentet valgt en tilgang baseret på regionalt ejerskab og på at fremme dialogen. Jeg mener, at det nu er den rigtige tilgang for os, men disse tilsagn kan kun være troværdige, hvis og når de medfører konkrete forbedringer til befolkningerne i området.

Dermed repræsenterer betænkningen om udvikling af en ny EU-strategi for Sortehavet vores tilsagn over for regionen og vores medlemsstater i området ved at give dem vores fulde støtte i forhold til de udfordringer, de står over for som følge af deres konkrete geografiske situation.

Vi forstår, at en strategi for Sortehavsregionen ikke skal ses som en erstatning for eksisterende indsatser, især Sortehavssynergien. Det skal snarere være en omfattende ramme, hvor der kan findes vejledning til alle EU's aktiviteter i regionen.

Sortehavsstrategien kan blive den perfekte lejlighed til at revidere vores interesser i regionen, herunder strategiske, politiske og økonomiske interesser, og til at drøfte, hvordan de bedst kan opfyldes. Parlamentet har identificeret de hensigtsmæssige områder, inden for hvilke strategien skal udvikles, f.eks. regeringsførelse, sikkerhed og energi, transport, miljøet, handel, lokal økonomisk udvikling og social og menneskelig udvikling.

Udviklingen af denne strategi kan også give lejlighed til at tilføje en maritim dimension til igangværende aktiviteter i regionen. Kommissionen er i øjeblikket ved at udvikle en omfattende pakke, der vil omfatte politiske initiativer på det maritime område, forvaltning af naturressourcer og kampen mod ulovlige fiskeriaktiviteter.

Vi kan udnytte vores knowhow fra andre strategier såsom EU-strategierne for Østersøregionen og Donauområdet. Donaustrategien forudsætter faktisk tydelige interaktioner med Sortehavet. Men vi er klar over, at alle de europæiske kystområder er forskellige. Derfor er vi nødt til at sikre, at alle fremtidige EU-strategier bliver tilpasset til de relevante sektors karakteristika, økonomiske og sociale udvikling, miljø samt energi-, infrastruktur- og naturressourcer.

Betænkningen om udvikling af en EU-strategi for Sortehavsregionen giver overblik over de fremtidige udfordringer i regionen, men den bliver også relevant i forhold til at etablere solide kanaler til de statslige partnere i området for at sikre en glat og effektiv gennemførelse af den. Vi er nødt til at udnytte denne mulighed til grundigt at rådføre os med alle interessenter, startende med vores partnere i regionerne og med at inddrage Parlamentet.

Jeg hilser igen betænkningen velkommen, og vi er meget interesserede i at udnytte dens henstillinger. Udenrigstjenesten og de relevante tjenestegrene i Kommissionen vil engagere sig i at udarbejde en Sortehavsstrategi, som vi vil søge Deres og Rådets støtte til.

Metin Kazak, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel.* – (BG) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne gratulere hr. Ungureanu, og som ordfører for Udvalget om International Handel glæder det mig, at nogle af vores forslag er kommet med i betænkningen.

Det glæder mig, at Sortehavet, som det allerede er blevet nævnt, efter Bulgarien og Rumæniens tiltrædelse i 2007 i overført betydning blev et europæisk hav, som nødvendiggør en overordnet europæisk strategi, der indebærer en hel del administrative og finansielle ressourcer foruden god koordinering og ansvarlighed.

Det er en nøgleopgave at indarbejde en projektmetode i den nye strategi. Man skal være særlig opmærksom på områder af fælles interesse, f.eks. miljøet, energi, transport og infrastruktur, som er af absolut vigtighed for regionens bæredygtige udvikling.

Det er også nødvendigt med intensivt samarbejde på parlamentarisk plan, f.eks. med organisationer som den parlamentariske forsamling under det økonomiske samarbejdsområde ved Sortehavet og WTO og med Sortehavsområdets Handels- og Udviklingsbank. Sluttelig mener jeg også, at vi bør overveje andre regionale initiativer, men uden at lade strategien drukne i dem.

Silvia-Adriana Țicău, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi.* – (RO) Fru formand! Udvalget om Industri, Forskning og Energi støtter fuld markeds- og lovgivningsmæssig integration baseret på EU's energilovgivning og opfordrer landene i den overordnede Sortehavsregion til at deltage i energifællesskabstraktaten og til EU-, EIB- og EBRD-støtte til modernisering af energiinfrastrukturen i regionen.

Vi understreger den europæiske merværdi og vigtighed af den sydlige gaskorridor som et middel til at fremme EU's forsyningssikkerhed. Projekter som Nabuccorørledningen, et højt prioriteret projekt for EU, og den transadriatiske rørledning, den paneuropæiske olierørledning og gassammenkoblingerne mellem Tyrkiet, Grækenland og Italien og mellem Aserbajdsjan, Georgien og Rumænien understreger både vigtigheden af EU's engagement i Sortehavsregionen og det videre behov for at optrappe samarbejdet mellem landene i regionen. Vi understreger vigtigheden af at etablere et regionalt forsknings- og uddannelsesnetværk i den overordnede Sortehavsregion og dens tilknytning til GEANT og opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at støtte forskningsprojekter i regionen.

Jeg slutter med en opfordring til Kommissionen om at udarbejde en EU-strategi og en handlingsplan for regionen. Vi understreger behovet for at etablere en forbindelse mellem dette og EU's Donaustrategi.

Victor Boștinaru, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget.* – (EN) Fru formand, hr. kommissær! Vigtigheden af Sortehavsregionen ud fra en transport-, energi-, stabilitets-, sikkerheds- og miljømæssig synsvinkel er tydelig. Derfor vil EU's strategi for området bestemt få en meget positiv indflydelse på området og på EU som helhed.

Regionaludviklingsudvalget mener, at denne strategi kan skabe vækst og bæredygtig udvikling i regionen. Men det er også af den holdning, at for at sikre fuld effektivitet, er det nødvendigt at inddrage alle staterne i regionen, uanset om de er medlemsstater eller ej. Denne strategi kræver initiativer for at blive koordineret – men hvordan kunne denne

koordinering ske, uden at alle lande inddrages ordentligt? Der er bestemt behov for koordinering med Donaustrategien, som forventes snart at blive et højt prioriteret område for det ungarske formandskab.

Brugen af en integreret tilgang og grænseoverskridende samarbejde mellem regionerne bør fremmes på alle strategiens områder, men især inden for transport, energi og miljøet.

Elmar Brok, for PPE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke ordføreren for hans fremragende arbejde med at samle en masse idéer i en altomfattende form, hvilket vil hjælpe os i vores videre bestræbelser.

Dette samarbejde i Sortehavsregionen må ikke forveksles med det østlige partnerskab eller med vores strategiske forbindelser til Tyrkiet og Rusland. Det er noget andet, som ikke erstattes af dette samarbejde. På den anden side synes jeg, det er vældig spændende, at det er muligt at samle disse forskellige grupper om visse emner for at skabe en sammenhængende politik, der er i vores egen interesse og samtidig hjælper de relevante lande. Dette samarbejde kan muligvis være med til at samle modstridende politiske og økonomiske interesser, så fremtidige stridigheder bliver mindre dramatiske og farlige, og så f.eks. vores arbejde med det østlige partnerskab ikke opfattes som rettet imod en bestemt person, men at alting derimod opfattes som supplerende til hinanden. Men hvad angår et europæisk perspektiv, må denne indstilling til samarbejde ikke afholde os fra at forvente, at det østlige partnerskab med disse lande vil medføre forskellige resultater af udviklingsstrategierne med f.eks. Rusland. Vi skal have lov til at skelne på denne måde, og det er kommissæren utvivlsomt udmærket klar over. Men derfor er Sortehavssamarbejdet til fordel for EU, Rusland, Tyrkiet og de øvrige lande i regionen – hvoraf de fleste er medlemmer af det østlige partnerskab. Jeg kunne forestille mig, at dette i betydelig grad vil bidrage til Europas økonomiske og politiske stabilitet, og jeg håber, at vi kan arbejde tæt sammen med kommissæren om det.

Ioan Mircea Paşcu, for S&D-Gruppen. – (EN) Fru formand! Sortehavet er porten til og fra Europa, og derfor bør det behandles som sådan. Det er ikke et urelevant sted langt, langt væk, som vi en gang imellem bliver opmærksomme på.

Sagen er, at området allerede har påvirket og fortsat vil påvirke vores dagsorden, det være sig ved afbrydelsen af gastransitten som i 2006 og 2008 eller krigen i Georgien i 2008. Men på trods af beviserne og Sortehavsområdets anerkendte vigtighed, får regionen stadig ikke den opmærksomhed, den fortjener fra EU – et EU, som på en måde blev tvunget til at tage problemerne op, da Bulgarien og Rumænien blev medlemmer i 2007.

Når man ser tilbage, lader Sortehavssynergien, der blev udarbejdet ikke længe efter disse to landes tiltrædelse, til at have været et forhastet sammensat dokument, der havde til formål at lukke et hul, som EU var nødt til at gøre noget ved næsten fra den ene dag til den anden. Det er det faktum, at der ikke er sket noget af vigtighed siden første revision af initiativet i 2008, et tegn på – og vi er ikke kommet særlig langt med gennemførelsen af den, som det nævnes i betænkningen.

Det er der efter min mening to primære årsager til. For det første er EU's medlemmer tilsyneladende hverken interesserede i eller villige til at beskæftige sig beslutsomt med området. Og nu hvor pengene er knappe, er der endnu mindre villighed til at gøre det end før.

For det andet har den indledende antagelse, som synergien byggede på, nemlig at området skulle blive en sammenhængende og samarbejdende region for at fortjene EU's

opmærksomhed og håndgribelige støtte, ignoreret den enkle sandhed, at området så fuldstændig anderledes ud for kun 20 år siden. Det er enten urealistisk eller – jeg bryder mig ikke om at sige det – mod bedre vidende at forvente, at et område, der er så komplekst og forskelligartet, skulle blive sammenhængende og opnå en individuel identitet på så kort tid. Måske ville tingene blive bedre i forbindelse med, at det østlige partnerskab blev taget op til fornyet behandling.

Ivo Vajgl, for ALDE-Gruppen. – (SL) Fru formand! Den betænkning, som min kollega hr. Ungureanu har udarbejdet på en så engageret måde, der baner vejen for samarbejde, hvilket jeg takker ham for, henleder igen vores opmærksomhed på en region præget af forskellighed. Forskellighed i forhold til politiske systemer, kulturelle traditioner, religioner, statusser og ambitioner om at komme tættere på EU, graden af økonomisk udvikling, tilgængeligheden til naturressourcer og naturligvis den nye situation, der er opstået, fordi tre EU-medlemsstater i dag er en del af regionen.

For os er Sortehavsregionen særlig interessant på grund af dens geostrategiske position, hvilket enten medfører merværdi eller alvorlige risici for vores sikkerhedsinteresser. I den forbindelse understreger jeg især energisikkerhed og sikring af bæredygtig energiforsyning til EU, infrastruktur og mulighed for os for at få indflydelse på løsningen af konflikter og uløste spørgsmål i regionen og for at udvikle partnerskaber med Rusland og Tyrkiet. Alt dette kan opnås med større engagement fra landene i regionen og med deltagelse fra alle EU's medlemsstater og andre organisationer og netværk, der er til stede i regionen, herunder civilsamfundets organisationers netværk. Det er netop dem, der har brug for vores særlige opmærksomhed og anerkendelse.

Vi behøver ikke nye institutioner til noget af det her. Det, vi skal gøre, er at sikre regelmæssig finansiering og større politisk engagement. Jeg tror, at kommissæren vil kunne få noget godt ud af betænkningen, og jeg ser frem til at samarbejde med ham.

Werner Schulz, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Hvis Sortehavsregionen skal udvikle sig til et område præget af stabilitet, sikkerhed, demokrati og fremgang, og hvis disse muligheder og udfordringer skal opfyldes, har vi brug for en altomfattende strategi. Det er formålet med denne beslutning, som derfor får min gruppes støtte. Det skyldes også, at en række af vores forslag er kommet med, f.eks. at der skal gøres noget ved de uløste konflikter i området, at samarbejdet i civilsamfundet skal forbedres, støtte til mellemfolkelige projekter og fremme af små projekter i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde.

Vi ønsker også at se en bæredygtig energipolitik, større energieffektivitet og etablering af akademiske netværk og netværk for studerende. Men jeg vil kritisere manglen på et sammenhængende standpunkt i forhold til spørgsmålet om energiinfrastrukturen i området – i den forbindelse vil jeg nævne Nabucco og South Stream. Jeg kan ikke forstå, hvorfor vores opfordringer til tættere overvågning af olieplatforme i Sortehavet er blevet afvist. Det er fuldstændig afgørende efter katastrofen i Den Mexicanske Golf. Det er grunden til, at vi fremlægger dette ændringsforslag igen i dag.

Paweł Robert Kowal, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Det udarbejdede dokument fortjener støtte, så på min gruppes vegne vil jeg udtrykke vores støtte til det. Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt at tage Sortehavssynergien op til fornyet overvejelse i dag. Ædle intentioner er ikke altid blevet omsat til effektiv brug af synergien, og det er godt, at ordføreren understreger det. Derfor tror jeg, at hr. Füles vigtigste opgave er at forsøge at få styr på vores initiativer i denne del af Europa og vise, at vi

prioriterer naboskabspolitikken, og at andre spørgsmål kommer i anden række i denne forbindelse. Jeg tror, at denne tilgang sikrer, at Sortehavssynergien bliver effektiv i fremtiden, især på energiområdet. Synergien kunne f.eks. også blive et godt instrument, hvis vi diskuterer at støtte Georgien i de demokratiske og økonomiske forandringer, landet har gennemgået i de senere år. Men det første og vigtigste skridt i dag er at organisere initiativer i denne del af Europa, så vi ikke kun kan være stolte af dem, men så de virkelig vil være effektive i forhold til at opnå specifikke målsætninger.

David Campbell Bannerman, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! I forbindelse med drøftelserne af Sortehavsområdet er der ét ord, man kommer til at tænke på, og det er "forsigtighed". Vi må alle gå forsigtigt frem her.

Sortehavsområdet er Ruslands baghave. Det har sin flåde ved Sebastopol på Krim, tæt på Krimkrigens blodige slagmarker. Vi har set den beklagelige konflikt i Georgien, hvor begge parter kunne kritiseres. Hvis Georgien havde været medlem af NATO, havde konsekvenserne været katastrofale. Jeg støtter Georgiens uafhængighed, men det er ikke smart at tirre den russiske bjørn i dens egen hule.

Så er der Tyrkiet, som EU leger med ved at tilbyde det medlemskab, på trods af at medlemmer som Frankrig vil nedlægge veto mod en ansøgning. Kun 4 % af Tyrkiets landmasse ligger i Europa. Det bør ikke blive medlem af EU. Der er reelle farer forbundet med at forlede Tyrkiet. Skuffelse kunne sende Tyrkiet i armene på islamiske ekstremister.

Sluttelig, grundlaget for alt dette er, at Sortehavet er centrum for vigtig kaspisk olie og gas. Vær meget forsigtig.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig flertallet af de holdninger, der er kommet til udtryk her i Parlamentet, og gratulere ordføreren med det, han har opnået med denne betænkning. Pontus Euxinus, som Sortehavet blev kaldt i oldtiden, har altid haft stor geostrategisk og økonomisk betydning for Europa. Det har stadig denne betydning i vore dage.

Det er grunden til, at det er meget vigtigt at omsætte denne strategi til reel handling, for vi har en forhandling igen, og jeg kan huske, at vi har haft en lignende forhandling for ganske nylig. Derfor vil jeg dybest set gerne understrege det, medlemmerne af den socialdemokratiske gruppe har sagt, og støtte en separat budgetpost til gennemførelsen af denne strategi.

Så jeg opfordrer Kommissionen til at handle. Kun med tilstrækkelige midler vil vi kunne omsætte det, der er blevet sagt i Parlamentet i dag, til handling med indflydelse på Europas borgere.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at gratulere hr. Ungureanu med hans initiativ i forhold til betænkningen om Sortehavet. Jeg hilser også med tilfredshed støtten fra flere af de foregående talere, mine gode kolleger, som har engageret sig i at fremme en ny europæisk vision for Sortehavsregionen.

Sortehavet er ganske rigtigt til dels blevet et EU-farvand. I betragtning af den regionale stabilitet, demokratiseringsprocessen og de dertil knyttede energisikkerhedsmæssige, økonomiske og kommercielle spørgsmål kan dets geostrategiske betydning dårligt overvurderes. Jeg er overbevist om, at det er os, EU, der bør drage fordel af Sortehavsregionens potentiale, ikke andre.

For at opnå dette mål må EU sætte større lid til sine medlemsstater i regionen, opgive sin forankring i fortiden, udvise større dynamik og lederskab og være mere visionær. Uden at komme ind på spørgsmålene i forbindelse med udvidelsesprocessen vil jeg gerne sige noget til alle Sortehavsskeptikerne. Enhver opbremsning i EU's integrationsproces for regionen vil have en negativ effekt på områdets demokratiske evolution. Risikoen er ustabilitet på mellemlang og lang sigt, og følgerne heraf ville være svære at vurdere og endnu sværere at håndtere for EU.

Jeg vil konkludere ved at sige, at EU har brug for Sortehavet som et internt farvand, og vi har brug for en integreret strategi for regionen. Sortehavsstrategien bør udarbejdes af Kommissionen og baseres på vores ordførers henstillinger. Parlamentet bør tilbyde sin fulde støtte til strategien i dag.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Fru formand! Vi drøfter en meget vigtig betænkning i dag om et bestemt område tæt på EU, nemlig Sortehavet. Dette område rummer både EU-medlemsstater og lande, der er vigtige for det regionale samarbejde. Derfor har vi et fælles behov for at beskytte eksistensen af et område med fred, demokrati, sikkerhed og stabilitet omkring Sortehavet.

Vi har en stabil ramme for samarbejde gennem Sortehavssynergien, som blev sat i værk for nogen tid siden, om end uden håndgribelige resultater. En vellykket gennemførelse af den ved hjælp af handling fra alle deltagende landes side vil yderligere styrke vores relationer med basis i fælles værdier. Den skal supplere den etablerede europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskab.

Stabilitet og sikkerhed omkring Sortehavet har direkte indflydelse på Europa. Derfor deler EU ansvaret for at støtte fredelige løsninger på konflikter og opbygning af tillid. Området er vigtigt for EU, især i kraft af dets energi- og transportforbindelser. En styrkelse af demokratiet og et robust system baseret på retsstatsprincippet vil fremme handel, investeringer og fri bevægelighed for mennesker.

Jeg støtter fuldt ud det synspunkt, at der bør oprettes en særlig budgetpost for Sortehavssynergien. Det vil være en effektiv hjælp til at modernisere området. Det er op til os at bruge vores politikker til at bringe disse lande endnu tættere på Europa til fælles gavn for alle.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Fru formand! Siden 2007 har vi anerkendt vigtigheden af Sortehavsregionen, og alligevel har virkningen af vores tilgang mildest talt været beskednen. Ingen konkrete projekter, ingen konkrete resultater. Vi behøver en realistisk og finansielt sund handlingsplan med klare mål, prioriterede initiativer og benchmarks samt en bedre opdeling af opgaver og koordinering med det østlige partnerskab og Donaustrategien.

Vi er nødt til at iværksætte energi- og transportpartnerskabet side om side med miljøpartnerskabet. Kun gennem en sådan projektbaseret tilgang med fokus på specifikke, mindre projekter kan vi overvinde problemet med meget forskelligartede og komplekse interesser i regionen. Vi er også nødt til at komme ud over vores fragmenterede tilgang i forhold til finansiering. Indtil videre har vi haft forskellige finansielle instrumenter og kun lille synlighed. Derfor burde vi gøre det fælles operationelle program for Sortehavsregionen til vores centrale instrument for gennemførelse af Sortehavsstrategien ved at bruge det som udviklingskapital til at tiltrække institutioner, der er indstillede på at investere i regionen og dermed fremme samarbejde.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Fru formand! Den langsomme gennemførelse af projekter, de ikkeeksisterende handlingsplaner og vurderingsrapporter, de manglende møder på højt plan, risikoen for overlap med det østlige partnerskab og mange andre problemer tyder på, at beslutningen om, at medlemsstater skal indtage en ledende rolle i gennemførelsen af Sortehavsstrategien var uklog. Det lader til, at Kommissionen skulle spille en vigtigere rolle som sekretariat og formidler af denne strategi over for Sortehavet.

Det er også min faste overbevisning, at denne strategi ligesom andre makroregionale strategier bør forblive budgetmæssigt, institutionelt og lovgivningsmæssigt neutral. Den bør med andre ord ikke medføre udgifter til yderligere ressourcer, etablering af nye institutioner eller udarbejdelse af ny lovgivning.

Der er ikke behov for nye operationelle programmer og specifikke budgetposter, men der er behov for at fokusere på at gennemføre specifikke projekter, som de berørte stater har en reel interesse i.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Fru formand, hr. kommissær! Det er kun en formalitet nu om dage at understrege, at Sortehavet er et område af strategisk betydning for EU. Hvordan kunne det være andet her efter Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, hvor det praktisk taget er blevet et EU-farvand? Energi, sikkerhed, stabilitet og naturligvis demokrati er områder af stor vigtighed for os i dette område.

Siden 2007, hvor vi indledte vores politik i forhold til området, som er afgørende på flere punkter, har vi gjort et vist fremskridt og opnået visse succeser. Men vi har beklageligvis også oplevet forsinkelser, fragmenterede tilgange og uvirksomme perioder. Det er beklageligt, at der ikke har været afholdt ministermøder om denne politik siden 2008. Denne situation ligger betydelig under vores oprindelige ambitioner, og i lyset af områdets geostrategiske, geopolitiske og økonomiske vigtighed har vi kun én mulighed, og det er at styrke vores politik og aktivitetsniveau i forhold til Sortehavet.

Derfor støtter jeg uden forbehold ordføreren, hr. Ungureanus, forslag om at opgradere EU's politik for Sortehavet til en integreret strategi støttet af en separat budgetpost. Inden for denne ramme ønsker jeg som medlem af Transport- og Turismeudvalget at fremhæve vigtigheden af disse to sektorer, som skal indgå i en europæisk strategi for Sortehavet.

Sluttelig er der intet behov for at understrege, at EU's integrerede søfartspolitik også kunne bidrage afgørende til en ensartet og gennemførlig udvikling af Sortehavsområdet. Det skal ske nu. Men udvidelse er et andet spørgsmål, der kræver nøje undersøgelser.

Evgeni Kirilov (S&D). – (EN) Fru formand! Med Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse er Sortehavsregionen blevet en naboregion til EU. Den udgør en strategisk bro, der forbinder Europa med Det Kaspiske Hav og Centralasien. Dens geopolitiske og økonomiske vigtighed for EU i forhold til sikkerhed, stabilitet og energi vokser konstant. EU bør derfor optrappe sin tilstedeværelse, udvikle aktive politikker og finde varige løsninger på regionens eksisterende problemer.

Det er ikke kun kyststaterne, der viser stor interesse for multilateralt, regionalt samarbejde – som er afgørende for at løse akutte spørgsmål af regional og europæisk vigtighed såsom fastfrosne konflikter, ulovlig handel og andre sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Det, der i øjeblikket er behov for, er fokus på flere bekymrende spørgsmål, der er af pragmatisk interesse for alle kyststaterne. Et af disse spørgsmål er sikkerhed på havet. I de senere år er der sket flere ulykker med tab af menneskeliv og skader på miljøet til følge i

Sortehavet. EU bør reducere risikoen for civile ulykker ved at yde hjælp til redningsoperationer inden for rammen af den europæiske integrerede søfartspolitik. Vi forventer snart at stemme om vores kollega Iliana Malinova Iotovas betænkning, som for første gang behandler EU's fiskeripolitik i Sortehavet. Det kunne også blive et godt udgangspunkt for multilateralt samarbejde i regionen.

EU-støtte er også ønskværdigt til igangværende projekter som motorvejen rundt om Sortehavet, de paneuropæiske transportkorridorer 8 og 9 og transportforbindelserne mellem havnene i Sortehavet.

Jeg vil gerne takke ordføreren for at støtte mine ændringsforslag og for hans fortrinlige mundtlige indlæg.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Fru formand! Når vi taler om Sortehavsregionen, skal det nævnes, at der ikke er noget andet sted i EU med så ekstreme forskelle, så mange intense konflikter – også blodige konflikter – og så mange modstridende interesser. Så vi må ikke bilde os selv ind, at vi ved at formulere en politik vil kunne løse sager, som andre politikker ikke kan løse. Det her er ikke et radioprogram, der opfylder lytterønsker, og vi kan ikke løse energiproblemer, når Rusland ikke vil have rørledningen, men vi vil. Vi kan heller ikke løse regionale konflikter. Det er faktisk en meget begrænset politik, men det er stadig umagen værd at indføre den.

Eftersom vi taler om synergi i forhold til Sortehavspolitikken, skal vi huske, at synergi betyder en vis merværdi. Jeg vil f.eks. gerne spørge, hvorfor Parlamentet ikke samarbejder med organisationer, der findes i regionen, såsom den parlamentariske forsamling under det økonomiske samarbejdsområde ved Sortehavet (PABSEC)? De vil gerne samarbejde med os. Parlamentet synes, det er for stort og vigtigt og søger ikke dette samarbejde. Jeg foreslår, at vi indleder dette samarbejde og handler i fællesskab med andre.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Fru formand! Sortehavsregionen er strategisk vigtig for EU. Men vi bemærker manglen på en struktureret tilgang til regionen. Der er ikke blevet udarbejdet en handlingsplan for Sortehavssynergien, og midlerne stammer fra flere ukoordinerede instrumenter. Det gør det altafgørende at udarbejde en Sortehavsstrategi for EU med samme prioritet som EU's andre regionale strategier og med fokus på tre hovedområder, nemlig økonomisk, social og menneskelig udvikling, energi, transport og miljø samt sikkerhed og god regeringsførelse.

Visse projekter, der er centrale for den europæiske økonomi, f.eks. Nabuccorørledningen, som ville tillade større energiafhængighed, eller udviklingen af havnene i Sortehavet, kræver øjeblikkelige incitamenter, som kun kan opnås på baggrund af en fælles strategi.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Fru formand! Sortehavet er meget vigtigt for EU's energisikkerhed. Der er det store spørgsmål om Nabuccorørledningen, som Europas energisikkerhed for en stor dels vedkommende er afhængig af. Men hvad leverandøren af denne store rørledning angår, er informationerne meget uklare. I går fortalte kommissionsformand Barroso os, at han havde været i Aserbajdsjan og Turkmenistan, og at drøftelserne var gået godt. Hvad betyder det? På et tidspunkt bliver vi nødt til at sætte en tidsgrænse. Hvornår vil vi vide, om Nabuccorørledningen er gennemførlig, så vi ikke spilder vores energi, men i stedet kan lede efter alternativer? Spørgsmålet om Nabuccorørledningen, som er et af de centrale spørgsmål i forhold til Europas energisikkerhed, er yderst vigtigt og skal afklares. Har vi en leverandør eller ej?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at gratulere ordføreren, hr. Ungureanu, med det særdeles udmærkede stykke arbejde, han har præsteret med denne betænkning, som er yderst vigtig både ud fra et geopolitisk og økonomisk perspektiv. Regionen byder på betydeligt potentiale for energiproduktion og -forsyning og fortjener større opmærksomhed, især med henblik på at sikre EU's energisikkerhed.

Eftersom EU's initiativer indtil nu ikke er blevet afklaret i tilstrækkelig grad, og Sortehavssynergien ikke har opnået sit forventede potentiale, håber jeg inderligt, at EU-Udenrigstjenesten vil have de menneskelige og materielle ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at fuldføre gennemførelsen af de tre partnerskaber inden for miljø, transport og energi. Jeg synes ikke, EU skulle ignorere regionen. Tværtimod må den gøre sig gældende gennem konsekvente langsigtede initiativer, der vil gøre det muligt at udnytte udviklingsmulighederne.

Csanád Szegeđi (NI). – (HU) Fru formand, mine damer og herrer! Som medlem fra Ungarn tilføjer jeg mine tanker om strategien for Sortehavet, fordi jeg synes, jeg kan se to mål i betænkningen, som er identiske med det ungarske formandskabs hovedprioriteter.

Det første er, at betænkningen giver et tilsagn om regionaludvikling mellem EU og denne region. For os medlemmer fra Ungarn er det særlig vigtigt med henblik på støtte til Donaustrategien, idet en anmodning om støtte til Donaustrategien kun kan være troværdig, hvis vi forbliver åbne over for også at støtte andre strategier.

Det andet er selve energisikkerheden. Ud over Sortehavsstrategiens intention om at sikre fred og stabilitet i regionen er dens måske vigtigste mål i forhold til energisikkerhed at sikre selve energisikkerheden, og som det blev sagt i går, er energisikkerhed det ungarske formandskabs anden hovedprioritet og dermed i vores alles interesse.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Fru formand! Sortehavet ligger i vores baghave, og når man betragter det fra en energimæssig synsvinkel, er det virkelig europæisk. Som skyggeordfører for Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) for Udvalget om Industri, Forskning og Energi og som koordinator for regionalpolitik vil jeg gerne gentage det synspunkt. Sortehavet byder på en stor mulighed. Det centrale i denne forbindelse er samarbejde. Vi har netop talt om investeringerne i forbindelse med Nabucco. Den slags fungerer kun med stabile forbindelser. I går fortalte hr. Barroso om de opnåede resultater i Aserbajdsjan og Turkmenistan. Kort fortalt er der ingen tvivl om merværdien af sådanne strategier. Det står helt klart, og det understregede hr. Brök i øvrigt også.

For mit vedkommende er det altafgørende at diversificere vores energistrøm som led i en meget mere vidtrækkende ramme. Jeg vil også gerne takke ordfører Ungureanu for denne overbevisende og nødvendige betænkning.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Fru formand! Sortehavet er vigtigt for EU, ikke kun på grund af dets strategiske placering, men også de økonomiske muligheder og vilkårene for stærkere regional udvikling. Fordelene ved strategien for denne region skyldes dens bidrag til at diversificere de økonomiske aktiviteter mellem de lande, der har kystlinje til havet, styrke samarbejdet om uddannelse og forskning og udvide samarbejdet i regionen til at omfatte vigtig beskyttelse af naturressourcerne.

Jeg synes, at EU skal tilskynde landene i Sortehavsregionen til at udnytte de naturlige miljømæssige ressourcer tilstrækkeligt, sikre regionens bæredygtige udvikling, forbedre livskvaliteten i regionen og etablere lokale og regionale partnerskaber.

Ștefan Füle, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Denne gang skal jeg begrænse mig til tre bemærkninger. Den første har jeg allerede givet udtryk for i starten af forhandlingen, og det er påskønnelse af denne betænkning om Sortehavsregionen, der kommer på et godt tidspunkt.

For det andet vil jeg udtrykke min tilfredshed over det klare bevis, der er fremkommet under forhandlingen, for den vigtighed, De tillægger denne særlige region, og som deles af Udenrigstjenesten og Kommissionen.

Min tredje bemærkning er, at jeg ser frem til at samarbejde med Parlamentet om Sortehavsstrategien og dens efterfølgende gennemførelse.

Traian Ungureanu, *ordfører*. – (EN) Fru formand! Jeg kan heldigvis gøre det kort, ikke kun på grund af støjen, men også fordi jeg i det store hele var så heldig at få støtte fra begge sider i Parlamentet. Som hr. Brok fremhævede i sit glimrende indlæg, tror jeg, at betænkningen, som vi skal til at stemme om i dag, er et godt eksempel på samarbejde på tværs af partierne her i Parlamentet. Jeg må især takke hr. Pașcu, som har vist sig at støtte betænkningen meget aktivt og åbenhjertigt.

Jeg vil ikke nævne andre navne, for det ville være uretfærdigt, eftersom alle havde noget vigtigt at sige om betænkningen, om Sortehavsområdets enestående karakter, om dets sårbarhed og om behovet for at udvise forsigtighed, når vi formulerer politikker vedrørende Sortehavsområdet.

Det er naturligvis afgørende at kommentere nødvendigheden af Nabuccoprojektet og dets paneuropæiske vigtighed. Jeg vil også gerne takke kommissær Füle for hans bemærkninger og især for at nævne den maritime dimension, som Kommissionen er ved at udarbejde i øjeblikket, og naturligvis for at foretage den nødvendige sammenkædning mellem Sortehavsstrategien og Donaustrategien.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om et øjeblik.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Elena Băsescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg vil gerne starte med at gratulere min kollega Traian Ungureanu med denne betænkning, som er særlig vigtig for Rumænien. Mit land er den mest aktive af EU's medlemsstater i forhold til at fremme Sortehavets strategiske vigtighed og behovet for, at EU skal styrke sin rolle i regionen. Regionens vigtighed er blevet skitseret i flere instrumenter, der støtter EU's østlige naboer. Men resultaterne af Sortehavssynergien har været begrænsede. Jeg synes, at EU's prioriteter skal rettes mod at konsolidere en stabil, demokratisk region. Uløste konflikter er blevet det ømme punkt i Sortehavsregionen. De kan bryde ud igen når som helst og udgør dermed en trussel mod sikkerheden i regionen. Sortehavet er også af særlig vigtighed for EU's energisikkerhed. Kommissionen må fortsat have særlig fokus på planlagte energiprojekter i regionen.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) De uklare mål og overlappningen i forhold til måder at samarbejde på risikerer at berøve EU's Sortehavsstrategi enhver substans. Det er usandsynligt, at situationen vil forbedres. Det skyldes de forskellige statusser, som de involverede lande har i forhold til EU, de ofte forskellige interesser, som de aktører, der er involveret i samarbejdet, har, samt manglende visioner, hvilket også fremgår af Ungureanu-betænkningen. Hvis vi ønsker at sætte fart på processen med at løse de uløste

konflikter i regionen, er vi nødt til at starte med at observere, at dette initiativ er blevet stærkt forsinket af, at forkæmpere for de forskellige planer har kæmpet med hinanden og dermed trukket processen ud i over 15 år. Denne konkurrence afslører deres forskellige interesser, der oftest er knyttet, det være sig udtrykkeligt eller underforstået, til kontrol over transportruterne i regionen. Jeg tror først, situationen vil blive mere afklaret, når det bliver fuldstændig åbenlyst, hvad der vil ske med Tyrkiets tiltrædelse til EU, og hvilken status Rusland vil få i forhold til EU. Først når disse spørgsmål er afklaret, vil de uløste konflikter blive løst, og langsigtet stabilitet opnået i regionen.

András Gyürk (PPE), *skriftlig*. – (HU) Sortehavsstrategien forventes at spille en stadig vigtigere rolle i EU's fremtid. Det illustreres udmærket af den fælles erklæring underskrevet af Kommissionen og Aserbajdsjan i sidste uge, hvor Aserbajdsjan skriftligt gav tilsagn om at stille en stor mængde gaskilder til rådighed for Europa. Det glæder mig at bemærke, at Kommissionen endelig tager konkrete skridt til at fremme Nabuccoprojektet, for det bør betragtes som en særlig prioritet at sikre adgang til gaskilderne i det kaspiske område. Men i mellemtiden må vi ikke glemme transporten af gas til Europa, som kun kan realiseres via landene omkring Sortehavet.

Den intensiverede dialog mellem EU og landene omkring Sortehavet kunne repræsentere et stort skridt i retning af at garantere Europas energiforsyning, idet konstruktionen af Nabuccorørledningen også vil give medlemsstater, der i øjeblikket er karakteriseret af meget ringe diversitet i deres ressourcer, adgang til nye gaskilder. Men etableringen af rørledningerne forudsætter også aktiv deltagelse fra de involverede lande. En gennemsigtig, ikkediskriminerende transportramme og et erhvervsmiljø, der støtter investeringer, er ikke kun vigtige for EU's medlemsstaters forsyningssikkerhed, men er også afgørende for stabiliteten og fremgangen i regionen. Efter min mening kan konstruktionen af Nabucco kun være til Sortehavsregionens fordel. Rørledningen vil levere en forudsigtelig indtægtskilde til lande i regionen og vil samtidig give dem direkte adgang til verdens største gasmarked.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *skriftlig*. – (PL) Forfatteren af den betænkning, vi drøfter, påpeger klart, at det, der kaldes Sortehavssynergien, som blev vedtaget i 2007, ikke fuldt ud har opfyldt de forhåbninger, der var knyttet til den. Udvidelsen af EU med Bulgarien og Rumænien betød, at regionen blev centrum for vores opmærksomhed. Efter at situationen i Central- og Østeuropa stabiliserede sig, virkede det, som om tiden var inde til, at EU skulle koncentrere sig om Sortehavsregionen. Men den globale økonomiske krise fik bogstavelig talt emnet til at forsvinde fra den europæiske dagsorden. Vi må ikke glemme, at EU ikke kun er Østersøen eller Middelhavet. De aktuelle begivenheder i Tunesien viser naturligvis, at disse regioner også kræver vores opmærksomhed. Men vi må begynde at indse, at Sortehavsregionen langsomt er ved at blive ganske vigtig fra en europæisk synsvinkel. Det er der, løsningen til vores energiproblemer skal findes. Det er der, de kommunikationsruter findes, som er vigtige for vores økonomi. Det er også der, kilderne til ustabilitet findes, og det kan udgøre en betydelig fare for os. Af alle disse årsager er det nødvendigt at være enig med ordføreren i, at tiden er inde til at udvikle en omfattende EU-politik for Sortehavsregionen. Desuden lader det til, at ændringer, der skyldes Lissabontraktaten, kan bidrage til en effektiv indførelse af en sådan plan. Endvidere kunne etableringen af en passende afdeling i EU-Udenrigstjenesten løse de fleste mangler i den nuværende Sortehavssynergi.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *skriftlig*. – (CS) EU's strategi for Sortehavsregionen minder om den afskyelige snemand. Alle taler om den, men ingen har set den. Det er min holdning, og den styrkes af nogle af de selvmodsigelser, jeg kan se i starten af beslutningen. For det

første er der definitionen af Sortehavsregionen. Det er ret underligt, at Aserbajdsjan, der ligger ved Det Kaspiske Hav, tages med, mens Makedonien ikke gør, selv om dets to nærmeste naboer, Bulgarien og Grækenland, hører til Sortehavsregionen "ifølge Kommissionens definition". Jeg anede ikke, at Grækenland når helt ud til Sortehavets kyst. De 13 samarbejdsområder, hvor der forventes større involvering fra EU i regionen, udgør en meget omfattende liste. Det lader til, at Kommissionen ikke tidligere anerkendte regionens vigtighed. Eftersom 1,5 mio. EUR blev taget fra et pilotprojekt om regionens udvikling og miljø i foråret og givet til et projekt om bananer i AVS-staterne, ville jeg i sidste ende være nødt til at bede om de informationer, som Kommissionen havde baseret denne beslutning på. Det er underligt, at forfatteren ikke lagde mærke til South Stream-gasrørledningen, men omtaler det kontroversielle og ikke fuldt ud finansierede Nabuccoprojekt. Jeg vil gerne understrege, at muligheden for at indgå i partnerskabsforbindelser med forskellige EU-regioner vil være meget vigtigt for regionens videre udvikling, det tidligere omtalte område ikke medregnet. Konklusionerne fra sidste forhandling om at suspendere visa over for Ukraine mangler.

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) I dag drøfter vi et projekt, der er vigtigt for EU's fremtid ud fra flere synsvinkler. Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse til EU har medført merværdi i form af adgang til Sortehavet, en region, der også fører nogle af EU's nabolande sammen, herunder strategiske partnere. Udarbejdelsen af en fælles Sortehavsstrategi vil sætte os i stand til at opnå betydeligt fremskridt i retning af at skabe et område med stabilitet, sikkerhed, demokrati og fremgang. I den forbindelse kan vi betragte de fælles, integrerede initiativer, der er iværksat af landene i regionen, som et foreløbigt skridt i retning af genforening af vores kontinent.

Både som rumæner og som medlem af Regionaludviklingsudvalget støtter jeg sammenknytningen mellem den fremtidige Sortehavsstrategi og Donaustrategien, som Kommissionen lancerede for nylig. Jeg tror, at EU er nødt til at involvere sig mere i Sortehavsregionen og til at samarbejde med tredjelande, eftersom vores regioner er knyttet sammen territorielt og økonomisk. Det vil sætte os i stand til at sikre større energisikkerhed i fremtiden ved at gennemføre infrastrukturprojekter såsom den sydlige korridor eller terminaler til flydende gas og diversificere forsyningsruter og kilder.

Desuden må vi tillægge passende betydning til koordineringen af de finansielle instrumenter, der er til rådighed for Sortehavsregionen, udvikle og modernisere dens havne og reducere forurening i området.

Zbigniew Ziobro (ECR), skriftlig. – (PL) Sortehavssynergien er endnu et eksempel på en forspildt mulighed i forhold til forbindelser til regioner, der er geopolitisk og strategisk vigtige for fremtiden. Da strategien blev vedtaget, blev konstruktionen af energisammenkoblinger mellem Sortehavslandene og EU defineret som en prioritet. Hovedinvesteringen, som vil gøre det muligt at opfylde målet, er Nabuccogasrørledningen. Desværre har vi længe set manglende beslutsomhed fra Bruxelles på dette punkt. Det siger nabolande, der er interesseret i konstruktion af rørledningen, også. I et år nu har Aserbajdsjan sendt signaler om behovet for handling fra EU's side for at indgå kontrakter om gas fra Kasakhstan og Tadsjikistan, for hvis de ikke er med i projektet, vil konstruktionen af rørledningen ikke løbe rundt økonomisk. I mellemtiden bliver der givet stiltiende samtykke til konstruktionen af et konkurrerende projekt, der går uden om landene i Kaukasus, nemlig den russiske South Stream-rørledning. Sådan kan vi ikke gøre. Bestemmelserne i energibetænkningen er utilstrækkelige. De skulle gøres mere specifikke

ved at tilføje information om de midler, der er øremærket til investeringer af strategisk betydning for EU's fremtid.

(Mødet blev udsat et øjeblik)

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

7. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

Fru Morkūnaitė-Mikulėnienė ønsker at fremlægge et indlæg til forretningsordenen.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Den 13. januar i år er 20-års-dagen for en begivenhed, der væltede det sovjetiske imperium. I 1991 i Litauen modstod en ubevæbnet gruppe på nogle tusinde mennesker den sovjetiske hærs aggression og forsvarede frihed og uafhængighed. De blodige begivenheder natten efter den 13. januar forbløffede Europa og resten af verden. Lande, internationale organisationer og enkeltpersoner reagerede på besættelsesmagts vold og sendte støtteerklæringer til Vilnius. På hele det litauiske folks vegne vil jeg gerne takke Parlamentet for den beslutning, der blev vedtaget den 24. januar 1991 til støtte for Baltikum, og som fordømte den sovjetiske aggression. Vi takker de lande, De repræsenterer, som ikke lod os i stikken. Som symbol på vores taknemmelighed vil De finde et mindeskrift i Deres bakker til minde om disse begivenheder. For at forhindre, at en så tragisk historie nogensinde kan gentage sig, må vi ...

Formanden. – Tak, fru Morkūnaitė-Mikulėnienė. Jeg må bede Dem afbryde Deres indlæg nu, for vi gav Dem ordet, selv om det ikke var et indlæg til forretningsordenen, De ville fremlægge. Jeg ville ikke afbryde dem af høflighed, og fordi De sagde nogle fornuftige ting. Tak skal De have.

7.1. Rammeaftale EU-Libyen (A7-0368/2010, Ana Gomes) (afstemning)

7.2. Kristnes situation med hensyn til religionsfrihed (B7-0039/2011) (afstemning)

Før afstemningen om punkt 14

Elmar Brok (PPE). – *(DE)* Hr. formand! I enighed med de andre grupper ønsker vi at komme med en tydeliggørelse. Vi ønsker ikke at ændre systemet bag Udenrigstjenesten, men derimod at udvide dets kapaciteter. Følgelig har vi valgt en mere præcis formulering, som vi beder vores kolleger om at godkende. Vi bruger også den korrekte, officielle titel for EU-Udenrigstjenesten.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

7.3. Situationen i Belarus (B7-0044/2011) (afstemning)

Før afstemningen om punkt 2

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Hr. formand! Vi foreslår en vigtig og kort tilføjelse til punkt 2: ”er særlig bekymret over Mikalay Statkevichs sundhedstilstand efter 31 dages sultestrejke.”

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om punkt 3

Jacek Protasiewicz (PPE). – (EN) Hr. formand! Dette ændringsforslag er meget lig det fra Justas Paleckis. Eftersom beslutningen ikke kun er en politisk erklæring fra Parlamentet, men også indeholder moralsk støtte til dem, der er fængslet, vil vi gerne foreslå, at beslutningen skal indeholde navnene på fire tidligere præsidentkandidater, der stadig er i KGB's varetægt.

Det er Vladimir Neklajev, Andrej Sannikov, Nikolai Statkevityj og Aleksej Mitjalevitj samt de to ledere af de demokratiske oppositionspartier, Pavel Severinets, medformand for de belarussiske Kristelige Demokrater, og Anatolij Lebedko, leder af Det Forenede Borgerparti. Vi beder om vores kollegers støtte til, at disse seks navne medtages i punkt 3.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om punkt 9

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Hr. formand! Det ville være på sin plads at huske eller måske at medtage følgende tanke i teksten i punkt 9: ”Kommissionen bør samtidig finansiere genoptrykning og distribution af de bøger, som de belarussiske myndigheder for nylig konfiskerede og brændte, og som var skrevet af lyrikeren Uladsimir Niakliajeu.” Undlad venligst at stemme imod, hvis det er muligt.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om punkt 13

Kristiina Ojuland (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi vil gerne flytte et mundtligt ændringsforslag og tilføje ordet ”senest” før ordene ”under det østlige partnerskabs topmøde” i punkt 13. Denne ændring er nødvendig, fordi det er nødvendigt med hurtige beslutninger om forbindelserne til Belarus, især vedrørende beslutningen om det østlige partnerskab og fortsat belarussisk deltagelse. Vi beder om Deres støtte.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

7.4. Beretning om konkurrencepolitikken 2009 (A7-0374/2010, Derk Jan Eppink) (afstemning)

Før afstemningen om punkt 105

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Vi foreslår at indsætte følgende i punkt 105:

(EN) ”opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i overgangsperioden.”

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

7.5. En bæredygtig EU-politik for Arktis (A7-0377/2010, Michael Gahler) (afstemning)

7.6. En EU-strategi for Sortehavet (A7-0378/2010, Traian Ungureanu) (afstemning)

Før afstemningen om punkt 13

Adrian Severin (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne flytte et mundtligt ændringsforslag til punkt 13. Efter anden sætning, som lyder: ”er overbevist om, at en institutionel dialog, som samler EU og BSEC, kan bidrage til skabelsen af et reelt partnerskab i regionen”, foreslår jeg at tilføje følgende sætning: ”opfordrer derfor til, at der nedsættes en fælles arbejdsgruppe mellem Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg og BSEC’s parlamentariske forsamling.” Det ville give os et ordentligt instrument til at fastlægge den overordnede idé, som der åbenbart er enighed om. Jeg har talt til ordføreren, som lader til at støtte og acceptere dette ændringsforslag.

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Afstemningstiden er afsluttet.

8. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Hr. formand! Tak for anledningen til at udtale sig om den aftale, der i dag er indgået mellem EU og Libyen, hvor jeg må sige, at en ting mangler voldsomt. Det er besynderligt at opleve, hvordan det element, som nok betyder allermest for europæerne, fuldstændig er udeladt af denne betænkning, nemlig det forhold at Libyen fungerer som et enormt transitland for illegale indvandrere, der kommer ind i Europa fra hele Afrika, fra Asien, fra store dele af verden. Det er velkendt, at EU er det magiske land. Det land, hvor gaderne flyder med penge og honning, og derfor er en enorm magnet for ufattelig mange mennesker, der ønsker at slippe ud af det fængsel, ud af den fattigdom og ulykke, som deres egne lande udgør. Og det er åbenlyst, at netop det, at Libyen sammen med andre nordafrikanske lande fungerer som decideret transitland, er en enorm udfordring for os i EU. Det burde have spillet en langt større rolle i den diskussion, vi har haft med de libyske myndigheder, en langt større rolle i forhold til de krav, vi stiller til at forhindre dette her pres på Europas grænser. Det er godt, vi har fået en dialog i gang, men det er ærgerligt, at dialogen ikke får lov til at handle om det væsentlige.

Beslutningsforslag: (RC-B7-0039/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Antisemitiske og antiislamske følelser eksisterer stadig i større eller mindre grad mange steder i verden i dag, og det samme gør fjendtlighed og uvilje mod kristne.

De begivenheder, der har fundet sted for nylig, herunder voldelige angreb mod kristne i Pakistan, Irak, Egypten, Nigeria og på Cypern, må fordømmes på det kraftigste. En fælles forståelse af andre menneskers værdier er selve hjørnestenen i religionsfrihed, og den må ikke begrænses på en så alvorlig måde. Folks grundlæggende frihedsrettigheder skal derfor beskyttes, uanset om de er kristne eller tilhører andre trosretninger.

Samtidig kan og må EU ikke spille betydelige ressourcer på at promovere andre religioner, især i økonomiske krisetider. Kommissionen har brugt et utrolig stort beløb på 4 mio. EUR på at promovere islam. Disse midler kunne sikkert være brugt til andre vigtige formål.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg synes, at det, vi har vedtaget i dag, er fundamentalt. Religionsfrihed er alle friheders moder. Det er en af vores grundlæggende, umistelige menneskerettigheder, som er indeholdt i verdenserklæringen om menneskerettighederne.

Disse rettigheder omfatter friheden til at skifte religion eller tro, og frihed til alene eller sammen med andre, offentligt eller privat, at udøve sin religion eller tro gennem gudstjeneste, undervisning, andagt og overholdelse af religiøse skikke. Men de seneste måneders massakrer, der har krævet ofre blandt de kristne minoriteter, er kulminationen på en offensiv, der gennemføres over for kristne i mange dele af verden med en systematisk og ukritisk grad af vold.

Som disse begivenheder viser, bliver der i dag desværre stillet spørgsmålstejn ved retten til religionsfrihed. Det skaber intolerance, som fremmes og manipuleres af politiske eller økonomiske formål. Det mest slående i det aktuelle klima er, at institutionerne er tavse. Og tavse protester er det nemt at lukke munden på.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Hr. formand! Jeg deler de bekymringer og de betragtninger, som tidligere talere har givet udtryk for. Der er imidlertid ét element i denne betænkning, som i virkeligheden har fået al for lidt opmærksomhed. Det er punkt 7, fordømmelsen af den måde, som de tyrkiske myndigheder agerer på på Nordcypern. Nordcypern, som efter alle internationale regler er ulovligt besat af Tyrkiet, af tyrkiske tropper og dermed af et land, som formelt og reelt forhandler om optagelse i EU.

Vi oplever, hvordan de græsk-cypriotiske indbyggere, som ønsker at vende tilbage til deres kirker, deres klostre, deres hellige bygninger på Nordcypern, bliver generet, når de ønsker at komme ind, bliver forhindret i at komme ind og bare restaurere deres kirker, bliver forhindret i at komme ind og tage ejendom tilbage, som retsmæssigt tilkommer dem.

Det, vi reelt oplever på Nordcypern, er en voldsom diskrimination og undertrykkelse af kristne, som er direkte støttet af et EU-ansøgerland, nemlig Tyrkiet. Det er uacceptabelt, og derfor bør EU-Parlamentet efter dette punkt 7 tage konsekvensen og anbefale, at forhandlingerne med Tyrkiet hører op, i hvert fald indtil der er ordnede forhold på Nordcypern.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Hr. formand! Europas rødder taget i betragtning har det en særlig forpligtelse til at beskytte alle kristne i hele verden. Denne beslutning er udtryk for den forpligtelse. Jeg støttede den naturligvis. Men Europa er også forpligtet til at tage skridt, der i fremtiden vil beskytte alle kristne i hele verden og ikke tillade, at lignende tragedier indtræffer igen.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Hr. formand! I den senere tid har vi bevidnet brutal forfølgelse af kristne mindretal i flere lande, primært lande med et meget stort muslimsk flertal. Vi kan ikke sidde med hænderne i skødet og betragte den slags begivenheder. Spørgsmålet om religionsfrihed og andre borgerlige rettigheder er fortsat højt prioriteret i Parlamentets arbejde. Derfor støtter jeg fuldt ud udtalelserne fra Parlamentets formand, hr. Buzek, hvor han fordømmer disse forbrydelser. Jeg opfordrer også EU til at tage alle til rådighed stående diplomatiske skridt til at sikre religiøse friheder for minoriteter, især i lande hvis borgere krænker disse rettigheder. I betænkningen om menneskerettigheder i 2009, der blev vedtaget for nylig, understregede vi behovet for, at EU skal spille en aktiv rolle i bestræbelserne på at forbedre menneskerettighederne og demokratiet i hele verden. Vi opfordrede til at udnævne en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder. Den

beslutning, vi drøfter i dag, er det perfekte udgangspunkt for næste trin i vores kamp for respekt for disse rettigheder.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min glæde over vedtagelsen af beslutningen om forfølgelse af kristne, som jeg er medforfatter af. Desuden vil jeg gerne udtrykke min taknemmelighed over for fru Ashton for hendes reaktion på situationen for kristne i Alexandria. Vi kan huske besøget af de syriske biskopper fra Irak og deres tragiske beretning om situationen for kristne i Irak. Jeg vil også gerne nævne Johannes Paul II – om nogle måneder vil vi kunne glæde os over hans saligkåring – som var stor fortaler for fred og dialog mellem kristne, jøder, muslimer og tilhængere af andre religioner. Vi kan huske møderne i Assisi og Johannes Paul II's besøg i både en moské og en synagoge som udtryk for respekt for og kærlighed til sine medmennesker.

Situationen for kristne rundt om i verden nødvendiggør handling fra EU's side. Det er vores pligt. Vi må benytte alle politiske midler, men vi må også hjælpe dem, der har lidt materielt på grund af forfølgelse.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Hr. formand! Som medforfatter stemte jeg for denne historiske beslutning, men der er to vigtige budskaber til den høje repræsentant og Kommissionen, som bør gennemføres hurtigst muligt.

For det første bør Kommissionen hastudvikle en EU-strategi for håndhævelse af retten til religionsfrihed, herunder en liste over foranstaltninger over for stater, der bevidst undlader at beskytte religiøse minoriteter.

For det andet bør Kommissionen udvikle et permanent system i EU-Udenrigstjenestens menneskerettighedsdirektorat til overvågning af statslige restriktioner på religionsfrihed og rapportere årligt til Parlamentet.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Religionsfrihed er grundlaget for civilisation. Uden den er demokratiet invalideret og samfundet tvunget til en tro, der umuliggør menneskelighed og menneskelig værdighed.

Det er, hvad der foregår forskellige steder i verden. Ekstremistiske og fundamentalistiske overbevisninger udløser dødelig vold mod kristne, som er ved at blive ægte moderne martyrer. Den intolerance, der får volden til at opstå, skabes af en fundamentalistisk kultur. Derfor skal ethvert tilfælde, hvor folk nægtes deres religiøse eller kulturelle identitet, øjeblikkeligt og uden tøven fordømmes. Det internationale samfund og dets institutioner har pligt til at sikre respekten for religiøse overbevisninger. De har ikke altid grebet hurtigt ind, når det har været kristne, der var ofre for massakrer.

Kaldæerne i Irak og kopterne i Egypten er i fare for at forsvinde fra områder, som de har beboet i århundreder. Endnu en gang vil jeg gerne takke formand Buzek for hans entusiastiske tilslutning til idéen om et fakkeltog, et lys for kristne til minde om alle ofrene for fundamentalisme.

Religionsfrihed skal blive et banner for menneskeheden, og mit ønske er, at alle kan nyde deres tro, håb og næstekærlighed, men også retfærdighed og frihed.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg stemte også for denne beslutning, fordi spørgsmålet om at beskytte religiøse mindretal rundt omkring i verden nu er vigtigere end nogensinde.

Det er yderst bekymrende, at folk stadig bliver forfulgt for deres tro i 2011. Artikel 10 i EU's charter om grundlæggende rettigheder er fuldstændig utvetydig. Den fastlægger tydeligt retten til fuld tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed. De angreb mod bestemte religiøse befolkningsgrupper, der har fundet sted gennem de seneste par uger, er endnu et tegn på, at der er akut behov for, at alle regeringer indfører effektive foranstaltninger til beskyttelse af religiøse mindretal, uanset hvilke vanskeligheder eller trusler der er tale om.

EU's mål må være at fremme dialog på tværs af religioner ved hjælp af større samarbejde mellem landene i Europa, men især i lande, hvor religionsfrihed desværre ikke er sikret. Retten til religionsfrihed skal respekteres og garanteres alle vegne uden undtagelse.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Dette er en historisk og fremragende beslutning. Vi må rette vores opmærksomhed mod religionsfrihed i Europa. Det er vigtigt for os at huske vores rødder, som bunder i jødekristne værdier. Grundlæggende europæiske værdier og rettigheder bygger på denne arv, på disse rødder. Det var måske det, der skete for de koptiske kristne i Egypten, der fik os til at vågne op og bemærke, hvad der foregår. Kristne har brug for beskyttelse forskellige steder i verden, ikke kun i Egypten. Lignende ting har fundet sted i Tyrkiet og Assyrien.

Som europæere bør vi særligt bemærke, at der er situationer i Europa, som vi bør gribe ind over for. Folk bliver ofre for forfølgelse på grund af deres religion.

Det skyldes for sin part en uberettiget frygt for islam. Vi har opgivet vores værdier og derfor trampet på kristne værdier på dens bekostning. Sådan bør vi ikke gøre. I stedet har vi brug for dialog og religionsfrihed. Vi er nødt til at sikre, at vi bevarer vores europæiske kulturarv, vores jødekristne værdier, og modigt forsvare dem. Disse værdier er en afgørende del af vores europæiske identitet.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningsforslaget om situationen for kristne i forbindelse med religionsfrihed, og det glæder mig, at det blev vedtaget, men jeg har stadig nogle forbehold i forhold til brugen af sløret sprogbrug. Det står f.eks. ikke klart noget sted, at kristne oplever de største problemer i islamiske lande.

På den anden side står der i betragtning N, at Europa ikke er fuldstændig uskyldig, hvad angår krænkelser af religionsfriheden. Det er meget muligt, men ved at sige det, anbringer vi lejlighedsvis og isolerede problemer i Europa i samme kategori som strukturel diskrimination af og angreb mod kristne i muslimske lande. Desuden handler det her ikke kun om bombeangreb og andre former for fysisk vold udført af muslimske ekstremister. I mange muslimske lande findes der også en officiel politik rettet mod kristne. Se bare de påståede manglende midler til at renovere kristne kirker med i Tyrkiet eller vanskelighederne omkring efterfølgeren til den økumeniske patriark af Konstantinopel. De tyrkiske besættelsesstyrkers opførsel på Cypern er også en regulær skandale.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg deltog i forhandlingen her i går. Den var meget interessant og meget vigtig. Jeg deltog også i fakkeltøget uden for Parlamentet i går, og jeg takker vores formand, Jerzy Buzek, for hans lederskab i den anledning.

(EN) Forfølgelsen af kristne i den senere tid minder om de dage under det romerske imperium, hvor kristne blev betragtet som fredløse, man frit kunne angribe og myrde. Det må høre op. Det er vigtigt, at EU spiller sin rolle her, og det synes jeg, vi gør, for at sikre ytringsfrihed og frihed til at praktisere for religiøse grupper, ikke kun i EU, men også i ansøgerlande. Det er et meget vigtigt punkt i hele verden.

(GA) Det glæder mig, at denne historiske beslutning blev vedtaget i dag, og især at den blev vedtaget enstemmigt.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Denne beslutning er meget vigtig, fordi den er den første, og fordi den kommer på et særlig vigtigt tidspunkt. Vi kender til massakren på kristne i Irak. Vi ved, hvad der sker i Egypten, og hvad der ikke er sket der i de senere år. Vi kender til enkeltsager – som dog stadig er vigtige – vedrørende drabene på kristne gejstlige – og ikke kun gejstlige – i Tyrkiet, Syrien og Pakistan. Vi ved også, hvad der foregår i visse lande i Afrika med muslimsk flertal. I det lys overrasker tavsheden fra kommissionsformand Barroso mig meget. I en uge undlod han at kommentere det. Først da premierministre fra nogle medlemsstater pressede ham – dog ikke premierministeren fra mit land – udtalte han sig om sagen. Det er godt, at fru Ashton har sagt noget, men chefen for Kommissionen burde stadig have grebet ind øjeblikkeligt. Det gjorde han ikke, og det er beklageligt.

Beslutningsforslag: (RC-B7-0044/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at Parlamentet er opmærksom på Hvideruslands skred hen mod autokrati. Regimet i Belarus repræsenterer en regeringsform, som dette kontinent burde have lagt bag sig for 20 år siden.

Ikke desto mindre håber jeg, at dette forslag kan give anledning til lidt selvanalyse hos visse af mine kolleger. Prøv at se på det, som en tidligere sovjetisk partipamper, der analyserer EU, ville gøre. Jeg vil vove den påstand, at han kunne få øje på et par ting, der ville få ham til at føle sig hjemme. Han ville se, at vi ikke regeres af en valgt præsident eller et valgt system, men af et politibureau med 27 medlemmer, der hedder Europa-Kommissionen, han ville se dette gummistempel af et Parlament, der ville få ham til at føle sig helt nostalgisk, han ville se en række femårsplaner, som vi administrerer vores sager ud fra, han ville endda se en flåde af særlige limousiner og særlige butikker forbeholdt medarbejdere af systemet og medlemmer af nomenklaturen.

Frem for alt ville han se det, Engels kaldte doktrinen om falsk bevidsthed – dvs. at når folk stemmer, forstår de ikke deres sande interesser, og det er op til os at pålægge dem et bedre system. Det minder mig om den skræmmende slutscene i Orwells Kammerat Napoleon, hvor dyrene kigger fra menneske til gris og fra gris til menneske og opdager, at de ikke kan se forskel.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Hr. formand! Jeg stemte også for denne beslutning, der som absolut minimum var nødvendig. Efter min mening skal EU være særlig på vagt over for de krænkelser af menneskerettighederne, der finder sted i naboregionerne. Jeg havde gerne set mere omtale af de problemer, de unge oplever. Ungdomsorganisationer i Belarus har ikke lov til at handle frit. De må i stedet gå under jorden.

I over et år nu har unge mennesker i Europa haft for vane at organisere gadearrangementer, hvor de har kneblet vigtige statuer i europæiske storbyer, fordi de er stumme. Det er en protest mod den manglende ytringsfrihed i Belarus. Jeg håber, at unge europæere ikke bliver nødt til at kneble Parlamentet eller holde os tavse, men at vi modigt kan forsvare vores værdier og demokrati.

Kristian Vigenin, for S&D-Gruppen. – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet støtter beslutningsforslaget. Vi mener, at det vil være et vigtigt signal til både de belarussiske

myndigheder og til civilsamfundet, medierne og alle, der kæmper for demokratisk udvikling i landet. Vi håber, at de foranstaltninger, der foreslås i beslutningen, vil blive overvejet nøje og drøftet i Kommissionen og Rådet og gennemført hurtigst muligt for at få en effekt.

Faktisk vil indsættelsesceremonien for den genvalgte præsident Lukasjenko, der er planlagt til i morgen, ikke stoppe de sager, der er bragt frem om ham, om valgenes lovgyldighed og om den måde, hvorpå resultaterne af valgene er blevet registreret. Indtil nu har EU anvendt forskellige politikker og mekanismer til at påvirke Belarus og den belarussiske ledelse med beskedne resultater. Måske er tiden inde til at overveje nye muligheder, eller om vi ikke har en ny situation i regionen, der giver os mulighed for at tage andre mekanismer i brug.

En ting, der blev hentydet til i beslutningen, som vi betragter som yderst vigtigt, og som ikke har været forsøgt tidligere, er at koordinere vores politik og forbindelser med Belarus med landets nærmeste ikke-EU-naboer, dvs. Rusland, som er vores strategiske partner, og Ukraine, som er en del af det østlige partnerskab. Jeg tror, at vi gennem en fælles og koordineret indsats om ikke andet kunne opnå et miljø, der ville være mere politisk befordrende for retfærdige og demokratiske parlamentsvalg, som der er planlagt til næste år.

Parlamentet må også udnytte de muligheder, der findes, fuldt ud. I dag besluttede vi at sende en delegation til Belarus, og jeg mener, at det at give denne delegation lov til at besøge landet og den hjælp og de kontakter, der kræves, vil være en test for den belarussiske ledelse. Det vil også gøre det muligt for os at få et klart indtryk og se med egne øjne, hvilke muligheder situationen derovre byder på.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at udtrykke min indignation over, at hr. Hannan sammenlignede Belarus med EU. Hans forvrøvede indlæg var så meget mere ubehageligt, fordi det fik bifald fra nogle af mine kolleger fra Polen fra De Europæiske Konservative og Reformister.

Lukasjenkoregimet bør isoleres. Den nuværende politik med at tro, at regimet gradvis vil åbne sig over for demokratiet, har vist sig at være en forregelse. Der bør indføres strenge sanktioner mod hr. Lukasjenkos regime, bl.a. fordi det er et land, der er direkte nabo til Europa. Vi bør forvente samme standarder fra disse lande som fra EU's medlemsstater. Jeg så især gerne, at Kommissionen støttede uafhængige medier som TV Belsat, Radio Racyja og andre. De er vigtige for at få spredt informationer, så de når ud til Belarus' indbyggere.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Hr. formand! Begivenhederne i Belarus i forbindelse med præsidentvalget har endnu en gang rystet den offentlige mening i Europa. Efter en periode med relativ ro benytter præsident Lukasjenko igen magt over for oppositionsaktivister. Han har igen taget de mest skammelige aspekter af sit diktatur i anvendelse. Det brutale sammenstød med deltagerne i en fredelig demonstration og anholdelse af oppositionsledere og -kandidater til valgene er en klar krænkelse af menneskerettighederne og markerer en opgivelse af de foranstaltninger, der havde til formål at forbedre forbindelserne til Europas demokratiske lande.

Derfor støtter jeg fuldt ud Parlamentets beslutning, hvori der opfordres til øjeblikkelig frigivelse af politiske fanger og til nyvalg. Jeg fordømmer kraftigt præsident Lukasjenkos regimes diktatoriske metoder. Jeg mener, at pres fra europæiske institutioner vil være med til at mildne undertrykkelsen af de belarussiske borgere. Jeg støtter også alle foranstaltninger, der støtter udviklingen af civilsamfundet ved at lempe visumpolitikken, tildele studerende

og akademiske medarbejdere stipendier og stille midler til rådighed for uafhængige organisationer og medier.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at Belarus er Europas smertensbarn, og det er rigtigt, at vi benytter enhver lejlighed til at kritisere regimet som det heldigvis sidste kommunistiske diktatur. Der er dansk ordsprog, der siger, at man ikke skal kaste med sten, hvis man selv bor i et glashus, og derfor er der måske også grund til at kigge på, hvordan EU ser ud fra Belarus. Ja, EU er styret af en kommission af embedsfolk uden noget som helst folkeligt mandat, og det er alene denne kommission af folk uden bevægelse eller reference eller mandat fra befolkningerne, der kan komme med forslag. Når forslagene er fremsat og vedtaget, hvem er det så, der i sidste ende med en enorm politisk indflydelse afgør, hvordan medlemslandene skal påvirkes af EU's lovgivning? Det er igen ikke-folkevalgte, det er dommere, som sidder på behagelig afstand af virkeligheden. Det samme kan siges om dette parlament, hvor langt hovedparten føler det ganske behageligt inde i de glaspaladser, hvor man er blevet placeret, helt uden reference og forståelse for den enorme bekymring, modstand og bevægelse, der er i de europæiske befolkninger. Når man ser på EU fra Belarus, da kan der være mange skræmmende lighedstræk med de diktaturer, som vi prøver at kæmpe imod.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg støttede beslutningen, idet jeg er klar over, at situationen i Belarus er meget speciel. Vi står over for en voldsom intensivering af undertrykkelsen af menneskerettighedsaktivister. På den anden side er der en fornemmelse af, at det sker som følge af visse EU-medlemsstaters meget tankeløse politik, for der er ingen tvivl om, at det var fuldstændig unødvendigt at give hr. Lukasjenko troværdighed i Europas og EU's øjne, hvilket hr. Berlusconi, som har besøgt Belarus, præsidenten for Litauen, fru Grybauskaitė, og den tyske og polske udenrigsminister har gjort. Vi må tage kampen for borgerlige rettigheder i Belarus op i dag, selv om vi samtidig må forsøge at undgå at skubbe Belarus i armene på Rusland, for det er også meget vigtigt.

Betænkning: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Hr. formand! Erfaringen fra en række medlemsstater viser, at der seks år efter Rådets forordning nr. 1/2003 stadig ikke var sket nogen positiv udvikling i forhold til konsekvent håndhævelse af konkurrenceregler.

Når nationale domstole træffer beslutning om tvister, benytter de sig ikke af muligheden for at udbede sig oplysninger eller en udtalelse om en given sag fra Kommissionen, ligesom de ikke benytter sig af retten til at henvende sig til EU-Domstolen med et præjudicielt spørgsmål, og Kommissionen benytter sig ikke af retten til at foretage en intervention som *amicus curiae*. Erfaringen tyder på betydelige problemer med retslig anvendelse på dette område, herunder betydelige afvigelser fra de europæiske domstoles retspraksis. Derfor har jeg opfordret Kommissionen til at være opmærksom på de nationale domstoles afgørelser og iværksætte de nødvendige foranstaltninger til at opnå dette mål. Denne opfordring er skrevet ind i betænkningen om konkurrencepolitik, og jeg støttede den endelige udgave af betænkningen.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at europæisk konkurrenceevne er under et gevaldigt pres. Man må stille spørgsmålstejn ved, om der reelt er en vilje blandt medlemslandene til at gøre noget ved det. En ting er selvfølgelig, at man har skabt en valuta, en fælles valuta, som er ødelæggende for hele Sydeuropas økonomi. En ting er, at hovedparten af landene ikke kan følge med og har en total mangel på reformer, som er nødvendige, hvis vi skal klare os i den fremtidige konkurrence med Kina og Indien

og Sydamerika osv. Men selv på de områder, som man ville betragte som lavthængende frugter, som de nemme ting, er det umuligt at nå til enighed. F.eks. et så åbenlyst initiativ som et fælles europæisk patent. Det er en katastrofe, at man ikke engang på dette område, som kun handler om teknikaliteter, har kunnet opnå enighed, og det er et eksempel på, hvor ineffektivt EU er. På et område, som så enkelt ville kunne give så meget, har man på grund af sprogforskelle ikke engang kunnet blive enige. Det siger måske i virkeligheden mere end tusind ord om, hvad det er for et falsk grundlag, hele dette samarbejde er baseret på.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg satte pris på den fleksibilitet, Kommissionen udviste i forbindelse med udarbejdelsen af de midlertidige statsstøtteforanstaltninger, som blev indført som reaktion på den finansielle og økonomiske krise. Jeg er også enig i, at det er en god idé at udarbejde en detaljeret evaluering af den trufne beslutning for at sikre lige konkurrenceforhold i EU.

Jeg er enig med opfordringen til, at Kommissionen skal sikre, at banker refunderer den urimelig store statsstøtte, de har modtaget, for derved at sikre fair konkurrence på det indre marked. Jeg var en af dem, der kritiserede de enorme støttebeløb, der blev ydet med skatteydernes penge. Jeg mener, at offentlige midler skulle have været brugt til at styrke væksten med.

Jeg håber, at det bliver sidste gang, skatteydernes opsparinger bruges til fordel for bankers aktionærer og uforsigtige direktører, og at der bliver indført nye kontroller til at forhindre, at spekulation skader økonomien igen i fremtiden.

Jeg hilser med tilfredshed villigheden til at støtte brugen af støtte til at fremme projekter af fælles interesse, især dem der involverer vedvarende energi.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg støttede også med glæde denne beslutning.

(EN) Jeg vil sige, at en af EU's primære funktioner er at garantere fair konkurrence for alle, især for SMV'er og naturligvis forbrugerne.

Der har længe været mistanke om, at folk udnytter markedet, og netop nu er folk i mit land f.eks. bekymrede over den ensartede og systematiske prisstigning på benzin og diesel på alle tankstationer i landet.

På samme måde har landmænd længe haft mistanke om, at der findes et kartel, især i forbindelse med ensartet og hurtig reduktion af prisen på kreaturer ved den mindste anledning.

Og for nylig så vi naturligvis, at EU-Domstolen afsagde kendelse imod telefonselskaber i forhold til roamingpriser i Europa.

Så vi skal konstant være på vagt og forberedt på at gribe fast og beslutsomt ind, når som helst der finder unfair konkurrence sted.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Denne betænkning er vigtig, og den er blevet skrevet af en med enorm erfaring på området. Jeg synes, det skal siges helt tydeligt, at EU fortjener større åbenhed og større konkurrence. Det skal vi ikke frygte. Det fremmer Europas udvikling i en situation, hvor vi ærlig talt er bagud sammenlignet med Amerika og Asien. En beslutning af denne type er med til at gøre Europas økonomi mere effektiv. Det er grunden til, at den er så vigtig og nødvendig, og derfor stemte jeg for dens vedtagelse.

Betænkning: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren, hr. Gahler, med en fremragende betænkning. Den beskriver på glimrende vis behovene i EU's nordligste egne og den bæredygtige udvikling, der er behov for der. Eftersom jeg selv kommer fra et nordligt område, har det været en stor fornøjelse at følge denne proces. Det er min opfattelse, at betænkningen i tilfredsstillende grad tager hensyn til spørgsmål omkring klima og levebrød. Den behandlede f.eks. spørgsmålet om rensdyravl, hvilket er en meget vigtig indtægtskilde i dette område. Hr. Gahler behandlede også på fremragende vis det eneste oprindelige europæiske folk, samerne.

Jeg vil især gerne rose og takke hr. Gahler for at overveje det ændringsforslag, jeg fremlagde vedrørende etableringen af et arktisk informationscenter under Laplands universitet, og for at han nævnte det i betænkningen. Det er meget vigtigt. Det glæder mig, at finnerne samarbejder på tværs af partierne i denne sag. Det handler om fremtiden for Finlands nordlige område og hele Nordeuropa, hvor vi ønsker at opleve bæredygtig udvikling.

Betænkning: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Kristian Vigenin, for S&D-Gruppen. – (BG) Hr. formand! Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet mener, at betænkningen om Sortehavsstrategien er virkelig vigtig og kommer på det rigtige tidspunkt, fordi den indeholder en vurdering af, hvad der er blevet opnået i Sortehavsregionen indtil nu, og en række henstillinger til, hvad EU stadig kan gøre i den forbindelse.

Vi mener, at den politiske koordinering blandt partnere, der har meget forskellige grader af samarbejde med EU, er vanskelig, men ikke umulig. Det giver også mening på politisk plan at forsøge at kombinere vores indsats, i betragtning af at tre af landene er medlemmer af EU, en er en strategisk partner, og andre indgår i det østlige partnerskab, mens Tyrkiet er kandidat til at blive medlem.

EU's manglende evne til at engagere sig med større energi i regionen har i hvert fald hidtil berøvet os udviklingen og lejligheden til at udnytte et stort potentiale, og i den forstand bør vi på nuværende tidspunkt sige, at Sortehavssynergien, som fra starten blev vurderet som et utilstrækkeligt ambitiøst initiativ fra EU's side, skal udvikles til en egentlig strategi for Sortehavet.

Vi har allerede modeller for samspillet, der kan anvendes med succes, naturligvis forudsat at vi tilpasser dem til regionen. Et eksempel er Østersøstrategien, som på makroplan har haft succes med at udvikle det regionale samarbejde.

Vi mener, at der er behov for at tage flere skridt med det samme, hvoraf ikke alle er med i betænkningen. For det første er vi på det praktiske plan inden for rammen af revisionen af naboskabspolitikken, der gennemføres i øjeblikket, nødt til at overveje større sammenhæng mellem Sortehavssynergien og det østlige partnerskab, eftersom næsten alle lande i det østlige partnerskab bortset fra Belarus også er en del af Sortehavssynergien.

Det andet aspekt er, at den politiske dialog skal styrkes på både minister- og parlamentarisk niveau, og vi må forsøge at finde større sammenhæng mellem Donaustategien og kommende initiativer i Sortehavsregionen. Alt dette burde resultere i en strategi, der kan lanceres med separat budgetmæssig finansiering under den næste budgetramme.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Forslaget i hr. Ungureanus betænkning, som nu er vedtaget, om, at Sortehavspolitikken skal udvikles til en komplet strategi, fortjener bred støtte. Bulgariens og Rumæniens medlemskab af EU, det østlige partnerskab – de særlige forbindelser med landene i det østlige partnerskab og Rusland – og de forhandlinger, der foregår med andre lande i regionen om medlemskab af EU, berettiger alle regionens politiske betydning for EU. Sortehavet er blevet en vigtig region for transit af energiressourcer og for lovende projekter, som er vigtige for EU, f.eks. Nabuccoprojektet, som er strategisk vigtigt i forhold til diversificering af gasforsyningen. Jeg deler også fuldt ud hr. Ungureanus holdning om, at strategien skal sikre anerkendelse af alle aktører i regionen og ikke kun af de største stater, og at den skal passe sammen med andre strategier, f.eks. strategien for Middelhavet. Jeg gratulerer hr. Ungureanu med betænkningen.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse i 2007 blev en del af Sortehavet til EU-farvand. Regionen har ganske særlig strategisk betydning, og vi må styrke vores engagement der. Til det formål er det afgørende for Parlamentet at udarbejde en ny strategi ud over at stille økonomiske og menneskelige ressourcer til rådighed i form af en separat budgetpost på EU's budget. Den nye strategi må sikre fred, stabilitet og fremgang i Sortehavsregionen og garantere EU's energisikkerhed. Diversificeringen af forsyningslinjer og ressourcer skal prioriteres endnu højere, og jeg vil derfor understrege vigtigheden af den planlagte udvikling af terminaler til flydende naturgas i havne ved Sortehavet. Transitruterne gennem regionen kunne også i betydelig grad forbedre forsyningen til EU. Yderligere intensivning af samarbejdet med landene omkring Sortehavet er et afgørende element for, at Nabucco, den transadriatiske rørledning og den paneuropæiske olierørledning, der er af særlig betydning for EU, får succes. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Beslutningsforslag: (RC-B7-0044/2010)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Ligesom i Belarus' tilfælde vil jeg gerne begrunde, hvorfor jeg stemte, som jeg gjorde om EU's Sortehavsstrategi. Jeg vil starte med at sige, at timingen af idéen fra min kollega Traian Ungureanu om at udarbejde en initiativbetænkning er særdeles velvalgt, når EU er i færd med at styrke sin regionale politik ved at udarbejde strategier for kystregioner såsom Østersøen, Arktis og i dette tilfælde Sortehavet.

Jeg vil også gerne sige, hvor glad jeg er for, at de ændringsforslag, jeg fremlagde, er med i beslutningen. Disse ændringsforslag fremhævede behovet for at skabe et netværk af ikkestatslige organisationer i regionen og tilskynde til programmer, der fremmer interkulturel og interreligiøs dialog, og initiativer såsom netværket af universiteter omkring Sortehavet. Efter min mening er alle disse foranstaltninger gode eksempler på den måde, hvorpå samspillet mellem civilsamfund kan skabe en positiv synergi i regionen.

Sluttelig vil jeg gerne understrege ikke kun behovet for at finde en balance mellem økonomisk udvikling og beskyttelse af miljøet, men også behovet for fuldt ud at gennemføre konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening. Jeg håber, at dette initiativ, som vi vedtog i dag i Parlamentet, også vil få behørig opmærksomhed fra Rådet, som må tage denne sag op som et højt prioriteret spørgsmål for den europæiske dagsorden.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) I lyset af Libyens geografiske situation og den indbyrdes økonomiske afhængighed mellem EU og Libyen er bestræbelserne på at indgå et strategisk partnerskab mellem EU og Libyen i parternes fælles interesse. Ikke desto mindre kan vi ikke glemme det diktatoriske regime, der styrer landet med manglende respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder. På trods af mange medlemsstaters tydelige interesse i at forfølge en rammeaftale med Libyen kan EU ikke glemme de grundlæggende værdier, det forsvarer, og alene underordne sig økonomiske interesser. Der er behov for et partnerskab for at gennemføre juridiske reformer i forhold til menneskerettigheder i landet og samtidig muliggøre diversificeringen af den nationale økonomi, idet man skal huske på, at der allerede er opnået visse fremskridt såsom Libyens opgivelse af sit atomprogram, eller endda internationale forpligtelser, som staten har i forhold til menneskerettigheder på trods af FN-sanktionerne.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning om forhandlingerne om rammeaftalen mellem EU og Libyen. Libyen er fortsat et autoritært regime. Dets befolkning nyder ikke godt af grundlæggende menneskerettigheder, og der eksekveres jævnlige henrettelser. De statslige institutioner er ikke underlagt demokratisk kontrol, og statsmagten er ikke forankret i retsstatsprincippet. Ikke desto mindre har Libyen voksende handelsmæssige og politiske forbindelser med EU's medlemsstater, og landet er strategisk vigtigt for EU. Forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen blev indledt i november 2008.

Men udviklingen af forbindelserne må sikre fuld respekt for europæiske værdier og principper, og det er vigtigt med bestemthed at anmode om, at Rådet og Kommissionen tager de nødvendige skridt – såsom stærkt at anbefale, at Libyen ratificerer og gennemfører Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling fra 1951 og dens protokol fra 1967, anmode om, at de libyske myndigheder underskriver et aftalememorandum, der giver UNHCR lovligt ophold i landet, tilskynde Libyen til at give tilsagn om et moratorium for dødsstraf osv. – til at beskytte europæiske værdier.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg hilser med tilfredshed de tilsagn, der er givet som led i den rammeaftale, der forhandles om i øjeblikket, og som omfatter en lang række emner fra styrkelse af den politiske dialog til håndtering af migration, fra udvikling af handelsmæssige og økonomiske forbindelser til energisikkerhed og forbedret samarbejde inden for flere sektorer. Jeg mener, at rammeaftalen kunne blive en lejlighed til at styrke den politiske dialog mellem Libyen og EU. Jeg vil fremhæve rammeaftalens rolle. Den indeholder foranstaltninger til at hjælpe med udviklingen af institutionel kapacitet som et middel til at styrke civilsamfundet, fremmer modernisering, tilskynder til indførelse af demokratiske reformer og etablering af uafhængig social kommunikation og retsstatsprincippet og støtter andre indsatser, der har til formål at give plads til virksomheder, akademiske institutioner, ikkestatslige organisationer og andre libyske aktører.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det økonomiske partnerskab mellem Europa og Libyen er allerede en realitet. Libyen har de største bekræftede oliereserver i Afrika og er Europas tredjestørste leverandør af energi (olie og gas). Endvidere er EU Libyens største handelspartner (med 70 % af landets samlede handel i 2009). Europa er nødt til at anerkende, at Libyen spiller en vigtig rolle i forbindelse med regional og global sikkerhed, både i forhold til at inddæmme islamisk ekstremisme og til regional stabilisering.

Derfor må det hilses velkommen, at der forhandles om en rammeaftale for et partnerskab, men som det tydeligt fremgår af betænkningen, må den ikke ignorere visse spørgsmål, som jeg betragter som grundlæggende, nemlig fremadskridende demokratisering af regimet, større respekt for menneskerettighederne, især de forskellige former for frihed, fremadskridende ændringer i det strafferetlige system, en målsætning om at afskaffe dødsstraffen, accept af Den Internationale Straffedomstols domsmyndighed samt ratificering af Genèvekonventionen fra 1951.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Indledningen af forhandlinger mellem EU og Libyen udgør en lejlighed til at sikre bedre økonomiske udviklingsforhold for begge parter og samtidig fremme seriøse forandringer i Middelhavsområdet og i Afrika i forhold til respekt for menneskerettighederne, til deres bidrag til global fred og stabilitet og til bekæmpelse af klimaforandringerne. Der bor 6 mio. mennesker i Libyen, hvoraf 2 mio. er udlændinge. Landet har de største bekræftede oliereserver i Afrika og er Europas tredjevigtigste leverandør af energi i form af olie og gas. EU er landets største handelspartner, idet transaktionerne mellem de to parter udgør næsten 70 % af Libyens handel i 2009. Rammeaftalen om partnerskab med EU må ses som en lejlighed til at demonstrere fordelene ved menneskelige værdier og demokrati i forhold til vedvarende og alsidig udvikling. Som det påpeges i betænkningen, kan denne proces ikke adskilles fra EU's grundlæggende værdier såsom at bekæmpe dødsstraffen og forskelsbehandling af mindretal, immigranter og flygtninge, fremme af den offentlige sundhed og behovet for politisk demokratisering.

Lorenzo Fontana (EFD), skriftlig. – (IT) Gennemførelse af en rammeaftale til fremme af samarbejde i kampen mod ulovlig indvandring, der samtidig sigter mod politisk dialog baseret på menneskerettighederne, er en af prioriteterne for EU's Middelhavspolitik. Selv om den endelige tekst indeholder et par småfejl, synes jeg, vi skal støtte den i håbet om, at den vil tilskynde regeringen i Tripoli til en større indsats i kampen mod menneskehandel i regionen og få den til at gøre status over situationen for at blive en ansvarlig partner på andre områder såsom sikkerhed og energi.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Libyen er et land, der kræver en del arbejde. Et diktatur, uvidenhed om menneskerettigheder, manglende migrationspolitik og en dårligt udviklet sundhedssektor er blot nogle af de problemer, som libyere og udlændinge, der bor i Libyen, står over for hver eneste dag. På den anden side er potentialet, de rige naturressourcer og kulturarven i denne del af Afrika værdier, som kan gøre det muligt for Libyen at opnå økonomisk udvikling, forbedring i livskvaliteten for folk, der bor der, og en åbning af landet over for internationale markeder. Det vil medføre gensidige fordele og bidrage til regionens udvikling, hvis det lykkes at forhandle passende betingelser på plads for en aftale mellem EU og Libyen, hvilket vil sige at overbevise de libyske myndigheder om at standse praksisser, der krænker grundlæggende menneskerettigheder, ændre migrationspolitikken og acceptere juridisk ansvar.

Giovanni La Via (PPE), skriftlig. – (IT) Den betænkning, der blev vedtaget i dag, indeholder forslag, som Parlamentet betragter som ufravigelige for at kunne afslutte de igangværende forhandlinger mellem EU og Libyen om indgåelse af en samarbejdsaftale. Indgåelsen af rammeaftalen ville udgøre en lejlighed til at tackle vigtige spørgsmål såsom politiske forbindelser, immigration og sikkerhed, energi, den offentlige sundhed, udvikling, samhandel, klimaforandringerne, energi og kultur. Samtidig ville det være et afgørende skridt i retning af at opnå det mere overordnede mål, det er at forbedre relationerne mellem EU's Middelhavsområde og Afrika. Som medlem af Parlamentet fra Italien må jeg understrege de historiske og økonomiske årsager til Italiens positive forbindelser med

Libyen gennem årene. Samtidig må jeg understrege vigtigheden af at styrke samarbejdet mellem EU og Libyen, hvorved jeg mener samarbejde ikke kun om økonomiske spørgsmål, men også i forhold til at beskytte menneskerettighederne. Det er mit håb, at EU kan spille en førende rolle i forhold til modtagelse af migranter og støtte til kampen mod menneskehandel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Denne betænkning er selvmodsigende i forbløffende grad. Den hilser med tilfredshed forhandlinger om en rammeaftale mellem EU og Libyen med henblik på i sidste ende at gøre Libyen til medlem af den Euro-Middelhavs-frihandelszone, som eurokratiet har arbejdet på de sidste 15 år. Men den nævner også en hel række krænkelse af menneskerettighederne og demokratiet begået af et regime, som den beskriver som autoritært. Samtidig bibeholdes den fælles holdning mod Cuba. Det er et tilfælde af dobbeltmoral. For dagens EU er forudsætningen for samhandel ikke respekt for menneskerettighederne og demokrati, men derimod etablering af en markedsøkonomi og fri, forvredet konkurrence. EU repræsenterer kujonagtig imperialisme, hvilket påvises af dets reaktion på situationen i Tunesien, der var for længe undervejs.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Vi er alle klar over, at Libyen holder fast i sit diktatoriske regime og systematisk krænker internationale konventioner om grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. På trods heraf har Libyen udvidet sine handelsmæssige og politiske forbindelser til en række EU-medlemsstater. Det har kunnet konstateres, at Libyens rolle som partner på mange områder i Middelhavsområdet og Afrika har betydelig indflydelse på sikkerheden og stabiliteten i regionen, især hvad angår migration, den offentlige sundhed, udvikling, handelsmæssige og økonomiske relationer, klimaforandringer, energi og kulturarv. I den forbindelse er den rammeaftale, der forhandles om i øjeblikket, vigtig, men vi må ikke undlade at reagere på flere grundlæggende spørgsmål, især regimets fremadskridende demokratisering, respekt for menneskerettighederne, ændringer i det strafferetslige system med afskaffelse af dødsstraffen som førsteprioritet samt underskrivelse af Genèvekonventionen.

Andreas Mølzer (NI), *skriftlig*. – (DE) På grund af kompleksiteten og vigtigheden for Europa af forbindelserne mellem EU og Libyen, må de betragtes objektivt. Respekt for menneskerettighederne spiller naturligvis en vigtig rolle, og derfor giver det også mening, at Bruxelles opfordrer Libyen til at ratificere Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling fra 1951 og til et moratorium for dødsstraffen. Men vi må også tage med i overvejelserne, at Libyen er et vigtigt transitland for ulovlig masseindvandring fra Afrika til Europa. Derfor tjener det intet formål generelt at afvise en tilbagetagelsesaftale med Tripoli, hvilket indgår i betænkningen fra Udenrigsudvalget.

Hvis vi ikke får en tilbagetagelsesaftale med Libyen, vil presset på Europa som destination for indvandrere forøges endnu mere. Eftersom ulovlig masseindvandring er et afgørende spørgsmål for Europas overlevelse som historisk entitet, vil EU gøre klogt i at anlægge et differentieret syn på sine forbindelser med Tripoli og at inddrage Libyen i sine strategier for styring af migrationsstrømmen.

Cristiana Muscardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for forslaget til Parlamentets henstilling til Rådet om forhandlingerne om rammeaftalen mellem EU og Libyen. Jeg støtter fuldt ud de centrale pointer, som fru Gomes fremfører i betænkningen, dvs. behovet for at Libyen indfører et moratorium for dødsstraffen, ratificerer Genèvekonventionen om

flygtninges retsstilling, aktivt bekæmper menneskehandel, garanterer retfærdige aftaler for ulovlige indvandrere og indfører moderne asyllove.

Jeg vil gerne tilføje, at vi ved flere lejligheder har anmodet om, at de europæiske institutioner får lov til at kontrollere de faktiske forhold i flygtningelejrene i Libyen, inden der indgås en rammeaftale. Parlamentet bør straks gøre alt, hvad det kan for at få spørgsmålet taget op. Hvad mig og mange af mine kolleger angår, vil vi ikke kunne støtte rammeaftalen, medmindre de krav, fru Gomes har fremsat i den betænkning, der blev vedtaget i dag, opfyldes.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* De igangværende forhandlinger mellem EU og Libyen om indgåelse af en rammeaftale, der har til formål at fremme de politiske og økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og dette Maghrebland, er af afgørende strategisk betydning for EU's grænseoverskridende forbindelser. Derfor stemte jeg for Parlamentets henstillinger til Rådet. Aftalens primære formål er at forbedre livskvaliteten for det libyske folk på det politiske, sociale og økonomiske område ved at fremme grundlæggende rettigheder som grundlaget for aftalen. Aftalen har til formål at rette op på Libyens mangler ved at yde større beskyttelse af menneskerettigheder og demokratiske rettigheder og udvikle et handelssamarbejde samt ved at etablere streng fælles kontrol med ulovlig indvandring.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Der er blevet givet forbeholdent grønt lys for, at forhandlingerne mellem EU og Libyen kan fortsætte for derved at styrke forbindelserne mellem os. Men det er langt fra en blankocheck. Vores energisikkerhed, handelsmæssige og økonomiske interesser og samarbejde i forhold til at håndtere migrationsstrømme må aldrig skjule de libyske myndigheders og oberst Gaddafis tilsidesættelse af de mest grundlæggende menneskerettigheder. Oberst Gaddafi er en diktator, der har været ved magten i 41 år, og som for blot et par dage siden udtalte, at han beklager sin tunesiske kollega, hr. Ben Alis, afgang. Det er et undertrykkende regime med dødsstraf (506 i maj 2009 – heraf 50 % udlændinge), henrettelser og pryglestraf, ulovlig tilbageholdelse og umenneskelig behandling af migranter, der krydser landets territorium for at nå frem til Europa.

Vores beslutning understreger især dette punkt ved at minde om, at en fælles migrationspolitik er betinget af bedre garantier for beskyttelse af migranter og andre grundlæggende frihedsrettigheder. Ligeledes må en tilbagetagelsesaftale med dette land automatisk se bort fra asylsøgere, flygtninge og personer, der har behov for beskyttelse, og undgå kollektive udvisninger.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* I over 40 år har Libyen været styret af et diktatorisk regime, hvor magten er koncentreret hos én mand, oberst Gaddafi, den længst siddende leder i Afrika og Asien. Libyerne nyder gratis uddannelse og sundhedspleje og subsidierede huslejer, hvorved de i nogen grad nyder godt af social distribution af olieindtægterne. Men på trods af voksende BNP halter udviklingen bagefter de andre olierige lande, og Libyen har en af de mindst diversificerede økonomier i regionen, hvor udenlandske investeringer er prisdrevet af den lunefulde leders beslutninger.

Det libyske folk nyder ikke grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder, på trods af at deres hjemland er underlagt specifikke internationale forpligtelser til at respektere menneskerettighederne og for nylig er blevet valgt som medlem af FN's Menneskerettighedsråd og har ratificeret en række juridisk bindende internationale instrumenter. Dødsstraffen eksekveres med jævne mellemrum.

Lad mig konkludere ved at sige, at Libyens strategiske betydning og de mange udfordringer, den indebærer, understreger behovet for en omfattende EU-politik i forhold til Libyen. EU er nødt til at indgå i et samspil med Libyen om en bred vifte af emner. Rammeaftalen skal også være et reelt værktøj til fremme af retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne, beskyttelse af migranter og flygtninge og bæredygtig udvikling i Libyen.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for betænkningen, fordi jeg mener, at den kan hjælpe det libyske folk med at forbedre deres leveforhold, som ofte er præget af manglende respekt for menneskerettighederne og de mest grundlæggende frihedsrettigheder.

Samarbejde mellem EU og Libyen kan være en afgørende faktor for at styrke potentialet i landet, som i øjeblikket arbejder på at få styr på en meget indviklet situation. Fanger udsættes ofte for tortur, fysisk afstraffelse såsom pryglestraf, tæsk, elektriske stød og overlagt tilbageholdelse af lægehjælp. Der findes ingen asyllovgivning i Libyen og som følge heraf ingen juridisk anerkendelse af behovet for at sikre flygtninge beskyttelse.

Og som om det ikke var nok, er der stadig dødsstraf for en lang række forbrydelser, og libyske domstole afsiger fortsat dødsstraffe i strid med internationale standarder for retten til en retfærdig rettergang. EU må indgå rammeaftalen hurtigst muligt. Det bliver den første egentlige aftale mellem Libyen og EU, og den vil derfor medføre reelle fordele for lokalbefolkningen i forhold til deres grundlæggende rettigheder og på det politiske og socioøkonomiske område.

Debora Serracchiani (S&D), *skriftlig*. – (IT) Dagens afstemning om rammeaftalen mellem EU og Libyen er resultatet af hårde forhandlinger, især om spørgsmålet om migranter. Menneskerettighedssituationen for flygtninge og asylansøgere i Libyen er yderst farlig. De er ikke juridisk anerkendt, og der findes intet system til at beskytte dem. Jeg håber, at deres grundlæggende menneskerettigheder bliver sikret sammen med deres ret til asyl.

Libyen har ikke ratificeret Genèvekonventionen af 28. juli 1951 eller protokollen af 1967 om flygtninges status og har i øjeblikket ikke til hensigt at gøre det. Men i 1981 ratificerede landet konvention fra 1969 om særlige aspekter af flygtningeproblemer i Afrika. Derfor er landet bundet af non-refoulement-princippet vedrørende migranter, der har behov for international beskyttelse, som skal identificeres i henhold til kriterier, der ikke er mere lempelige end dem, som fastlægges af selve Genèvekonventionen.

I henhold til folkeretten har personer fra lande som Somalia, Sudan, Eritrea og Etiopien ret til humanitær beskyttelse og politisk asyl, og jeg håber, at de libyske myndigheder vil indvillige i at samarbejde med FN's Højkommissær for Flygtninge.

Beslutningsforslag: (RC-B7-0039/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne vigtige beslutning, idet vi på det kraftigste må fordømme de nylige angreb mod kristne befolkningsgrupper rundt omkring i verden, der være sig i Egypten, Pakistan, Irak eller et hvilket som helst andet land.

Der har eksisteret kristne befolkningsgrupper i forskellige muslimske lande i mellemøsten siden kristendommens tidlige dage. Derfor er det fuldstændig uacceptabelt, at kristne efter århundreders fredelig sameksistens tvinges til at flygte fra disse lande eller blive spærret inde i ghettoer. Det er endnu en grund til at fortsætte kampen mod islamiske

fundamentalister, der fordrejer virkeligheden og søger at fremstille vores globale indsats mod terrorisme som et angreb mod den muslimske verden. Det er netop de islamiske fundamentalister, der tilstræber krig mellem religioner og civilisationer.

Derfor må vi gøre alt, hvad vi kan for at gøre op med disse religiøse fanatikere og marginalisere dem i deres respektive samfund. Det skal ske i samarbejde med moderate elementer i de muslimske samfund. Vi bør derfor glæde os over de stærke offentlige reaktioner i visse muslimske lande såsom Egypten, hvor offentligheden tog stærk afstand fra terroristangreb mod kristne og forlangte, at der blev grebet ind over for de ansvarlige.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Vi blev alle meget chokeret over de nylige terroristangreb mod den syrisk-katolske katedral i Bagdad. Dette angreb følger en række alvorlige begivenheder, som alle har været religiøst motiveret. Det er et meget følsomt emne. Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) lægger stor vægt på verdslige principper og går ind for at vise respekt for alle religioner i Europa, herunder islam. Når det er sagt, kan vi ikke forholde os med ligegyldighed over for den skæbne, der venter en række kristne befolkningsgrupper i hele verden. Enhver religion skal vises samme respekt, og derfor støttede jeg denne beslutning fra Parlamentet. Alle de begivenheder, som Parlamentet fordømmer, fandt sted i muslimske lande, hvor man må være særlig opmærksom på kristnes skæbne. Følgelig må vi alle arbejde for at sikre respekt for forskellige religiøse overbevisninger, og det mener jeg, at denne tekst lever op til.

Dominique Baudis (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Parlamentets beslutning om kristnes situation med hensyn til trosfrihed, hvori man fordømmer de dødbringende angreb på kristne i Østen. Angrebene på kristne i de seneste måneder er en tragedie for de mange ofre, navnlig i Bagdad og Alexandria, men også for deres trosfæller. Der har levet kristne i Østen i 2 000 år, og de er indskrevet i deres landes historie. Men i dag flygter de i stort tal fra regionen. På grund af dette tvungne eksil mister disse lande en betydelig del af deres menneskelige ressourcer. Nærøsten og Mellemøsten har altid været et område med diversitet og sameksistens mellem religiøse mindretal. Terroristerne bag disse angreb prøver at afstedkomme et sammenstød mellem Øst og Vest og sætte den muslimske verden op imod den kristne. Alt dette er nøje planlagt. Kristne i Irak og Egypten føler sig forladt og forrådt. Det er vigtigt, at de egyptiske og irakiske myndigheder finder og idømmer ophavsmændene til disse massakrer hårde straffe.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Parlamentet har endelig kunnet vedtage en vidtgående beslutning om kristnes situation rundt om i verden. I dag ved vi på baggrund af pålidelige data, at det kristne samfund globalt set er det samfund, der er hårdest ramt af den byrde og tragedie, som udgøres af fortsat social forfølgelse og retsforfølgelse samt forskelsbehandling.

Europa skal gøre langt mere end hidtil for at beskytte kristne rundt om i verden. Vi har instrumenterne til det, hvis vi ønsker det. Det er håbet, at denne beslutning vil markere begyndelsen på en ændret tilgang fra EU-organernes side, især ud fra et diplomatisk og handelsmæssigt synspunkt, i deres bilaterale dialoger med de mange – for mange – lande, der tolererer forfølgelse af kristne eller endda yder støtte til en hadefuld kultur over for kristne. Når EU underskriver handelsaftaler, økonomiske aftaler og samarbejdsaftaler med tredjelande, skal vi virkelig håndhæve menneskerettighedsklausulerne med stor beslutsomhed, hvilket ikke har været tilfældet hidtil. Det er ikke længere acceptabelt at se på, at lande, hvor kristne diskrimineres og forfølges, har underskrevet vigtige aftaler med

EU, der grundlæggende er baseret på respekt for menneskerettigheder. Derfor vil jeg stemme for beslutningen.

Antonio Cancian (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg støtter forslaget til beslutning om kristnes situation med hensyn til trosfrihed, fordi europæiske politikere ikke bare kan vende det blinde øje til den eskalerende vold, der har fundet sted i de seneste måneder.

Europa skal ikke være overforsigtig og bange for at støtte retten for de kristne samfund i Mellemøsten og rundt om i verden til frit at praktisere deres tro og religion. Dialog og gensidig respekt er umistelige værdier for EU, og det er vigtigt, at den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, gør sig til talsmand for denne holdning og forfægter den i vores bilaterale forbindelser med andre lande.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg lykønsker EU med gentagne gange at have demonstreret sit engagement i religionsfrihed, trosfrihed og tankefrihed. Regeringer har pligt til at garantere disse friheder over hele verden, med tanke på at udviklingen af menneskerettigheder, demokrati og borgerlige frihedsrettigheder er det fælles grundlag for EU's forbindelser med andre lande, og at disse er indskrevet i klausulen vedrørende demokrati i aftaler mellem EU og tredjelande.

David Casa (PPE), *skriftlig. – (EN)* Vi har alle været vidne til kopternes trængsler i Egypten i de seneste måneder. Sådanne voldshandlinger bør fordømmes på det skarpeste. Det er ikke bare intolerance over for kristne, der skal fordømmes, men enhver form for intolerance over for udøvelsen af menneskers religionsfrihed. Jeg mener, at denne beslutning var velafbalanceret og har derfor stemt for beslutningsforslaget.

Lara Comi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Det glæder mig, at Europa Parlamentet har diskuteret og vedtaget en beslutning, hvori man fordømmer de seneste angreb på kristne. Religionsfrihed er en af de vigtigste grundlæggende menneskerettigheder, som generelt anerkendes i nationale forfatninger og internationale konventioner. Eksistensen af så mange standarder på forskellige forvaltningsniveauer, både nationalt og internationalt og på verdensplan, viser, at der hersker enstemmighed om religionsfrihedens betydning. Men lovgivning er ikke nok. Den er grundlaget for opbygning af effektive politikker. Gennem de seneste 50 år har globaliseringsprocessen bragt fjerntliggende civilisationer i berøring med hinanden. For at sikre, at denne kontakt ikke udvikler sig til konflikt, er det ikke nok bare at fordømme de seneste angreb. Vi skal på ny bekræfte vores engagement i indførelsen af politikker, der tilskynder til religiøs pluralisme og sikrer, at forskellige grupper lærer at være tolerante over for hinanden. Det er ikke bare fundamentalismen, der udgør en trussel. I dag er religionsfriheden også under angreb fra en udbredt sekularisme, som prøver at fjerne individets åndsliv fra det offentlige rum. Religionsfrihed vedrører alle religioner og sågar ateister. Dette skyldes, at når der er accept af religionsfrihed, er der også accept af det modsatte, med andre ord friheden til ikke at tilhøre nogen religion.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig. – (RO)* De stadig flere angreb på kristne kræver et fælles standpunkt med hensyn til beskyttelsen af dem. For at øge den religiøse tolerance skal de relevante regeringer garantere, at ophavsmændene til angrebet identificeres og stilles for en domstol samt sikres en retfærdig rettergang. Der skal ydes beskyttelse til kristne på grundlag af samme respekt for alle betegnelser.

I situationer, hvor respekt for menneskerettigheder og borgerlige frihedsrettigheder, herunder religions- eller trosfrihed, er grundlæggende principper og mål for EU og udgør et fælles grundlag for forbindelser med tredjelande, skal vi bekræfte vores støtte til ethvert

initiativ, der sigter mod at fremme dialog og gensidig respekt blandt religiøse samfund og andre grupper.

Sidst, men ikke mindst opfordres de religiøse myndigheder til at fremme tolerance og indføre initiativer imod had, voldelig radikaliserings og ekstremisme.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg var en af de første støtter bag dette beslutningsforslag, hvis beskrivelse af kristne mindretals situation i visse lande i Mellemøsten efter min mening i høj grad er relevant og præcis. En af Parlamentets ædleste funktioner i forbindelse med foranstaltningerne udadtil er forsvaret for og fremme af de værdier, vi tror på. I dette tilfælde henviser vi specifikt til tankefrihed, samvittighedsfrihed, ytringsfrihed og religionsfrihed. Disse friheder er helt klart bragt i fare gennem religiøse fanatikeres kujonagtige angreb, hvor de har myrdet uskyldige mennesker, undertiden i stor skala, på en måde som jeg anser for både umenneskelig og uforståelig.

Jeg håber, at denne beslutning, som støttes af alle grupper i Parlamentet, bidrager til at øge bevidstheden hos offentligheden og hos højtstående regeringsmedlemmer og offentlige myndigheds personer i de berørte lande om betydningen af muligheden for at udøve grundlæggende friheder i deres lande og af at stille mordere og agitatorer for en domstol. Dette er vigtigt med henblik på at fremme både interreligiøs og interkulturel dialog internt og mellem vores samfund, som deler en række fælles værdier og visioner, selv om vi bor på forskellige kontinenter.

Philippe de Villiers (EFD), *skriftlig. – (FR)* I 2011 er kristne samfund de mest forfulgte i verden. Heldigvis har EU's medlemsstater bemærket dette og begynder at reagere.

Vores fordømmelse af angrebet er retfærdig og nødvendig, men utilstrækkelig: Gensidighedsprincippet er ikke med i denne beslutning.

Desuden vil EU's halvhjertede fordømmelse af Tyrkiets aktioner på cypriotisk område, som landets militær har besat, desværre ikke blive efterfulgt af de resultater, som den franske befolkning har håbet på – afbrydelse af tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet – og vil overhovedet ikke indebære noget som helst incitament.

Jeg støtter denne beslutning om støtte til kristne, der bliver myrdet rundt omkring i verden, men beklager ikke desto mindre en række udeladelser og tilfælde af inkonsekvens.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Angreb på kristne er i stigning verden over. Dette er meget bekymrende og beklageligt, især fordi kristendommen prædiker fred og forståelse mellem mennesker, hvad enten de er jøder eller grækere, som Paulus ville sige. Det er religionsfriheden og den fredelige sameksistens, der har hersket gennem århundreder, der nu trues. De har levet fredeligt side om side med andre religioner i de områder, hvor de hører til, og udsættes nu for vilkårlige voldshandlinger, simpelthen fordi de tror på Kristus. Spørgsmålet er imidlertid langt mere vidtgående. Ud over de angreb, der har fundet sted, angribes den kristne tro og dens udtryk også i selve Europa, ofte under dække af principper som sekularitet og stater og institutioners neutralitet. I den forbindelse beklager jeg det seneste angreb på en katolsk messe i Barcelona og opfordrer den spanske regering og de europæiske institutioner til at fordømme og bekæmpe den fjendtlige stemning over for kristne, der synes at være i fremmarch. Mennesker, der fornægter deres egne rødder, fortjener ingen respekt fra andre.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Alle har ret til religions-, samvittigheds- og tankefrihed. Denne ret giver frihed til at praktisere ens egen religion eller tro, individuelt

eller sammen med andre, både offentligt og privat, gennem gudsdyrkelse, ritualer, praktisering og undervisning. Statistikker for religionsfrihed viser, at de fleste tilfælde af religiøs vold er rettet mod kristne. Det er velkendt, at uskyldige har mistet livet i blodige angreb på kristne samfund i Nigeria, Alexandria, Filippinerne, Irak og Syrien. Desuden har den iranske regering intensiveret sin kampagne imod kristne i Den Islamiske Republik. Også i Vietnam foregår der alvorlig undertrykkelse af den katolske kirkes og andre religiøse samfunds aktiviteter. Ud over at fordømme disse angreb og tilskynde regeringerne til at garantere religions-, samvittigheds- og tankefrihed skal Rådet, Kommissionen og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender være mere opmærksomme på spørgsmålet om religionsfrihed og træffe specifikke hasteforanstaltninger, herunder foranstaltninger over for lande, der bevidst undlader at beskytte religiøse trosretninger.

Carlo Fidanza (PPE), *skriftlig. – (IT)* I det beslutningsforslag, der blev vedtaget i dag, udtrykker man stor bekymring for den stigende intolerance, undertrykkelse og voldshandlinger over for kristne. Jeg mener, at det er vigtigt at fordømme de seneste episoder i lande, der ligger langt væk, men som har etablerede kristne samfund. Begivenhederne i Egypten, Nigeria, Pakistan, Filippinerne, Cypern, Iran og Irak er endnu alvorligere, når man betænker, at religion i dag udnyttes til udelukkende at opnå magt. EU bør gennem sin højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik gøre religions- og samvittighedsfrihed samt sikkerheden for religiøse samfund, herunder kristne, til en prioritering i EU's internationale forbindelser. Denne prioritering bør afspejles i internationale aftaler og i rapporter om menneskerettigheder. Jeg er overbevist om, at religionsfriheden skal forsvares indædt, også selv om prisen er indførelse af skrappe sanktioner mod lande, der ikke overholder dette grundlæggende princip.

Lorenzo Fontana (EFD), *skriftlig. – (IT)* Som det siges i beslutningen, skal fremme af demokrati og respekt for menneskerettigheder betragtes som de vigtigste mål for EU. I de seneste måneder har vi været vidner til stigende vold imod kristne mindretal verden over, navnlig i lande, hvor islam er flertallets religion. Dette kan ikke længere tolereres. Jeg støtter denne beslutning i håbet om, at de europæiske institutioner vil bekæmpe religiøs intolerance med skrappe midler og med alle de redskaber, som de råder over, for at garantere sikkerhed og trosfrihed for de millioner af kristne, der er spredt ud over verden.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *skriftlig. – (FI)* I næste uge fejrer vi mindedagen for Holocaust, hvor vi naturligvis vil kigge bagud, og Auschwitz. Det er godt, at dagens beslutning fører os frem til nutiden, til de moderne martyrer. Præmissen er, at trosfrihed skal gælde alle religioner.

At vi tager spørgsmålet om forfølgelse af kristne op særskilt, betyder ikke, at vi er forudindtagede. Det skyldes, at vi i Europa har tendens til at glemme den største gruppe, der er udsat for forfølgelse. Det skal der rettes op på, for vi ved, at i det seneste århundrede døde flere kristne på grund af deres tro end i de foregående 1 900 år. 75 % af dem, der bliver dræbt på grund af deres religion, er kristne.

Open Doors International har lavet en liste med de 10 lande i verden, hvor kristne er udsat for mest vold. Det er Nordkorea, Iran, Saudi-Arabien, Somalia, Maldiverne, Afghanistan, Yemen, Mauretanien, Laos og Usbekistan, men listen er længere. Omkring 100 mio. kristne udsættes hver dag for vold på grund af deres religion.

Det er klart, at den beslutning, vi har vedtaget, skal omsættes til noget konkret. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal udvise beslutsomhed og påtale manglerne med hensyn til religionsfrihed. Vores udenrigspolitiske aftaler med tredjelande skal omfatte en klausul

om religionsfrihed og gensidighed. Set ud fra perspektivet om fremme af menneskerettigheder er det vigtigt at tale om religionsfrihed, fordi dette er en lakmusprøve for menneskerettighederne: Ytringsfrihed og foreningsfrihed er det centrale i menneskerettighederne.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig. – (DE)* I de senere år har 75 % af terrorangrebene af religiøs karakter været rettet mod kristne. Navnlig i de seneste måneder er der sket en stigning i antallet af angreb, herunder direkte angreb på kirker, mens der var gudstjeneste. Det er uacceptabelt, at religiøse samfund i det 21. århundrede skal være bange for at praktisere deres tro frit. Princippet om religionsfrihed skal gælde for alle verden over. Derfor støtter jeg forslaget om at udvikle en strategi, der i praksis sikrer retten til at udøve sin religiøse ytringsfrihed.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig. – (IT)* Med min kristne grundholdning kan jeg ikke andet end at fordømme enhver voldshandling over for kristne og andre religiøse samfund verden over. Denne fordømmelse gælder ligeledes enhver form for forskelsbehandling og intolerance baseret på religion og tro rettet mod mennesker, der praktiserer deres religion. Jeg mener, at retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er en grundlæggende menneskeret, som vi håber at kunne beskytte ved hjælp af denne beslutning.

David Martin (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg stemte for denne beslutning, hvori man på det kraftigste fordømmer alle voldshandlinger over for kristne og andre religiøse samfund samt alle former for diskrimination og intolerance baseret på religion og tro over for troende, agnostikere og ikketroende. I beslutningen understreger man, at retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er en grundlæggende menneskeret, og man udtrykker bekymring over kristnes udvandring fra forskellige lande, navnlig i Mellemøsten, i de seneste år.

Jeg opfordrer indtrængende myndighederne i stater med et alarmerende højt antal angreb på religiøse trossamfund til at tage ansvaret for at sikre en normal og offentlig religiøs praksis for trossamfund, at intensivere deres bestræbelser på at sikre troværdig og effektiv beskyttelse til trossamfundene i deres lande og til at sikre den personlige sikkerhed og fysiske integritet for medlemmer af trossamfund i deres lande, således at de dermed overholder de forpligtelser, som de allerede har påtaget sig på den internationale scene.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), *skriftlig. – (EL)* Som socialister støtter vi menneskerettighederne som en af vores grundpolitikker. Religiøse rettigheder er en integrerende del af denne politik, og derfor er vi tilhængere af at styrke dem. Begivenhederne ved juletid, hvor besættelsesstyrkerne afbrød en messe i Rizokarpaso i det besatte Cypern, var en skændsel. Tyrkiet og besættelseshæren bedriver statsterrorisme i det tyrkiskbesatte Cypern rettet mod de ortodokse kristne, navnlig de få tilbageværende græsk-cyprioter, der er fanget der.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Den franske republiks opfattelse af sekularisme er adskillelse af kirke og stat. Den garanterer samvittigheds- og religionsfrihed. Religiøs vold er rodfæstet i den dogmatisme, der er et element i alle religioner. Derfor skal vi beskytte folk imod den vold, som disse religioner giver anledning til. På trods af de implicite referencer til den kriminelle teori om et "sammenstød mellem civilisationer" og den katolske kirkes blinde beskyldninger er denne tekst et middel til at kræve religionsfrihed verden over og beskyttelse af troende imod fanatisme. Jeg vil stemme for, af medlidenhed og overbevisning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Vi skal på det kraftigste fordømme de forskellige angreb på kristne samfund verden over, men navnlig i Afrika, Asien og Mellemøsten. De stadig flere episoder med intolerance, undertrykkelse og voldshandlinger rettet mod religiøse samfund skal vække bekymring hos os alle. Myndighederne i de berørte lande har gjort alt for at identificere gerningsmændene og de ansvarlige for disse angreb på kristne trossamfund. De ansvarlige for disse angreb og andre voldshandlinger imod kristne skal stilles for retten og dømmes.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* EU's hykleri for religionsfrihed er ikke nok. Især i islamiske lande opfattes kristne som legitime mål for undertrykkelse og ofte for mord. På trods af denne chokerende situation har EU som et vidtløftigt værdifællesskab for det meste valgt en politik med høflig tavshed. Alt i alt lader det til, at den politiske elite i Bruxelles, som er ligeglad med Europas kristne rødder, også har glemt de kristnes skæbne i islamiske lande. I stedet for at kræve, at forfølgelserne af kristne bringes til ophør, søger vi tilflugt i politisk korrekthed og foretrækker at beskæftige os med velfærden for de muslimer, der lever i EU, og som nyder godt af en religionsfrihed, som de fleste kristne i den islamiske verden kun kan drømme om.

Fremover skal de kristnes situation spille en særlig rolle i forvaltningen af EU's forbindelser udadtil med islamiske lande. EU har tilstrækkeligt med midler og metoder til at bidrage til at forbedre kristnes situation. F.eks. skal udviklingsbistand og andre former for økonomisk støtte gøres betinget af, at man giver kristne religionsfrihed. Jeg har stemt i henhold til dette.

Claudio Morganti (EFD), *skriftlig. – (IT)* Det var med stor beslutsomhed, at jeg i dag stemte for at fordømme vold imod kristne samfund og religiøse mindretal.

Respekt for menneskerettigheder og religionsfrihed skal være hovedhjørnestenen i forbindelserne med andre lande. Jeg har personligt oplevet den tyrkiske besættelse af Nordcypern, en situation, som Europa har vendt det blinde øje, selv om Cypern er en medlemsstat. I det besatte Cypern er de fleste kirker blevet ødelagt, helgenstatuer er blevet skændet, og juledag forhindrede tyrkiske soldater afholdelsen af messe i to ortodokse kirker.

Vores frihed, overlevelsen for en kultur og en levevis baseret på individets absolutte værdi og på, at alle mennesker er lige over for staten, lige rettigheder for kvinder, demokrati og social retfærdighed er alle i fare i dag.

Religiøs intolerance bliver et stadig hyppigere fænomen i forskellige dele af verden og de frygtelige angreb på kristne i Egypten og Irak inden for de seneste uger er de seneste farlige udfordringer fra den fundamentalistiske terrorisme. Alle her i Europa er nødt til at få øjnene op og skride til handling for at sikre trosfriheden.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* De seneste angreb på kristne samfund i Egypten, Nigeria, Irak og Pakistan har gjort det nødvendigt med europæisk intervention, og EU har på det kraftigste fordømt forfølgelserne og mobiliseret sin højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. Jeg stemte for beslutningen om kristnes situation med hensyn til religionsfrihed, fordi jeg mener, at vi desværre står over for et verdensomspændende angreb på kristendommen, hvor religiøs vold bruges til politiske formål for at blokere vækst og udvikling, tilskynde til socialt had og destabilisere systemet i de lande, hvor disse angreb finder sted. Derfor mener jeg, at det er vigtigt for Europa som forkæmper for respekt for menneskerettigheder og borgerlige og demokratiske friheder

på det kraftigste at fordømme disse voldsomme angreb, der sætter verden århundreder tilbage og ødelægger ethvert håb om interkulturel dialog, tolerance, vækst og social velfærd.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig*. – (EL) Jeg stemte for beslutningen om kristnes situationen med hensyn til religionsfrihed. I det fælles beslutningsforslag efter angrebene på menigheden, der bad i en koptisk kirke i Alexandria i Egypten den 1. januar 2011, fordømmer man alle former for vold imod borgere, uanset hvilken religiøs gruppe de tilhører, og udtrykker bekymring over det stigende antal religiøst begrundede angreb. Jeg vil gerne erindre Parlamentet om, at Grækenland er særligt følsom over for dette spørgsmål efter at have sørget over ofrene for et lignende angreb på græske turister begået af fanatiske islamister i Cairo i Egypten den 18. april 1996.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – EU har gentagne gange udtrykt sit engagement i religionsfrihed, samvittighedsfrihed og trosfrihed og har understreget, at regeringer har pligt til at sikre disse friheder verden over. Udviklingen af menneskerettigheder, demokrati og borgerlige frihedsrettigheder er det fælles grundlag, som EU bygger sine forbindelser med tredjelande på, og der er indsat en demokratiklausul i aftalerne mellem EU og tredjelande. I artikel 18 i den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder hedder det, at alle har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, og tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed gælder ikke kun for medlemmer af religiøse samfund, men også ateister, agnostikere og ikke-religiøse.

Derfor fordømmer vi de seneste angreb på kristne samfund i forskellige lande og udtrykker solidaritet med ofrenes familier. Vi udtrykker vores dybe bekymring over de stadig flere episoder med intolerance og undertrykkelse og voldshandlinger rettet mod kristne samfund, navnlig i landene i Afrika, Asien og Mellemøsten.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig*. – (IT) Vi diskuterer forfølgelse af kristne verden over, men mens vi taler om den vold, der har fundet sted i Irak, Egypten, Filippinerne, Indien og andre steder, overser vi stadig, hvad det er sket tættere på os. Jeg taler om den tyrkiske hærs besættelse af omkring en tredjedel af det cypriotiske område i 1974.

Denne militære besættelse varer ved. 38 000 tyrkiske soldater er placeret i Den Tyrkiske Republik Nordcypern, og øen er delt i to af mure og hegn, som endda skiller byer og landsbyer. I årenes løb er 520 kristne kirker og klostre systematisk blevet ødelagt og erstattet af minareter. Kunstværkerne i disse kirker er blevet brændt, skændet eller plyndret, kirkegårdene er blevet ødelagt, og kristne biskopper forbydes at holde messer. Juledag forhindrede tyrkiske politifolk afholdelsen af en messe i Karpasia i kirken St. Synesios i Rizokarpaso og Den Hellige Treenigheds Kirke. Men det mest utrolige er, at mange medlemmer af Parlamentet forsvarer kristne verden over, men alligevel går ind for tyrkisk EU-medlemskab.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Vi hører stadig oftere om forfølgelse af kristne. Statistikkerne fra internationale organisationer er skrækindjagende – ifølge dem myrdes omkring 150 000 kristne hvert år rundt om i verden. Vi må ikke være så ligeglade med denne manglende respekt for menneskeliv. EU skal som vogter af de grundlæggende demokratiske værdier og menneskerettigheder sikre en bedre overvågning af situationen i tredjelande og navnlig i Mellemøsten. Vores indsats skal være mere utvetydig og resolut. Religionsfrihed er en grundlæggende menneskeret, og religiøst motiveret diskrimination og vold er uforenelig med vores værdier. Ved at respektere disse rettigheder viser vi et eksempel for andre lande, men vi skal være lige så effektive med at kræve den samme respekt af andre. Menneskerettighederne er universelle og skal respekteres overalt, og vi

skal reagere målbevidst over for ethvert udtryk for intolerance og navnlig religiøs intolerance. EU har velegnede instrumenter til sin rådighed, der giver os mulighed for at tvinge regeringerne i lande, som vi har politiske eller kommercielle forbindelser med, til at handle korrekt og respektere de borgerlige frihedsrettigheder, herunder religionsfrihed. I muslimske lande, men også i lande som Kina, Indien og Nepal afbrændes kirker og kapeller ustraffet, mennesker sættes på gaden, torteres og dræbes endda, og kvinder tvinges til abort. Af hensyn til de økonomiske forbindelser tages disse ting ikke op ved forhandlingsbordet. Europa må ikke bare tie.

Dominique Vlasto (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg støtter denne beslutning helhjertet, idet man på det kraftigste fordømmer det stigende antal angreb på kristne samfund. Vi må ikke tolerere den slags barbariske handlinger: De er udtryk for had og intolerance. Jeg fordømmer den vold og det tab af menneskeliv, der har kastet talrige familier og alle kristne samfund verden over ud i sorg. At angribe disse samfund er at undergrave vores mest grundlæggende værdier. Respekt for religiøs mangfoldighed og religionsfrihed er et universelt princip, der skal respekteres. Disse angreb, som udføres i en eller anden obskur ekstremisme fra en anden tidsalders navn, er beregnet på at skabe et klima af frygt, og i sidste ende er det disse gamle samfunds overlevelse, der direkte er truet. EU skal udvise solidaritet med ofrene og skal støtte myndighederne, som forsøger at retsforfølge gerningsmændene. Dette krav skal være det centrale i vores forbindelser med vores partnere, og det samme gælder menneskerettighedsklausuler. Tolerance og fred hænger tæt sammen, og jeg vil som altid støtte EU's foranstaltninger for at sikre respekt for og fremme vores værdier, friheder og rettigheder verden over.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig*. – (DE) Dette fælles beslutningsforslag fortjener støtte, fordi antallet af angreb på kristne samfund verden over var stigende i 2010. I EU er religionsfrihed og ytringsfrihed iboende elementer i vores europæiske identitet. Samtidig er kristendommen af central betydning i denne sammenhæng og en væsentlig komponent i europæisk kultur. I EU vedrører artikel 10 i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og artikel 9 i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder religionsfrihed.

Beslutningsforslag: (RC-B7-0044/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) EU skal udvise al den fornødne fasthed i sine forbindelser med Belarus, det sidste regime i Europa og et anakronistisk eksempel på politisk statsvold, hvilket er fuldkommen uforeneligt med de vestlige minimumsstandarder for demokrati og frihed. I denne beslutning indtager Europa endnu en gang en holdning, hvor man klart fordømmer de begivenheder, der fandt sted ved det seneste valg, og samtidig gentager man sine fordømmelser af det, der er sket i Belarus i årtier i form af censur, anholdelser og fængsling af systemkritikere og alle de andre ting, som et begrædeligt diktatur som det i Minsk gør hver eneste dag for at holde civilsamfundet i skak. Jeg går helhjertet ind for at stemme for det fælles beslutningsforslag.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for beslutningen om situationen i Belarus. Mere end 700 personer blev tilbageholdt for deres deltagelse i demonstrationen den 19. december i Minsk. De fleste blev løsladt efter at have udstået korte administrative straffe, mens 24 oppositionsaktivister og journalister, herunder 6 præsidentkandidater, anklages for "organisation af masseuroligheder" ledsaget af voldsomme angreb og væbnet modstand, der kan medføre fængselsdomme på op til 15 år. Vi fordømmer brugen af brutal

magt fra politiets og KGB's side over for demonstranterne på valgdagen. En sådan adfærd er en alvorlig krænkelse af grundlæggende demokratiske principper som forsamlingsfrihed og ytringsfrihed samt af menneskerettighederne. I lyset af den aktuelle situation i Belarus vil jeg opfordre Kommissionen til fortsat at yde økonomisk støtte til European Humanities University (EHU) med base i Vilnius i Litauen, til at øge antallet af stipendier til studerende fra Belarus, der undertrykkes på grund af deres samfundsaktiviteter og bortvises fra universiteter, og til at yde bistand til organisationen "Solidarity with Belarus".

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Situationen i Belarus er blevet forværret i de seneste måneder og vækker nu stor bekymring. Det har vist sig, at det afholdte valg på ingen måde opfylder kravene til frie og retfærdige valg i et demokrati. Anholdelsen og den fortsatte fængsling af præsidentkandidaterne og volden over for demonstranterne skal fordømmes. Fra EU's side bør vi gøre alt, hvad der står i vores magt, for at vise, at den slags begivenheder ikke vil blive tolereret, og at de mulige foranstaltninger bestemt vil omfatte overvejelser om økonomisk sanktioner mod Belarus. Derfor har jeg besluttet at støtte det fælles beslutningsforslagsforslag.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) De belarussiske myndigheders beslutning om at bringe missionen for OSCE's kontor til ophør er beklagelig. De skal opfordres til omgående at trække denne beslutning tilbage.

Samtidig beklager vi foranstaltningerne for at blokere adskillige vigtige websteder på valgdagen. Den gældende medielovgivning i Belarus er ikke i overensstemmelse med de internationale standarder, og derfor opfordrer vi de belarussiske myndigheder til at revidere og ændre den.

Efter en vurdering af den politiske situation i Belarus har man konstateret alvorlige overtrædelser af de demokratiske rettigheder og bestemmelser. Derfor kan vi kun fordømme undertrykkelsen af fredelige demonstranter, ledere af den demokratiske opposition og adskillige aktivister fra civilsamfundet, lærere og studerende.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg ser også den nuværende politiske og sociale situation i Belarus med en vis skepsis, men også med en hel del håb. Derfor støtter jeg uforbeholdent dette fælles beslutningsforslag fra fem grupper i Parlamentet, dog ikke Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre. Men samtidig med at jeg udtrykker min beklagelse over begivenhederne, som beskrives på udmærket vis i beslutningen, vil jeg gerne understrege de specifikke foranstaltninger, som denne beslutning vedrører, og som Rådet og Kommissionen efter min mening bør gennemføre straks, nemlig indførelse af økonomiske sanktioner, fastfrysning af økonomisk bistand, der ydes gennem Den Internationale Valutafond og ligeledes gennem Den Europæiske Investeringsbank og Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, med alle mulige midler støtte det belarussiske civilsamfunds bestræbelser på at skabe et samfund med større frihed og mere demokrati, genindførelse af visumforbuddet mod de centrale belarussiske ledere og udvidelse til at omfatte topembedsmændene, suspending af Belarus' deltagelse i Østpartnerskabets aktiviteter ved Østpartnerskabets topmøde, der skal afholdes i Budapest og endelig at intensivere arbejdet med retningslinjerne for forhandling af aftaler om visumlempelse og tilbagetagelse med henblik på at styrke kontakten mellem befolkningerne.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Belarus er det eneste land i verden, hvor politiet stadig opererer under navnet KGB. Dette alene er en symbolsk illustration af, hvilket regime der sidder på magten der. Borgerne i Belarus kræver og fortjener effektive forandringer, der kan forbedre deres levevilkår, fremme et reelt demokrati og give dem fuld politisk

selvbestemmelse. Jeg håber, at de demokratiske lande vil erkende, hvor uegnet det belarussiske regime er til at fremme demokratiseringen af landet og åbent imødegå dets repressive midler og metoder.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Målt ud fra de foreløbige resultater og konklusioner fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas (OSCE) parlamentariske forsamling og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder opfyldte præsidentvalget den 19. december 2010 ikke de internationale standarder for frie, retfærdige og åbne valg. Derfor skal der snart afholdes nye frie og demokratiske valg i overensstemmelse med OSCE-standarderne.

Desuden er politiets og Republikken Belarus' statslige sikkerhedsagents brutale magtanvendelse mod demonstranterne på valgdagen uacceptabel. Jeg vil gerne udtrykke min alvorlige bekymring over de belarussiske myndigheders forsøg på at tage Danil Sannikov, den treårige søn af præsidentkandidaten Andrej Sannikov og Irina Khalip, en undersøgende journalist, der begge har siddet fængslet siden valget den 19. december, i statslig varetægt.

Alle repressive foranstaltninger skal også fordømmes, og de belarussiske myndigheder skal opfordres kraftigt til at standse alle former for forfølgelse, intimidering og trusler imod civile aktivister.

Jeg mener, at Rådet, Kommissionen og EU's højtstående repræsentant skal revidere EU's politik over for Belarus, herunder muligheden for at indføre specifikke økonomisk sanktioner og fastfrysning af al makrofinansiel bistand.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Uanset vores analyse af, hvad der sker i Belarus, kan vi ikke være medskyldige i dette grove angreb på dette lands selvstændighed og nationale suverænitet og tilskynde til direkte indblanding i dets indre anliggender og manipulere begivenheder, som kun landets befolkning og myndigheder har ret til at løse, for at bringe staten og dens myndigheder på linje med EU's interesser.

Denne beslutning er en parade af uacceptable foranstaltninger, der har til formål at indsætte et styre i Minsk, der er åbent over for EU's interesser. Lad os kigge på et par eksempler:

- Man opfordrer Kommissionen til med økonomiske og politiske midler at støtte det belarussiske civilsamfunds, de uafhængige mediers (herunder TV Belsat, European Radio for Belarus, Radio Racja m.fl.) og ikkestatslige organisationer i Belarus' bestræbelser på at fremme demokrati og gå imod styret.

- Man opfordrer Kommissionen til at udvikle en mekanisme til registrering af ngo'er, der nægtes registrering i Belarus af politiske grunde, for at give dem mulighed for at få adgang til støtte fra EU-programmer.

Derfor stemte vi ikke for denne beslutning.

Sandra Kalniete (PPE), *skriftlig*. – (LV) EU skal aktivt give udtryk for sin holdning til begivenhederne i Belarus. Vi skal fordømme den voldelige undertrykkelse af oppositionen og valgsvindelen ved præsidentvalget. Frihed er en af de grundlæggende værdier i EU, og vi kan kun opnå et vellykket samarbejde med de stater, hvor disse værdier respekteres. Derfor er løsladelsen af politiske fanger en af betingelserne for en genoptagelse af dialogen mellem EU og Belarus. Med denne erklæring skal Parlamentet sende et klart signal til regeringen i Belarus om, at vi ønsker at samarbejde, men at vi aldrig vil være parat til at tilsidesætte den enkeltes politiske frihed eller begå valgsvindel for at fremme økonomiske

interesser, især fordi en betydelig del af Parlamentets medlemmer for mere end 20 år siden selv kæmpede for frihed. Der skal indføres sanktioner over for det belarussiske styre, men de må ikke ramme den belarussiske befolkning, for hvem vi skal åbne et vindue mod Europa.

Europæiske universiteter skal tage imod disse unge mennesker fra Belarus, der udelukkes fra universiteterne der på grund af deres politiske aktiviteter, og som aldrig mere vil kunne få en uddannelse i et Belarus ledet af Lukashenko. Vi skal konsolidere vores samarbejde med repræsentanterne for civilsamfundet i Belarus, støtte deres kamp og dele erfaringer med dem. Jeg er overbevist om, at befolkningen i Belarus fortjener en demokratisk stat, hvor menneskerettighederne respekteres, hvor der afholdes retfærdige valg, og hvor der hersker ytringsfrihed. Hvis Belarus' regering ønsker at samarbejde med os, er den nødt til at respektere disse betingelser.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), *skriftlig*. – (LV) En situation, hvor udtryk for demokrati både inden for politik og i ngo'er brutalt undertrykkes, i vores egen baghave, i Belarus, er uacceptabel. Jeg støttede denne beslutning, fordi jeg mener, at støtte fra de vestlige allierede er vigtig for oppositionen mod det autoritære styre i Belarus. Dette giver EU mulighed for at skabe en fælles udenrigspolitik og forsvare de værdier, som vi står for helt rutinemæssigt. Samtidig skal EU indføre sanktioner over for den autoritære regering i Belarus og yde både moralsk og økonomisk støtte til demokratibevægelsen i Belarus.

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om Belarus som en af initiativtagerne i PPE-Gruppen. I beslutningen behandler man på en klar og utvetydig måde den tragiske situation i Belarus, som landets diktator, Lukashenko, har skabt siden den 19. december 2010. Derfor vil jeg gerne fremhæve punkt 15, hvori EU's medlemsstater opfordres til ikke at svække EU's fælles foranstaltninger gennem bilaterale initiativer, der kan undergrave troværdigheden og effektiviteten af den europæiske fremgangsmåde. Og jeg betragter ikke afholdelsen af VM i ishockey i 2014 i Minsk som en af de mest effektive løftestænger i forslaget om at udøve indflydelse på de belarussiske myndigheder for at få dem til at opgive deres repressive politik.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) EU har altid betragtet humanitær politik og beskyttelse af grundlæggende menneskerettigheder som sine prioriteringer. EU's kald, som i dag giver os mulighed for at indtage en førerrolle på verdensscenen og eksportere principperne om demokrati, respekt for menneskerettigheder og retsstaten, giver os mulighed for at forstå begrundelserne bag det fælles beslutningsforslag, der har til formål at få Belarus til at respektere alle de bestræbelser, der er udfoldet med hensyn til international ret og menneskerettigheder. Begivenhederne i forbindelse med valget den 19. december kender vi desværre alle. Der var tale om brutal undertrykkelse af folkelige demonstrationer, hvor man protesterede over åbenlyse tilfælde af valgsvindel, der blev udført af politifolk og agenter fra efterretningstjenesten. Sådanne uacceptable begivenheder har fået Parlamentet til i henhold til tidligere udtalelser fra formanden, hr. Buzek, at opfordre EU til at indføre skrappe sanktioner mod Belarus og til at iværksætte en undersøgelse, der skal gennemføres af eksterne og upartiske myndigheder for at rekonstruere begivenhederne og vurdere, hvem der har ansvaret.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *skriftlig*. – (PL) Landene i den tidligere socialistiske blok forstår den politiske situation i Belarus ganske udmærket – restriktioner på den personlige frihed og på presse- og mediefriheden og et udemokratisk styre. I lyset af de seneste begivenheder i Belarus efter præsidentvalget vil jeg gerne henlede

opmærksomheden på de skridt, som Parlamentet vil tage sammen med Kommissionen og Rådet for at gribe ind i denne sag. Vi skal trods alt tale om foranstaltninger, der kan hjælpe det belarussiske demokrati og finde effektive metoder til at genoverveje EU's politik over for Lukashenko-regimet. I den aktuelle situation skal vi lægge pres på Minsk og kræve politiske fanger løsladt, samt at forfølgelsen af journalister bringes til ophør. Derfor stemte jeg for denne beslutning.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Situationen i Belarus er utålelig, og jeg tilslutter mig mine kollegers fordømmelse af politiets og KGB-tjenesternes brutale magtanvendelse over for demonstranterne på valgdagen, og navnlig det brutale angreb på hr. Niakliayeu sammen med mange andre tilfælde af alvorlige overtrædelser af grundlæggende demokratiske principper såsom forsamlingsfrihed og ytringsfrihed samt af menneskerettighederne, og jeg vil gerne udtrykke min bekymring over de belarussiske myndigheders forsøg på at tage Danil Sannikov, den treårige søn af præsidentkandidaten Andrej Sannikov og Irina Khalip, en undersøgende journalist, der begge har siddet fængslet siden valget den 19. december, i statslig varetægt. Jeg tilslutter mig opfordringen til, at Kommissionen med alle økonomiske og politiske midler skal støtte det belarussiske civilsamfunds bestræbelser på at fremme demokrati og sætte sig op imod styret.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *skriftlig*. – (CS) Vi skal ikke bare smække døren i og derved mindske mulighederne for en forbedret dialog. Indførelsen af skrappe sanktioner kan skabe en barriere og isolere landet endnu mere. I sidste ende vil det efter al sandsynlighed komme til at gå værst ud over andre end dem, der er det tiltænkte mål. Kommunikationen mellem EU og Belarus bør fortsat være intens, idet man udnytter alle diplomatiets muligheder, og den bør revideres regelmæssigt. Med hensyn til effektiviteten bør der etableres en anderledes dialog, der afholdes under forskellige former og på forskellige niveauer, herunder en afbalanceret og ikke ensidig vurdering. Hjørnestenen skal imidlertid være en grundig evaluering af de hidtidige erfaringer med gensidig kommunikation mellem EU og Belarus, og på grundlag af dette kan man så indarbejde erfaringerne i en strategisk plan, der klart afspejler EU's udenrigspolitik over for dette land.

Dette kan på længere sigt føre til forbedrede forbindelser og starten på nye samarbejdsprojekter, der bidrager til videreudviklingen af landet og til at sikre dets suverænitet. Her kan Østpartnerskabet spille en betydningsfuld rolle.

Clemente Mastella (PPE), *skriftlig*. – (IT) Der tegner sig en generel enighed efter forhandlingen her i salen om, at Europa skal reagere stærkere på de seneste begivenheder, der fandt sted i Belarus efter præsidentvalget der.

Personligt mener jeg, at man bør vedtage en koordineret fremgangsmåde: Mens Europa på den ene side ønsker at lægge pres på den belarussiske regering, skal vi på den anden side ikke fuldstændig afbryde samarbejdet med myndighederne i Minsk, uden at vi af den grund støtter deres politik. En sådan fremgangsmåde vil rent faktisk udelukkende skade befolkningen i Belarus. Derfor skal vi fortsætte med at støtte alle de foranstaltninger, der gavner civilsamfundet, og beskytte oppositionen, de uafhængige massemedier og de ikkestatslige organisationer.

Det lader derfor til at samarbejdsmekanismen mellem EU og Belarus slet ikke skal afbrydes, da de udgør den eneste mulighed for at yde et reelt bidrag til landets velfærd og dets sociale og demokratiske vækst. Derfor går jeg ind for, at den "kritiske dialog", som EU's 27 medlemsstater allerede har indført, skal opretholdes for at overbevise Belarus om, at

landet mere beslutsomt skal gå i retning af europæiske standarder for demokrati og beskyttelse af menneskerettigheder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det, der sker i Belarus, må bekymre alle, der tror på demokratiet og retsstatsprincippet. Borgerne i dette land lever under et regime, der ikke respekterer menneskerettighederne og fortsat har en utroligt brutal politisk politistyrke. EU skal støtte alle bestræbelser, der går i retning af en demokratisering af dette regime og en forbedring af befolkningens tilværelse. Det er nødvendigt at standse den undertrykkelse, der stadig foregår i Belarus.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Vi kan kun fordømme politiets og KGB's brug af magt og vold over for demonstranterne på valgdagen. Mere end 600 mennesker blev anholdt og fængslet. Anholdelserne, visitationerne og yderligere domfældelser fortsatte i de næste par dage. Denne uacceptable indstilling over for oppositionen bør vække stor bekymring her. Alle, der er blevet anholdt af politiske grunde, skal straks løslades. Der må ikke ske yderligere forfølgelse af oppositionen, de demokratiske kræfter eller civilsamfundets repræsentanter.

Myndighedernes indstilling vækker også undren, fordi den strider mod den, man anvendte under valgkampen, hvor vi kunne se pluralistiske kræfter dukke op, der blev etableret en egentlig opposition, og civilsamfundet var aktivt. EU har ikke anerkendt de officielle valgresultater. Hvad enten der gennemføres foranstaltninger over for regeringen eller ej, må de ikke skade befolkningen, ngo'er eller civilsamfundet. På Rådet (udenrigsanliggender) den 31. januar 2011 skal man træffe beslutning om hensigtsmæssige foranstaltninger.

Andreas Mølzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Medierne indeholder kommentarer, hvor man kræver, at der igen indføres sanktioner over for Belarus' præsident Lukashenko. Disse blev ellers lempet for mere end to år siden, og genindførelsen vil være det samme som at indrømme, at vores tilnærmelsesbestræbelser er slået fejl. Faktum er, at disse bestræbelser slog fejl tidligere, f.eks. i forbindelse med præsidentvalget, og hvis ikke før ville det bestemt være sket, da OSCE's kontorer i Minsk blev lukket, og der blev rettet anklager om forsøg på destabilisering mod Tyskland og Polen.

Men i mange tilfælde overdriver man problemerne i beslutningen og dermed åbner man en grundlæggende god tekst for kritik. F.eks. vil en opfordring om at forbyde alle regeringsembudsmand og repræsentanter for retssystemet indrejse i EU ikke føre til det ønskede mål. Aflysningen af VM i ishockey i 2014 ville være et lignende eksempel på overdrevet megafondiplomati. Derfor stemte jeg hverken for eller imod.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *skriftlig*. – (LT) Jeg er enig i, at der bør gennemføres en grundlæggende revision af EU's politik for Belarus på det næste møde i Rådet (udenrigsanliggender). Jeg mener, at man ikke blot i Parlamentet og i Kommissionen, men også på minister- og statschefniveau konstant skal være opmærksom på Belarus og situationen i landet, fordi Belarus er et land med fælles grænse med EU. Udnævnelsen af EU-koordinatorer for belarussiske anliggender kan sikre ensartede foranstaltninger fra EU's side over for landet. Jeg går ind for, at EU skal fastfryse visumforbuddet for en udvidet liste af belarussiske embedsmænd, men samtidig så vidt muligt give almindelige belarussiske borgere mulighed for at etablere kontakter og rejse inden for EU. Litauen følger denne vej, idet man har underskrevet en aftale om strømlinede grænseoverskridende bevægelser med Belarus og udsteder gratis visa til belarussiske borgere. Jeg støtter også målsætningen om at fastslå de "mest følsomme områder" og nå frem til en beslutning om anvendelsen af målrettede sanktioner, idet man samtidig sikrer og tilpasser EU's bistand til det belarussiske

civilsamfund. Jeg opfordrer Kommissionen til at finde ud af, hvordan man vil øge adgangen til uafhængig information for den belarussiske befolkning. European Humanities University i Vilnius er et af de mest vellykkede langsigtede projekter inden for udviklingssamarbejde over for Belarus. Stillet over for en sådan intern situation i Belarus, hvor alle muligheder for at blive en kritisk, bevidst og fri borger er blevet blokeret for længst, bliver EHU ikke blot en ø for frie belarussiske tanker, men også en udklækningsanstalt for kommende belarussiske ledere. EU-bistanden til dette universitet bør derfor ikke bare opretholdes, men også øges. Det er logisk og bør hilses velkommen.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Beslutningsforslaget indeholder nogle meget overdrevne krav om f.eks. visumrestriktioner for statslige embedsmænd og dommerstanden. Man har også til hensigt at boykotte VM i ishockey i 2014. Derfor har jeg stemt hverken for eller imod.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) Efter præsidentvalget i Belarus den 19. december 2010, der førte til genvalg af præsident Lukashenko, fandt der protestdemonstrationer sted, som blev brutalt undertrykt af politiet. Mange demonstranter og oppositionsledere blev anholdt og har udsigt til hårde domme. EU kan ikke lade stå til, så vi må alle koncentrere os om at sikre løsladelsen af disse mennesker efter det, der skete efter valget. Det er en af grundene til, at min stemme for er tænkt som en gestus over for det fælles beslutningsforslag for at yde støtte til Belarus, således at landet kan deltage i samarbejdsprocessen med EU. Efter min mening skal vi hurtigst mulig behandle dette spørgsmål og gøre det praktisk og koordineret, således at vi kan yde aktiv støtte til civilsamfundet og beskytte oppositionen og deres familier. Min stemme for er baseret på det nu dybtføjte behov i EU for at overbevise Belarus om, at landet nu skal gå i retning af europæiske standarder for demokrati og beskyttelse af menneskerettigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Med denne beslutning giver Parlamentet klart udtryk for – i overensstemmelse med de foreløbige konklusioner fra OSCE's Parlamentariske Forsamling og OSCE/ODIHR – at præsidentvalget den 19. december 2010 ikke opfyldte de internationale standarder for frie, retfærdige og gennemsigtige valg, at afstemningen er udtryk for endnu en forpasset mulighed for indførelse af demokrati i Belarus og opfordrer i lyset af talrige og alvorlige uregelmæssigheder, som OSCE/ODIHR har indberettet, til afholdelse af nye valg under fri og demokratiske forhold i henhold til OSCE's standarder.

Vi fordømmer også politiets og KGB-tjenestens brutale magtanvendelse imod demonstranterne på valgdagen og udtrykker navnlig sin indignation over et brutalt angreb på Uladzimir Niakliayeu – som er eksempler på de alvorlige krænkelser af de grundlæggende demokratiske principper såsom forsamlingsfrihed og ytringsfrihed og af menneskerettighederne, og vi udtrykker vores bekymring over de belarussiske myndigheders forsøg på at tage Danil Sannikov, den treårige søn af præsidentkandidaten Andrej Sannikov og Irina Khalip, en undersøgende journalist, der begge har siddet fængslet siden valget den 19. december, i statslig varetægt.

Rafał Trzaskowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) EU's politik over for Belarus, en politik med dialog og en udstrakt hånd, har vist sig at være ineffektiv. Derfor er tiden inde til at træffe vanskelige, men faste beslutninger, som på den ene side vil føre til sanktioner imod regimet, og som på den anden side vil føre til åbenhed over for det belarussiske civilsamfund, for uden dets støtte vil de påkrævede ændringer ikke finde sted i Belarus. Dette taler man om i beslutningen.

Betænkning: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg hilser denne betænkning velkommen, idet Kommissionen har reageret på krisen og samtidig anvendt konkurrencepolitiske foranstaltninger. Jeg opfordrer Parlamentet til at spille sin rolle som medlovgiver vedrørende konkurrencepolitik, og eftersom dette ikke er muligt opfordrer jeg Kommissionen til at holde Parlamentet underrettet om alle detaljer i opfølgningen af dets henstillinger og til at begrunde enhver afvigelse fra disse. Det er beklageligt, at det stadig ikke har været muligt at forbedre konkurrencerammerne inden for det indre marked for at gøre dem gunstigere for små og mellemstore virksomheder.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for dette beslutningsforslag om beretningen om konkurrencepolitikken 2009. Jeg er enig i ordførerens synspunkt om, at Parlamentet bør spille en mere aktiv rolle i udformningen af konkurrencepolitikken ved at blive medlovgiver. For at nå dette mål skal Parlamentet regelmæssigt underrettes om alle initiativer på dette område. Jeg er ikke i tvivl om, at Parlamentets aktive rolle i udformningen af EU's konkurrencepolitik vil kunne yde et betydeligt bidrag til en vellykket gennemførelse af konkurrencepolitikken og det indre markedes uhindrede funktion, hvilket er væsentlige forudsætninger for en vedvarende økonomisk vækst i EU.

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) I et af principperne for traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at medlemsstaterne skal indføre en økonomisk politik "i overensstemmelse med principperne om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence". Formålet med konkurrencepolitikken er at skabe ægte konkurrence på det indre marked ved hjælp af foranstaltninger vedrørende markedets strukturer og aktørernes adfærd. Fri konkurrence fremmer innovation, sænker produktionsomkostningerne, styrker den økonomiske effektivitet og dermed den europæiske økonomis konkurrenceevne. Beretningen dækker både monopolpolitikker og politikker for kontrol med statsstøtte. Den indeholder også regler og procedurer for bekæmpelse af konkurrenceforvridende adfærd i virksomheder og forhindrer regeringer i at yde statsstøtte, der forvrider konkurrencen på det indre marked.

Jeg stemte for denne betænkning, da jeg anser konkurrencepolitik for et centralt instrument, der giver EU mulighed for at få et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked, at være konkurrencedygtigt på globalt plan og for at komme ud af finanskrisen. Forbrugerne har mest at vinde, når konkurrencepolitikken anvendes effektivt.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Hvert år offentliggør Kommissionens GD Konkurrence sin beretning om EU's konkurrencepolitik. Kommissionen er udstyret med meget vidtgående beføjelser på dette område, så den kan sikre, at det indre marked fungerer korrekt. 2009 var præget af vanskelige forhold på grund af krisen, hvilket Kommissionen måtte tage højde for ved sin overvågning af virksomhedernes praksis. Jeg stemte for Parlamentets beslutning, fordi man her appellerer til Kommissionen om at sikre, at Parlamentets medlemmer i højere grad inddrages i beslutningsprocessen for denne politik, at man er mere opmærksom på tjenesteydelser af almen interesse, og at tjenestegrenene skal være mere opmærksomme på de aktiviteter, der udøves af virksomheder i den finansielle sektor.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Havde der været elektronisk afstemning om beretningen om konkurrencepolitikken 2009, ville jeg have stemt hverken for eller imod. Men der var nogle gode ting i denne betænkning (evaluering af konkurrencepolitikken, forbrugerrettigheder, innovation og en øget rolle for SMV), men

jeg beklager den synsvinkel, hvorfra den er skrevet: en slags mistanke om statsstøtte – som man som udgangspunkt betragter som værende i konflikt med konkurrencepolitikken – og en fremgangsmåde, hvor man anbefaler en hurtig liberalisering af visse sektorer af økonomien, især jernbanerne, som efter min mening er upassende.

Vi er nødt til at skifte synsvinkel og sætte borgerne i centrum af problemet. Vi kan se, navnlig for offentlige tjenesteydelser, at reglerne om statsstøtte er utilstrækkelige til de opgaver, som en offentlig tjeneste udfører, og derfor bør de omskrives under hensyntagen til borgernes behov og frem for alt den sociale samhørighed.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning om beretningen om konkurrencepolitikken 2009. Kommissionen reagerede hurtigt på den økonomiske og finansielle krise, og de konkurrencepolitiske foranstaltninger blev gennemført på en effektiv måde. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at Parlamentet bør deltage mere aktivt i udformningen af konkurrencepolitikken, idet det tildeles en rolle som medlovgiver. Desuden skal Parlamentet regelmæssigt informeres om eventuelle initiativer på dette område. En EU-konkurrencepolitik baseret på principperne om åbne markeder og ensartede spilleregler inden for alle sektorer er en hjørnesten i et vellykket indre marked og en forudsætning for skabelsen af vedvarende og videnbaserede job. Jeg vil gerne understrege behovet for at udforme klare konkurrenceregler, der er nyttige for små og mellemstore virksomheder (SMV), fordi en vellykket gennemførelse af konkurrencepolitikken og det indre markeds uhindrede funktion er vigtige forudsætninger for en bæredygtig økonomisk vækst i EU. Jeg opfordrer Kommissionen til at fokusere mere på at sikre retfærdig konkurrence inden for det indre marked og ensartede spilleregler for afbrydelsen.

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Det er vigtigt at bemærke, at på grund af de særlige omstændigheder, som man har været vidne til på grund af finanskrisen, har der været behov for en vis grad af fleksibilitet med hensyn til EU's konkurrencepolitik. Ikke desto mindre er det vigtigt at forstå, at principperne for denne politik er åbne markeder og sikring af ensartede spilleregler. Det er væsentlige forudsætninger for et vellykket indre marked. Det er min holdning, at denne betænkning har givet et hensigtsmæssigt svar på de problemer, der er opstået som følge af krisen. Betænkningen har også været vellykket med hensyn til at skitsere den bedste vej fremad. Jeg har derfor besluttet at stemme for denne betænkning.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Beretningen om konkurrencepolitikken er et vigtigt dokument, hvor man understreger, at i krisetider er det væsentligt ikke bare at sikre den finansielle stabilitet og genoprette kreditstrømmene, men vi skal især også sikre, at alle betingelser og kontrolmekanismer er til stede, således at markederne kan fungere effektivt.

På den anden side skal konkurrencereglerne under sådanne omstændigheder anvendes fleksibelt, når det er nødvendigt uden at gå på kompromis med principperne, som politikkerne på dette område er baseret på. Vi må ikke glemme, at under krisen har der lydt en række stemmer, der anbefaler indførelse af protektionistiske politikker, som kun vil bidrage til at gøre krisen dybere og længere.

Konkurrencepolitikken er et centralt instrument, der giver EU mulighed for at have et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked, som er konkurrencedygtigt på globalt plan. Derfor hilser jeg bemærkningerne og henstillingerne i betænkningen om

sektorpolitikker på dette område velkommen, og det samme gælder anvendelsesområdet og indsatsområderne for statsstøtte.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) EU's konkurrencepolitik er ikke bare en grundlæggende politik, der virkelig understøtter de juridiske rammer på europæisk plan, men udgør også grundlaget for et vellykket indre marked og en bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi. Derfor anser jeg det for vigtigt, at Kommissionen informerer Parlamentet om dens udarbejdelse og gennemførelse. Som vi alle ved, var 2009 et ekstraordinært år af en række forskellige årsager. Det var året efter Lehman Brothers' kollaps (september 2008), hvilket betød, at forskellige særforanstaltninger blev indført med hensyn til konkurrence, navnlig vedrørende statsstøtte, de fire meddelelser vedrørende finanssektoren og de foreløbige rammer for de resterende sektorer. Derfor finder jeg det vigtigt at gennemføre en tilbundsgående analyse af disse foranstaltningers indvirkning på de forskellige staters økonomi og finanser og undersøge deres effektivitet, således at man kan udlede de nødvendige konklusioner.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Denne beslutning drejer sig om konkurrencepolitikken 2009 og indeholder et globalt perspektiv for al statsstøtte til transportsektoren inden for EU, som er af grundlæggende betydning for et marked uden grænser og for den fri bevægelighed for personer, varer og tjenester.

Den økonomiske krise sidste år afspejles i, at mange virksomheder er gået konkurs, og det er vigtigt at indføre tilsynsforanstaltninger, der forhindrer forvridningen af disse aktiviteter, navnlig ved at regulere støtten til sektoren. Desuden har de perifere lande i EU oplevet øgede omkostninger på dette område, når der har været behov for midler til at afhjælpe denne situation.

Derfor glæder jeg mig over vedtagelsen af denne beslutning og ligeledes over indførelsen af et sæt af markedstilsynsforanstaltninger, bekymringen over med CO₂-emissioner og intensivering af forskningen i metoder til forbedring af konkurrenceevnen i Europa, navnlig gennem anbefalingen om, at Kommissionen og medlemsstaterne bør investere 3 % i dette område.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Det er uacceptabelt, at Parlamentet på et tidspunkt, hvor den finansielle og økonomiske krise bliver dybere, godkender en beretning om konkurrencepolitikken 2009, hvori man forsvare konkurrencen og insisterer på nye liberaliseringsforanstaltninger, navnlig inden for jernbanesektoren, når man siger, at det er nødvendigt at gennemføre det indre jernbanemarked ved at åbne for de nationale passagertransportmarkeder. Det samme sker inden for den farmaceutiske sektor, hvor man beder Kommissionen fremskynde gennemførelsen af det indre marked for lægemidler samt inden for telekommunikation osv.

Det, vi har, er så en betænkning, hvormed man søger at udvide liberaliseringen inden for grundlæggende sektorer for at forbedre folks levevilkår, men uden at tænke over virkningerne for beskæftigelsen, priserne og folks hverdag. Man er kun interesseret i overskuddene i de økonomiske og finansielle koncerner, selv om man nogle steder henviser til små og mellemstore virksomheder, som EU's neoliberale politik bringer i fare. Man overser altid, at denne såkaldte frie konkurrence blot giver de store virksomheder mulighed for at knuse de små, mens ofrene bliver arbejdstagerne, forbrugerne og de små iværksættere.

Derfor stemte vi imod betænkningen.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig.* – (LT) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi protektionisme og manglende håndhævelse af konkurrencereglerne kun vil gøre krisen værre og længere. Konkurrencepolitik er et vigtigt værktøj, hvis EU skal have et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked og være konkurrencedygtig på den globale scene samt klare finanskrisen. Konkurrencen er stadig ikke perfekt inden for energisektoren, landbrugsproduktionen og andre sektorer, og Parlamentet bør derfor deltage mere aktivt i udformningen af konkurrencepolitikken ved at få en rolle som medlovgiver. Parlamentets aktive rolle i udformningen af EU's konkurrencepolitik vil yde et betydeligt bidrag til en vellykket gennemførelse af konkurrencepolitikken og det indre markeds funktion, som er væsentlige forudsætninger og præmisser for en bæredygtig økonomisk vækst i EU.

Iliana Ivanova (PPE), *skriftlig.* – (BG) Med hensyn til beretningen om konkurrencepolitikken 2009 vil jeg gerne igen fremhæve betydningen af opfølgende foranstaltninger med henblik på at vurdere effektiviteten af den udbetalte statsstøtte. Det er vigtigt for EU's indre marked, at Kommissionen gennemfører en tilbunds gående analyse af konsekvenserne af revisionen af den statsstøttemekanisme, der blev indført som reaktion på krisen og for at sikre sund konkurrence og ensartede spilleregler i EU, finansielle reformer og jobskabelse.

Vi må ikke glemme, at processen med revision af mekanismerne for tildeling af statsstøtte blev indført med et eneste formål, nemlig at hjælpe medlemsstaternes økonomier med at komme sig oven på krisen. Ved at overvåge resultatet af bestemmelserne om statsstøtte skal Kommissionen konstatere, at de indførte foranstaltninger ikke er mere vidtgående end det oprindelige mål, fordi essensen af EU's konkurrencepolitik er ligelig deltagelse på det indre marked.

Bogusław Liberadzki (S&D), *skriftlig.* – (PL) Vi har stemt om et fantastisk vigtigt dokument om EU's konkurrencepolitik. Konkurrence er vigtigt, for at økonomien kan fungere på en sund måde. Konkurrence er noget, man bør kigge på verdensplan og inden for EU. I den verdensomspændende tilgang skal vi bl.a. koncentrere os om spillereglerne på markedet og ligeledes om omkostningssiden for konkurrencedygtige producenter uden for EU. Det gælder især kinesiske og koreanske producenter. Jeg glæder mig over opfordringen til at gennemføre et indre jernbanemarked over hele Europa. Sunde konkurrenceprincipper kan bidrage til at genoplive jernbanerne og øge deres andel af transportmarkedet. Dette kan bringe os tættere på princippet om et europæisk jernbanesystem svarende til systemerne for veje og luftfart.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig.* – (RO) 2009 var et vanskeligt år for EU, idet det var præget af den særdeles alvorlige finansielle og økonomisk krise, og det var ikke det eneste. De negative virkninger af denne krise ramte økonomien og erhvervslivet hårdt, og det samme gælder beslutningstagerne. Mens beslutningstagerne har forsøgt at udarbejde politikker, der kan minimere krisens indvirkning på realøkonomien, har Kommissionen sammen med medlemsstaterne og centralbankerne arbejdet hårdt på at stabilisere det finansielle system. Dette års beretning drejer sig især om disse spørgsmål, og man bemærker med tilfredshed det hurtige svar fra Kommissionen og dennes vellykkede indførelse af konkurrencepolitiske foranstaltninger. Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at EU har behov for en stærk konkurrencepolitik baseret på princippet om et frit marked og retfærdig konkurrence i alle sektorer, hvilket vil føre til et vellykket indre marked og vil fremme skabelsen af bæredygtige og videnbaserede job.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning og vil navnlig gerne henlede opmærksomheden på punkt 105, hvor Kommissionen opfordres til at tilstræbe gennemførelsen af det indre jernbanemarked. En opfordring, jeg støtter på det kraftigste.

Clemente Mastella (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning, for med udgangspunkt i en positiv evaluering af Kommissionens foranstaltninger igen i år bakker man i betænkningen kraftigt op om en mere aktiv rolle til Parlamentet i udformningen af konkurrencepolitikken. Derfor beder vi om en rolle som "medlovgiver" og om, at Parlamentet regelmæssigt skal holdes orienteret om alle initiativer på dette område. Vi vil gerne understrege, at en EU-konkurrencepolitik baseret på principperne om åbne markeder og ensartede spilleregler i alle sektorer er en hovedhjørnesten i et vellykket indre marked og en forudsætning for skabelsen af bæredygtige arbejdspladser. Derfor understreger vi vores opfordring til større konsekvens mellem alle EU-politikker og prioriteringerne i EU's 2020 strategi for vækst og beskæftigelse. Det er nødvendigt at udforme tydeligere konkurrenceregler, der tilskynder til vækst i små og mellemstore virksomheder, som er en drivkraft for væksten i alle vores økonomier. Samtidig opfordrer vi medlemsstaterne til at samarbejde aktivt med Kommissionen om at udforme og evaluere de midlertidige regler, der er indført som reaktion på den finansielle og økonomiske krise, ved at aflægge præcise og detaljerede rapporter om deres gennemførelse og effektivitet.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Denne betænkning er en ode til den fri og uforvredne konkurrence, der beskrives som et ufejlbarligt middel mod finanskrisen. Men det forholder sig lige omvendt, for konkurrence er sygdommen, ikke kuren. Denne betænkning er en absurd trosbekendelse, og jeg vil stemme imod.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Analysen af beretningen om konkurrencepolitikken 2009 viser, at den økonomiske krise, der startede i 2008, kan have haft en vis indvirkning på denne politik, ikke mindst fordi medlemsstaterne har ydet støtte til deres respektive økonomier på forskellige måder. Tiden er inde til at analysere denne støttes konsekvenser på det indre marked og undersøge, om den har ført til konkurrenceforvridning. Vi må ikke glemme, at EU's konkurrencepolitik er baseret på principper om et åbent marked og en aktivitetsplan, der er ligelig inden for alle sektorer. Dette er grundlaget for et vellykket indre marked og en forudsætning for skabelse af bæredygtige, videnbaserede job.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Den finansielle og økonomiske krise, der har rystet finansmarkederne, har naturligvis også påvirket konkurrencepolitikken. Denne påvirkning fremgår klart af de voksende budgetunderskud og den stigende offentlige gæld i mange medlemsstater, der hæmmer den økonomiske genopretning, og ligeledes af den statslige støtte som reaktion på finanskrisen.

De statslige garantier har ført til en række virkninger og forvridninger som f.eks. mindre spredning af private lån og har ligeledes påvirket den strategi, som pensionsfondene følger. EU's konkurrencepolitik burde gøre det indre marked konkurrencedygtigt på globalt plan. Der hersker ingen tvivl om, at en koordineret fremgangsmåde inden for dette område giver mening. Men det må ikke udvikle sig til et angreb på suveræniteten. Derfor stemte jeg imod denne betænkning.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for hr. Eppinks betænkning om konkurrencepolitikken 2009, fordi konkurrencepolitik er et vigtigt redskab til at håndtere virkningerne af den økonomiske krise. På konkurrenceområdet påbegyndte Kommissionen i 2009 efter genopretningen af den finansielle sektor den vigtige opgave med at føre tilsyn

med bankernes tilbagebetaling af den statsstøtte, som blev udbetalt for at genoprette økonomien. De små og mellemstore virksomheder (SMV) skal først og fremmest have støtte. Eftersom SMV spiller en central rolle i den europæiske økonomi som sådan på grund af deres store innovationspotentiale, har de behov for klare, retfærdige og ikkediskriminerende konkurrenceregler for at lette transaktioner på tværs af grænserne og for at kunne udnytte EU-markedet gennem en effektiv anvendelse af SEPA (det fælles eurobetalingsområde).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Vi har overordnet støttet den fremlagte betænkning, selv om vi tabte en række vigtige afstemninger om miljøafgifter. Men generelt var teksten god nok til at fortjene vores støtte i sidste ende (dog uden entusiasme).

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det bliver stadig tydeligere, også i lyset af Kommissionens 2009-beretning om konkurrencepolitikken i Europa, at konkurrencepolitik et vigtigt værktøj, der vil hjælpe EU med at få et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked og til at være konkurrencedygtigt på den globale scene samt til at klare finanskrisen.

I denne forbindelse skal Parlamentet have en mere aktiv rolle startende med en øget inddragelse i Kommissionens initiativer på dette område, eftersom Kommissionen er den eneste ansvarlige EU-dækkende konkurrencemyndighed. I betænkningen påpeger man, at små og mellemstore virksomheder er særligt vigtige for hele den europæiske økonomi, man understreger det store innovationspotentiale i små og mellemstore virksomheder og gentager sine tidligere anmodninger til Kommissionen om at indføre nye initiativer med fokus på retfærdige og ikkediskriminerende konkurrencebetingelser for sådanne virksomheder.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Vi ønsker, at det indre marked skal være effektivt, dynamisk og innovativt. Konkurrencepolitikken er det rette værktøj til at nå disse mål. I den kommende periode skal man prioritere at sikre varig vækst ved at øge beskæftigelsesniveauerne, hvilket vil styrke vores konkurrenceevne. Dette vil bidrage til en forbedring af EU's position i verden og give os mulighed for at komme ud af krisen, men frem for alt at forbedre vores borgeres livskvalitet. Hvis konkurrencen fungerer korrekt på markedet for varer og tjenesteydelser, kan vi garantere bedre kvalitet, lavere priser og et større udvalg for forbrugeren. Vi skal især huske de små og mellemstore virksomheder, der ikke kun sikrer job til de fleste af vores borgere, men også rummer et kolossalt innovationspotentiale. Derfor er det meget vigtigt at skabe retfærdige og ikkediskriminerende betingelser for deres aktiviteter og at udvikle meget klare og gennemsigtige regler for konkurrencen. Kommissionens effektive anvendelse af de konkurrencepolitiske instrumenter gjorde det muligt at stabilisere økonomien og dæmpe virkningerne af den økonomiske krise for virksomheder og forbrugere. I 2009 var der behov for hjælp for at opretholde integriteten og konkurrenceevnen på det indre marked. Politikken for statsstøtte er et centralt aspekt af konkurrencepolitikken, fordi den giver mulighed for at sikre lige muligheder for alle erhvervsdrivende på det indre marked. Men støtten skal overvåges, så den ikke hæmmer markedets funktion.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Analysen af Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2009 giver os mulighed for at udlede konklusioner om fordelene ved denne europæiske politik. Den europæiske politik for fri konkurrence er en af de centrale politikker for den europæiske integration. Det underliggende princip har til formål at etablere et indre marked, hvor de erhvervsdrivende frit kan iværksætte og udøve deres

aktiviteter. Som det hedder i dette dokument, mener jeg, at det er nødvendigt med klare konkurrenceregler, så der bliver reel mulighed for at oprette små og mellemstore virksomheder (SMV). I øjeblikket er EU på vej gennem en af de alvorligste perioder med økonomisk og finansiel krise i hele sin historie, og SMV's aktiviteter er vigtige for en genopretning af økonomien. Det glæder mig at være vidne til udviklingen af større synergier mellem konkurrencepolitikken og forbrugerbeskyttelsespolitikken. Men jeg beklager, at der stadig foregår ubillig konkurrence på energimarkedet, og jeg støtter opfordringen til Kommissionen i det dokument, vi har stemt om i dag, om nøje at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af den tredje energiliberiseringspakke.

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig.* – (EN) Jeg støtter fuldt ud opfordringerne i denne beslutning om stærkere regler inden for konkurrencepolitikken. Erstatninger til enkeltpersoner og virksomheder, hvor der er sket overtrædelser af EU's monopollovgivning, vil yde et stort bidrag til at afholde virksomheder og enkeltpersoner fra at bryde disse love. Forslaget er velafbalanceret og opfordrer til udvikling af en lang række instrumenter, der skal afholde folk fra at bryde reglerne, herunder individuelt erstatningsansvar, gennemsigtighed og virksomhedernes ansvar, retten til forsvar og til en retfærdig rettergang. Jeg er glad for, at forslaget ikke er så vidtgående som i USA, hvor bødernes størrelse har ført til overdrevne erstatninger, der har medført tab af arbejdspladser.

Betænkning: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig.* – (PT) Jeg stemmer for denne betænkning, fordi tre EU-medlemsstater er medlemmer af Det Arktiske Råd, mens Island er i gang med tiltrædelsesforhandlinger. EU spiller en vigtig rolle i denne region og har allerede fælles kompetencer på en række områder samt eksklusive kompetencer inden for f.eks. fiskeri. Desuden spiller EU en førerrolle inden for visse politikker som f.eks. miljø og forskning i klimaændringer. Ud over denne situation er det nødvendigt at tage hensyn til, at nogle partnere i Arktis allerede er vigtige leverandører af energi, råstoffer og fisk til Europa. Deres mange forskellige ressourcer og potentiale med hensyn til alternative energikilder kan kun udvikles gennem en økosystematisk metode og med integrerede forvaltningsplaner. Også udviklingen af nye handelsruter kan gavne den europæiske økonomi i lyset af Europas privilegerede position som udbyder af tjenesteydelser som f.eks. GPS-dækning ved hjælp af Galileo-systemet.

Laima Liucija Andrikiėnė (PPE), *skriftlig.* – (LT) Jeg stemte for denne beslutning om en bæredygtig EU-politik for Arktis. Jeg er enig i, at der er behov for en fælles, koordineret EU-politik for den arktiske region, hvor både EU's prioriteringer og de potentielle udfordringer og en strategi defineres klart under hensyntagen til de vedvarende og ikkevedvarende ressourcer i Arktis, klimaændringernes indvirkning på regionen og de forskellige geopolitiske vurderinger af Arktis i et større perspektiv. Arktis er en følsom region, hvor virkningerne af klimaændringerne er særligt synlige, og dette har alvorlige følger for andre regioner i verden. Derfor er den bedste beskyttelse af Arktis en langsigtet og ambitiøs global klimaaftale, men den hurtige opvarmning af Arktis gør det desuden nødvendigt at arbejde med eventuelle yderligere kortsigtede foranstaltninger for at begrænse opvarmningen af Arktis. Dette er særligt vigtigt i lyset af den stigende interesse i at udnytte ressourcerne. Vi må heller ikke glemme de oprindelige folkeslag, hvis økonomier i høj grad afhænger af en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne, og derfor er en reduktion af klimaændringerne og deres virkninger samt de oprindelige folkeslags ret til et ikkeforurenat naturligt miljø også et spørgsmål om menneskerettigheder.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig.* – (FR) Man skønner, at omkring en femtedel af verdens uopdagede kulbrinteressourcer ligger i Arktis. Denne region er også en meget vigtig rute for verdens skibsfart. Adgangen til og sikkerheden på disse transportruter er derfor af den allerstørste betydning. EU har ikke kystlinje mod dette hav, men europæerne påvirkes naturligvis i høj grad af, hvad der sker med Arktis. Derfor stemte jeg for denne beslutning, hvori man støtter en strategi for Arktis. EU skal spille sin rolle som verdensmagt ved både at varetage sine interesser i regionen og behovet for en forsvarlig global forvaltning af naturressourcer og af de miljødforordringer, der uden tvivl vil opstå. I denne forbindelse henvises der specifikt til den rolle, som Islands tiltrædelse kan komme til at spille på dette område.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig.* – (LT) Jeg stemte for betænkningen om en bæredygtig EU-politik for Arktis, fordi klimaændringerne er den vigtigste drivkraft bag ændringer i både Arktis og andre steder. Der er bred enighed om, at Arktis er en region, der påvirkes tidligere og kraftigere af klimaændringer og forurening, der stammer fra den industrialiserede eller udviklede del af verden. Dette spørgsmål skal løses på globalt plan, fordi årsagerne ligger uden for Arktis, og vil efterhånden også påvirke hele verden. EU ligger allerede i førerfeltet inden for forskning samt miljø- og klimaændringspolitikker i international sammenhæng og vil fortsat gøre det. Når det er sagt og i lyset af det bidrag, som EU og medlemsstaterne allerede i dag yder til forskning, finansiering, påvirkning gennem EU-lovgivningen af miljø, klima, fiskeri osv. samt mulighederne for et fremtidigt samarbejde om spørgsmål som udviklingen af kortlægning og søfartssikkerhed, økonomisk udvikling og den slags, kan man konkludere, at EU kan yde et stort bidrag til den bæredygtige udvikling af Arktis. Denne region vil få stor betydning for en verden, der skal tilpasse sig klimaændringer, en voksende befolkning og knaphed på ressourcer.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig.* – (RO) Virkningerne af klimaændringer har større betydning for den arktiske region end nogen anden region. Vi skal bekæmpe konsekvenserne af ændringer, der påvirker områder lige fra miljø og klima til geopolitikken for skibsruter og forsyningssikkerhed med ressourcer.

Eftersom væksten i de nye økonomier fører til et stadig stigende behov for ressourcer, energi og mineraler, har EU en naturlig interesse i at garantere forsyningssikkerheden for de ressourcer og den energi, der er nødvendigt for Europas befolkning og erhvervsliv.

Det geopolitiske billede vil ændre sig betydeligt, hvis Islands tiltrædelsesforhandlinger med EU krones med held. Islands tiltrædelse vil også styrke EU's tilstedeværelse i regionen.

EU kan yde et betydeligt bidrag til den bæredygtige udvikling af Arktis, en region, som får stor betydning i en verden, der skal tilpasse sig klimaændringerne, en voksende befolkning og ressourceknaphed.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig.* – (PT) Tre medlemsstater – Danmark, Sverige og Finland – er medlemmer af Det Arktiske Råd, hvor EU fungerer som observatør. I lyset af, at 40 % af verdens samhandel til søs udføres af EU's medlemsstater, er det vigtigt at garantere sikkerheden på de nye ruter gennem Arktis, navnlig for EU's medlemsstater. I lighed med ordføreren for denne betænkning mener jeg, at samarbejdet om at beskytte det skrøbelige miljø i Arktis, indbyggernes interesser og udviklingen i regionen er meget velkomment.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig.* – (PT) I den nuværende situation med prioritering af kampen mod klimaændringer, er forsvar for og fremme af den arktiske region af central betydning, ikke kun i miljømæssig henseende, men også med hensyn til økonomisk

udvikling samt global stabilitet og sikkerhed. Dets potentiale i form af vedvarende energikilder og fisk er særlig vigtigt, hvilket betyder, at en bæredygtig udnyttelse af regionens naturressourcer er helt afgørende.

Men vi skal også fokusere tilstrækkeligt på de oprindelige folkeslags interesser i denne proces. I denne henseende kan og skal EU påtage sig den vigtige rolle med at beskytte disse oprindelige folkeslags kultur, sprog, skikke og livsbetingelser. Uden dette vil enhver interventionsstrategi til sikring af en utroligt vigtig region for verdens befolknings og planetens fremtid komme i fare. Jeg vil gerne understrege betydningen af at sikre de bedste betingelser for den videnskabelige forskning.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for denne beslutning om en bæredygtig EU-politik for Arktis. Den arktiske region tiltrækker sig mere og mere opmærksomhed på grund af virkningerne af klimaændringerne, som især har udløst de forskellige udviklinger. Europa bærer ikke kun et vist ansvar som en af de største bidragsydere til forurening og drivhusgasemissioner, men har også en særlig interesse i Arktis, fordi vi skal håndtere konsekvenserne af de ændringer, der finder sted der, fra miljø- og klimaændrings spørgsmål til geopolitik i forhold til skibsruiter og forsyningsikkerhed for ressourcer. Det er vigtigt at formulere en EU-politik for den arktiske region med meget specifikke og omfattende forslag, lige fra inddragelse af den lokale befolkning i dialogen og stabilitet og sikkerhed i regionen til de miljø- og klimaændringsmæssige dimensioner af fremtidige projekter. De oprindelige folkeslag har ret til et ikke-forurenende naturligt miljø.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Regionen ved Det Nordlige Ishav får stadig større betydning, ikke kun for det europæiske kontinent, men for hele verden. De klimaændringer, der finder sted i Arktis, vil få kolossal betydning for hele menneskeheden. Det er absolut vigtigt at koncentrere indsatsen om videnskabelig forskning og at udvikle en plan for at kunne håndtere disse ændringer. Arktis er også et område med ressourcer som f.eks. kulbrinter og med mulighed for at udnytte vedvarende energikilder som vind- eller vandkraft.

En anden ressource af stor økonomisk betydning er fisk, som er af grundlæggende betydning for fødevarerikkerheden. Vi må heller ikke glemme de maritime transportruiter, der letter den internationale samhandel og giver mange virksomheder mulighed for at klare sig bedre. På alle disse områder kan og skal EU yde et bidrag, bidrage til udviklingen af regionen og sætte nye standarder for bestræbelserne på at beskytte planetens miljø.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig*. – (DE) Arktis er rigt på ressourcer og energi og vil åbne nye sejlruiter, der kan bruges af EU. Mineralressourcerne i området er værdifulde og skal behandles som sådan. Ved udvinding af råstoffer er det vigtigt, at økosystemet ikke påvirkes for kraftigt. De oprindelige folkeslag har også brug for særlig beskyttelse og hensyntagen. Arktis er en del af verdensarven og skal også betragtes som sådan. Derfor skal vi nu fokusere på at bevare denne arv, ikke på udvinding af ressourcer. Jeg støtter betænkningen om en bæredygtig EU-politik for Arktis af min kollega, hr. Gahler.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det hedder i Gahler-betænkningen, at "de udfordringer, Arktis står over for, er globale, og at alle relevante aktører derfor bør inddrages". Spørgsmålet om den arktiske region kræver nu vores konstante opmærksomhed mere end nogensinde før på grund af de bekymrende problemer, der skyldes virkningerne af klimaændringerne. Arktis er geopolitisk en meget vigtig region, der skønnes at rumme en femtedel af verdens uopdagede kulbrinteressourcer. Det forhold, at tre EU-medlemsstater – Danmark, Finland og Sverige – er arktiske lande, er tegn på EU's interesse i at sikre, at der

fremover tages større hensyn til miljøfaktorer end i øjeblikket. EU har altid kæmpet for miljøet og har gjort meget for at beskytte det gennem forebyggende foranstaltninger. Med resultatet af dagens afstemning her i Parlamentet bekræfter vi endnu en gang vores holdning.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig over forslaget om en EU-politik for Arktis, men enhver sådan politik skal tage hensyn til behovet for at beskytte det skrøbelige miljø i Arktis og understrege betydningen af den overordnede stabilitet og fred i regionen. Det skal understreges, at EU skal forfølge politikker, der sikrer, at man i foranstaltningerne over for miljøproblemer tager højde for interesserne hos indbyggerne i den arktiske region, herunder de oprindelige folkeslag, med henblik på at beskytte og udvikle regionen. Man skal også understrege lighederne i fremgangsmåde, analyse og prioriteringer mellem Kommissionens meddelelse og politikdokumenter i De Arktiske Stater og behovet for at medvirke til politikker, der respekterer interessen for bæredygtig forvaltning og udnyttelsen af landbaserede og marine, ikkevedvarende og vedvarende naturressourcer i den arktiske region, som igen leverer vigtige ressourcer til Europa og udgør en vigtig indtægtskilde for regionens indbyggere.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for betænkningen om en bæredygtig EU-politik for Arktis, hvor i man understreger behovet for at udvikle en dialog med de oprindelige arktiske samfund for at opnå større forståelse for deres livsbetingelser og kultur. Denne tanke, der gentages mange gange i teksten, er central. EU's interesser skal afspejle de oprindelige folkeslags interesser for at beskytte og udvikle den arktiske region. Vi opfordrer til specifikke foranstaltninger for at bevare disse folkeslags kultur, sprog og skikke, hvilket kræver en regelmæssig dialog mellem deres repræsentanter og EU-institutionerne. Vi opfordrer Kommissionen til at sikre de oprindelige folkeslags interesser, når den forhandler om handelsaftaler. Derfor beklager jeg EU-forordningen med forbud mod sælprodukter, der strider mod de arktiske samfunds interesser – for så vidt angår bæredygtig forvaltning af ressourcer – kultur og skikke. Denne forordning, som med rette er blevet anfægtet af Canada og Norge, undergraver EU's interesser i den arktiske region og bør efter min mening ophæves.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) I denne betænkning anbefaler man en bæredygtig udnyttelse af Arktis, men fritager olie- og gasselskaberne for ethvert ansvar i denne i denne henseende. Man tager ikke højde for miljøaktivisternes bemærkninger om den udplyndring, der finder sted i denne region, som er af central betydning for menneskehedens overlevelse. Værre endnu overvejer man ingen steder at begrænse investeringerne i udnyttelsen af ikkevedvarende ressourcer i Arktis til fordel for forskning i vedvarende energi. Denne betænkning blåstempler miljøforbrydelser. Jeg vil stemme imod den.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Forbindelserne mellem EU og Arktis er indlysende, eftersom Danmark, Finland og Sverige er arktiske lande, og både Finland og Sverige ligger delvis inden for Polarcirklen. I lyset af EU's og medlemsstaternes bidrag til forskning og finansiering, påvirkningen gennem EU-lovgivningen om miljø, klima, fiskeri og lignende spørgsmål og ligeledes mulighederne for et fremtidigt samarbejde om spørgsmål som udvikling sikkerhed til søs og kortlægning, økonomisk udvikling og lignende spørgsmål, kan man konkludere, at EU kan yde et vigtigt bidrag til den bæredygtige udvikling af Arktis. Denne region bliver af central betydning for en verden, der skal tilpasse sig klimaændringer, et stigende befolkningstal og ressourceknaphed.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den arktiske region tiltrækker sig mere og mere opmærksomhed på grund af virkningerne af klimaændringerne, som især har udløst de forskellige udviklinger. EU bidrager betydeligt til klimaændringerne og skal derfor spille en førerrolle i kampen mod dette fænomen. På grund af det stigende behov for naturressourcer, navnlig i EU, udgør Arktis en vigtig og varieret mulighed for energiforsyning (gas, vedvarende energikilder), råstoffer og fisk. EU skal gennemføre politikker, der tager hensyn til en bæredygtig forvaltning og udnyttelse af naturressourcerne i regionen for så vidt angår miljø, sikkerhed og tilrettelæggelse. Islands ansøgning om EU-medlemskab sætter fokus på behovet for at indføre en politik for Arktis, der koordineres på europæisk plan. EU er ansvarlig for at finde den rette balance mellem miljøhensyn og kampen for at udnytte naturressourcer og for at tage hensyn til interesserne hos befolkningen, der lever i den arktiske region.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Arktis' kolossale mineralressourcer har gjort området til genstand for en ophedet diskussion. Det skønnes, at 90 mia. tønder olie alene ligger uberørt under isen. Det er klart, at det giver anledning til uro, når BP af alle virksomheder efter at have forårsaget oliekatastrofen i Den Mexicanske Havbugt sidste år nu får lov til at udvinde ressourcer i dette følsomme naturlige miljø, hvor forholdene er langt mere ekstreme end i Den Mexicanske Havbugt. Det forholder sig trods alt sådan, at den arktiske region allerede er det sidste hvilested for verdens kviksølvemissioner. I lyset af den globale opvarmning og de forventede konsekvenser kan dette problem ikke overvurderes. Jeg stemte for betænkningen, fordi den indeholder en korrekt fremstilling af de mange involverede faktorer.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) Klimaændringerne har påvirket den arktiske region i de senere år og har sat fokus på det ansvar, som EU skal påtage sig for en så vigtig og påtrængende situation. Disse virkninger er kraftigere i Arktis end i andre regioner, og den stigende vandstand i havene og klimaændringerne er kun en konsekvens af de drivhusgasser, som EU konstant udsender. Jeg mener, at min stemme til fordel for en bæredygtig politik for Arktis er af afgørende betydning, fordi denne region skal sikres og beskyttes, fordi den har været udsat for katastrofale miljøpåvirkninger, der ikke stammer direkte fra dens eget område, men fra de mere industrialiserede europæiske lande. Problemet skal derfor løses på globalt plan, fordi årsagerne ligger uden for Arktis, men påvirker efterhånden hele planeten. Desuden har regionen kolossale naturressourcer i form af energikilder og mineraler, og EU har interesse i at garantere den nødvendige forsyningssikkerhed for Europas befolkning og virksomheder. Arktis er derfor en vigtig leverandør af energi, råstoffer og også fisk til Europa.

Teresa Riera Madurell (S&D), *skriftlig*. – (ES) Parlamentets betænkning om Arktis, som det vedtog i dag, er et vigtigt skridt fremad for fastlæggelsen af retningslinjerne for EU's politik for den arktiske region. Klimaændringerne og den deraf følgende afsmeltning af polarisen forårsager ændringer i regionen og i de arktiske staters fokus, og disse har arbejdet hurtigt for at definere strategier for de muligheder, der opstår. Afsmeltningen af polarisen skaber nye muligheder for nye skibsruiter og udnyttelse af naturressourcer. Jeg stemte for denne betænkning, fordi man heri fremhæver EU's ansvar i klimaændringsprocessen, der ændrer Arktis' fysiognomi samt behovet for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til afbødning af denne proces.

I betænkningen anerkender man også EU's legitime interesse i at spille en rolle på den nye scene og understreger nødvendigheden af at udnytte de muligheder, der opstår, ved at støtte en bæredygtig udvikling i dette område for indbyggerne, navnlig de oprindelige

folkeslag. Det er også vigtigt at bemærke, at betænkningen signalerer behovet for at overholde den internationale lovgivning, først og fremmest vedrørende foranstaltningerne i Arktis og for det andet at anvende en samarbejdsbaseret metode for styringen af regionen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Den arktiske region tiltrækker sig mere og mere opmærksomhed på grund af virkningerne af klimaændringerne, som især har udløst de forskellige udviklinger. Virkningerne her er mere omfattende end i andre dele af verden. Samtidig påvirker disse ændringer andre regioner i verden gennem stigende vandstand i havene på den ene side og konsekvenserne for de tilstødende regionale klimaer på den anden. Europa bærer ikke kun et vist ansvar som en af de største bidragsydere til forurening og drivhusgasemissioner, men har også en særlig interesse i Arktis, fordi vi skal håndtere konsekvenserne af de ændringer, der finder sted der, fra miljø- og klimaændrings spørgsmål til geopolitik i forhold til skibsruter og forsyningsikkerhed for ressourcer.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for denne aftale, fordi klimaændringer og forurening, der stammer fra de industrialiserede dele af verden, desværre er nået til Arktis i et stykke tid nu. Dette område beskrives ofte som uberørt, men det har det desværre ikke været i mange år. Til forskel fra Antarktis er Arktis beboet og traditionelt er områdets naturressourcer blevet udnyttet til skade for miljøet.

I 1996 oprettede man i et forsøg på at styre fænomenet Det Arktiske Råd for at beskytte miljøet i denne region. Dets medlemmer omfatter tre EU-medlemsstater – Sverige, Danmark og Finland. De nye vækstøkonomier vil i stigende grad have behov for de ressourcer, der findes i rigt mål i Arktis. Energi, mineraler, fisk, gas, olie, vind- og bølgeenergi findes alle til overflod i regionen, hvilket gør den sårbar over for spekulation.

Betænkning: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemmer for denne betænkning om en EU-strategi for Sortehavet. Jeg gør det for det første på grund af Kommissionens forslag om at udvikle strategien for etablering af klare mål og sektorpartnerskaber for at fremme fælles projekter blandt andre vigtige foranstaltninger. Den anden grund er, at ordføreren beskriver behovet for en ajourført vurdering af EU's aktiviteter i Sortehavsregionen. Den sidste grund er, at der er tale om en betydelig fragmentering i finansieringen af denne strategi, fordi den finansieres gennem forskellige instrumenter. For at bringe denne fragmentering til ophør foreslår man, at denne strategi får sin egen finansiering.

Jeg er også enig i anbefalingerne i denne betænkning om udvikling af en stærkere politisk ramme, herunder en integreret tilgang til denne region fra EU's side, som skal styrkes med gennemførelsen af en specifik handlingsplan med tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for denne beslutning om en EU-strategi for Sortehavet. Jeg er enig i ordførerens synspunkt om, at i lyset af Sortehavsregionens strategiske betydning for EU og de temmelig begrænsede resultater af Sortehavssynergien bør man iværksætte en strategi for at styrke sammenhængen og synligheden af EU's foranstaltninger i regionen og sørge for, at EU's Sortehavsstrategi bliver en integrerende del af EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske vision i bredere forstand. Tre år efter udformningen af Sortehavssynergien viser en analyse af den aktuelle situation først og fremmest, at man mangler et klart, dækkende og ajourført billede af de konkrete resultater af Sortehavssynergien. Derfor skal man gennem EU-strategien for Sortehavet indføre en

stærkere politisk ramme og fremme EU's engagement i Sortehavsregionen. Jeg støtter holdningen om, at hovedmålene med en Sortehavsstrategi skal være at skabe et område med fred, stabilitet og fremgang i Sortehavsregionen, idet man ligeledes garanterer EU's energisikkerhed. Som følge heraf skal sikkerhed, god regeringsførelse, energi, transport, miljø samt socioøkonomisk og menneskelig udvikling betragtes som prioriterede foranstaltninger. Det er meget vigtigt, at sikkerhedsdimensionen af Sortehavet omfatter resolute foranstaltninger til styrkelse af demokrati, god regeringsførelse og opbygning af statslig kapacitet.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) I over 50 år har EU bragt fred og stabilitet til Vesteuropas befolkning. Men vi må ikke glemme, at vores nabolande fortsat plages af alvorlig uro. EU skal være opmærksom på denne situation og skabe fornyet dynamik til sin strategi for Sortehavsregionen. Denne beslutning er netop et sådant svar, og derfor stemte jeg for den. Der oprettes en ny budgetpost, hvor man vil prioritere finansieringen af mindre udviklingsprojekter og grænseoverskridende samarbejde, og det vil styrke de menneskelige ressourcer. Et system for tidlig varsling vil fungere som et konfliktforebyggende og tillidsskabende instrument i regionen ved at foregribe enhver eskalering af volden. I beslutningen henleder man endelig opmærksomheden på forlængelsen af havneaftalen for Ruslands Sortehavsflåde på Krim og de bekymringer, dette giver anledning til.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for betænkningen om en EU-strategi for Sortehavet. Sortehavsregionens strategiske betydning for EU blev anerkendt i 2007 i forbindelse med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse til EU. Da udviklingen i denne region med dens strategiske placering ved skillevejen mellem Europa, Mellemøsten og Centralasien begynde at få direkte indflydelse på EU's indre anliggender, erkendte EU behovet for at overveje et øget engagement i området. Dette førte til lanceringen af en ny politisk fremgangsmåde over for regionen fra EU's side, som kaldes Sortehavssynergien. Formålet med Sortehavssynergien er at udvikle det regionale samarbejde mellem EU og regionen og inden for regionen. Men man opnåede imidlertid langt mindre med hensyn til gennemførelsen, hvor områder som stabilitet, demokrati og god regeringsførelse synes at have oplevet mindre fremskridt i en situation med forringelser af det demokratiske styre i adskillige Sortehavsstater og krigen mellem Rusland og Georgien i 2008. Desuden står regionen fortsat over for følgende udfordringer: langstrakte konflikter, tendenser til militarisering og spredning af våben, overvågning til søs, smugleri og grænseoverskridende kriminalitet. Jeg mener, at for at opnå en effektiv gennemførelse er det nødvendigt at udforme mekanismer til regelmæssig rapportering, overvågning, evaluering og opfølgning. Desuden skal hovedmålene for en Sortehavsstrategi omfatte oprettelse af et område med fred, stabilitet og fremgang i Sortehavsregionen, idet man også garanterer EU's energisikkerhed. Som følge heraf skal sikkerhed, god regeringsførelse, energi, transport, miljø, socioøkonomisk og menneskelig udvikling betragtes som prioriterede foranstaltninger.

Jan Březina (PPE), *skriftlig*. – (CS) Jeg stemte for Ungureanu-betænkningen, fordi jeg virkelig mener, at EU hurtigst mulig skal udforme en sammenhængende og synlig strategi for Sortehavsregionen. Strategien skal kædes tæt sammen med EU's naboskabspolitik, hvis udvikling fik et stort skub fremad under det tjekkiske EU-formandskab i første halvdel af 2009. Hovedprioriteringen for EU's Sortehavsstrategi skal være at sikre energiforsyningen til EU og tilhørende støtte til energiprojekter, som er i EU's interesse, og som fokuserer på

at diversificere gasforsyningen til EU. Oprettelsen af Den Parlamentariske Forsamling Euronest er også vigtig og yderst nødvendig for EU's energisikkerhed.

Blandt de projekter, som Sortehavsstrategien skal bidrage til at gennemføre, vil jeg også medtage Nabucco-projektet, South Stream-projektet, projektet om at føre flydende naturgas (LNG) til Europa og udvikling LNG-terminaler i havnene i Sortehavet og ligeledes den paneuropæiske Constanta-Trieste-olierørledning. Kommissionen bør ikke tøve og bør indgå aftaler inden udgangen af 2011 med potentielle leverandørlande til Nabucco-rørledningen. I pakken af foranstaltninger vedrørende energiinfrastruktur, som Kommissionen har til hensigt at fremlægge i nærmeste fremtid, bør man lægge særlig vægt på ovennævnte energiprojekter i Sortehavsregionen. Sidst, men ikke mindst, er det nødvendigt at understrege det betydelige potentiale ved de vedvarende energikilder i Sortehavsregionen, som kan yde et betydeligt bidrag til EU's og hele verdens fremtidige energisikkerhed.

Mário David (PPE), skriftlig. – (PT) Sortehavet er til dels omgivet af EU's område og er hovedsageligt europæisk geografisk set. Til trods for Kommissionens meddelelse fra 2007 med titlen "Sortehavssynergien – nyt initiativ til regionalt samarbejde" indførte man straks efter dette tidspunkt foranstaltninger med henblik på at gennemføre en effektiv strategi for Sortehavets fremtid.

Derfor hilser jeg initiativet og vedtagelsen af denne betænkning velkommen, idet jeg udtrykker min kraftige støtte til den i håbet om, at de henstillinger, som Parlamentet netop har vedtaget, vil blive accepteret af Kommissionen, Rådet og vores naboer mod øst, som vi deles om forvaltningen af Sortehavet med, navnlig vedrørende fastfrosne konflikter, lukkede grænser og/eller ineffektive grænsekontroller, transport af energi samt sikkerhed og forsvar. Kun hvis der findes en løsning på disse spørgsmål, bliver det muligt at nå de to hovedmål i betænkningen, nemlig 1) fred, demokrati, stabilitet og fremgang i regionen og 2) energisikkerhed for EU.

Diane Dodds (NI), skriftlig. – (EN) Jeg hilser dette beslutningsforslag og den parallelle betænkning fra Fiskeriudvalget velkommen. I begge betænkninger henviser man til Sortehavssynergien. Hvad angår det sydøstlige Europa er definitionen af synergi evnen hos en gruppe til at klare sig bedre end den bedste af de enkelte medlemmer. Tilsyneladende hersker der enighed blandt nogle her om, at det bedste enkeltmedlem af Sortehavssynergien er EU. Jeg vil advare mod denne overbevisning, navnlig med hensyn til fiskeri. Den fælles fiskeripolitik er slået fejl. Jeg vil gerne sige til mine kolleger fra Sortehavsregionen, at de skal tage ved lære af fejlene ved den fælles fiskeripolitik, undersøge de konsekvenser, som den nuværende ordening har haft på nærfiskeriet i Nordøstatlanten, og spørge sig selv, om dette er hvad de ønsker for Sortehavet. Sortehavsstrategien skal være baseret på områdets enestående kendetegn. Som vi har set, fungerer idéer, der passer til den ene del af Europa, ikke i andre dele.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Konflikten, som Rusland og Georgien var viklet ind i, er bevis på den potentielle ustabilitet i Sortehavsregionen og retfærdiggør til fulde, at EU vedtager en strategi for at håndtere de specifikke udfordringer i denne del af verden. Uanset de spændinger, der stadig findes der, er det også en region, der kan få en mere stabil og afbalanceret fremtid, og EU kan spille en vigtig rolle i denne stabiliseringsproces. I denne henseende er det ikke bare nødvendigt at indføre målsætninger, men også at give de ansvarlige for gennemførelsen af den europæiske strategi de menneskelige, tekniske og økonomiske ressourcer, så de kan udføre deres opgave på den bedst mulige måde. I lyset

af deres geografiske situation, historie og særlige kendskab til regionen kan Rumænien, Bulgarien og Grækenland yde et værdifuldt bidrag til at sikre, at den nye strategi kan føre til gennemførelse af målsætningerne om at fremme fred, sikkerhed, demokrati, god regeringsførelse samt økonomisk, social og menneskelig udvikling.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Sortehavets betydning for EU er velkendt, og det samme er de problemer med ustabilitet, der påvirker denne region. I en sammenhæng, der omfatter EU-medlemsstater – Bulgarien, Grækenland og Rumænien – sammen med Tyrkiet og forskellige stater i den tidligere sovjetblok, herunder Rusland, er Sortehavet vigtig for energiforsyningen og diversificeringen af gasforsyningen. Det er en strategisk forbindelse, der kæder Europa sammen med området ved Det Kaspiske Hav, Centralasien og Mellemøsten samt Sydøstasien og Kina. Blandt de mange forskelle og rivaliseringer er de tætte historiske og kulturelle bånd særlig vigtige, og det samme gælder den interkulturelle dialog og dialogen mellem trosretninger. I denne sammenhæng er der behov for et større engagement fra EU's side sammen med øget effektivitet ved udformningen af foranstaltninger, der kan bidrage til stabilisering og revitalisering af denne region i en proces, der skal omfatte alle de berørte lande.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Denne betænkning indeholder intet nyt. Strategierne og målene er de samme som dem, der har præget EU's såkaldte politik udadtil i en lang periode, nemlig kontrol med regionens naturressourcer, især olie og naturgas, som EU er afhængig af, sikring af leverancer uden problemer ud over at forsøge at sikre adgangen til regionens markeder og udnyttelse af arbejdstagerne.

Mekanismerne for gennemførelse af disse mål er også de samme, nemlig indblanding og gentagne forsøg på at begrænse disse landes nationale suverænitet gennem internationale kampagner styret af de store nyhedsbureauer og ikkestatslige organisationer finansieret med EU-midler, udviklingen i retning af militarisme og våbenkapløb som i forbindelse med den igangværende genoprustning af Georgien og søgen efter mennesker i disse lande, der til gengæld for fordele for sig selv eller de interesser, de tjener, forsvare EU's og USA's og deres økonomiske grupperingers interesser ved at acceptere NATO's udvidelse mod øst og tillade oprettelse af amerikanske militærbaser i regionen, der har været benyttet som platform for forsyninger til NATO-tropper i Afghanistan.

Det er klart, at man ikke kan gå ad denne vej uden overraskelser: Imperialisme, enten USA's eller EU's, møder hård modstand fra befolkningen, som både her og i de berørte lande, organiserer sig for at forhindre et sådant tilbageskridt i historien.

Lorenzo Fontana (EFD), *skriftlig*. – (IT) Selv om jeg mener, at hr. Ungureanu har gjort et godt stykke arbejde, mener jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt med en ny budgetkonto for Sortehavet. EU har mange prioriteringer, og alle nye investeringer skal afvejes nøje, selv om vi taler om områder af stor betydning på energiområdet. Derfor vil jeg stemme imod ovennævnte betænkning.

Elisabetta Gardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) I punkt 39 i denne betænkning erindrer man om målsætningen om at diversificere ruter. Man nævner specifikt den strategiske betydning af Nabucco-projektet.

Selv om jeg erkender betydningen af dette projekt, vil jeg gerne understrege behovet for at behandle andre projekter den sydlige korridor (ITGI, TAP og White Stream) som lige så vigtige. Jeg vil også gerne på ny bekræfte South Streams grundlæggende betydning med henblik på diversificering.

Rørledningen Constanta-Trieste er allerede blevet nævnt, og desuden skal vi også kommentere den grundlæggende rolle, som Samsun-Ceyhan spiller, og som hr. Öttinger har defineret som værende af grundlæggende betydning for at mindske trafikken i Bosporusstrædet og dermed også risikoen for miljøulykker i Sortehavet (Odessa-konferencen, 27. juli 2010).

Kun ved at medregne alle de mulige ruter og ikke kun nogle af dem kan vi i sidste ende nå målet om at diversificere energikilderne og gøre Europa energiuafhængigt.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for denne beslutning om en EU-strategi for Sortehavet. Sortehavsregionens strategiske betydning for EU blev anerkendt i 2007 i forbindelse med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse til EU. Udviklingen i Europa, Mellemøsten og Centralasien begyndte at få direkte betydning for EU's indre anliggender, og EU erkendte behovet for at overveje et stærkere engagement i området. Dette førte til lanceringen af en ny politisk fremgangsmåde over for regionen fra EU's side, som kaldes Sortehavssynergien. Formålet med Sortehavssynergien er at udvikle det regionale samarbejde mellem EU og regionen samt inden for regionen. Jeg er enig i, at hovedmålene for en Sortehavsstrategi omfatter oprettelse af et område med fred, stabilitet og fremgang i Sortehavsregionen, idet man også garanterer EU's energisikkerhed. Som følge heraf skal sikkerhed, god regeringsførelse, energi, transport, miljø, socioøkonomisk og menneskelig udvikling betragtes som prioriterede foranstaltninger. Sikkerhedsdimensionen for Sortehavet skal omfatte resolute foranstaltninger til styrkelse af demokrati, god regeringsførelse og opbygning af statslig kapacitet. Endelig er økonomisk, social og menneskelig udvikling inden for Sortehavsregionen en vigtig præmis for at kunne omdanne Sortehavet til et stabilt område i fremgang.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig. – (PL)* Sortehavsregionen er et strategisk område for Europa. Derfor er en styrkelse af samarbejdet på mange niveauer i EU's interesse. Hvis disse foranstaltninger skal lykkes, skal de være konsekvente og tage hensyn til de forskellige betingelser i de enkelte lande. Man skal også sørge for, at det ikke kun er os, der giver. Landene omkring Sortehavet har meget at tilbyde os i form af både energikilder og naturrigdomme. Jeg deler ordførerens frygt i forbindelse med manglen på en klar strategi over for disse lande. I denne situation kan Bulgarien og Rumænien, som allerede er med i EU, spille en vigtig rolle. Det er der, man har den bedste forståelse af regionens politik. Det sidste spørgsmål er Tyrkiet, og vi skal bestemt huske på Tyrkiet, fordi i modsætning til Europa er dette et land, der udvikler sig i et hæsblesende tempo. Vi skal pleje dette partnerskab.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig. – (IT)* Som en strategisk bro, der forbinder Europa med Centralasien og Mellemøsten, er Sortehavsregionen af kolossal betydning for EU. Hvis vi til disse rent geografiske overvejelser lægger, at mange lande i regionen også er EU-medlemsstater, vil vi bedre kunne forstå, hvorfor Europa i mange år har arbejdet på at styrke forbindelserne med landene i dette område. I Ungureanu-betænkningen opfordres både Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at indføre en strategi for stadig tættere samarbejdsforbindelser mellem EU og Sortehavsregionen. Sådanne forbindelser skal imidlertid være underlagt strenge kontroller for at sikre en effektiv koordinering af aktiviteter og ansvarsfordelingen. Jeg mener rent faktisk, at succesen for et så vigtigt partnerskab til en vis grad afhænger af en fredelig løsning af de igangværende konflikter. Endelig vil jeg gerne fremhæve den del af betænkningen, hvor EU opfordres til at fremme strategier til at styrke institutionerne i landene i Sortehavsområdet, fordi jeg mener, at respekten for demokratiets behov skal danne grundlaget for sådanne forbindelser.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg anser den for kolossalt vigtig for Sortehavsregionen og EU. Diskussionerne om Sortehavssynergien startede i 2007. Forslaget om Donaustrategien blev udarbejdet i 2006. Donaustrategien vil være færdig i første halvdel af i år. Det er fint, at vi diskuterer Sortehavet nu, men jeg mener, at vi skal afslutte denne diskussion med et konkret forslag. Sortehavet kan bidrage til udviklingen af Donau. Donauregionen bidrager til udviklingen af Sortehavet. De to regioner er gensidigt afhængige. Derfor mener jeg, at man bør overveje en fælles fremgangsmåde. Et tema, der kan føre til umiddelbare resultater, er energi. De nye energikilder fra Det Kaspiske Hav og de nye ruter kan udvikle Sortehavsregionen og dermed også Donauregionen. Det vigtigste projekt i denne henseende er Nabucco-rørledningen. Derfor mener jeg, at der er behov for EU's støtte for at få afsluttet dette projekt.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, hvori man understreger, at hovedmålet for EU og medlemsstaterne i EU's strategi for Sortehavsregionen skal være at oprette et område med fred, demokrati, fremgang og stabilitet baseret på respekt for menneskerettigheder og grundlæggende friheder og at garantere EU energisikkerhed, og man mener, at god regeringsførelse, retsstatsprincippet, fremme af respekten for menneskerettighederne, migrationsstyring, energi, transport, miljø og økonomisk og social udvikling bør være prioriterede aktioner.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) EU-strategien for Sortehavet er helt og holdent viet udviklingen af Nabucco-rørledningen og oprettelsen af et frihandelsområde, der garanterer EU's energisikkerhed og hegemoni over regionen. Kampen mod den nuværende miljøkatastrofe er trådt i baggrunden, og det samme gælder de sociale og økonomiske interesser for regionens befolkninger. Denne tekst er et imperialistisk manifest. Man gentager argumenterne i den propaganda, der anvendes af den opportunistiske georgiske regering, hvis antidemokratiske praksis ikke omtales, propaganda og trusler. Det er en provokerende tekst, og jeg vil stemme imod den.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Sortehavsregionen er vigtig for EU i strategisk henseende på grund af dens geografiske placering, der omfatter tre EU-medlemsstater – Grækenland, Rumænien og Bulgarien – og adskillige vigtige partnere, herunder Rusland og Tyrkiet. På den anden side fører bekymringer vedrørende sikkerhed og energiforsyning til et behov for et større engagement mellem EU og landene i regionen. Derfor er jeg enig i de vigtigste aspekter, der fremhæves i betænkningen, garantien for fred, demokrati og stabilitet i Sortehavsregionen og varetagelse af EU's energisikkerhed. Det vil helt klart være vigtigt at fremme forbindelserne mellem EU og Sortehavsregionen, idet parterne kan få gavn af dette og samarbejde mere effektivt.

Louis Michel (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Sortehavets strategiske betydning er nu veletableret. Som EU's nye grænse siden Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse er det et område af indlysende geostrategisk interesse. EU har til hensigt at blive direkte og permanent involveret. Tyrkiet, Georgien og Ukraine har gentagne gange udtrykt deres appetit på medlemskab af EU. Kommissionen reagerede ved at offentliggøre sin meddelelse om Sortehavssynergien i 2007. Samtidig med at sikre stabiliteten i regionen opfylder meddelelsen ansøgerlandenes behov, idet disse både søger en euro-atlantisk forankring og en ramme for et forstærket samarbejde. EU skal fortsætte i denne retning. EU bør øge sit engagement i Sortehavet for at levere et positivt bevis på sit "blød magt"-diplomati. På den måde kan EU garantere, at der skabes et område med fred, stabilitet og fremgang og ligeledes opnå energiforsyningsikkerhed for EU.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Betænkningen om en EU-strategi for Sortehavet er vigtig, og derfor er den også nødvendigvis meget omfattende. Den videre udvikling af synergien i Sortehavsregionen er vigtig, ikke kun af energistrategiske grunde. Vi har brug for nye impulser til moderniseringen af det økonomiske område og nye erhvervsinitiativer i Sortehavsregionen. Det er særlig vigtigt, at naturgasleverancerne til Europa sikres. Men uanset EU's bestræbelser må man ikke glemme de russiske interesser.

Rusland er en vigtig strategisk partner, hvis man ønsker at sikre en fredelig og fremgangsrig udvikling i Sortehavsregionen. At kritisere den forlængede udstationering af den russiske Sortehavsflåde er en unødvendig provokation. Alligevel har jeg stemt for betænkningen.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) En anden grund til, at betænkningen er vigtig, er, at den refererer til Sortehavets betydning som naturressource og miljøsituationen i denne region. Man må heller ikke overse den hidtil usete stigning i fiskedøden, som man for nylig har konstateret i Sortehavet. De største forurenere, der påvirker biodiversiteten i havet, er floderne Dnieper, Don, Dniester og Donau (der sender 60 000 t fosfor og 340 t uorganisk kvælstof ud i Sortehavet hvert år). Andre faktorer, der bidrager til ødelæggelsen af Sortehavet, er overfiskeri og affaldsstoffer. En ekspertgruppe har skønnet, at alt liv under havet vil forsvinde helt fra Sortehavet om omkring 30 år på grund af hydrogensulfid. Jeg mener, at disse spørgsmål bør stå så højt som mulig på den europæiske dagsorden.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) I 2007 anerkendte man Sortehavsregionens strategiske betydning for EU. Efter Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse blev en del af Sortehavet til et indre farvand i EU. Eftersom udviklingen i denne region, som rent geopolitisk ligger mellem Europa, Mellemøsten og Centralasien, også har betydning for EU's indre anliggender, er der behov for et stærkere engagement i området. Formålet er at udvikle det regionale samarbejde mellem EU og regionen og inden for regionen. Sortehavsregionen skal udvikles til et område med stabilitet, sikkerhed, demokrati og fremgang. Desuden etableres der fælles projekter såsom oprettelsen af et civilsamfundsforum for Sortehavsregionen, styrkelse af netværk for akademikere og studerende og oprettelse af et institut for europæiske studier i Sortehavsregionen. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Sortehavsregionen er vigtig for EU, og en region, der kræver en integrerende metode og større synlighed af EU's fremtidige aktioner. Det er nødvendigt at indføre demokratiske foranstaltninger i regionen, især med henblik på at skabe sikkerhed, stabilitet og fred samt skabe øget fremgang. Formålet med strategien er også at garantere EU's energisikkerhed. Med hensyn til udformningen af en strategi for Sortehavet som makroregion og dernæst for Donauregionen er forslaget fra Kommissionen i 2007 med titlen "Sortehavssynergien – nyt initiativ til regionalt samarbejde" (hvor man anerkender regionens strategiske betydning for EU) den bedste metode til at håndtere ovenstående spørgsmål. Desværre har resultaterne af Sortehavssynergien hidtil været temmelig begrænsede. Desuden findes der ikke noget klart og omfattende billede af resultaterne af de nuværende resultater af gennemførelsen i lyset af den konstante kritik af, at EU mangler en sammenhængende vision, og at strategien er for fragmenteret. Derfor skal EU-strategien, som ordføreren siger, samtidig med at bygge videre på resultaterne af Sortehavssynergien føre til en stærkere politisk ramme og fremme EU's engagement i Sortehavsregionen. Som med EU-strategien for Østersøregionen og Donauregionen vil en vellykket gennemførelse afhænge af en god dialog på alle niveauer af det regionale samarbejde, fordi denne dialog vil føre til forslag om hensigtsmæssig og regelmæssig rapportering, overvågning, evaluering og opfølgingsmekanismer.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Sortehavsregionens strategiske betydning har nu været anerkendt siden 2007. Med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse af EU begyndte Sortehavet at få direkte indvirkning på EU's indre anliggender, og derfor er der behov for et større EU-engagement i området. Efter min mening er gennemførelsen af en strategi til udvikling af et øget samarbejde mellem EU og regionen et mål, som EU hurtigst mulig skal opstille for sig selv. Dette initiativ, som kaldes Sortehavssynergien, kan omdanne regionen til et område med stabilitet, sikkerhed, demokrati og fremgang. I lighed med Parlamentet stemte jeg for oprettelsen og lanceringen af Sortehavssynergien. Jeg mener, at den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling af regionen kan fremmes med respekt for menneskerettigheder og grundlæggende friheder, gennem en yderligere liberalisering af samhandelen og en intensivering af samhandelen inden for regionen. Hvad angår udvikling og øget integration mellem medlemsstaterne tilskynder jeg med min stemme til vækst og udvikling i Sortehavsregionen ved hjælp af en handlingsplan, der indeholder klare mål og flagskibsinitiativer.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Vi opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at udarbejde en strategi for Sortehavsregionen sideløbende med revisionen af EU's naboskabspolitik og dermed definere en integrerede og omfattende EU-tilgang til udfordringerne og mulighederne i regionen med en detaljeret handlingsplan, klare mål, flagskibsinitiativer og benchmarks. Vi mener, at strategien vil sikre en effektiv koordinering af aktiviteterne og opgavefordelingen. Desuden gentager Parlamentet sin opfordring til Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om udførelse af regelmæssige revisioner af strategiens gennemførelse gennem indførelse af konkrete mekanismer for overvågning, evaluering, opfølgning og rapportering, og tilskynder til, at de relevante udvalg i Parlamentet skal høres på centrale tidspunkter i denne proces.

Licia Ronzulli (PPE), *skriftlig. – (IT)* Som følge af Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse til EU i 2007 blev dele af Sortehavets strande en del af Europa. Samme år oprettede man en ny europæisk politik ved navn Sortehavssynergien, hvor man arbejder på at fremme stabilitet, sikkerhed, demokrati og fremgang i regionen.

Allerede i 2008 udtrykte Parlamentet sin støtte til oprettelsen af synergien og bad ligeledes om, at der blev udarbejdet en detaljeret handlingsplan for området med en række konkrete mål. Desværre har projektet tilsyneladende hidtil været en delvis fiasko, til dels på grund af manglende synlighed af de midler, der var til rådighed. Derfor skal der hurtigst mulig oprettes en specifik budgetkonto til den. Den skal omfatte klare regler for udbetaling af midler, så man kan fokusere på kravene og de særlige kendetegn i regionen.

Vi skal i højere grad inddrage de lokale myndigheder, erhvervslivet og de ikkestatslige organisationer i området. Potentialet for økonomisk og social vækst i Sortehavsregionen skal udvikles begyndende med områder som livslang uddannelse og justering af uddannelserne til arbejdsmarkedets krav samt planlægning af en interregional handelsstrategi, der kan øge omfanget af den internationale samhandel.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig. – (EN)* Sortehavets strategiske betydning med hensyn til energi, handel og transport kan nogle gange medføre, at miljøhensynene skubbes i baggrunden. I sin meddelelse fra 2007 om Sortehavssynergien skrev Kommissionen, at "EF-tiltrædelse af konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening er en prioritet". I 2008 bekræftede Kommissionen, at den var "i færd med at undersøge, på hvilke betingelser Det Europæiske Fællesskab kan tiltræde konventionen". I betænkningen, som vi har stemt om i dag, bekræfter man på ny denne konventions betydning, og jeg vil gerne gentage, at

det er nødvendigt, at Kommissionen fortsat arbejder i retning af EU's fulde tiltrædelse af konventionen. Vi skal samarbejde med andre partnere under disse rammer for at sikre den fuldstændige gennemførelse af miljøbeskyttelsesforanstaltningerne, som regionen har så stærkt brug for.

Csanád Szegedi (NI), *skriftlig. – (HU)* Jeg mener, at betænkningen, som er rettet mod udviklingen af Sortehavsregionen under den relevante EU-strategi, fortjener støtte. Jeg anser det for vigtigt, at EU udarbejder en handlingsplan vedrørende Sortehavssynergien. At opnå fred og stabilitet i regionen er efter min mening et prioriteret mål og at garantere energisikkerhed gennem Nabucco-projektet er heller ikke af ringe betydning.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Sortehavsregionen er af stor strategisk betydning for EU. Dette skyldes dens geografiske placering, idet tre EU-medlemsstater, nemlig Grækenland, Rumænien og Bulgarien, et kandidatland, Tyrkiet, og seks partnere, herunder Rusland, støder op til det. Bortset fra dette kræver udfordringerne med hensyn til sikkerhed og energiforsyning, at EU engagerer sig mere i forbindelserne med landene i denne region. Derfor tilslutter jeg mig de ønsker, der kommer til udtryk i det dokument, vi vedtog i dag, og som falder i to kategorier, nemlig at garantere fred, demokrati og stabilitet i Sortehavsregionen og at garantere EU's energiforsyningssikkerhed. Jeg mener, at det ud fra et regionalt synspunkt er nødvendigt at skabe synergier og intensivere samarbejdet ved at skabe et mere effektivt partnerskab med hensyn til transport og energi med henblik på en øget diversificering af forsyningskanaler og -kilder. Det vil helt klart være fordelagtigt med en styrket dialog mellem EU og Sortehavsregionen, eftersom de forskellige parter vil kunne få gavn af et mere effektivt samarbejde.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig. – (DE)* Jeg stemte for betænkningen om EU's strategi i Sortehavsregionen. De hidtidige foranstaltninger i det østlige europæiske Middelhavsområde var ikke koordineret, og de opnåede resultater har været marginale. Sortehavsregionen har i mange, mange år været præget af bilaterale konflikter. Eftersom to EU-medlemsstater grænser op til Sortehavet, og regionen derfor er blevet en af EU's direkte naboer, skal EU engagere sig tættere i den regionale dialog med henblik på at fremme politisk stabilitet i regionen. Samarbejde om etablering af regionale strukturer vil også gavne miljøsituationen, som i øjeblikket giver anledning til stor bekymring. EU skal yde aktiv støtte for at få indflydelse på balancen mellem økonomisk udvikling og miljøbeskyttelse. Europa har trods alt også interesser, som vi forfølger i Sortehavsregionen. Området er en integrerende del af EU's energistrategi, så denne nye strategi er et led i gennemførelsen af den overordnede energistrategi og vil skabe synergi og kontinuitet i vores arbejde på europæisk plan.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13:10 og genoptaget kl. 15:00)

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

10. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

11. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet(forhandling)

11.1. Pakistan: mord på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om syv beslutningsforslag om Pakistan ⁽¹⁾.

Marietje Schaake, *forslagsstiller.* – (EN) Hr. formand! Det foregår en grundlæggende kamp i Pakistan, og den ekstremisme, vi har set, skal der sættes en stopper for, navnlig de urimelige blasfemilove. De skaber et klima af frygt og intolerance og i værste fald ekstremisme.

Kampen mod ekstremisme er ikke nogen let opgave, og derfor skal vi støtte den pakistanske regering og alle de borgere, som mener, at intolerance og ekstremisme er uacceptabelt. Vi skal fortsætte vores indsats for at udrydde terrorisme.

Guvernøren hr. Taseer blev myrdet på grund af rendyrket intolerance af en af sine egne sikkerhedsvagter, en person, som skulle have beskyttet ham. Hans datter Shehrbano skrev et brev, der blev trykt i The New York Times, som jeg gerne vil citere fra, fordi jeg mener, at hun kommer ind til essensen, og det er en god idé at bruge hendes mindeord for sin far.

Om gerningsmanden siger hun: "Hr. Qadri og hans tilhængere har måske fældet et stort egetræ, men de tager alvorligt fejl, hvis de tror, at det er lykkedes dem at bringe min far eller de millioner, der tror på den sekulære vision, som Pakistans grundlægger, Mohammed Ali Jinnah, gav udtryk for, til tavshed". Og hun siger videre: "Der er dem, som mener, at min fars død var det sidste søm i et tolerant Pakistans ligkiste. At Pakistans liberale stemmer nu vil blive bragt til tavshed, men vi har begravet en modig mand, ikke det mod, han har givet videre til andre".

Andre har udtrykt deres fordømmelse af blasfemilovene, selv konservative politikere. Det skal vi støtte her i Parlamentet. Guvernør Taseers datter gik på Smith College, hvor hun studerede europæisk politik og menneskerettigheder, men alt for mange mennesker i Pakistan er uddannet i madrasah. Vi skal sikre, at den unge generation har muligheder og lærer, hvordan man skal leve sammen i det sammensatte pakistanske samfund.

Tomasz Piotr Poręba, *forslagsstiller.* – (PL) Hr. formand! Flere uger efter at den pakistanske koalitionsregering var ved at bryde sammen, blev landet rystet af nedskydningen af guvernøren af Punjab i fuldt dagslys. Salmaan Taseer var guvernør i landets rigeste og mest folkerige provins, og han var også en vigtig politiker i det ledende parti. Han døde, fordi han havde den moralske styrke og modet til at kræve løsladelse af den kristne kvinde Asia Bibi, som blev dømt til døden for blasfemi. Han blev dræbt af en af sine egne sikkerhedsvagter, som var inspireret af muslimske ekstremister, og dette er ikke blot endnu et angreb på en højt placeret politiker i Pakistan og et bevis på det katastrofale lave sikkerhedsniveau i dette land. Det er især et vidnesbyrd om det stedse tydeligere skred i Pakistan i retning af en situation, hvor dele af de væbnede styrker, retsvæsenet og den politiske elite både åbent og i det skjulte støtter en politik med indrømmelser over for islamiske politiske og religiøse ekstremister.

I går drøftede vi her i Parlamentet forfølgelse af kristne. I dag har vi vedtaget en beslutning om sagen. For mig ser det ud, som om dette er en sag for fru Ashton og hendes tjenestegren, som skal lægge diplomatisk og politisk pres på de pakistanske myndigheder for endelig at få dem til at bekæmpe religiøs ekstremisme.

---

(1) Se protokollen.

Eija-Riitta Korhola, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Det var chokerende, men desværre ikke overraskende at modtage nyheden om, at guvernør Taseer var blevet myrdet. Jeg kendte Benazir Bhutto personligt, og ministeren Shahbaz Bhatti er blevet en god ven af mig. Det, der er fælles for disse tre, er deres utrolige mod som højlydte og synlige kritikere af blasfemilovene og ekstremistiske gruppers misbrug af dem.

Regeringen i Pakistan har bestemt taget vigtige skridt for at forbedre mindretals rettigheder, f.eks. ved at give dem en minimumskvote i offentlige stillinger. Regeringen har også nedsat et udvalg, der skal se på alle diskriminerende love, også blasfemiloven. Men arbejdet er ikke færdigt endnu. Så længe der findes et lovgivningsmæssigt hul såsom hullet i den nugældende blasfemilov, der er så stort, at det tillader terrorister og ekstremister at fremme deres egen dagsorden, er det trods flere vigtige skridt vanskeligt at tro på et ægte tilsagn til demokratiet.

Jeg håber, at vi med denne beslutning kan udtrykke vores fortsatte solidaritet med regeringen i Pakistan i kampen mod terrorisme og udbredelse af ekstremisme.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! For nøjagtig otte måneder siden, den 20. maj, vedtog Parlamentet en beslutning om trosfrihed i Den Islamiske Republik Pakistan. I dag er dette emne vendt tilbage her til Parlamentet som følge af den religiøst begrundede dødsstraf over den 45-årige Asia Bibi og mordet på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer, som offentligt har taget hende i forsvar.

Det viser sig, at den situation, vi beskrev for otte måneder siden, ikke blot ikke er blevet bedre, men er blevet værre. I Pakistan kan man miste livet for såkaldt religiøs blasfemi og for ytringsfrihed, i denne sag en offentlig udtalelse om en dødsstraf. Mordet på hr. Taseer viser, hvor følsom situationen er. Pakistan er splittet af religion i så høj grad, at mennesker på begge sider, både kristne og muslimer, dør, også repræsentanter for den lokale elite. Offentlig støtte til ændringer af den pakistanske straffelov og især artikel 295 C, som giver dødsstraf for blasfemi, kan også medføre dødsstraf.

Vi skal kræve mod af de pakistanske politikere og især af oppositionen, f.eks. Den Muslimske Liga, som blokerer for regeringens reform af loven. Vi skal også støtte ministeriet for mindretalsproblemer og hjælpe premierminister Gilani med at forbedre kvaliteten af journalisternes og mediernes arbejde og standarden i skolernes undervisningsmateriale. I dag blander Parlamentet sig ikke i Pakistans indre anliggender, men henleder kun opmærksomheden på artikel 20 i Pakistans forfatning fra 1973 og den religionsfrihed, som denne danner grundlag for.

Marie-Christine Vergiat, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg med stor interesse har læst den fælles beslutning om Pakistan og især om mordet på guvernør Taseer. Den er en mærkelig kontrast til den beslutning om kristne mindretal, vi vedtog i formiddags.

Vi ønsker alle her, eller det håber jeg da, at beskytte ytringsfrihed, samvittighedsfrihed og religionsfrihed. Men vi bør være lige så bekymrede over alle dem, der er ofre for forfølgelse på grund af deres religiøse valg, herunder personer, som beslutter at skifte religion, og også dem, der ikke tror på Gud.

Hvis vi ønsker at bekæmpe fundamentalisme, uanset art, skal vi behandle alle ofre for fundamentalisme ens. Ingen religion er eller har nogen sinde været usårlig over for, hvad jeg vil kalde uacceptable afvigelser. Tænk bare på masse mordet af de amerikanske indianere, især i Vestindien og Latinamerika. Lad os huske på de triste perioder med korstogene,

inkquisitionen eller religionskrigene mellem katolikker og protestanter. Lad os huske på den antisemitisme, som havde så ødelæggende følger i det 20. århundrede, og som lever videre mere eller mindre latent i en række EU-lande.

Enhver religion har sin egen form for fundamentalisme, og de første ofre for denne fundamentalisme er ofte de moderate troende i de samme religioner. I dette lys er mordet på guvernøren af Punjab, Salmaan Taseer, et klassisk eksempel. Denne mand blev myrdet, fordi han var en model for tolerance, og fordi han turde fordømme blasfemilovene i sit land og visse ekstremistgruppers misbrug af dem i sager som Asia Bibis, en kristen kvinde, der er dømt til døden for blasfemi i henhold til Pakistans straffelov.

Hvad der er endnu mere uacceptabelt er, at fanatiske grupper endog har rost mordet. Vi må ikke glemme, at blasfemilovene primært anvendes på muslimer, at de rammer alle religiøse mindretal og især kvinder, men også fagforeningsaktivister, journalister og advokater, og at mennesker fra alle disse grupper ofte også berøves deres grundlæggende friheder, hvis ikke de tvinges til at gå under jorden.

Derfor er tiden inde til, at Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ændrer politik, og jeg vil bede Dem, hr. kommissær, om at komme med en nøjagtig vurdering af aftalen med Tunesien og aftalen med Pakistan om demokrati og menneskerettigheder, og jeg synes, at vi alle skal tage ved lære af Tunesien.

Jean Lambert, *forslagsstiller.* – (EN) Hr. formand! Jeg synes, at vi alle ønsker at udtrykke vores medfølelse med familien og vennerne til Salmaan Taseer, guvernøren af Punjab, der var indsat af den pakistanske regering, og vi husker her i dag hans klare støtte til Asia Bibi – en holdning, han vidste, var kontroversiel og endog farlig.

Vi er med rette triste over drabet på ham og reaktionen på det fra visse dele af befolkningen i Pakistan, men vi bør ikke glemme, at mange også er kede over drabet på ham og har givet udtryk for deres sorg offentligt. Det er en handling, vi bør rose, f.eks. medietilsynsmyndighedens indgriben over for visse medier med hensyn til deres dækning af den formodede morder.

Men som vi ved, udgør blasfemiloven i Pakistan en risiko for de pakistanske borgeres liv. Det gælder for muslimer, kristne og andre, som mange andre også har sagt her i eftermiddag. Vi ved, at Pakistan er et nyt demokrati, at der er konflikter ved landets grænser, og at det for nylig har gennemlevet den katastrofale oversvømmelse samt et jordskælv så sent som i denne uge. Vi ved, at regeringen kæmper, men vi erkender også, at den har brug for vores støtte til at udvikle demokratiet i Pakistan, ikke mindst i den politiske kamp mod ekstremisme og for universelle menneskerettigheder, og det er vores rolle som demokratiske parlamentsmedlemmer at støtte alle, der arbejder for en positiv forandring, og give dem den stemme, som andre ville nægte dem.

Vi kræver også handling fra regeringen i Pakistan, ikke mindst at ophæve forbeholdene over for Den Internationale Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, som de ratificerede med en lang række forbehold, hvilket vi klart gav udtryk for ved vores seneste delegationsbesøg i Pakistan. Vi ønsker også, at de fortsætter indsatsen for at få ændret blasfemiloven, for det er en lov, der oftere misbruges end bruges.

Tunne Kelam, *for PPE-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! Vi fordømmer alle kraftigt det brutale mord på guvernøren af Punjab den 4. januar. Dette mord blev begået, fordi hr. Taseer var imod den berygtede blasfemilov, der har været den juridiske begrundelse for fortsat undertrykkelse af andre religiøse grupper.

I vores udtryk for bekymring over ekstremisternes øgede indflydelse i Pakistan indser vi også, at moderate muslimer og den pakistanske regering, som hr. Taseer var et indflydelsesrigt medlem af, har lidt et stort tab, og vi vil også kondolere dem.

Vi er bekymrede over, at de unge advokater roste morderen, men vi har også noteret os, at et overvældende flertal i det pakistanske samfund har fordømt mordet. Det er vigtigt, at indflydelsesrige religiøse myndigheder har opfordret til at få ændret blasfemiloven, og det indgår også vores anmodning. Vi ønsker de pakistanske myndigheder held og lykke med deres øgede indsats for at bekæmpe ekstremisme.

Mitro Repo, for *S&D-Gruppen*. – (FI) Hr. formand! Mordet på Salmaan Taseer afspejler den religiøse intolerance, der hersker i det pakistanske samfund. Taseer var et af de sjældne mennesker, der turde tale imod Pakistans blasfemilov. He havde bedt præsidenten om at benåde Asia Bibi, en kristen kvinde, der er dømt til døden for blasfemi, og han havde også besøgt hende i fængslet. Det er en barsk og grusom skæbne for en borger, der bekæmper uretfærdighed i dagens Pakistan. Vil Asia Bibis skæbne blive den samme, hvis hun bliver benådet? Myrder de også hende?

Vi kunne også spørge, om en stat som Pakistan bør have de handelsfordele, som EU tilbyder. Parlamentet bør gøre respekt for menneskerettigheder til et grundlæggende element, når vi drøfter forordningen om hastende autonome handelspræferencer for Pakistan.

Kristiina Ojula, for *ALDE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Mordet på guvernør Salmaan Taseer er ikke kun en privat tragedie, men en tragedie for demokratiet i Pakistan.

Alle de beklagelige hændelser og sager, som er beskrevet i beslutningen, udgør samlet set et foruroligende tegn på det pakistanske samfunds ulyst til at gå i retning af mere sekularisering og på den øgede religiøse ekstremisme.

Hvordan kan Pakistan tillade sig at kalde sig et demokrati, når den i forfatningen knæsatte religionsfrihed trædes under fode med anvendelsen af blasfemilovene, som den afdøde Salmaan Taseer var så stor modstander af.

Jeg vil bede EU overveje følgerne af anvendelsen af så umenneskelige love for forbindelserne til Pakistan. Pakistan vil i mange henseender drage fordel af at ophæve blasfemilovene og omgøre domme, der er afsagt på grundlag af disse love. Jeg forventer også, at regeringen i Pakistan styrker de foranstaltninger, der skal træffes i kampen mod udbredelsen af voldelig ekstremisme.

Vold avler vold, og jeg er overbevist om, at Pakistan ikke har råd til at lade situationen eskalere til en omfattende borgerkrig med ekstremistgrupper såsom Taliban.

Ryszard Czarnecki, for *ECR-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Igen taler vi om Pakistan, og igen har vi et problem og et politisk mord. Igen taler vi om dette emne. Der var en beslutning om Pakistan for et par måneder siden. Nu har vi problemet igen, og det er en slags varm kartoffel. For mig at se er det nødvendigt at sige noget om den uacceptable accept over for muslimske imamer, der offentligt, f.eks. i Peshawar, opfordrer til drab og eksempelvis tilbyder at belønne gerningsmændene økonomisk. Sådanne situationer er der eksempler på, og de pakistanske myndigheder har ikke reageret på dem. Det skal siges højt og klart, at man med en vis ret kan opfatte deres manglende indgreb og reaktion som en slags medansvar.

William (The Earl of Dartmouth, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! For at komme med en personlig bemærkning har jeg været meget sammen med Salmaan Taseer, da vi begge var i tyverne. Vi var gode venner. Salmaan skrev til mig i Parlamentet og inviterede mig til at være sin personlige gæst i guvernørboligen i Punjab. Brevet ankom efter mordet på ham.

Salmaan var en charmerende mand med karisma og stor intelligens. Han var også meget kompetent og effektiv. Han repræsenterede den bedste tradition i Pakistan – en troende muslim, men ikke på nogen måde fundamentalist. Som vi har hørt, støttede Salmaan kraftigt en kristen kvinde, der var blevet dømt til døden efter blasfemilovene. Salmaan betalte for denne støtte med sit liv. Det var et politisk mord.

Pakistan er ikke kun et stort udviklingsland. Det er et land med over 20 atomsprænghoveder. I dag vil jeg først og fremmest udtrykke min dybe sorg, men også min bekymring, vores alles bekymring, for Pakistan.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Hr. formand! Det voldelige drab på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer, som altid var fortaler for religiøs tolerance, kan åbne verdens øjne for de stærke ekstremistiske kræfter. Titusindvis af mennesker demonstrerede i gaderne efter denne grusomme handling, ikke imod mordet, men til støtte for den, der begik det. Hr. Taseer talte skarpt imod blasfemilovene, der tillader dødsstraf for blasfemi. Her for nylig blev, som nogle af mine kolleger allerede har sagt, den kristne kvinde Asia Bibi dømt til døden for angiveligt at have fornærmet profeten Mohammed.

Som et moderat medlem af PPP-partiet var Salmaan Taseer en af de stærkeste modstandere af ekstremisme. Hans død svækker regeringen, som allerede kæmper for sin politiske overlevelse, efter at en koalitionspartner har trukket sig. Der er kun 3 mio. kristne i Pakistan ud af en befolkning på 160 mio. Hvilken skæbne venter dette altid fredelige mindretal?

Europa skal gribe ind, og delegationen for forbindelserne med landene i Sydøstasien, som jeg er næstformand i, vil fortsat bakke fuldt op om menneskerettighedsbevægelsen. Dette mord skal efterforskes grundigt, og gerningsmanden og dem, der står bag ham, skal stilles for retten.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hr. formand! Ja, situationen i Pakistan er yderst kompliceret, både på grund af indre og ydre faktorer, og derfor ryster begivenheder som et politisk mord af religiøse grunde og på en så vigtig person med det samme hele landet og hele samfundet. Efter sådanne rystelser kan begivenhederne i landet tage en farlig drejning og styrke religiøs fanatisme og begrænse menneskerettighederne. Vores beslutning bør være et bidrag til at sikre, at begivenheder trods alt kan tage en anden vending, og at den pakistanske regering selv i denne situation kan finde styrken til at forsvare menneskerettighederne og bekæmpe religiøs fanatisme. Vi skal støtte sådanne initiativer samt retsvæsenets uafhængighed og beskyttelse i komplekse sager vedrørende blasfemi.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg har udtrykt min faste støtte ved flere lejligheder for at forsvare menneskerettighederne i EU's forbindelser med tredjelande. Det gør jeg også i forbindelse med begivenhederne i Pakistan, da en sådan holdning sender et signal om, at Europa ikke svigter dem, der støtter tolerance, trosfrihed og lige behandling af mindretal. Vi ved alle, at kristne forfølges i mange lande. Ikke kun i Pakistan er der behov for ledere som afdøde Salmaan Taseer. Derfor skal EU udnytte enhver mulighed til at understrege vigtigheden af vores fælles værdier og tale med én stemme gennem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. En af disse fælles værdier er religionsfriheden. Hvis vi ikke

bekæmper grusomheder begået mod kristne og andre religiøse mindretal, kan vi ikke længere tage vores egen tro alvorligt.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Europa må ikke forholde sig passivt over for det, der sker i Pakistan. Mordet på guvernøren i Punjab, hr. Taseer, er en tragisk og afskyvækkende handling i en situation, som er blevet meget værre i de seneste måneder.

Splittelsen mellem kristne og muslimer bliver stedse tydeligere, men blasfemiloven ligger stadig til grund for mange handlinger, der overtræder de grundlæggende friheder. Alle, der er imod eller blot udtrykker deres misbilligelse af denne lovgivning, som guvernøren af Punjab gjorde, bliver undertrykt.

Guvernøren døde, fordi han er var moderat, og på grund af sine moderate holdninger, på grund af sit mod til at udtrykke modstand mod denne og andre bestemmelser, der overtræder grundlæggende friheder. Hvis Europa derfor ikke udtrykker sig klart og tydeligt, risikerer vi derfor at svigte dem, der tappert kæmper for noget, som vi burde støtte.

Pino Arlacchi (S&D). – (EN) Hr. formand! Bare et par kritiske ord om den måde, som dele af den europæiske offentlighed og også dele af Parlamentet behandler Pakistan og landets kamp imod terrorisme på.

Jeg synes, der er for mange eksempler på at bagtale Pakistan og på manglende respekt for den indsats, som den pakistanske regering og civilsamfundet gør for at bekæmpe ekstremisme. Det bør stå helt klart for alle, at 90 % eller mere af den pakistanske befolkning er imod terrorisme, og at de betaler en meget høj pris for det.

Guvernør Salmaan Taseers død er blevet fordømt af et overvældende flertal og også af de fleste fremtrædende religiøse lærde. Moderate muslimer og alle regeringsmyndigheder har også lidt et stort tab, og det bør alle erkende.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand! Religionsfrihed er en af de grundlæggende menneskerettigheder. Men den overtrædes næsten dagligt i hele verden. Det er intet mindre end brutal intolerance.

Blasfemiloven stammer tilbage fra det militærdiktatur, der sad ved magten i Pakistan i 1980'erne. Det er uacceptabelt, at loven bruges til at forfølge religiøse mindretal og dømme snesevis af mennesker til døden hvert år. EU bør bestemt og konsekvent søge at overtale de pakistanske myndigheder til at ophæve denne brutale lov.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Da guvernør Salmaan Taseer blev begravet, forekom det mig, at ethvert håb om et moderat, stabilt Pakistan blev begravet sammen med ham. Dette rædselsfulde mord på en arbejdsom, oplyst embedsmand skyldtes, at han ønskede at reformere Pakistans omfattende blasfemilove. Han forsvarede bl.a. en kristen kvinde, som lige nu venter på at blive henrettet efter, tro det eller ej, at være blevet dømt for at krænke islam.

Vi i Parlamentet har længe opfordret til en reform eller omarbejdning af disse elendige blasfemilove, som ofte anvendes imod Pakistans religiøse mindretal. Dette drab understreger den stigende radikaliserings af det pakistanske samfund. Jinnah ville være blevet chokeret, hvis han havde levet i dag.

Kun enkelte moderate politikere turde følge Salmaan Taseer og foreslå en reform af blasfemilovene, og endnu færre vil kunne gøre det nu. De vil være bange. I stedet priste de

voldelige radikale og fanatikere – herunder desværre førende jurister – morderen og krævede hans løsladelse. De ser ud til at vinde den ideologiske kamp i Pakistan. Terrorismen flourer derfor i landet, og det fænomen så vi igen sidste uge.

Kan EU nu opretholde et strategisk forhold med et land, der er så ustabil, og især i lyset af vores gavmilde indrømmelser i forbindelse med handel og bistand?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Vi taler her om en dobbelt tragedie: For det første henrettelsen af en uskyldig mand og for det andet at det blev gjort af en, der formodedes at være hans bodyguard. Jeg har stor medfølelse med især familien, for for bare en uge siden havde vi en lignende oplevelse under andre omstændigheder, hvor en smuk, 27-årig kvinde fra Irland blev dræbt på sin bryllupsrejse til Mauritius, endog i sit eget soveværelse, da hun lukkede sig ind og så nogle medarbejdere, der var ved at stjæle hendes ting. De kvalte hende, lagde hende i badekarret og forsøgte at få det til at ligne et selvmord. Omstændighederne er forskellige, men resultatet det samme, nemlig at et uskyldigt menneske bliver dræbt.

Også for et par uger siden deltog jeg i EU-USA-delegationens besøg i USA, hvor vi mødtes med Pakistans udenrigsminister. Han slog mig som et meget fornuftigt, reelt menneske, og han understregede, at religion handler om tolerance, og at vi skal forsøge at få det budskab igennem til ekstremister og fundamentalister.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Det alarmerende ved mordet på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer, er baggrunden for denne voldelige handling.

Det forhold, at mordet fandt sted med de åndelige lederes tavse accept, og at lokale advokater støtter morderen, betyder, at mord på grund af religiøs intolerance accepteres i det pakistanske samfund. Pakistanske love om blasfemi gør det muligt at forfølge religiøse mindretal med trusler om dødsstraf, som det er sket for Asia Bibi, en mor til fem børn, som afventer sin straf i fængslet.

Vi må derfor ikke ignorere det, der sker. Vores pres på de pakistanske myndigheder er helt legitimt, og jeg forventer et lignende svar fra alle frie, demokratiske kræfter i hele verden. Vi kan ikke her i det tredje årtusind acceptere, at brutal adfærd fra middelalderen gennemsyrrer undertrykkernes misbrug af religion.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg påpege, at situationen i Pakistan er dybt foruroligende, ikke blot i denne sag, men også generelt. Pakistans problemer skal ikke opfattes som noget, der sker fjernt fra os, da vi alle alt for godt ved, at problemer i Asien, uanset om der er tale om økonomiske problemer, etniske problemer eller endog om udvandring, før eller senere vil få følger for EU. Der er derfor et meget reelt behov for, at vi forholder os til problemet Pakistan. Pakistan har især to problemer. Dels konstante angreb fra Afghanistan og Indien, dels det problem, som er det vigtigste for os under denne forhandling, nemlig muslimske ekstremister, som også Salmaan Taseer blev offer for. Derfor beder jeg Parlamentet om at forsikre Pakistan om vores støtte, så denne situation kan finde en tilfredsstillende løsning hurtigst muligt.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Hr. formand! Mordet på guvernør Salmaan Taseer, der kæmpede for tolerance og mindretals rettigheder i Pakistan, er en uhørt overtrædelse af menneskerettighederne. Udøvelse af ytringsfrihed og trosfrihed i Pakistan kan i medfør af loven medføre fængselsstraf eller endog dødsstraf. Salmaan Taseer betalte med sit liv i forsvar for ikke kun trosfrihed, men også andres liv og frihed. Vi skal støtte dem, der kæmper modigt og risikerer deres liv for menneskerettigheder og demokrati. Vi opfordrer

myndighederne i Pakistan til at straffe lovovertræderne og deres medskyldige og til at ophæve blasfemilovene.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Mordet på guvernør Salmaan Taseer er helt klart en brutal og tragisk forbrydelse. Han blev angiveligt dræbt af en islamisk ekstremist, fordi han ønskede at få ændret blasfemiloven. Mordet er en tragedie for Pakistan, men hvad betyder det for Vesten?

I stedet for at gøre alt, hvad vi kan, for at kæmpe imod, at islamisk fundamentalisme slår dybere rødder i Europa, formilder vi islamisterne og taler dem efter munden. Sharialovgivning anerkendes nu i nogle retssale i Det Forenede Kongerige. Der findes områder i centrum af forskellige byer, hvor det i praksis er sharialovgivningen, der styrer. Europa, der har skabt renæssancen, oplysningstiden, den industrielle revolution og den moderne videnskabelige tidsalders undere, ligger nu på maven for det sjette århundredes ideologi.

Regeringerne er bange for at konfrontere den, fordi de er politisk korrekte og frygter nogle af de islamiske landes økonomiske magt. Vi skal støtte de moderate og progressive elementer i lande som Pakistan, men frem for alt skal vi slå fast, at sharialovgivning og islamisk fundamentalisme ikke har plads i et moderne, liberalt demokrati.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Først vil jeg sige, at jeg for min del fordømmer det brutale mord på guvernøren i Punjab-provinsen. Han var en fremtrædende figur i det politiske liv i Pakistan, som var kendt for sin modige kamp imod ekstremisme, intolerance og fanatisme. For syv måneder støttede jeg her behovet for at revidere bestemmelserne om forbrydelser imod religioner i de såkaldte blasfemilove.

Jeg vil gerne minde Dem om, at de muligheder for misbrug, der ligger i disse love, skaber en atmosfære af intolerance, der tilskynder til vold baseret på religiøse motiver og også fremmer diskrimination, chikane og forfølgelse af religiøse mindretal. Sagen med Asia Bibi, som jo kulminerede med mordet på guvernør Taseer, er symbolsk i denne sammenhæng. Jeg mener, at de pakistanske myndigheder gennem handling skal bevise deres erklærede tilslutning til kampen imod ekstremisme i dette land ved at ophæve blasfemilovene. Derfor vil jeg støtte fornuftens stemmer i Pakistan, hvoraf datteren af Punjab's afdøde guvernør, Shehribano Taseer, var den første.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min sympati for borgerne i Pakistan og min sorg over tabet af en så vigtig politisk figur som Salmaan Taseer.

Jeg er bekymret over, at personer med en bestemt tro og religiøse grupper som de kristne stadig forfølges i dette land. Et eksempel er den kendte sag med den kvinde, som på grundlag af sharialovgivning, på grundlag af en blasfemilov, rent faktisk venter på at blive henrettet. Det forhold, at islamiske ekstremistgrupper stadig findes helt inde i de pakistanske sikkerhedstjenester, bidrager ikke stabiliteten i landet og underminerer klart tilliden til, at landet er styret af retsstatsprincippet. Jeg håber, at reformprocessen fortsættes i dette land, og jeg opfordrer derfor alle politiske kræfter, herunder de religiøse institutioner, til at yde større støtte til besindighed, tolerance og gensidig respekt mellem samfundene.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Hr. formand! Pakistan er på mange måder et sårbart land. Det er politisk sårbart, fordi regeringen er ikke stærk nok til at gennemføre sin moderate kurs imod politisk og økonomisk stabilisering, og fordi hærens offensiv imod ekstremister i grænseområder rent faktisk øger modstanden. Det er økonomisk sårbart, fordi den globale

finansielle krise og de ødelæggende oversvømmelser har sat landets udvikling flere år tilbage. Det er socialt sårbart, fordi de sociale strukturer ikke er blevet udviklet i de seneste årtier på en måde, der gør det muligt for store dele af samfundet at få del i den økonomiske udvikling.

Vi i EU skal indgå i dialog med den politiske klasse for at fremme en anerkendelse af, at der er behov for grundlæggende økonomisk og social forandring, så befolkningen kan få stillet muligheder i udsigt, der er mere lovende end blot alternativer til ekstremisme og fundamentalisme.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! De mest hadefulde og voldelige regimer nogensinde var antireligiøse regimer som jakobinerne, nazisterne og kommunisterne i Europa. Jeg synes derfor ikke, det er særlig befordrende af fru Vergiat at angribe religioner i så radikale vendinger. Det er dog et faktum, at religioner ofte misbruges til ideologiske formål, og det er noget, vi skal bekæmpe. Det er f.eks. tilfældet i Pakistan.

På den anden side skal vi huske på, at Pakistan blev oprettet på grundlag af religiøse kriterier, da Indien blev delt. Det er et land uden historie, men som blev oprettet som en muslimsk stat af den britiske kolonimagt, da de trak sig ud af regionen. Derfor skal vi forstå, at det er en islamisk stat. Men vi skal insistere på, at landet skal være tolerant og sikre trosfrihed. Kristne skal behandles med større respekt end hidtil, og EU skal udvise større beslutsomhed i sin rolle som fortaler for denne gruppe. For hvis Europa ikke forsvare denne verdens kristne, hvem skal så?

Sari Essayah (PPE). – (FI) Hr. formand! Flere af os har sagt, at Salmaan Taseer var en person, der forsvarede sårbare kvinder og repræsentanter for religiøse mindretal i både ord og handling. Han kæmpede mod uretfærdighed generelt. Taseer var tilhænger af den demokratiske stat og talte imod Pakistans hårde blasfemilove og sagde, at de blev anvendt af mennesker, og at mennesker derfor også kunne ændre dem.

Flere af os har allerede fortalt, hvor ivrigt han forsvarede en kristen kvinde, som var blevet dømt til døden, og forsøgte at få omstødt hendes dom. Alle disse gerninger i retfærdighedens navn blev hans undergang. EU bør støtte de kræfter i Pakistan, der ønsker reformer, for ikke alle i Pakistan støtter fundamentalister. EU bør i sin udenrigspolitik derfor overveje sin holdning til situationen i Pakistan.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Hr. formand! Denne forhandling er endnu et bevis på, at EU er chokeret over det brutale mord den 4. januar på Salmaan Taseer, guvernør i Pakistans Punjab-provins, i Islamabad. Den højtstående repræsentant, fru Ashton, fordømte mordet i skarpe vendinger i sin udtalelse den 4. januar. Hun opfordrede de pakistanske myndigheder til at stille gerningsmændene for retten. Dette mord er så meget desto tristere, da det i henhold til tilgængelige oplysninger hænger sammen med Taseers udtalte forsvar for en kristen kvinde, Asia Bibi, der blev dømt til døden efter tvivlsomme anklager om blasfemi.

Det bør bemærkes, at den højtstående repræsentant, fru Ashton, den 12. november 2010 udtalte sin dybe bekymring over fru Asia Bibis dødsdom. Hun opfordrede Pakistan til at afskaffe dødsstraffen og overholde menneskerettighederne, der er sikret under de internationale konventioner, som landet har ratificeret.

EU har gentagne gange drøftet den fortsatte anvendelse af blasfemilovene med den pakistanske regering som led i dialogen om menneskerettigheder. Vi er bekendt med, at blasfemilovene i deres nuværende form skaber mulighed for misbrug og ofte er blevet

anvendt imod religiøse mindretal. Vi ved også, at man har brugt falske anklager som middel til at afgøre private stridigheder eller for personlig vindings skyld.

Vi glædede os over de skridt, den pakistanske regering tidligere har taget for at søge at ændre de mere kontroversielle aspekter af disse love. Naturligvis ville det bedst være, hvis blasfemilovene helt blev ophævet. Det er uheldigt, at der i forbindelse med mordet på hr. Taseer har været udtalt offentlig støtte til morderen. Vi er bekymrede over, at der ikke blot blev udstedt fatwa imod hr. Taseer, men også mod andre offentlige personer, som har udtalt sig for en reform af blasfemilovene. Ustraffet opfordring til had og vold bør ikke tillades.

Regeringen i Pakistan har ansvar for at beskytte sine borgere, og vi stoler på, at den gør alt, hvad den kan, for at garantere deres sikkerhed. Der er frygt for, at mordet på hr. Taseer afspejler øget ekstremisme og intolerance i Pakistan. Vi skal tage bestik af situationen og omhyggeligt overveje vores reaktion i bevidstheden om, at regeringen og de demokratiske institutioner mere generelt fortsat håndterer de store udfordringer. Lad mig sige det helt klart: Der er ikke nogen anden mulighed end fortsat at styrke de demokratiske og progressive kræfter i Pakistans civilsamfund.

Pakistans forfatning indeholder en udtrykkelig beskyttelse af mindretals rettigheder, og derfor skal regeringen håndtere ekstremisme, ikke kun i grænseområderne, men også i gaderne i Pakistans byer. Vi skal fortsat lægge vægt på uddannelse i vores udviklingssamarbejde, og der skal gøres mere for at fremme tolerance i uddannelsessystemet, især over for mindretal. Vi ved alle, at personer, der tilhører religiøse mindretal i Pakistan, befinder sig i en sårbar situation. Det gælder ikke kun kristne, men også hinduer, shiaer, ahmadiyyer og andre. EU skal støtte deres fælles sag og ikke blot bestemte grupper eller religioner, da dette ville være til fordel for dem, som ønsker at udvide kløften mellem kristne og muslimer.

Vi vil fortsat fokusere på behovet for at beskytte alle enkeltpersoners ret til trosfrihed i Pakistan og andre steder.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om kort tid.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne udtrykke min dybe indignation over mordet på guvernøren i Punjab-provinsen i Pakistan, Salmaan Taseer, den 4. januar 2011, der skyldtes, at han havde protesteret imod Pakistans blasfemilov. I henhold til vores vestlige samfunds værdier betragtes mord som den værste enkeltstående forbrydelse. Det er derfor vanskeligt at forstå, hvordan nogen kan begå mord som en form for hævn. Samvittighedsfrihed og religionsfrihed er lige så vigtigt som ytringsfrihed, hvilket kan skabe konflikter mellem disse friheder. Men enhver regerings definition af, hvad der skal betragtes som blasfemi, er en uacceptabel begrænsning af ytringsfriheden. Et moderne samfund skal betragte alle personlige synspunkter, der kommer til udtryk på en høvisk måde, som legitime. Hvis Pakistan skal blive til et tolerant samfund, skal disse barbariske handlinger, der er begrundet i religiøs fundamentalisme, fordømmes. Denne hændelse er endnu en påmindelse om, at der stadig ikke er ytringsfrihed i visse dele af verden. I lyset af landets historie var det modigt af Salmaan Taseer at protestere imod blasfemiloven og gøre sig til fortaler for ytringsfrihed. Det er beklageligt, at dette i sidste instans kostede ham livet.

11.2. Brasilien: udlevering af Cesare Battisti

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks forslag til beslutning om Brasilien: udlevering af Cesare Battisti ⁽²⁾.

Mara Bizzotto, *forslagsstiller.* – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I henhold til folkeretten er en politisk flygtning en person, som på grund af frygt for at blive forfulgt på grund af race, religion, nationalitet, medlemskab af en bestemt socialgruppe eller politisk holdning befinder sig uden for sit eget land.

Cesare Battisti er ikke politisk flygtning. Uanset den beskyttelse, som Frankrig tilbød ham i årevis, taler vi om en masse-morder, som udførte eller beordrede fire mord, og som har skjult sig bag et påskud om politisk kamp for at undgå en livstidsdom. Det er en skændsel, at et stort land som Brasilien kan nægte at udlevere en ustraffet forbryder ved at give ham status som politisk flygtning. De italienske myndigheder og frem for alt ofrenes slægtninge insisterer på, at denne forbryder skal indbringes for domstolene.

Over for præsident Lulas arrogante afvisning af at udlevere ham kan EU ikke svigte den italienske regering. Europa har brugt og skal bruge alle de diplomatiske instrumenter, vi har til rådighed, for at sikre, at hr. Battisti udleveres til Italien, selv hvis det koster en ophævelse af samarbejdsaftalerne med Brasilien.

Anneli Jäätteenmäki, *forslagsstiller.* – (FI) Hr. formand! Respekt for de retlige instansers uafhængighed og deres beslutningers overensstemmelse med loven er en af forudsætningerne for retsstatsprincippet og et demokratisk samfund. Alle fortjener retten til en retfærdig rettergang, og en dom afsagt af en uafhængig domstol bør respekteres.

I denne sag besluttede den brasilianske højesteret at tillade udlevering af Battisti. De beslutninger, der blev truffet i Italien, om at anmode om udlevering, var truffet i henhold til loven. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol behandlede ikke appellen, og sagen af med andre ord afgjort.

Nu skal de brasilianske myndigheder handle for at sikre, at loven gennemføres, og udlevere Battisti. Min gruppe håber, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil vil gøre sit yderste for at sikre, at retssystemet og retsstatsprincippet efterleveres.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller.* – (ES) Hr. formand! Sandheden er, at jeg ikke har gjort noget forsøg på at skjule mit ubehag ved dette spørgsmål og denne situation, da jeg virkelig mener, at vi står over for et vigtigt spørgsmål. Men det er et spørgsmål, der vedrører både Italien og Brasilien, og der er mange fora, hvor jeg mener, at vi skal håndtere det. Jeg er imidlertid ikke overbevist om, at dette forum, som ønsker at drøfte beslutninger om overtrædelser af menneskerettigheder i hele verden, er det rette.

Det siger jeg i al respekt, og som udgangspunkt er jeg helt solidarisk med alle ofre for terrorisme i alle dele af verden, ikke mindst denne. Det siger jeg for at tilskynde til generelle overvejelser om, hvordan disse spørgsmål ender med at blive drøftet en torsdag eftermiddag, når vi, og det vil jeg gerne understrege, i denne forbindelse har en sub judice-situation og en beslutning, der allerede er vedtaget.

Det er vanskeligt for vores gruppe at støtte denne beslutning, og derfor føler vi os forpligtede til at stemme hverken for eller imod. Det agter vi at gøre, og det vil jeg understrege, ikke

---

(2) Se protokollen.

fordi spørgsmålet ikke fortjener overvejelser, men kun fordi vi mener, at dette hverken er tidspunktet eller stedet at gøre det.

Roberta Angelilli, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Med denne beslutning opfordrer vi de europæiske institutioner til at spille en rolle med hensyn til at bekræfte retten til retfærdighed og lovlighed i udførelsen af deres diplomatiske funktioner.

I dag anmoder Parlamentet højt og tydeligt om, at chartret om grundlæggende rettigheder ikke blot betragtes som en samling dokumenter, og at borgerne ikke kun opfattes som forbrugere i det fælles marked, men som indehavere af umistelige grundlæggende rettigheder, der ikke er til forhandling. Familiemedlemmerne til ofrene for Cesare Battisti – som dræbte fire uskyldige, hårdarbejdende mennesker i et sanseløst blodbad foran deres families og børn – var her i går i tillid til dette.

Vi stoler lidenskabeligt og med loven i hånd, at alle her i dag gør deres, og i disse sidste sekunder af mit indlæg vil jeg bede mine kolleger bruge et minut til at mindes ofrene.

David-Maria Sassoli, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er samlet her i dag for at huske på, at Parlamentet og de demokratiske institutioner skal beskytte og støtte familiemedlemmer til ofre for terrorisme og tilbyde den retfærdighed, som den europæiske offentlighed kræver.

I det forslag til beslutning, vi har fremsat og snart skal stemme om, påpeger vi, at forbindelserne mellem Brasilien og EU er baseret på gensidig anerkendelse af og respekt for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder. Der sættes derfor ikke spørgsmålstegn ved vores venlige forhold til Brasilien.

Jeg vil gerne påpege, at den anklagede, Cesare Battisti, er blevet fundet skyldig i fire mord i Italien. Selv om hr. Battisti er flygtning, var han under sin retssag, som blev gennemført i overværelse af hans forsvarsadvokat, retligt sikret, at det italienske retssystem havde fungeret i alle instanser, og at han blev idømt to livstidsdomme.

Selv Frankrig, som Cesare Battisti tidligere var flygtet til, besluttede i 2004 at godkende Italiens anmodning om udlevering i erkendelse af hans forbrydelser og tilsvarende domme, fordi Cesare Battisti er en forbryder, som skal bringes for en domstol. Brasiliens modstridende adfærd er vanskelig at forstå, ikke mindst fordi de brasilianske myndigheder ikke officielt har anerkendt ham som politisk flygtning, hvilket er en af grundene til at ophæve den bilaterale aftale mellem Italien og Brasilien vedrørende udlevering.

Derfor var den brasilianske højesterets beslutning uforståelig for ofrenes familier og den brede offentlighed. Vi repræsenterer et rettighedernes Europa, der forsvare alle rettigheder. Ofrene har ret til at vide, at de, der er skyldige i så forfærdelige forbrydelser, afsoner deres dom i et fængsel i deres eget land.

Ryszard Czarnecki, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Jeg er ikke italiener, jeg er ikke brasilianer, jeg er borger i en EU-medlemsstat, og jeg ønsker ikke, at EU bliver en Union, som mister sin proportionssans, en Union, hvor en forbryder har samme rettigheder som ofrene for deres forbrydelser og deres familier. Det er uacceptabelt. Det er et spørgsmål om visse grundlæggende standarder – jeg vil faktisk kalde det menneskelige standarder – og ikke europæiske. Jeg taler som en, der ikke er særlig følelsesmæssigt involveret, og som vel så kan se køligt og objektivt på situationen, og for mig ser det ud, som om der er opstået en vis ubalance, hvilket er utænkeligt for vores skatteydere og vælgere. Jeg tænker her på

den beslutning, der er truffet af den brasilianske højesteret, og som er uforståelig og vil være uforståelig for alle, der ser på sagen.

Mario Mauro, for PPE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, hr. Romeva i Rueda! I går fortalte familiemedlemmerne til ofrene for Cesare Battistis koldblodige mord på en pressekonference her i Parlamentet med stor værdighed igen om det, der ligger til grund for denne tragiske sag.

Det handler ikke om hævn, men om, at retfærdigheden skal ske fyldest. Fordi retfærdigheden skal ske fyldest, skal Cesare Battisti udleveres, og fordi hr. Battisti skal udleveres, håber vi med denne beslutning, at Parlamentet myndigt og med stor troværdighed kan forstærke dette udsagn: Det handler ikke om hævn, men om, at retfærdigheden skal ske fyldest.

EU er et politisk projekt, hvor vi har kombineret vores værdier og idealer for endeligt at få sat en stopper for ideologiernes magt, de totalitære ideologier, vilkårlig vold og terrorismens grænseløse ondskab. For at gennemføre dette projekt siger vi igen højt og klart: Lad os ikke søge hævn, men sikre, at retfærdigheden sker fyldest.

Gianluca Susta, for S&D-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det sker alt for ofte, at intellektuelle eller magtfulde institutioner i nogle lande nægter at forstå terrorismefænomenet i Italien og sår tvivl om vores retssystems troværdighed.

Da dette er retsgrundlaget for at afvise at udlevere Cesare Battisti, kan vi kun afvise det. Cesare Battisti, et menneske med en noget tvivlsom fortid, er produktet af en tid, hvor tusindvis af unge, hvoraf mange var fortvivlende ensomme, valgte væbnet kamp som middel i en politisk kamp og endte med at gøre den fremmedgørende, utopiske drøm, de troede på, til en forbrydelse. Andre lande har oplevet lignende tragedier, men ingen har hidtil tilbudt fortalene for disse en chance for at forandre sig, til forskel fra Italien, der i kampen mod terrorisme virkelig har cementeret sin følelse af national enhed.

På baggrund af appellen fra ofrenes familiemedlemmer kræver vi derfor, at Cesare Battisti indbringes for det italienske retssystem, der, som det har gjort i hundredvis af andre sager om tidligere terrorister, som nu er integreret i samfundslivet og det civile liv, vil vise, at det at blive dømt også er at gøre bod, som italieneren Cesare Beccaria lærte den vestlige retlige civilisation, og ikke blot handler om chikane eller brutalitet, som de brasilianske myndigheder frygter.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Vi behandler en sag, som egentlig ikke er uopsættelig, men det skorter ikke på emner, der virkelig er uopsættelige, såsom fængslingen af og mordet på fagforeningsfolk i Colombia, undertrykkelse og død i Honduras eller den tragiske situation i de israelsk besatte områder af Palæstina.

Hvis De ønsker at tale om Brasilien, ville det være mere relevant at udvise vores solidaritet med de personer, der er ramt af de storme, som for nylig har hærget i staten Rio de Janeiro og især i byerne Nova Friburgo, Petrópolis og Teresópolis, hvor over 700 mennesker er døde og mere end 13 000 mennesker gjort hjemløse, og som har forårsaget ufattelige skader.

Det er beklageligt, at Parlamentet ikke har sagt noget om denne tragedie og ikke har bedt Kommissionen om at udtrykke solidaritet med Brasiliens præsident og tilbyde den nødvendige bistand. Fra disse pladser lykønsker vi derfor Brasiliens nye præsident, Dilma Rousseff, med hendes nylige valg. Vi udtrykker solidaritet og dyb beklagelse over de

tragiske følger af stormene, og det omfatter også den brasilianske kongres, familierne til ofrene for denne tragedie og alle mennesker i Brasilien.

Med hensyn til denne beslutning understreger vi nødvendigheden af at respektere de beslutninger, der træffes af Brasiliens legitime myndigheder, som tilbageholder Cesare Battisti, og at afvente Brasiliens legitime myndigheders beslutninger uden pres fra Parlamentet. Jeg foreslår derfor, at vi trækker forslaget tilbage for at undgå en beklagelig beslutning.

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne svare min kollega, der sagde, at der var mange andre uopsættelige anliggender at drøfte osv., bare for at slå fast, at dette til forskel fra mange andre uopsættelige anliggender, der helt bestemt fortjener vores interesse, bestemt er et uopsætteligt anliggende, der ikke blot involverer et land uden for EU, men også et i EU, og vi tænker her også på borgere, som er blevet dræbt eller er blevet handicappet, og som er europæiske borgere.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Hr. formand! Jeg har allerede sagt og gentager nu, at dette ikke reelt er et uopsætteligt anliggende. Vi ved, at de legitime myndigheder i Brasilien behandler denne sag, og at den italienske statsborger tilbageholdes i Brasilien. Det, vi siger, er derfor, at Parlamentet ikke bør lægge pres på de legitime myndigheder i Brasilien. Vi skal afvente de beslutninger, de træffer, når den tid kommer. Med hensyn til uopsættelige anliggender har vi en lang række, også i Brasilien med solidaritet med ofrene for stormene, hvor 700 mennesker er blevet dræbt.

Roberta Angelilli (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har bare et enkelt spørgsmål til fru Figueiredo. Mener De ikke, at 30 år – for der er gået mange år, siden disse mennesker blev dræbt – er nok til, at retfærdigheden endelig skal ske fyldest som et uopsætteligt anliggende?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Hr. formand! Som vi allerede har sagt og nu gentager, handler det om, hvordan vi behandler denne sag. Vi drøfter den på et tidspunkt, hvor vi burde behandle uopsættelige anliggender. Selv ud fra det, fru Angelilli har sagt, står det klart, at den kunne have været behandlet på andre tidspunkter, og at den stadig kan behandles på et andet tidspunkt, men ikke som et uopsætteligt anliggende. Hvad der er uopsætteligt, er solidaritet med de 700 mennesker, som er døde i de sidste par dage i Brasilien på grund af stormene.

Fiorello Provera, *for EFD-Gruppen.* – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Cesare Battisti er ikke en romantisk helt, som nogle har afbilledet ham, men en ond morder med en fortid som røver, som der blevet kendt skyldig i at dræbe fire mennesker ved nakkeskud.

Han har uberettiget nydt godt af hr. Mitterrands doktrin om politisk asyl og er blevet beskyttet og idealiseret af visse venstrefløjsintellektuelle i Frankrig. Efter at være flygtet til Brasilien for at undgå at blive sendt tilbage til Italien og i fængsel blev hr. Battisti reddet af præsident Lula på grund af en fejltagtig beslutning, der sandsynligvis blev truffet af politiske årsager uden hensyn til ofrenes og familiemedlemmernes lidelser.

Parlamentets anmodning til de brasilianske myndigheder og til Kommissionen, fru Figueiredo, er ikke kun en anmodning om respekt for retsreglerne og de bilaterale aftaler,

men sigter også mod at fastslå princippet om, at ideologiske begrundelser ikke kan berettige en morders handlinger, og intet land må sikre, at han ikke straffes.

Vi må aldrig glemme, at der ligger en etisk værdi i at afsone en dom, og at dette er en moralsk erstatning til ofrene. Dette er grundlaget for den sociale kontrakt, der samler alle samfund, der er civiliserede eller forsøger at være det.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! 31 år efter blodsudgydelserne og de barbariske mord, der blev udført af Cesare Battisti og hans hans bande, er dette stadig ikke blevet glemt.

Smerten hos ofrenes familiemedlemmer, som vi hørte i går på en pressekonference i Strasbourg, er et ægte bevis herfor. Det var hr. Mastella – daværende justitsminister i den italienske regering – som gjorde en stor indsats gennem institutionerne for at sikre, at retfærdigheden endelig sker fyldest i Battisti-sagen.

I dag er det Parlamentet – der udviser ekstraordinær enhed med et fælles forslag til beslutning – som sammen med ofrenes familiemedlemmer, Italiens borgere og hele landet beder et andet land, der er ven med Europa, om øjeblikkelig udlevering af Cesare Battisti, som er en forbryder og terrorist, og som er blevet endeligt dømfældt, for at få sat et endeligt punktum i denne vanskelige og smertelige episode, der har trukket ud alt for længe.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! ”Egentlig var han en småsvindler og småforbryder, men han var begavet, og som jeg mente han, at han kunne blive politiker. De mennesker, der blev mest følelsesmæssigt og fysisk skadet af hans bandes forbrydelser, har aldrig bedt om hævn, men selv nu beder de høfligst om sandhed og retfærdighed. Ikke, fordi det er en livstidsdom, men fordi dommen er afsagt, og for at dommen, der er afsagt i henhold til reglerne i vores retssystem, kan respekteres og fuldbyrdes”. Disse ord er Arrigo Cavallinas, som rekrutterede Cesare Battisti i fængslet, hvor han aftjente en dom for røveri, og her taler han om hr. Battisti, hans forbrydelser og ofrenes familier.

Dette er selve essensen af hele affæren: Han var en gemen forbryder, der genopfandt sig selv som terrorist, og som er idømt fængsel på livstid for at have udført eller beordret mordene på fire forsvarsløse mennesker efter være blevet beskyttet først i Mexico, så i Frankrig og nu i Brasilien af et netværk af internationale støtter, som om han var en romantisk revolutionær og ikke en skrappelløs morder.

Derfor er udleveringen af Cesare Battisti til Italien ikke bare sidste akt i en lang historie om påstået politisk forfølgelse, som nogle lænestolsintellektuelle stadig vil bilde os ind, men et legitimt krav fra en medlemsstat – som ikke at forglemme var med til at stifte EF – i EU om at få de internationale traktater og dets eget retssystem respekteret.

(Bifald)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne anfægte Deres beslutning om at tildele de spontane indlæg ud fra, hvem der ikke har talt i forhandlingen om Pakistan. Dette er en helt anden forhandling om et andet emne. Hidtil har det været en debat mellem portugisisktalende og italiensktalende. Det er udmærket, men måske ønsker andre lande også at give udtryk for deres holdning sammen med andre delegationer fra andre politiske grupper.

Formanden. – Jeg er helt enig i, at dette er en helt anden forhandling, men vi har afsat to minutter, så jeg kan give taletid til to personer. Hvordan ville De gøre det, hvis De sad i min stol? Jeg vil gerne være retfærdig og give alle, der ikke havde ordet under det foregående punkt en chance, og give repræsentanterne for de enkelte politiske grupper en chance. Det forholder sig sådan, at især vores italiensk kolleger talte, så det vil jeg være opmærksom på og især give ordet til ikkeitalienske medlemmer.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – *(FI)* Hr. formand! Jeg forstår til en vis grad den frustration, som nogle af mine kolleger føler over for den uopsættelige karakter af en beslutning om Cesare Battisti.

Sidst i december, efter at præsident Lula da Silva havde udstedt en beslutning om ikke at tillade udlevering, meddelte Berlusconi, at han ville hjemkalde sin ambassadør i Brasilien og fortsætte kampen for at få Battisti udvist til Italien. Dette er utvivlsomt en del af den samme kamp.

Dette gør imidlertid ikke Battistis forbrydelser mindre alvorlige. Han har nu undgået det italienske retsvæsen i 30 år, og indtil videre har han derfor undgået en livstidsdom for mord. Forholdet mellem EU og Brasilien er baseret på tillid, eftersom man respekterer demokratiet, retsstatsprincippet, og menneskerettighederne. Det er uacceptabelt, at forbrydere ophøjes til politiske flygtninge.

Corina Crețu (S&D). – *(RO)* Hr. formand! Jeg mener, at respekten for retslig uafhængighed – en grundlæggende standard, som EU og Brasilien har til fælles – bør have forrang frem for alle andre overvejelser. Jeg mener virkelig, at de fremragende forbindelser mellem de to parter på både økonomisk og politisk niveau vil blive understøttet af et lige så godt samarbejde om retlige anliggender, således at Cesare Battisti, der blev idømt livstid for fire mord og andre forbrydelser, kommer til at afsone sin dom under den lovgivning, som gælder for ham.

Der findes en bilateral udleveringsaftale mellem Brasilien og Italien. Derfor skal vi appellere til Brasilien om at respektere denne aftale. Eftersom striden har politiske aspekter på højeste plan, mener jeg, at man bør indlede en dialog med den nye brasilianske statsleder.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – *(FR)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er en smule forbavset over antallet af medlemmer i salen her torsdag eftermiddag. Jeg plejer at være her hver torsdag eftermiddag, og jeg finder denne pludselige interesse for menneskerettighedsspørgsmål ret usædvanlig.

Jeg ville have hilst dette velkommen, hvis ikke jeg havde bemærket, at de fleste tilstedeværende er italienske medlemmer, som normalt ikke interesserer sig for menneskerettigheder, og som oven i købet ofte er de første til at ...

(Protester)

Kære kollega, hvis De vil have, at jeg skal høre, hvad De siger, skal De tale ind i mikrofonen, og så vil jeg svare Dem. Det er, hvad man kan kalde en personlig anklage. De er italiensk, jeg er fransk, og jeg respekterer Dem som italiener. Enhver kan se, at der trods alt er flere italienske medlemmer i Parlamentet, hvilket mildt sagt er usædvanligt for en torsdag eftermiddag. Jeg er her selv hver torsdag eftermiddag, min herre! Hver torsdag eftermiddag er jeg her i plenum!

(Tilråb)

Lad mig få ro til at tale! Jeg plejer ikke at afbryde mine kolleger, og jeg vil ikke acceptere at blive afbrudt! Hr. formand, må jeg ikke nok få min tildelte taletid?

(Formanden bad taleren fortsætte)

Jeg har også bemærket, at de italienske medlemmer normalt er de første, der beder om at få deres demokrati respekteret, og at ingen skal blande sig i italienske anliggender. Sådan er det. Det kan man se ved bare at læse protokollen fra Parlamentets forhandlinger. Vi sidder ikke her for at finde ud af, om Cesare Battisti er skyldig eller ikke skyldig. Jeg ved – og nu taler jeg til Dem – at blyets år er en vanskelig periode for italienere at acceptere. Det ved jeg. Jeg ved, at der var mange ofre. Men jeg ved også, at ikke alle de skyldige i terrorangreb kom for en domstol i Italien. Jeg gentager: Ikke alle de skyldige i terrorangreb kom for en domstol i Italien!

(Tilråb)

Kan De ikke lade mig tale uden at afbryde? Man skulle tro, at vi sad i et nationalt Parlament! Sådan gør vi ikke i Parlamentet! Hr. formand, kunne jeg ikke få lov til at tale uden at blive afbrudt?

(Formanden bad taleren afslutte)

Jeg mener ikke, at vi her en torsdag eftermiddag skal blande os i forbindelserne mellem Brasilien og Italien. Vi sidder her for at sikre, at retten til en retfærdig rettergang respekteres, det er jeg helt enig i, men lad os give den brasilianske højesteret tid til at nå frem til at afsige sin kendelse. Sagen verserer nu ved de brasilianske domstole, højesteretten har endnu ikke afsagt sin kendelse, og dette spørgsmål hører ikke under ...

(Formanden afbrød taleren)

(Taleren accepterede et spørgsmål i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

– (FR) Hr. formand! Normalt respekterer jeg mine kolleger, og jeg er parat til at besvare spørgsmålet. Jeg vil meget gerne have, at de udviser den samme tolerance over for mig.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvis De respekterer Deres kolleger, fru Vergiat, burde De absolut ikke sige, at Deres italienske kolleger aldrig interesserer sig for menneskerettigheder.

Jeg har været her i 16 år. De kan gennemgå mit arbejde i Parlamentet, og jeg fortjener bestemt ikke at få en lektion i menneskerettigheder af Dem.

På mine kollegers vegne vil vi gerne spørge, om De ikke skammer Dem over at så tvivl om disse fire mennesker.

Ved De, hvilket arbejde disse mennesker havde? De var meget ydmyge mennesker. En var sikkerhedsvagt, en var slagter, en anden handlende og endnu en var medlem af de offentlige sikkerhedsstyrker.

I går fortalte børnene af disse mennesker, som var mellem 10 og 15 år gamle dengang, at de hver eneste dag husker deres fædre ligge i en blodpøl. Mener De virkelig, at det er hensigtsmæssigt at yppe kiv?

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Jeg anser dette som et spørgsmål i form af en personlig anklage. Nej, jeg skammer mig ikke, fru Angelilli, fordi jeg pointerede, at jeg betragter blyets års som nogle vanskelige år for Italien. Jeg mener

virkelig, at blyets år var vanskelige år for Italien! Jeg ved, hvor mange ofre der var i Italien. Jeg interesserer mig personligt for denne periode.

Så nej, jeg skammer mig ikke. Jeg stiller ikke spørgsmålstegn ved ofrene. Jeg stiller spørgsmålstegn ved, at italienske medlemmer bruger et møde en torsdag eftermiddag, der er forbeholdt menneskerettighedsspørgsmål, til at diskutere et spørgsmål, der udelukkende vedrører Italien og Brasilien. Jeg mener ikke – og jeg håber, at kommissæren også vil svare sådan – at EU har noget som helst at gøre i en sag mellem Italien og Brasilien. Det er ikke EU's rolle. Disse møder er forbeholdt menneskerettigheder! Hvad mere er, fru Angelilli, har jeg ikke belært Dem om dette spørgsmål!

Formanden. – Jeg tager ikke flere spørgsmål med blå kort. Vi har hørt argumenterne, og vi har hørt modargumenterne. (Vi går nu videre til næste taler.)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har et punkt til forretningsordenen med udgangspunkt i artiklen om fastsættelsen af dagsordenen. Jeg vil blot pointere, at dette spørgsmål er sat på dagsordenen som følge af en beslutning truffet af Formandskonferencen, som efterfølgende blev godkendt ved en afstemning på plenum i mandags.

Det er ikke på dagsordenen som følge af et ønske fra de italienske medlemmer. Det er en officiel handling, som først Formandskonferencen og dernæst hele Parlamentet har ønsket.

(Bifald)

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! EU skal virkelig sørge for, at traktaten mellem Brasilien og Italien, der har til formål at regulere bestemmelser og procedurer for samarbejdet på udleveringsområdet, overholdes.

Den brasilianske højesteret har godkendt udleveringen af Cesare Battisti, der er fundet skyldig ved omkring syv retssager, og som er blevet idømt fire livstidsdomme in absentia for lige så mange mord med endelige domfældelser fra de italienske retlige myndigheder. Det er utroligt, at den afgående brasilianske præsident har nægtet at udlevere denne forbryder til Italien. For at vise sin ekstreme foragt for vores land tog en gruppe venstreorienterede parlamentsmedlemmer på besøg hos Cesare Battisti i fængslet og tog billeder af sig selv, mens de fejrede det med ham.

EU har fremragende handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Brasilien og kan ikke undlade at gribe ind for at håndhæve lovgivningen og ofrenes slægtninges ret til retfærdighed. Så sent som i går mødtes ofrenes slægtninge med medlemmer af Parlamentet i Strasbourg, og – for en gangs skyld – var alle enige uanset deres politiske tilhørsforhold.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen er fuldt ud opmærksom på den afgående brasilianske præsidents beslutning om at nægte at udvise en italiensk borger, hr. Battisti, der er dømt in absentia til fængsel på livstid og adskillige andre fængselsdomme ved en italiensk domstol.

Jeg har taget Deres synspunkter i denne sag til efterretning, og jeg deler Deres følelser over for ofrene og deres familier. Men Kommissionen mener ikke, at den har mulighed for at gå ind i denne sag. EU har ikke indgået nogen udleveringsaftale med Brasilien, og selv om vi havde, ville vi ikke have ret til at gribe ind i enkelte udleveringssager. En beslutning om udlevering mellem EU's medlemsstater eller mellem EU's medlemsstater og tredjelande kan udelukkende træffes af retsvæsenet.

Italiens forbindelser med Brasilien om strafferetligt samarbejde er omfattet af en bilateral udleveringsaftale, der blev indgået i 1989. De brasilianske myndigheder har brugt deres enebeføjelser i henhold til lovgivningen til at nægte at udlevere hr. Battisti.

Jeg vil gerne helt klart sige, at i forbindelse med udlevering er jeg ikke i tvivl om, at det italienske retsvæsen opfylder de høje standarder, der forventes af EU's medlemsstater.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om lidt.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Ana Gomes (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg er modstander af initiativet med denne beslutning, fordi jeg mener, at sagen om udleveringen af Cesare Battisti ikke hører hjemme i en uopsættelig forhandling her i Parlamentet om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, ganske enkelt fordi der ikke er tale om et brud på menneskerettighederne, demokratiet eller retsstatsprincippet i Brasilien, og ligeledes fordi spørgsmålet ikke er uopsætteligt. Der er tale om en juridisk og politisk tvist mellem Brasilien og Italien, og sagen verserer ved den brasilianske højesteret. I dag bør Parlamentet sende to andre budskaber til Brasilien: et om solidaritet i forbindelse med katastrofen, hvor mere end 700 mennesker mistede livet, og et om tilfredshed med det demokratiske valg af præsident Dilma Rousseff. Brasilien er uden tvivl et demokratisk land, der har gjort betydelige fremskridt i politisk, civil, social, økonomisk og kulturel sammenhæng i det seneste årti, og det er en model for kampen mod fattigdom og sult takket være regeringens programmer mod sult og for familieydelse.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Retsstatsprincippet skal holdes i hævd. De offentlige institutioners troværdighed afhænger af dette. Brasiliens præsident Lula fik tilladelse af den brasilianske højesteret til at udlevere Cesare Battisti, en italiensk statsborger, der blev dømt for fire mord blandt andre anklager. Den 31. december 2009, præsident Lulas sidste dag i embedet, nægtede han at udlevere Battisti til Italien. Jeg forventer, at de brasilianske myndigheder træffer en apolitisk og uforbeholden endelig afgørelse, en afgørelse, der er i overensstemmelse med retsstatsprincippet. Retsstatsprincippet er grundlæggende for forbindelserne mellem Brasilien og EU. Vores traktater er baseret på principperne om menneskerettigheder og retfærdighed. Jeg har tillid til, at disse principper er gensidige.

11.3. Iran, navnlig sagen Nasrin Sotoudeh

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om syv beslutningsforslag om Iran, navnlig sagen Nasrin Sotoudeh ⁽³⁾.

Bastiaan Belder, forslagsstiller. – (NL) Hr. formand! For præcis en uge siden offentliggjorde nobelprisvinderen Shirin Ebadi en spids artikel i The Wall Street Journal om hendes ven, den iranske menneskerettighedsadvokat Nasrin Sotoudeh, som netop var blevet idømt 11 års fængsel. Ebadi bad Vesten være mere opmærksom på Sotoudeh-sagen og på alle de tapre menneskerettighedsaktivister i Den Islamiske Republik Iran.

---

(3) Se protokollen.

Forhandlingen her i Parlamentet kommer som reaktion på Ebadis indtrængende appel. Vi kan og må ikke glemme Nasrin Sotoudeh eller hendes kammerater i kampen for grundlæggende rettigheder i Iran. Det bliver også budskabet i betænkningen, som jeg håber at kunne fremlægge for Udvalget om Udenrigsanliggender på plenarmødet i marts, og jeg regner med, at De alle vil stemme for den. En stærk, forenet europæisk stemme for den iranske befolknings rettigheder.

Marietje Schaake, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Endnu en gang er vi tvunget til at drøfte menneskerettigheder i Iran, efter at Nasrin Sotoudeh blev idømt 11 års fængsel. Hun har fået forbud mod at arbejde som jurist, men lad os følge lovgivningen.

Retsstatsprincippet praktiseres og eksisterer ikke længere i Iran, og retsvæsenet er i højeste grad politiseret. Forsvaret for menneskerettigheder betragtes nu som en handling, der strider mod den nationale sikkerhed. Nasrin Sotoudeh, advokat og mor til to, anklages for at handle i strid med nationens sikkerhed. Hun forsvarede bl.a. Zahra Bahrami, en iransk-nederlandsk statsborger, som blev dømt til døden, inden nederlandske diplomater havde talt med hende og i en stemning af alvorlig tvivl om, hvorvidt hun havde fået en retfærdig rettergang.

Når en stærk kvinde som Nasrin Sotoudeh kæmper for retfærdigheden, ser vi et svagt styre, der undertrykker sine borgere i stedet for at sikre deres velfærd. EU's højtstående repræsentant, fru Ashton, kommer til Istanbul senere på måneden i et forsøg på at få det iranske regime til at samarbejde med det internationale samfund om atomspørgsmålet. Økonomiske sanktioner har samme mål. Jeg tvivler på, at de vil føre til det ønskede resultat, inden de fører til uforholdsmæssige problemer for Irans befolkning, der derfor bliver mere og mere afhængig af en regering, der kører den hårde linje.

Men selv om jeg er skeptisk med hensyn til virkningerne af de økonomiske sanktioner, har jeg tillid til, at sanktioner over for enkeltpersoner, der er ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne gennem f.eks. censur, voldtægt, tortur og henrettelser vil være et effektivt og nødvendigt skridt for at bringe straffriheden til ophør og sikre den retfærdighed, som Nasrin Sotoudeh stod for. Menneskerettighederne er helt klart det iranske regimes akilleshæl.

Hr. formand, mens jeg har ordet, vil jeg gerne bede Dem opfordre vores italienske kolleger til at være stille, for det er virkelig distraherende, når de begynder at tale i salen, når deres punkt er blevet færdigbehandlet.

Formanden. – Kære kolleger, De hørte anmodningen fra fru Schaake. Andre kolleger har også bedt Dem om at være stille. Hvis De skal diskutere private spørgsmål, kan De gøre det udenfor.

Struan Stevenson, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! I dag havde jeg tænkt mig at sammenligne Den Islamiske Republik Iran med Nazityskland, men jeg må sige, at på mange måder kan det faktisk være værre. Mullaherne har indtil videre hængt 65 mennesker i år. 10 blev hængt i går. Først blev de idømt store bøder, og deres hjem blev konfiskeret, og derefter blev de hver især pisket nådesløst, før de blev slæbt til galgen. 87 mennesker er blevet hængt i de seneste fire uger.

Ahmadinejad er holocaustbenægter og hader jøder. Han siger, at han ønsker at udradere Israel fra verdenskortet, og nu bygger han atomvåben, så han får mulighed for at gøre det. Han og Khamenei står for den brutale undertrykkelse af Irans borgere, hvor hængninger, tortur, stening til døde, amputationer og pisk er dagens orden, mens henrettelser af børn

og endda gravide kvinder er ren rutine. To fanger i Mashhad fik deres hænder amputeret i denne uge, mens to andre er blev dømt til amputation, og disse domme vil snart blive fuldbyrdet.

Enhver, der prøver at protestere mod dette onde, bliver straks straffet. Nasrin Sotoudeh er et eksempel på dette. En modig menneskeretsadvokat, der har forsvaret mange af de uskyldige mennesker, der er blevet uskyldigt dømt og henrettet af dette fascistiske regime. Den skandaløse dom på 11 års fængsel for at passe sit arbejde er en hån mod menneskeheden. De egentlige forbrydere er tyrannerne i Teheran, og de vil blive stillet til regnskab. De mener, at deres kritikere i Vesten er en del af en international sammensværgelse for at omstyrte deres regime. Jeg vil i hvert tilfælde tilslutte mig dette projekt i dag. Det onde må aldrig få lov at sejre, og jo før frihed, demokrati, menneskelighed og kvinders rettigheder genindføres i Iran, jo bedre vil det blive for hele verden.

Rosario Crocetta, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ved at bede om, at Nasrin Sotoudeh løslades øjeblikkelig, opfordrer vi EU og medlemsstaterne til at gøre mere for at befri de iranske borgere og verden fra et af de ondeste og mest autoritære regimer i historien.

Den Islamiske Republik Iran er ikke bare kendetegnet ved den trussel, den udgør for verden med et atomprojekt, der kan true med atomkrigens terror, men også ved sine ulovlige valg, masseanholdelser af personer, der kræver frie valg, mord på protesterende, voldtægt og fysiske overgreb på mennesker, der ikke støtter regimet, uretfærdige retssager, hvor afgørelserne kan forudsiges, så snart anklagerne er blevet fremført, alvorlig diskrimination over for kvinder og homoseksuelle og mangel på ytrings- og foreningsfrihed. Forholdene for de iranske fanger i Camp Ashraf, hvor de udsættes for vold og endda stening, er absolut utrolige.

Hver dag dømmes mindst to mennesker, inklusive børn, til døden i Iran, og de er ikke skyldige i andet, end at regimet ikke bryder sig om dem. Beviserne fremkommer ofte gennem ondsindet og behændig brug af brutale torturmetoder. Denne kritik er bestemt ikke rettet mod islam, der er baseret på fred, men mod det iranske regime. Anholdelsen og domfældelsen af Nasrin Sotoudeh er tegn på en hidtil uset grad af juridisk blændværk, for i denne sag er der tale om angreb på og domfældelse af befolkningens forsvarer, hvilket betyder, at Irans borgere ikke en gang kan forsvare sig selv.

Cristian Dan Preda, *forslagsstiller*. – (RO) Hr. formand! Selv om Iran måske er ved at åbne sig i nukleare spørgsmål, må vi desværre konkludere, at døren helt klart er lukket i dette land, når det drejer sig om menneskerettigheder.

Dette fremgår klart af sagen mod Nasrin Sotoudeh. Hun blev straffet for sit arbejde til støtte for menneskerettigheder med en ekstremt hård dom, 11 års fængsel, forbud mod at praktisere som advokat i 20 år og mod at forlade landet. Dommen blev afsagt efter en decideret skueproces.

Denne sag er langt fra enestående. Den er et led i en bevidst strategi fra det iranske regimes side om systematisk at bringe menneskerettighedsaktivister til tavshed. En lang række meget skrappe domme er rettet mod sagførere, der er aktive i menneskerettighedsspørgsmål, og vi skal udvise solidaritet med disse modige mennesker, der støtter og kæmper for menneskerettigheder til trods for trusler, tortur og fængsling.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Jeg må sige, at jeg dybt beklager, at vi endnu en gang skal tale om Iran, men det er vi nødt til. Vi er nødt til det, fordi situationen i Iran er særdeles problematisk og dramatisk.

Derfor er det vigtigt, at Parlamentet endnu en gang gentager sin opfordring til løsladelse af alle samvittighedsfanger, herunder alle, der gennem de seneste år der blevet tilbageholdt i forbindelse med deres fredelige – og jeg gentager, fredelige – politiske og menneskerettighedsrelaterede aktiviteter. Parlamentet skal på ny opfordre de iranske myndigheder til at respektere de internationalt anerkendte rettigheder til ytrings- og forsamlingsfrihed og på det kraftigste fordømme den ekstraordinært strenge dom til Nasrin Sotoudeh og rose hende for hendes mod og engagement.

Dette er også grunden til, at Parlamentet skal tage stilling til fru Sotoudeh og de øvrige menneskerettighedsaktivister og samvittighedsfanger. Vi skal også udtrykke vores bekymring over de stadig hyppigere domme om forbud mod at forlade Iran, som kan føre til den logiske følgeslutning, at myndighederne betragter det at blive i Iran som en straf.

Vi skal også opfordre myndighederne til at bekæmpe straffrihed for krænker af menneskerettighederne inden for sikkerhedsstyrkerne og ligeledes gentage vores krav om en uafhængig undersøgelse af påstandene om udenretlige henrettelser siden det omstridte præsidentvalg i juni og om, at de formodede lovovertrædere stilles for en domstol. Vi skal naturligvis også på det kraftigste fordømme bombeangrebet i Chabahar og udtrykke vores medfølelse med ofrenes familier og de kvæstede.

Endelig vil jeg gerne sige, at vi er stærkt bekymrede over forfølgelsen af visse religioner og etniske grupper i Iran. Vi skal udtrykke vores overbevisning om med støtte i den seneste europæiske historie, at en fredelig og afbalanceret social og politisk udvikling kun kan opnås ved at tage hensyn til de kulturelle og sociale ønsker fra de forskellige regioner.

Bogusław Sonik, *for PPE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Nasrin Sotoudeh gav os grund til ved en tidligere forhandling her i Parlamentet at tale om den manglende beskyttelse af menneskerettigheder i Iran, da hun den 4. september 2010 blev arresteret og anklaget for statsfjendtlig propaganda, sammensværgelse og forsamling for at virke mod nationens sikkerhed. Hun har siddet fængslet i fire måneder. Efter en retssag er denne fremtrædende menneskerettighedsforkæmper og dedikerede medarbejder for nobelpristageren Shirin Ebadi blevet idømt 11 års fængsel efterfulgt af et 20-årigt forbud mod at praktisere som advokat og mod at forlade Iran. Vi skal huske på, at andre politiske fanger også er blevet idømt lange fængselsstraffe. Den 26-årige kvinderettighedsaktivist Shiva Nazar Ahari er blevet idømt fire års fængsel og 74 piskeslag for samme forbrydelse.

Vi skal tydeligt understrege vores modstand mod de åbenlyse krænkelser af de grundlæggende menneskerettigheder som foreningsfrihed, ytringsfrihed, tankefrihed og retten til en retfærdig rettergang. Nasrin Sotoudeh, der har viet sit liv til at forsvare menneskerettighederne – at forsvare mindrårige, der er blevet dømt til døden, og mennesker, der anklages for at gennemføre fredelige protester og for at have et tæt samarbejde med oppositionen – er blevet et levende bevis på menneskerettighedskrænkelserne i Iran. EU kan ikke fortsat stå som en passiv tilskuer til det iranske samfunds ulige kamp imod regimet.

Corina Crețu, *for S&D-Gruppen*. – (RO) Hr. formand! Vi støtter også kravene om en øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af Nasrin Sotoudeh og alle samvittighedsfanger i Iran. Efter valgsvindelen, der holdt Ahmadinejad-regimet ved magten, har tusindvis af

iranere betalt frihedens pris for deres mod til at protestere mod et stadig mere undertrykkende regime. Nasrin Sotoudeh blev efter måneders isolation og tortur idømt 11 års fængsel, fordi hun som advokat og menneskerettighedsaktivist forsvarede modstandere af regeringen i Teheran, herunder modtageren af Nobels fredspris.

Sammen med talrige systemkritikere udsættes dusinvis af journalister og bloggere, der vovede at udnytte deres grundlæggende frihed til at udtrykke deres egen samvittighed, nu også for mishandling i iranske fængsler. Jeg mener, at EU's engagement i at få løsladt disse demokratiaktivister ikke kun skal ske i form af offentlige protester, men også gennem konkrete skridt fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil med henblik på at mobilisere det internationale samfund for at få det til at udøve et stigende fælles pres for at bringe disse menneskerettighedskrænkelser i Iran til ophør.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Her i Parlamentet må vi aldrig glemme, at den frihed til at diskutere og være uenige, som vi nyder her i Europa, er sjælden og ikkeeksisterende i mange dele af verden. Ingen steder er dette tydeligere end i Iran.

Endnu en gang befinder vi os her i Parlamentet i en diskussion af den forfærdende menneskerettighedssituation i Den Islamiske Republik. Som advokat har Nasrin Sotoudeh hjulpet mange oppositionstilhængere, der blev fængslet og chikaneret efter valgsvindlen ved præsidentvalget for 18 måneder siden. Hun har også repræsenteret mindreårige på dødsgangen, et i sandhed heroisk job i et land, der henretter børn for et godt ord. Hun blev anholdt i september sidste år og anklaget for at udbrede propaganda og konspirere for at skade statens sikkerhed. Nu er hun idømt 11 års fængsel og har forbud mod at praktisere som advokat i 20 år.

Hun skal løslades øjeblikkelig og ubetinget. Jeg opfordrer næstformanden for Kommissionen/EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at slå dette fast.

Parlamentet og Kommissionen har resolut fremhævet de menneskerettighedskrænkelser, der begås af det brutale – nærmest afskyelige – Ahmadinejad-regime. Det er på tide, at Rådet sætter EU's fælles værdier højere end medlemsstaternes individuelle kommercielle interesser i landet.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi afholder endnu en debat om krænkelser af menneskerettigheder og demokrati i Iran. Denne gang drejer det sig om en advokat, der beskytter menneskerettighedsaktivister i Iran.

Tanken er, at problemet skal løses ved kilden ved ikke længere blot at fængsle mennesker, der kæmper for deres rettigheder, men at gå direkte efter dem, der forsvare dem, bare for at vise, hvad der er i vente for dem, der ønsker at sætte sig op imod Ahmadinejad-regimet.

Jeg vil vædde på, at om nogle få uger sidder vi igen her i salen og taler om endnu et tilfælde af krænkelser af de grundlæggende rettigheder i Iran. Krænkelsen vil blive formummet med en eller anden kriminel anklage, og det ville være latterligt, hvis ikke det var så tragisk, f.eks. at man forbryder sig mod den nationale sikkerhed eller bedriver propaganda mod regimet som i den sag, vi diskuterer i dag.

Spørgsmålet er, hr. formand, om Parlamentet fortsat skal have en delegation for forbindelser med et regime, der er præcis det modsatte af alt, hvad EU er baseret på.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Endnu en gang står vi med en skrækkelig situation i Iran. Før jul drøftede vi sagen med Sakineh Ashtiani, der blev dømt til døden ved stening

for påstande om utroskab, en dom, der efterfølgende blev ændret til død ved hængning for påstande om mord. I dag har vi den stakkels Nasrin Sotoudeh, der er blevet idømt 11 års fængsel for at passe sit arbejde. Hendes aktiver er blevet fastfrosset, og hun er blevet nægtet adgang til sin egen advokat. Hendes mand blev anholdt i denne uge for – og jeg citerer – ”at sprede løgne og vildlede den offentlige opinion”. Prøv lige at greje den!

Jeg mener, at det eneste, vi kan gøre, er at bruge vores indflydelse bedst muligt til at forsøge at bringe dette ondsindede vanvid til ophør, især mishandlingen af og den manglende respekt for kvinder. Disse to eksempler viser dette med al ønskelig tydelighed.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hr. formand! Dommen mod menneskerettighedsaktivisten Nasrin Sotoudeh er tegn på den skrøbelige menneskerettighedssituation i Iran. Siden det kontroversielle genvalg af præsident Ahmadinejad i juni 2009, er alle protester brutalt blevet undertrykt, tusindvis af borgere arresteret, og mange hundreder er allerede blevet dømt.

Den hårde dom til Nasrin Sotoudeh på 11 års fængsel skyldes, at hun som advokat har forsvaret adskillige modstandere af regimet, som var blevet arresteret under demonstrationerne efter præsidentvalget. Hun blev desuden også kritiseret for interviews til den udenlandske presse i samme periode. Vi kan betragte dette som et typisk eksempel på krænkelse af retten til ytringsfrihed, af advokaters ret til at praktisere uden pres eller tvang og ligeledes den sigtedes ret til en retfærdig rettergang.

I den forbindelse vil jeg erindre Kommissionen og Rådet om, at ethvert samarbejde mellem EU og Iran skal tage udgangspunkt i den præmis, at respekt for menneskerettighederne er en absolut forudsætning.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Dette er endnu en sag, der oprører den europæiske offentlighed og Parlamentets medlemmer. Hvis vi bliver ved med at se situationer i det samme land, som åbenlyst krænker menneskerettighederne, er vi nødt til at tænke på det pågældende lands struktur og ansvar. Det fremgår klart, at respekten for ens egne traditioner og skikke imidlertid ikke passer sammen med accepten for visse erklærede standarder eller europæiske standarder – her tænker jeg på menneskerettighederne. Det er helt indlysende. Det er udmærket, at Parlamentet har taget dette spørgsmål op. Der er imidlertid stadig tale om politisk pres, for det er sådan set det næste spørgsmål, som Parlamentet skal udtale sig om, når vi taler om Iran, og der har vi ikke opnået særlig megen succes. Måske er det nødvendigt at begynde at udøve et langt stærkere pres end i øjeblikket.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Aktivister og advokater, der kæmper for menneskerettigheder i Iran, er længe blevet forfulgt og fængslet, og dommen over advokaten Nasrin Sotoudeh er et trist eksempel på denne forfølgelse.

Det iranske regime har gjort det samme med aktivisten Shiva Nazar Ahari, advokaten Mohammad Seifzadeh og advokaten Mohammad Oliyafar. Andre aktivister trues af en lignende skæbne.

Undertrykkelsen i Iran bliver stadig værre, og vores forsøg på at forbedre situationen har ingen virkning. Regeringens indgriben over for dem, der har forbehold over for regimet, har nu nået et sådant niveau, at vi må begynde alvorligt at overveje at ændre politik over for dette land og at overveje andre muligheder for at lægge mere effektivt pres på de iranske myndigheder, således at vi kan hjælpe den iranske befolkning til at kunne ånde friere. Det

bliver helt klart ikke let, men jeg mener, at det er vores ansvar at forsøge at ændre situationen i Iran.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Hr. formand! Nasrin Sotoudeh er en af de bedst kendte menneskerettighedsadvokater i Iran, og hun forsvarede bl.a. Shirin Ebadi, vinderen af Nobels fredspris. Blandt hendes klienter har også været umyndige, der er blevet dømt til døden, og ofre for vold i familien. Hendes eneste forbrydelse består i, at hun praktiserede som advokat og derfor forsvarede mennesker, der ikke kunne forsvare sig selv imod Irans brutale regime.

Urolighederne efter valget i 2009 og deres konsekvenser har betydet, at de iranske myndigheder indfører skrappe foranstaltninger over for menneskerettighedsadvokater og -aktivister. Målet for den iranske regering er at bringe enhver opposition til tavshed en gang for alle både i og uden for landet.

Parlamentet har f.eks. fremsendt en appel for befolkningen i Ahvaz og en enstemmig skriftlig erklæring om dette spørgsmål. Det er underligt, at det internationale samfund ikke kan gøre noget for at slippe af med dette barbariske regime.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Hr. formand! Under den seneste forhandling om menneskerettighedskrænkelser i Iran, der fandt sted her i salen for knap fire måneder siden, sagde jeg i mit indlæg, at fem iranske borgere hver eneste dag får at vide, at de snart vil miste livet, fordi de idømmes dødsstraf. Til denne tragiske statistik skal også lægges de langvarige fængselsdomme til iranske advokater, der forsvare ofrene for landets retssystem. Det sidste ord skal nok sættes i anførselstegn. 47-årige Nasrin Sotoudeh, som blev anholdt den 4. september, torteret, og nu idømt 11 års fængsel, er et eksempel på dette.

Andre iranske sagførere har også været udsat for undertrykkelse. Shiva Nazar Ahari, medstifter af "Committee of Human Rights Reporters", er blevet idømt fire års fængsel, Mohammad Seifzadeh er blevet idømt ni års fængsel og et forbud mod at praktisere som advokat i 10 år, og Mohammad Oliyafar er blevet idømt et års fængsel bare for at repræsentere sine klienter i retten. Jeg mener, at vi ved at bruge den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitikks forhandlingsposition bør presse på for at få temaet menneskerettighedsaktivister med i samtalerne med Iran og det hurtigst mulig.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Hr. formand! Sagen mod advokaten Nasrin Sotoudeh er meget alvorlig. Hun er blevet idømt 11 års fængsel, har fået forbud mod at praktisere som advokat og mod at forlade landet i 20 år. Hvad har hun gjort? Hun har forsvaret Shirin Ebadi, som er vinder af Nobels fredspris, andre politiske aktivister og menneskerettighedsaktivister, journalister og mindreårige, der er blevet idømt dødsstraf.

Siden 2009 er mindst 15 menneskerettighedsadvokater blevet idømt fængselsstraffe i Iran. Gennem sådanne foranstaltninger krænker Iran grundlæggende menneskerettigheder og grundlæggende FN-principper vedrørende advokaters rolle. Jeg opfordrer kraftigt Kommissionen og Rådet til at gribe ind for at få sagføreren Nasrin Sotoudeh løsladt hurtigst mulig.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! EU er fortsat særdeles bekymret over den alvorlige og stadig værre situation med hensyn til menneskerettigheder og grundlæggende friheder i Den Islamiske Republik Iran. Gennem de seneste to år er forholdene gået fra at være vanskelige til at være nærmest umulige for dem, der arbejder med at forsvare menneskerettighederne.

For Nasrin Sotoudeh og mange andre som hende, der arbejder med at forsvare retfærdige sager som grundlæggende rettigheder og friheder, er det ikke en mulighed at arbejde fra fængslet. Konsekvenserne af hendes anholdelse er tydelige: De mennesker i Iran, der er modige nok til at kæmpe for dem, som staten selv formodes at beskytte, risikerer at blive truet, fængslet eller det, der er værre.

EU har taget bladet fra munden. Mere end 10 erklæringer blev offentliggjort i 2010 af den højtstående repræsentant og næstformand i Kommissionen, fru Ashton, både om den generelle situation og om enkelttilfælde. Samtidig har EU foretaget diskrete henvendelser til de iranske myndigheder for at få præciseringer og forklaringer og udsendt klare signaler om behovet for at forbedre situationen i Iran. Den højtstående repræsentant og næstformand i Kommissionen, fru Ashton, fremsatte en erklæring om Nasrin Sotoudeh-sagen den 14. januar 2011, hvori hun nævnte både fru Sotoudeh og fru Shiva Nazar Ahari, en sagfører og journalist, der er blevet idømt henholdsvis 11 og fire års fængsel.

Den Islamiske Republik Iran blev for nylig valgt ind i FN's Kommission for Kvinders Status. Fru Sotoudeh og fru Ahari er to kvinder, der er blevet frataget netop de rettigheder, de kæmpede for at beskytte. EU vil blive ved med at minde de iranske myndigheder om, at de først og fremmest skal overholde de internationale forpligtelser, der udspringer af de multilaterale aftaler og konventioner, de har underskrevet og ratificeret. Vi vil fortsat forsøge at gøre vores indsats til forsvar for menneskerettighederne mere effektiv og bruge alle de midler, vi har til rådighed. Det er det mindste, vi kan gøre for den iranske befolkning.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Vi har en fuldkommen overflødig arbejdsgruppe her i Parlamentet, der har til opgave at undersøge, hvordan plenarmøderne kan gøres mere interessante. Denne gruppe burde gennemgå dagens plenarmøde. Vi har bare brug for tid nok, og derfor bør vi også have tid torsdag eftermiddag. Vi har også brug for den rette formand i formandsstolen, som kan lede mødet med en nøje afmålt blanding af stringens og fleksibilitet. Dette vil føre til livlige og interessante plenarmøder.

(Bifald)

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om lidt.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), *skriftlig.* – (FI) Situationen for aktive menneskerettighedsforkæmpere i Iran bliver stadig vanskeligere. Desuden kan vi læse om et stigende antal dødsdomme. Den nederlandske statsborger Zahra Bahrami, som blev nævnt i vores uopsættelige beslutninger tidligere, blev dømt til døden, og hendes advokat, Nasrin Sotoudeh, blev idømt 11 års fængsel for at "handle mod den nationale sikkerhed".

Som vi ved, er det iranske retssystem kendetegnet ved en alvorlig mangel på retfærdighed og gennemsigtighed. Derfor er det vigtigt, at EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik ikke lader landet slippe af kroen, men fortsætter med at tage menneskerettighedsproblemerne op i forbindelserne med Iran. Jeg vil gerne nævne minimumskravene: øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af menneskerettighedsadvokaten Sotoudeh og andre samvittighedsfanger, dødsdommen mod Bahramis skal ophæves, og de nederlandske myndigheder skal inddrages i behandlingen af sagen, repræsentanter for Røde Kors skal have mulighed for at se fangerne, og menneskerettighedsorganisationer skal have adgang til landet for at vurdere situationen.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *skriftlig. – (PL)* Parlamentet skal reagere på tilfælde af menneskerettighedskrænkelser. Vi skal huske, at takket være offentlighed om specifikke sager kan det internationale samfund udøve større pres på lande, der ikke overholder almindeligt accepterede demokratiske standarder. Nasrin Sotoudeh repræsenterer iranske borgerrets- og menneskerettighedsaktivister i retten og forsvarede mindreårige, der var blevet dømt til døden. De iranske myndigheder betragtede hendes aktiviteter som ”propaganda mod regimet” og idømte hende 11 års fængsel. Det er fint, at hendes sag er kommet på dagsordenen ved et plenarmøde i Parlamentet. Man bør ikke ignorere Parlamentet, når det kræver, at Nasrin Sotoudeh og andre samvittighedsfanger løslades, og at der nedsættes en uafhængig kommission, der skal undersøge forfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere.

12. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

12.1. Pakistan: mord på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer (B7-0041/2011) (afstemning)

– Før afstemningen:

Marietje Schaake (ALDE). – (EN) Hr. formand! Ganske kort: Den nye tekst i punkt 8 skal indsættes efter appellen sidst i punktet, og i punkt 17 aftalte vi at slette ”fuldt ud og uden forbehold at ratificere” og erstatte det med ”ophæve forbeholdene over for”. Det er simpelthen faktuelle ændringer af teksten.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

– Før afstemningen om punkt 14:

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne ændre punkt 14 til følgende: ”gentager sin opfordring til Pakistans regering om at foretage en grundig undersøgelse af blasfemilovene og deres nuværende anvendelse, bl.a. paragraf 295 C i den pakistanske straffelov, som foreskriver obligatorisk dødsstraf eller fængsel på livstid for enhver, der kendes skyldig i blasfemi over for profeten Muhammed, med henblik på at gennemføre de ændringer, som den føderale minister for mindretalsspørgsmål har foreslået”.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

12.2. Brasilien: udlevering af Cesare Battisti (B7-0042/2011) (afstemning)

12.3. Iran, navnlig sagen Nasrin Sotoudeh (B7-0043/2011) (afstemning)

13. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

14. Meddelelse af Rådets førstebehandlingsholdning: se protokollen

15. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

16. Skriftlige erklæringer i registret (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

17. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

***

Robert Sturdy (ECR). – (EN) Hr. formand! Vi har netop haft to afstemninger ved navneopråb. I formiddags inden frokost havde vi kun to afstemninger ved navneopråb. Der findes en regel her i Parlamentet om, at man skal stemme ved mere end 50 % af afstemningerne og 50 % af afstemningerne ved navneopråb for at være sikker på at få en hel dagløn. Er det korrekt i dette tilfælde, eller hvordan ser det ud?

Formanden. – Det er korrekt. Man skal være til stede 50 % af tiden.

18. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

19. Hævelse af mødet

Formanden. – Jeg erklærer Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 17:00)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 1 af Bernd Posselt (H-0618/10)

Om: Sproglig og kulturel mangfoldighed

Hvorledes vurderer Rådet EU's politik til fremme af den sproglige og kulturelle mangfoldighed, især hvad angår de lange etablerede etniske grupper og mindretal?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Rådet har konsekvent fremmet den kulturelle og sproglige mangfoldighed og den tværkulturelle dialog i sine politikker, som er udarbejdet i samarbejde med Kommissionen og Parlamentet. Disse politikker er fastsat på grundlag af:

Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, hvor det i artikel 3, stk. 3, punkt 4, er fastsat, at EU "respekterer medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed".

Traktaten om Den Europæiske Union, hvor det i artikel 167 er fastsat, at EU "bidrager til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed ...". Det er endvidere fastsat, at EU også "tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaterne, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed".

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvor det i artikel 22 er fastsat, at EU "respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed".

UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, som er ratificeret af EU. I et af konventionens vejledende principper er det fastsat, at "beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed indebærer (...) respekt for alle kulturer, herunder mindretals og oprindelige folks kulturer (...)".

Rådet har i sin resolution fra 2007 om en europæisk kulturdagsorden ⁽⁴⁾ undertegnet tre strategiske mål, hvoraf et er at fremme den kulturelle mangfoldighed og den tværkulturelle dialog.

Målet er omdannet til et prioriteret område i Rådets arbejdsplaner for kultur siden 2002. I den seneste arbejdsplan, der blev vedtaget for 2011-2014 ⁽⁵⁾, vil kulturel mangfoldighed og tværkulturel dialog for første gang blive behandlet af en arbejdsgruppe med eksperter fra medlemsstaterne.

(4) Rådets resolution af 16. november 2007 om en europæisk kulturdagsorden (EUT C 287 af 29.11.2007, s. 1).

(5) Konklusioner fra Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om arbejdsplanen på kulturområdet 2011-2014 (EUT C 325 af 2.12.2010, s. 1).

Rådet udnævnte 2008 til at være det europæiske år for interkulturel dialog. I beslutningen om udnævnelsen ⁽⁶⁾ understregede Rådet, at interkulturel dialog er en vigtig dimension i mange fællesskabspolitikker og -instrumenter på områderne for ungdom, sport, medborgerskab, beskæftigelse og sociale anliggender, bekæmpelse af racisme og fremmedhad, bekæmpelse af forskelsbehandling og social udstødelse, audiovisuel politik, asylpolitik og politik om integration af indvandrere.

Rådet bemærkede endvidere, at den interkulturelle dialog kan medvirke til at bringe enkeltpersoner og folk tættere sammen og medvirke til at forebygge konflikter og fremme forligsprozesser, navnlig i regioner med politisk vanskelige situationer ⁽⁷⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 2 af Jim Higgins (H-0620/10)

Om: Det ungarske formandskab

Hvordan agter det ungarske formandskab at nå sit mål om øget vedvarende energi, og mener formandskabet, at EU's 2020-strategi er tilstrækkelig ambitiøs? Mener formandskabet, at målene i EU's 2020-strategi er realistiske? Hvordan vil det ungarske formandskab sikre, at Europa fortsætter på den rette vej hen imod øget anvendelse af vedvarende energi?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Indsatsen for at nå målet for energi fra vedvarende energikilder, som er en langsigtet udfordring, ydes inden for de rammer, der er defineret i direktivet om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽⁸⁾. Alle medlemsstater havde frist til december sidste år til at gennemføre direktivet. I direktivet er der bindende mål for andelen af vedvarende energi i energiforbruget, som skal nås inden udgangen af 2020, hvorved EU samlet kan opnå en andel af vedvarende energi på 20 % som bekræftet i EU 2020-strategien.

Disse mål blev forhandlet grundigt for at få udnyttet hver enkelt medlemsstats fulde potentiale, og målene er meget ambitiøse. Det ambitionsniveau, som de nationale mål afspejler, kan for visse medlemsstater ikke nås uden at udnytte de samarbejds mekanismer fuldt ud, der er etableret med direktivet, både blandt medlemsstaterne samt med tredjelande. Målene forekommer dog realistiske, ikke blot på grund af de allerede nævnte samarbejds mekanismer, men også på grund af medlemsstaternes mulighed for at videreføre deres nationale ordninger til støtte af vedvarende energi.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1983/2006/EF af 18. december 2006 om det europæiske år for interkulturel dialog (2008) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 44).

⁽⁷⁾ Udkast til konklusioner fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fremme af den kulturelle mangfoldighed og den interkulturelle dialog i Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters eksterne forbindelser, 16211/08.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

Direktivet er ikke det eneste EU-instrument, som kan og vil medvirke til at fremme Europas anvendelse af vedvarende energi. Der er allerede taget initiativer til at støtte anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, f.eks. det store bidrag fra det europæiske genopretningsprogram for energiområdet⁽⁹⁾ til offshorevindenergi. Yderligere prioriteter i 2011 vil være den væsentlige udvikling i relation til transport af vedvarende energi og tilpasning af netværk gennem levering af intelligente elnet og intelligente målere som led i EU's energistrategi 2020⁽¹⁰⁾.

Sidst, men ikke mindst, vil der blive fokuseret yderligere på forøget energieffektivitet med vedtagelsen af en gennemarbejdet handlingsplan om energieffektivitet, som er en af det ungarske formandskabs prioriteter.

*
* *

Spørgsmål nr. 3 af Georgios Papanikolaou (H-0622/10)

Om: Det nye formandskabs program om illegal indvandring

På det ungarske formandskabs program henvises der specifikt til problemet med illegal indvandring og behovet for at bekæmpe den. På grund af Ungarns beliggenhed tillægges fornyelsen af naboskabspolitikken desuden stor betydning, hvilket blandt andet har til formål at forbedre samarbejdet mellem EU og tredjelande for at bekæmpe strømmen af ulovlig indvandring. Rådet bedes besvare følgende:

Inden for hvilke rammer og ved anvendelse af hvilke konkrete politikker agter det nye formandskab at bidrage til forsøget på at bekæmpe ulovlig indvandring?

Agter det at fremme det politiske samarbejde med de nabostater, som mange indvandrere stammer fra – og i givet fald hvordan?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) I det fælles program for de tre formandskaber blev bekæmpelse af ulovlig indvandring prioriteret, og det ungarske formandskab har i sinde at bygge videre på det belgiske og spanske formandskabs bestræbelser på dette område i tråd med de målsætninger, der er fastsat i Stockholmprogrammet⁽¹¹⁾, og hvorved der er identificeret effektive foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring som afgørende i sammenhæng med udviklingen af en fælles indvandringspolitik. Stockholmprogrammet lægger lige så stor vægt på en effektiv og bæredygtig tilbagesendelsespolitik som et vigtigt element i en velforvaltet ordening i EU.

Med hensyn til tilbagetagelsesaftaler vil det ungarske formandskab overvåge eventuelle fremskridt i de igangværende forhandlinger, navnlig med Tyrkiet, Marokko og Kap Verde, og arbejde på at indlede forhandlinger med Belarus. I denne sammenhæng og med henblik

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 af 13. juli 2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (EUTL 200 af 31.7.2009, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Energi 2020: En strategi for konkurrencedygtig, bæredygtig og sikker energi, 16096/10 (KOM(2010)0693).

⁽¹¹⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

på at definere en fornyet og konsekvent strategi for tilbagetagelse vil formandskabet fokusere på Kommissionens kommende vurdering af tilbagetagesaftaler.

Etablering af et praktisk samarbejde blandt medlemsstaterne vil endvidere være et vigtigt punkt i det ungarske formandskabs program på området for ulovlig indvandring med særligt fokus på den effektive gennemførelse af tilbagesendelsesdirektivet. Det arbejde, som det belgiske formandskab har indledt med hensyn til spørgsmålet om afhjælpning af transit over land for tredjelandsstatsborgere, som vender frivilligt tilbage, vil i denne sammenhæng blive videreført med henblik på at finde humane løsninger for de indvandrere, der vender frivilligt tilbage til deres hjemlande.

Endvidere er spørgsmålet om tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som hører under non refoulement-princippet, også på formandskabets dagsorden.

Endelig vil det ungarske formandskab fokusere på indsamlingen af statistiske data i EU om ulovlig indvandring. Det er uhyre vigtigt at have et klart billede af alle de data, der er indsamlet på dette område, og stille dem til rådighed for medlemsstater og EU-institutioner og -agenturer.

Endelig vil arbejdet med alle aspekter af den samlede migrationsstrategi ⁽¹²⁾ fortsætte. Europa har brug for en global strategi for migrationspolitik, som skal være til gavn for samfundet i hjemlandet og i værtslandet og naturligvis for indvandrerne selv. Formandskabet er af den overbevisning, at den globale strategi skal være tematisk afbalanceret (herunder lovlig indvandring, bekæmpelse af uregelmæssig indvandring og fremme af indvandring og udvikling) og geografisk afbalanceret. Det ungarske formandskab lægger stor vægt på yderligere udvikling af Pragprocessen – opbygning af migrationspartnerskaber ⁽¹³⁾ – rettet imod de tilstødende østlige og sydøstlige lande gennem udarbejdelse – i samarbejde med medlemmerne af processen – af en handlingsplan for gennemførelsen af Pragerklæringen fra april 2009, som indeholder en beskrivelse af de konkrete målsætninger og aktiviteter, der er nødvendige for at nå målene i erklæringen, herunder forebyggelse og bekæmpelse af uregelmæssig indvandring. Det ungarske formandskab vil endvidere fokusere på forberedelserne af den 2. ministerkonference i november 2011. Formålet med ministerkonferencen er at undertegne handlingsplanen.

*

* *

Spørgsmål nr. 4 af Vilija Blinkevičiūtė (H-0624/10)

Om: Beskyttelse af ofre for handel med børn

Det af Rådet vedtagne Stockholmprogram indeholder de vigtigste foranstaltninger til forebyggelse, anvendelse af loven og beskyttelse af ofre i forbindelse med bekæmpelsen af menneskehandel. Der bør lægges særlig vægt på beskyttelsen af børn. Eftersom børn er samfundets svageste medlemmer, bør der gøres uhyre store bestræbelser på at beskytte dem.

Der sælges børn for at få dem til at udføre tvangsarbejde og for at få dem til at begå ulovligheder. Desuden sælges der børn med henblik på ulovlig handel med organer.

(12) Rådets dok. 15811/09.

(13) Rådets dok. 15876/10.

For at forbedre koordineringen af de forskellige europæiske politikker for bekæmpelse af menneskehandel har Rådet besluttet at udnævne en EU-koordinator for bekæmpelsen af menneskehandel. Kan Rådet oplyse, om denne EU-koordinator for bekæmpelsen af menneskehandel også vil være ansvarlig for bekæmpelsen af handlen med børn? Hvilke konkrete foranstaltninger regner den udpegede koordinator for beskyttelsen af ofre for handlen med børn at træffe?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel, hvortil der henvises i spørgsmålet, er en embedsmand i Kommissionen, som for nylig er udnævnt af Kommissionen. Rådet kan således ikke besvare spørgsmålet.

*
* *

Spørgsmål nr. 5 af Nikolaos Chountis (H-0635/10)

Om: Behov for katastrofebistand til Haiti

Haiti blev i januar 2010 ramt af et jordskælv, der krævede tusindvis af ofre og skabte en fuldstændig håbløs økonomisk og social situation i landet, der selv før naturkatastrofen var blandt verdens allerfattigste lande. Humanitære organisationer har gjort opmærksom på, at ligene flere måneder efter jordskælvet stadig ikke var blevet hentet ud af ruinerne, at sundhedsforholdene blandt indbyggerne fortsat var dybt elendige og at manglen på humanitær hjælp ikke kunne være mere åbenlys. Den koleraepidemi, der brød ud, var således ganske forudsigelig. Tusindvis af ofre, der er blevet bekræftet, er blevet tilføjet den fortsat voksende liste over jordskælvets ofre. På baggrund af de oplysninger, som FN's Afdeling for Humanitære Anliggender har fremlagt, kan det konstateres, at der som sædvanlig er betydelige misforhold mellem "løfterne" om hjælp, og hvordan de omsættes i praksis.

Rådet bedes på denne baggrund svare på følgende spørgsmål: Hvor mange midler har EU lovet Haiti, og hvor stort et beløb har landet hidtil modtaget? Hvilke yderligere skridt foreslår Rådets formandskab at tage for at komme de millioner af mennesker til undsætning, der er ved at omkomme på Haiti, fordi de mangler hjælp?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Som hr. Chountis er klar over, har EU reageret hurtigt, både på konsekvenserne af jordskælvet den 12. januar 2010 og udbruddet af koleraepidemien i slutningen af oktober. I samarbejde med internationale partnere traf EU og medlemsstaterne umiddelbare foranstaltninger for at hjælpe ofrene ved at yde hurtig humanitær nødhjælp og udsende eksperter i humanitærhjælp og beskyttelse af civile.

På den internationale donorkonference til genopbygning af Haiti, som fandt sted i New York den 31. marts 2010, fremlagde EU et fælles løfte om ydelse af 1,235 mia. EUR ud af

et samlet beløb på 5,3 mia. USD fra alle internationale donorer i en periode på 18 måneder, hvorved EU er den største donor i forhold til Haiti. Efter konferencen blev der tilføjet et yderligere beløb på 62 mio. EUR fra EU-budgettet, således at det samlede beløb, der er øremærket i EU-budgettet, er på 522 mio. EUR. Indtil nu har Kommissionen afsat 322 mio. EUR, hvoraf 115,4 mio. EUR allerede er kontraheret og 62 mio. EUR betalt. Kommissionen har endvidere betalt et samlet beløb på 57,8 mio. EUR gennem generel budgetstøtte siden jordskælvet, således at Haitis regering fortsat kan dække de vigtigste udgifter, navnlig i forbindelse med uddannelse, sundhed og sikkerhed ⁽¹⁴⁾. Derudover er EU og medlemsstaterne i forbindelse med støtten af den langsigtede genopbygningsplan for Haiti og inden for rammerne af en fælles EU-strategi, der skal kæde bistand sammen med rehabilitering og udvikling, næsten klar til at fremlægge de fælles prioriteter i samarbejde med Haitis regering med henblik på at vedtage et fælles programmeringsdokument i starten af 2011.

Kommissionen har som reaktion på koleraepidemien mobiliseret 12 mio. EUR i støtte til GD ECHO på stedet ud over generøse kontantbidrag og naturalydelse fra medlemsstaterne. Da situationen i Haiti er forværret, har Kommissionen foreslået budgetmyndighederne at øge den humanitære bistand med yderligere 10 mio. EUR ved at overføre bevillinger inden for andelen af den humanitære bistand i EU-budgettet for 2010.

*

* *

Spørgsmål nr. 6 af Gay Mitchell (H-0644/10)

Om: Anerkendelse af en palæstinensisk stat

Hvilke overvejelser har Rådet gjort sig med hensyn til anerkendelsen af en palæstinensisk stat??

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Med hensyn til de overvejelser, som Rådet har gjort sig i forbindelse med anerkendelse af den palæstinensiske stat, har Rådet på mødet den 13. december 2010 med Berlinerklæringen fra 1999 i erindring gentaget sin vilje til at anerkende en palæstinensisk stat, når tiden er moden.

*

* *

Spørgsmål nr. 7 af Silvia-Adriana Țicău (H-0646/10)

Om: Vedtagelse og gennemførelse af EU-strategien for Donauområdet

Den 8. december vedtog Rådet EU-strategien for Donau-området (EUSDR) og den tilhørende handlingsplan. Denne strategis merværdi ligger i det faktum, at medlemsstaterne sammen kan benytte sig af de eksisterende midler og lægge større vægt på strategiske projekter for Donau-området. Medlemsstaterne kan drage fordel af midtvejsrevisionen af de finansielle overslag til også at gennemgå driftsprogrammer og således afsætte den nødvendige

(14) Statusrapport den 24. november 2010, baseret på oplysninger fra GD ECHO.

finansiering til projekter, der indgår i EUSDR-handlingsplanen. Det ungarske formandskab har meddelt, at vedtagelsen og gennemførelsen af denne strategi er en prioritet for formandskabets embedsperiode.

Kan det ungarske formandskab oplyse, hvilke foranstaltninger Rådet planlægger til vedtagelsen og gennemførelsen af EU's strategi for Donau-regionen for første halvår af 2011?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) EU-strategien for Donauområdet, vedtaget af Kommissionen den 8. december 2010 efter anmodning fra medlemsstaterne, er udarbejdet som en meddelelse ⁽¹⁵⁾ og et l e d s a g e d o k u m e n t http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/danube/documents/communication/action_plan_danube.pdf ⁽¹⁶⁾, som vil blive gennemgået jævnlige. I strategien er der identificeret fire søjler og prioriterede områder, hvor der fokuseres på forbedring af transport- og energiforbindelser, miljø, samfundsøkonomisk udvikling og sikkerhed.

Det ungarske formandskab vil fremlægge strategien med henblik på Rådets godkendelse i april 2011 og for Det Europæiske Råd i juni 2011. De forberedende rådsorganers undersøgelse af strategien formodes at gå i gang i januar 2011.

Gennemførelsen af strategien er af stor betydning for Kommissionen og vil blive iværksat umiddelbart efter medlemsstaternes godkendelse i juni 2011. Formandskabet vil i embedsperioden lægge særlig vægt på lanceringen af den nye strategi og samtidig være i tæt kontakt med institutionerne og andre interessenter, der er involveret, gennem en fælles udarbejdelse af en vejledning om opgaverne for koordinatorene for de prioriterede områder i forbindelse med lanceringen samt om koordinering af de eksisterende midler.

*

* *

Spørgsmål nr. 8 af Liam Aylward (H-0647/10)

Om: Landbrugssikkerhed i EU

Dødshyppigheden inden for landbrugssektoren er alt for høj. For eksempel er der i Irland i år hidtil omkommet 23 mennesker på landbrugsejendomme. En undersøgelse på området har vist, at risikoen for dødsulykker på arbejdspladsen er ti gange større for landbrugere, og at selv om landbrugere kun udgør ca. 6 % af den samlede befolkning, sker mere end 60 % af dødsulykker på arbejdspladsen blandt de beskæftigede i landbrugssektoren.

Hvad kan der gøres på EU-niveau for at reducere antallet af dødsulykker og andre ulykkestilfælde inden for landbruget?

⁽¹⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: "EU's strategi for Donauområdet" (KOM(2010)0715), 18055/10.

⁽¹⁶⁾ Ledsagedokument til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: "EU's strategi for Donauområdet" (SEK(2010)1489), 18055/10 ADD1.

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Rådets direktiv 89/392/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektivet) ⁽¹⁷⁾ finder anvendelse på alle arbejdsgivere og arbejdstagere i alle sektorer. Navnlig landbruget omfattes af direktivets anvendelsesområde som angivet i artikel 2, stk. 1. Ifølge direktivet har arbejdsgiveren en forpligtelse til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i alle aspekter af arbejdet (artikel 5, stk. 1), herunder aktiviteter til forebyggelse af erhvervsbetingede risici, oplysning og oplæring samt tilrettelæggelse af de nødvendige ordninger og tilvejebringelse af de nødvendige midler (artikel 6, stk. 1). Princippet om arbejdsgiverens forpligtelser berøres ikke af, at den enkelte arbejdstager også så vidt muligt skal drage omsorg for sin egen sikkerhed og sundhed samt for andre personers sikkerhed og sundhed (artikel 4, stk. 3, og artikel 13, stk. 1).

Rådet opfordrede i konklusionerne om EU-strategien 2007-2012 for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ⁽¹⁸⁾ medlemsstaterne til at sikre bedre og mere effektiv håndhævelse af lovgivningen og træffe relevante foranstaltninger til ydelse af tilstrækkelige midler til arbejdsinspektorater samt lægge særlig vægt på nye beskæftigelsestendenser, f.eks. det stigende antal selvstændigt erhvervsdrivende, stigende udlicitering og anvendelse af underleverandører, vandrede arbejdstagere og udstationerede arbejdstagere. Samtidig opfordrede Rådet Kommissionen til fortsat at overvåge og støtte gennemførelsen af lovgivningen i alle medlemsstaterne.

Selv om der allerede er indført andre direktiver på området for arbejdstageres sundhed og sikkerhed, f.eks. direktiverne om udstyr på arbejdspladsen ⁽¹⁹⁾, støj ⁽²⁰⁾ eller biologiske agenser ⁽²¹⁾, vil Rådet muligvis kun gennemgå en ny tekst på grundlag af et lovgivningsmæssigt forslag fra Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Pat the Cope Gallagher (H-0652/10)**Om: Liechtenstein og Schengenområdet**

Hvor langt er man nået med proceduren for ratificering af en protokol, der skal give Liechtenstein mulighed for formelt at tilslutte sig Schengenområdet?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

⁽¹⁷⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Se dok. 9353/07.

⁽¹⁹⁾ Direktiv 89/654/EØF, EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1.

⁽²⁰⁾ Direktiv 2003/10/EF, EUT L 42 af 15.2.2003, s. 38.

⁽²¹⁾ Direktiv 2000/54/EF, EFT L 262 af 17.10.2000, s. 21.

(EN) Rådet ønsker at informere hr. Gallagher om, at Rådet i øjeblikket afventer Parlamentets accept af indgåelsen af protokollen ⁽²²⁾, hvorved fyrstendømmet Lichtenstein får mulighed for at tiltræde Schengenområdet.

Selv om Parlamentet er konsulteret og godkendte indgåelsen af protokollen den 8. juli 2008, har det efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten været nødvendigt at fremlægge protokollen for Parlamentet endnu en gang med henblik på godkendelse, hvilket Rådet gjorde den 28. maj 2010 ⁽²³⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Brian Crowley (H-0654/10)

Om: Holdbar økonomisk vækst og jobskabelse

Hvilke initiativer vil formandskabet tage i løbet af de kommende måneder for at understøtte en holdbar økonomisk vækst og jobskabelse i Den Europæiske Union?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Styrkelse af økonomien er et af de vigtigste punkter i formandskabets arbejdsprogram for de kommende seks måneder, som markerer det første "europæiske halvår" for koordinering af de økonomiske politikker. Således vil der blive benyttet en omfattende og konsekvent tilgang til de budgetmæssige, makroøkonomiske og vækst- og beskæftigelsesorienterede politikker, både for medlemsstaterne og EU, med henblik på at sikre, at den finansielle stabilitet er sikret, og at alle økonomiske politikker er rettet imod stærk og bæredygtig beskæftigelsesfremmende vækst.

Derudover fremlagde Rådet de vigtigste målsætninger og initiativer på mødet i Det Europæiske Råd i december om gennemførelsen af Europa 2020-strategien ⁽²⁴⁾. Disse målsætninger og initiativer skal være afspejlet i de nationale reformprogrammer og kan omfatte EU's fem vigtigste målsætninger om beskæftigelse, forskning og udvikling, energi/klimaændringer, uddannelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt en beskrivelse af den måde, hvorpå medlemsstaterne skal fastlægge og forfølge deres nationale målsætninger, herunder behovet for at fremskynde gennemførelsen af reformer i forbindelse med identificerede flaskehalse for vækst. Medlemsstaterne fremlægger deres nationale reformprogrammer til støtte af de målsætninger, der er fastsat i Europa 2020-strategien, inden udgangen af april 2011 sammen med de vigtigste vækstfremmende strukturreformer.

---

(22) 6076/1/10.

(23) Protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, 16462/06.

(24) Se dok. 17574/1/10.

Det indre marked er som drivkraft for vækst af afgørende betydning for Europas konkurrenceevne i den globaliserede økonomi. Formandskabet lægger stor vægt på indgåelse af en aftale om pakken om det indre marked ⁽²⁵⁾.

Der vil blive lagt særlig vægt på at fremme arbejdsmarkedsintegrationen af unge inden for rammerne af de to flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien, nemlig "Unge på vej" og "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job", som har til formål at fremme beskæftigelsen af unge arbejdstagere og lette overgangen fra uddannelse til beskæftigelse. Det ungarske formandskabs indsats på dette område vil være tæt forbundet med det fælles spanske-belgiske-ungarske program ⁽²⁶⁾, da ungdomsbeskæftigelse er et emne af fælles interesse for trioen.

Endvidere vil det ungarske formandskab på grundlag af dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job ⁽²⁷⁾ se på mulighederne for stærkere politikker til fremme af en beskæftigelsesvenlig genopretning og spørgsmålet om regionale uligheder inden for beskæftigelse.

Det ungarske formandskab vil opfordre ministrene til at deltage i en fælles drøftelse af disse spørgsmål på det uformelle møde for beskæftigelsesministrene, som vil finde sted den 16.-18. januar 2011 i Gödöllő.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Laima Liucija Andrikienė (H-000001/11)

Om: Præsidentvalget i Belarus

Præsidentvalget i Belarus den 19. december endte uden de store overraskelser med, at den nuværende præsident Alexander Lukasjenko med næsten 80 % af stemmerne blev genvalgt for en fjerde valgperiode. Desuden blev mere end 600 oppositionsaktivister, herunder syv præsidentkandidater, arresteret under deres protester mod valgets udemokratiske karakter. Under aktionen over for oppositionens aktivister erklærede Alexander Lukasjenko, at det var slut med det "meningsløse demokrati" i Belarus.

Kan Rådet give sin vurdering af dette præsidentvalg i Belarus? Hvordan kan det sammenlignes med tidligere valg? Hvilken virkning vil det få på forbindelserne mellem EU og Belarus? Har vi en strategi for vores engagement med Belarus?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Belarus har stadig lang vej med henblik på opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til OSCE vedrørende afholdelse af valg. EU anerkender de alvorlige problemer med valgprocessen og optællingen af stemmer, som OSCE's valgobservatører har rapporteret, og har opfordret regeringen i Belarus til at opfylde sine forpligtelser i henhold til OSCE til

⁽²⁵⁾ Se dok. 17799/10.

⁽²⁶⁾ Se dok. 16771/09.

⁽²⁷⁾ Se dok. 17066/10.

at gennemføre en omfattende reform af valgprocessen. EU beklager den belarussiske regerings beslutning om at afbryde missionen i OSCE's kontor i Minsk.

OSCE har ydet en stor indsats i landet, navnlig i forbindelse med fremme af institutionsopbygning og retsstatsprincippet samt støtte af udviklingen af det civile samfund. Efter EU's opfattelse er denne proces i stor fare.

EU fordømmer stærkt alle former for voldshandlinger og undertrykkelse, navnlig anvendelse af tvang over for præsidentkandidater, politiske aktivister, repræsentanter for det civile samfund, journalister og demonstranter. Vold imod og tilbageholdelse af flere oppositionsledere, herunder præsidentkandidater, er uacceptabelt. Tilsammen er valget og den efterfølgende periode et stort skridt i den forkerte retning i relation til udviklingen af demokratisk regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne i Belarus. EU har anmodet om, at præsidentkandidaterne og de over 600 demonstranter, der er fængslet efter præsidentvalget i Belarus, frigives øjeblikkeligt.

Respekt for demokrati og menneskerettigheder er fortsat af afgørende betydning for at fremme Belarus' forhold til EU. Forholdet vil ikke blive bedre, før der er sket store fremskridt på disse områder. EU vil på denne baggrund vurdere den belarussiske regerings indsats for at håndtere den nuværende situation og tage højde for udviklingen på disse områder under gennemgangen af sit forhold til Belarus. EU har i sinde at øge støtten til og styrke forbindelserne med befolkningen i Belarus og repræsentanter for det civile samfund.

*

* *

Spørgsmål nr. 12 af Charalampos Angourakis (H-000006/11)

Om: Israels nye provokerende handlinger imod det palæstinensiske folk

Israels hær og luftvåben har i de senere dage optrappet deres morderiske angreb på Gazastriben, hvilket har øget antallet af døde og sårede blandt den palæstinensiske civilbefolkning, der lider under besættelsen og den økonomiske embargo, som Israel har iværksat, og som endog forhindrer fiskerne i at komme på havet. Forsøgene på at terrorisere det palæstinensiske folk er også i dagene omkring jul og nytår fortsat uden ophør, hovedsagelig i området ved Den Grønne Linje og de mure, som Israel har opført, men også med bombninger i selve Gaza. Samtidig fordømmer vi den illegale og langvarige tilbageholdelse af tusindvis af politiske fanger, heriblandt kvinder og børn, i israelske fængsler under uacceptable vilkår.

Agter Rådet at fordømme Israels provokerende handlinger imod det palæstinensiske folk og anerkende eksistensen af en forenet og suveræn palæstinensisk stat i det område, der har været holdt under besættelse siden 1967, med Østjerusalem som hovedstad? Agter Rådet at kræve omgående løsladelse af de palæstinensiske politiske fanger fra de israelske fængsler?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Rådet har konsekvent opfordret til en tostatsløsning i forbindelse med konflikten mellem Israel og Palæstina, hvor Jerusalem skal være hovedstaden for de to stater. Så sent

som i december 2010 gentog Rådet (udenrigsanliggender) i sine konklusioner, at "der er behov for hurtigst muligt at gøre fremskridt hen imod en tostatsløsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt. Vi ønsker at se Staten Israel og en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat, der lever side om side i fred og sikkerhed", og at "der må findes en løsning gennem forhandling på Jerusalems status som den kommende hovedstad for to stater".

Spørgsmålet om palæstinensiske tilbageholdte og fanger har været øverst på dagsordenen i de bilaterale kontakter mellem EU og Israel, f.eks. inden for den uformelle arbejdsgruppe om menneskerettigheder, som holdt sit seneste møde i september 2010, og som Rådet aktivt deltager i. Specifikke spørgsmål om tilbageholdelse, især hvor de tilbageholdte kan betragtes som menneskerettighedsforkæmpere i henhold til EU's retningslinjer, er drøftet i arbejdsgruppen. Der er endvidere sat fokus på nogle af disse tilfælde gennem erklæringer fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton. (F.eks. erklæringen den 24. august 2010 fra talsmanden for den højtstående repræsentant om Abdullah Abu Rahma).

Den israelske politik med en blokade over for Gazastriben har været mødt med kritik fra Rådet, som har beskrevet den som "uacceptabel og politisk kontraproduktiv" (Rådets konklusioner fra december 2009, hvortil der blev henvist i konklusionerne fra december 2010). Selv om den israelske regerings delvise skridt i retning af at lempe politikken om lukning (senest den 8. december 2010) er skridt i den rigtige retning, skal der ydes en langt større indsats.

Hvad angår de påståede israelske aktioner over for civile ved Charalampos Angourakis naturligvis, at statens forfølgelse af den civile befolkning – rettet imod en stats egne borgere eller andre borgere – er i strid med retsstatsprincippet og de demokratiske principper generelt. Sådanne handlinger er generelt uforenelige med EU's grundlæggende værdier, navnlig retten til et liv i sikkerhed. Det er af afgørende betydning, at påstande om sådanne handlinger efterforskes og kritiseres i stærke vendinger, hvis det bekræftes, at de har fundet sted.

Rådet har i forbindelse med forskellige hændelser mellem de israelske sikkerhedsstyrker og palæstinenserne samt i forbindelse med den israelske politik under besættelsen altid insisteret på at respektere international ret og den humanitære folkeret på begge sider. Der er tale om principper, som Rådet (udenrigsanliggender) henviste til i sine konklusioner om fredsprocessen i Mellemøsten i december 2009 og gentog så sent som i december 2010.

*

* *

Spørgsmål nr. 13 af Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-000008/11)

Om: Problemer med skadeserstatning i forbindelse med miljøskader

Ungarn, der for nylig overtog rådsformandskabet, blev sidste år ramt af en stor miljøkatastrofe, nemlig oversvømmelsen med rødt slam. En ukorrekt vedligeholdelse af anlægget nævntes som en af hovedårsagerne til katastrofen. EU har ikke mulighed for at yde bistand til medlemsstater i tilfælde af katastrofer, som skyldes forsætlig eller uagtsom menneskelig adfærd. Hvis de ansvarlige befinder sig i en svag økonomisk situation, er medlemsstaterne ofte selv ikke i stand til alene at bære de økonomiske konsekvenser af en sådan ulykke.

Mener rådsformandskabet ikke, at lovbestemmelserne om projektering (navnlig i tilknytning til miljøvirkningsvurderingen), vedligeholdelse og drift af anlæg med stor miljørisiko bør

analyseres og skærpes? Ville det ikke være hensigtsmæssigt at oprette en fond i EU, som skal finansieres gennem bidrag fra dem, som kontrollerer anlæg med stor miljørisiko, og som man så kunne anvende til udbetaling af skadeserstatning i forbindelse med miljøkatastrofer, som forårsages af sådanne anlæg (i lighed med den fond, som BP frivilligt har oprettet til godtgørelse af konsekvenserne af katastrofen i Den Mexicanske Golf)?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Parlamentets mødeperiode i januar 2011 i Strasbourg.

(EN) Der eksisterer allerede et vigtigt stykke EU-lovgivning, som kan medvirke til at forebygge ulykker som ulykken i Ungarn, navnlig lovgivningen om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽²⁸⁾ og håndtering af affald fra udvindingsindustrien ⁽²⁹⁾. Hvad angår naturkatastrofer hører industriulykker under direktivet om miljøansvar ⁽³⁰⁾, hvorved princippet om, at "forurenere betaler", gennemføres.

En endelig vurdering af anvendeligheden af den eksisterende lovgivning kan først foretages, når undersøgelsen af ulykken i Kolontár afsluttes af de ungarske myndigheder og Kommissionen. Når processen er afsluttet, vil det være muligt at vurdere, om der er behov for yderligere foranstaltninger i forhold til EU's miljølovgivning. Kommissionens konklusioner i denne sammenhæng vil straks blive gennemgået af Rådet.

Hvad angår fru Morkūnaitė-Mikulėnienė's forslag om oprettelse af en fond til udbetaling af skadeserstatning i tilfælde af overlagte handlinger eller forsømmelse, som er finansieret gennem bidrag fra operatører på anlæg, der udgør en miljørisiko, skal det bemærkes, at det er Kommissionens ansvar at overveje de forskellige muligheder i lyset af den nuværende ulykke, herunder muligheden for at holde operatører fuldt ansvarlige for skadeserstatning efter store ulykker.

Med hensyn til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond foreslog Kommissionen i 2006 at gennemgå Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽³¹⁾. I lyset af særberetningen fra Revisionsretten om funktionen af fonden ⁽³²⁾ konkluderede Rådet ikke desto mindre i 2008, at forvaltningen af fonden generelt er effektiv, men at der er plads til og behov for forbedring i form af hurtigere forvaltning, og Rådet understregede derudover, at det på dette tidspunkt ikke mener, at der er behov for en revidering af forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

⁽³¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽³²⁾ Revisionsretten, særberetning nr. 3/2008 "Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: Hvor hurtig, effektiv og smidig er den?" (EUT C 153 af 18.6.2008, s. 1).

⁽³³⁾ Rådets konklusioner om Revisionsrettens særberetning nr. 3/2008 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, 11194/08.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 21 af Brian Crowley (H-0655/10)

Om: Udvidet brug af højhastighedsbredbånd

Kan Kommissionen give en detaljeret oversigt over de specifikke foranstaltninger, som den vil iværksætte for at understøtte en udvidet brug af højhastighedsbredbåndsteknologi i samtlige EU-medlemsstater, herunder Irland?

Svar

(EN) Kommissionen støtter fuldt ud etablering af højhastighedsbredbånd i Europa og har truffet en række foranstaltninger til opnåelse af dette mål.

Den investering, der er brug for til bredbåndsinfrastruktur, vil fortrinsvis komme fra den private sektor. Derudover opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at støtte etableringen af bredbåndsnetværk med offentlige midler og EU-midler, hvor muligheden for private investeringer er begrænset.

Så sent som i 2010 har Kommissionen vurderet og godkendt anvendelsen af næsten 1,8 mia. EUR i statsstøtte til bredbåndsudvikling i EU, som kan generere 3-3,5 mia. EUR i investeringer i denne sektor ⁽³⁴⁾.

Hvad angår Irland har Kommissionen indtil nu vurderet og godkendt tre foranstaltninger til statsstøtte for bredbånd i landet og godkendt anvendelsen af over 250 mio. EUR i denne sektor ⁽³⁵⁾ samt det fælles projekt Kelvin ⁽³⁶⁾ i Irland og Nordirland med det formål at etablere en direkte international forbindelse via et kabel i havet til den nordvestlige del af Irland.

Kommissionen arbejder derudover tæt sammen med Den Europæiske Investeringsbank om at identificere innovative finansieringsløsninger for den næste flerårige finansielle ramme, som kan udvide investeringshorisonten til gennem forøgelse af kredit og løbetid at omfatte mere risikofyldte projekter i mindre befolkede geografiske områder.

Kommissionen vil endvidere i 2011 udarbejde retningslinjer til de lokale og regionale myndigheder om anvendelse af EU-midler til bredbåndsprojekt-design og -forberedelse og vedtage investeringsretningslinjer om bredbånd til lokale og regionale myndigheder med henblik på opnåelse af fuld absorption af EU-midler. Kommissionen vil endvidere inden udgangen af 2013 styrke og rationalisere finansieringen af højhastighedsbredbånd via EU-instrumenter under den nuværende finansielle ramme (f.eks. EFRU, Det Europæiske Program for Genopbygning og Udvikling, ELFUL, TEN, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation).

⁽³⁴⁾ Kommissionen offentliggør jævnligt listen over afgørelser om statsstøtte til bredbånd på webstedet:

http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf

⁽³⁵⁾ Kommissionens beslutninger i sagerne N 284/2005 - Irland, Regionalt bredbåndsprogram for storbyområder af 8.3.2006, N 475/2007 - Irland, Nationalt bredbåndsordning af 25.9.007 og N 607/2009 - Irland, Bredbåndsordning for landdistrikter af 4.12.2009.

⁽³⁶⁾ Kommissionens beslutninger i sagerne N 282/2008 - Projekt Kelvin og N 248/2008 - Projekt Kelvin af 8/10/2008.

*

* *

Spørgsmål nr. 24 af Silvia-Adriana Țicău (H-0626/10)**Om: Forbedring og forlængelse af Naiades-programmet**

I betragtning af den kommende midtvejsevaluering af Naiades-programmet og med tanke på at ikke alle medlemsstater, der har indre vandveje, har fået adgang til Naiades-programmet, bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at øge adgangen til dette program i perioden 2011-2013, og hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at forbedre det eksisterende program og forlænge det efter 2013?

Svar

(EN) I de sidste fem år har Naiadesprogrammet været grundlaget for Kommissionens politik om transport ad indre vandveje og vil fortsat være det i endnu tre år. Tiltagene inden for Naiadesprogrammet er først og fremmest en række lovgivningsmæssige og politiske foranstaltninger og koordineringsforanstaltninger, som stammer fra de nuværende politikker og det eksisterende retsgrundlag, og som har til formål at fremme rammevilkårene for og konsolidering af sektoren. Vi kan allerede se en stigning i omfanget af transport ad indre vandveje i den samlede transport.

Det er klart, at et sådant program ikke blot kan forfølges på EU-plan, men også kræver et engagement hos medlemsstaterne og sektoren for sejlads ad indre vandveje samt en vis gennemførelse på nationalt plan.

Naiades var tænkt som et politisk program på mellemlang og lang sigt med det formål at fremme anvendelsen af relevante støtteprogrammer som f.eks. TEN-T og Marco Polo. Naiades er imidlertid ikke et finansielt støtteprogram med egne finansielle midler.

Den anden statusrapport om Naiades med en opsummering af de vigtigste resultater i de fem prioriterede områder indtil nu vil blive offentliggjort i første halvdel af 2011. Hvad angår den resterende del af 2011-2013 vil Kommissionen fortsætte gennemførelsen af Naiades i overensstemmelse med de allerede definerede rammer.

Men Kommissionen skal også sikre udviklingen på lang sigt og den vellykkede gennemførelse af en europæisk politik for transport ad indre vandveje efter 2013. Kommissionen vil derfor på sigt fremlægge et forslag om et fortsættelsesprogram inden for en bredere strategisk politisk ramme som defineret i den kommende hvidbog og udvikle yderligere vellykkede aktiviteter og vurdere, om der er opnået relevante erfaringer, hvor det måtte være nødvendigt.

*

* *

Spørgsmål nr. 25 af Marc Tarabella (H-0633/10)**Om: Flyselskabers manglende overholdelse af forordning (EF) nr. 261/2004 om beskyttelse og information af luftfartspassagerer**

Forordning (EF) nr. 261/2004 trådte i kraft i 2005 og har som hovedformål at beskytte og informere luftfartspassagerer. Kommissionen har selv indledt bevidstgørelseskampagner, mens flyselskaber hele tiden overtræder denne forordning og ikke yder passagererne en effektiv og hurtig bistand. I øvrigt udsættes man for bedrageri i forbindelse med reservation

af billetter via internettet, f.eks. ender en billet Bruxelles-Strasbourg fra et ruteselskab, der gennem omfattende reklame annonceres til 98 EUR, med i alt at koste 219,60 EUR, inklusive et såkaldt brændstoffillæg.

Kan Kommissionen redegøre for, hvornår og hvordan den agter at sikre, at medlemsstaterne anvender forordning (EF) nr. 261/2004, og kræve, at de indfører strukturer med henblik på at yde effektiv og hurtig kompensation?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker for det første at minde om, at den korrekte anvendelse af forordning (EF) nr. 261/2004 om beskyttelse og information af luftfartspassagerer skal sikres af de udpegede nationale håndhævelsesorganer. Disse nationale håndhævelsesorganer skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at passagerernes rettigheder respekteres fuldt ud. Kommissionen overvåger konstant deres aktiviteter for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører og håndhæver EU-lovgivningen korrekt.

Kommissionen kan forsikre hr. Tarabella om, at den er rede til at gribe ind, hvis der er en række tilfælde, som viser at en medlemsstat ikke håndhæver bestemmelserne i forordningen. Kommissionen har arbejdet tæt sammen med håndhævelsesorganerne for at forbedre anvendelsen af forordningen, især gennem fælles fortolkning, udveksling af oplysninger om håndhævelse, udveksling af bedste praksis og yderligere harmonisering af redskaber som statistikker om sanktioner og klager. Kommissionen har i 2010 opfordret til flere fælles aktioner for håndhævelsesorganerne, som har bidraget betydeligt til at sikre en harmoniseret tackling af urimelig praksis.

Kommissionen ønsker for det andet at minde om, at passagererne har adgang til forskellige retsmidler. De nationale myndigheder har også ansvaret for at håndtere klager fra passagerer og udstede motiverede udtalelser, der dog ikke er bindende, om forholdene i forbindelse med de enkelte passagersager. Derudover har luftfartspassagerer altid ret til at klage gennem retlige procedurer. I denne sammenhæng kan de drage fordel af den europæiske procedure til bilæggelse af mindre tvister: en forenklet, hurtig og billig retlig procedure til bilæggelse af mindre tvister. Passagererne vil også kunne drage fordel af Kommissionens indsats på området for kollektive klager. Kommissionens yderligere initiativer på forbrugerbeskyttelsesområdet vil også være en fordel for passagererne. Det fremtidige lovforslag om alternative konfliktløsningsmekanismer, som hører under ansvarsområdet for kommissæren for sundhed og forbrugerpolitik som fastsat i Kommissionens arbejdsprogram for slutningen af 2011, vil f.eks. fremme anvendelsen af alternative konfliktløsningsmekanismer som en let, billig og hurtig måde, hvorpå man kan løse konflikter uden om domstolen.

Endelig rejser hr. Tarabella spørgsmålet om priser i forbindelse med reservation. I forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet er der fastsat regler om gennemsigtighed. Den endelige pris, der skal betales, skal altid angives og inkludere den gældende billetpris eller luftfragtrate samt alle gældende skatter og afgifter, tillæg og gebyrer, der er obligatoriske og forudseelige på tidspunktet for offentliggørelsen. Dette omfatter også det såkaldte brændstoffillæg, som De nævner. Kommissionen overvåger dette vigtige spørgsmål nøje i tæt samarbejde med de nationale håndhævelsesmyndigheder i medlemsstaterne. Kommissionen vil i 2011 foretage en grundigere undersøgelse af spørgsmålet.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Ismail Ertug (H-0643/10)

Om: EU-finansieret uafhængig undersøgelse af de forskellige muligheder for udvidelse af Donau mellem Straubing og Vilshofen

Jeg vil endnu en gang stille to af de fem spørgsmål, der allerede er stillet skriftligt til Kommissionen (P-9178/2010), men som Generaldirektoratet for Transport fuldstændig har ignoreret.

Mener Kommissionen, at den udpegede overvågningsgruppe i Vilshofen-Straubing ikke kan udføre den kritiske og konstruktive rolle, som EU har tiltænkt den, og som går ud på at sikre en korrekt gennemførelse af undersøgelsen samt gennemsigtighed og konsensusdannelse, eftersom undersøgelsen foretages af Rhein-Main-Donau AG, der selv har en økonomisk interesse i udvidelsen?

Er Kommissionen bekendt med, at den tyske transportminister Ramsauer (CSU) gentagne gange har udtalt sig offentligt for en udvidelse efter variant C 280, selv om Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til artikel III.2.6. i støttebeslutningen skal sikre en upartisk og objektiv udførelse af undersøgelserne? Det ansvarlige medlem af Kommissionen anmodes om ikke at ignorere disse spørgsmål igen. Undersøgelsen, der koster 33 millioner EUR, risikerer at blive Niederbayerns Stuttgart 21.

.

Svar

(EN) Den EU-finansierede uafhængige undersøgelse af de forskellige muligheder for udvidelse af Donau mellem Straubing og Vilshofen er især vigtig på grund af muligheden for at finde en acceptabel løsning på denne langvarige fastlåste situation. En fastlåst situation, som skaber hindringer for transport ad indre vandveje – i denne del af den transkontinentale forbindelse – i relation til opfyldelse af potentialet som en særlig bæredygtig transportform, både i miljømæssig og økonomisk sammenhæng.

Udvikling af transport ad indre vandveje på en fornuftig og bæredygtig måde vil medvirke til at mindske presset på vejtransporten – emissioner, støj, trafiktæthed – og i dette særlige tilfælde endvidere medvirke til at etablere bedre forbindelser mellem regioner, økonomier og mennesker langs en af de største naturlige forbindelser i Europa (Øst-Vest, Nord-Syd).

Det skal i denne sammenhæng understreges, at økonomisk udvikling uden tilstrækkeligt hensyn til miljøsituationen også vil medføre økonomiske risici, og at konsekvent tilsidesættelse af bæredygtige og afbalancerede løsninger kan medføre alvorlige miljørisici, f.eks. fra modale tilbageskridt.

På den bavariske del af Donau mellem disse to byer er flodens dybde ikke tilstrækkelig med henblik på pålidelig og økonomisk bæredygtig navigation hele året. Transportoperatører på de indre vandveje og miljøorganisationer har i ca. 20 år drøftet, hvordan man skal forbedre navigationsmulighederne i Donau.

Miljøorganisationerne går ind for den såkaldte "variant A" for at bevare den sidste fritflydende del af den mellemste del af floden Donau gennem konsolidering af flodbredderne med henblik på beskyttelse imod oversvømmelse.

Transportoperatører indvender, at dette er den eneste del – fra den nederlandske grænse på Rhinen til den østrigske grænse på floden Donau – hvor transport ad indre vandveje ikke kan sikres hele året som påkrævet. Transportoperatørerne støtter derfor den såkaldte ”variant C-280”, som vil sikre en dybgang på 2,80 m hele året, men som vil kræve opførelse af en lås.

For at finde en løsning på denne situation lancerede den tyske regering sammen med Bavaria en treårig undersøgelse for at undersøge muligheden for alternative løsninger på disse to modstridende varianter. Efter forslag fra fru K Peijs, koordinatoren for det transeuropæiske transportnet (TEN-T), blev der i januar 2010 oprettet en overvågningsgruppe med begge parter accept. Gruppen består af ni eksperter, fire fra miljøsidens og fire fra operatørsidens og en uafhængig professor som formand, Hans-Joachim Koch, fra universitetet i Hamburg.

Gruppen har holdt flere møder siden oprettelsen i marts 2010, og arbejdet fortsætter. Det forventes, at undersøgelsen vil skabe værdifulde og fuldt ud gennemsigtige resultater i 2012, som skal understøtte de regionale og nationale myndigheders udvikling af økonomisk og miljømæssig bæredygtig transport ad indre vandveje på floden Donau.

I avisartikler i den bavariske/tyske presse for nylig hævdes det, at inddragelsen af selskabet, Rhein-Main-Donau (RMD), hæmmer undersøgelsens gennemsigtighed og neutralitet. Formanden for overvågningsgruppen har informeret Kommissionen om, at han ikke har grund til at formode, at undersøgelsen ikke gennemføres korrekt.

Formålet med denne undersøgelse er at finde en acceptabel løsning, der er uafhængig af den tidligere vurdering, og som er i alle involverede parter interesse, herunder RMD's interesse.

Kommissionen er endvidere bekendt med erklæringerne fra den tyske transportminister, hr. Ramsauer, samt andre berørte parter. Disse erklæringer hæmmer efter Kommissionens opfattelse ikke de reelle resultater af undersøgelsen, men bidrager til gennemsigtighed i diskussionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Gay Mitchell (H-0645/10)

Om: Vulkan i Island

I april 2010 blev det europæiske luftrum lukket på grund af et vulkanudbrud i Island. Ifølge eksperter kunne der ske et nyt sådant udbrud med lige så store forstyrrelser til følge som det sidste.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet som forberedelse på et eventuelt nyt udbrud?

Svar

(EN) Kommissionen har sammen med andre retlige myndigheder og interessenter fra industrien været aktivt involveret i at sikre et bedre beredskab i tilfælde af et vulkanudbrud, og Europa er derfor bedre forberedt, som det tydeligt fremgår af de fastsatte koncentrationsniveauer, som skal opfyldes under flyvning i et askekontamineret luftrum, et mere detaljeret vejledningsmateriale fra rådgivningscentre for vulkanaske, bedre operationelle procedurer og oprettelsen af European Aviation Crisis Coordination Cell,

der skal fremme en harmoniseret tilgang i medlemsstaterne. Vi vil derfor være i stand til at minimere den eventuelle forstyrrelse i tilfælde af udbrud i fremtiden.

Kommissionen vil arbejde videre med de tiltag, som den har foreslået i sin informationsmeddelelse af 27. april 2010 og undertegnet på det ekstraordinære møde i Rådet (transport) den 4. maj 2010, samt andre aktiviteter, hvor et europæisk bidrag er nødvendigt, navnlig den internationale taskforce vedrørende vulkanaske under Den Internationale Organisation for Civil Luftfart (ICAO).

Det er især nødvendigt at opbygge større modstandsdygtighed i vores transportsystem, således at passagerernes og varernes mobilitet ikke berøres af forstyrrende hændelser. På det sidste møde i Rådet (transport) i december 2010 opfordrede kommissær Kallas med ansvaret for transport ministrene til specifikt at overveje dette aspekt.

Kommissionen vil løbende rapportere til Rådet (transport) og holde Parlamentet orienteret om udviklingen.

Yderligere oplysninger om foranstaltninger, der er truffet:

- Der er udviklet en ny europæisk tilgang sammen med Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur. Denne tilgang sikrer et tæt samarbejde mellem luftfartsselskaber, producenter og myndigheder.

- ICAO har offentliggjort en revideret beredskabsplan i tilfælde af vulkanaske, ledsaget af en vejledning om sikkerhedsrisikovurdering af flydrift i forbindelse med kendt eller forudset kontamination af vulkanaske.

- Man har oprettet European Aviation Crisis Coordination Cell til fremme af koordinering og anvendelse af afhjælpende foranstaltninger.

- Volcanic Ash Advisory Centre har forbedret sine produkter for at kunne inkludere mere viden om granularitet og frekvens i sine publikationer, som til gengæld vil fremme operationelle beslutningsprocesser.

- Eurocontrol har udviklet et nyt værktøj, European Crisis Visualisation Interactive Tool for Air Traffic Flow & Capacity Management eller EVITA. Værktøjet vil medvirke til at lette udvekslingen af oplysninger og beslutningsprocesser blandt medlemsstaterne og andre vigtige aktører.

*

* *

Spørgsmål nr. 28 af Luis de Grandes Pascual (H-0649/10)

Om: Forvaltningen af det europæiske luftrum

For blot få uger siden medførte en række alvorlige episoder, der var forårsaget af spanske flyveledere i forbindelse med lukningen af det spanske luftrum, voldsomme tab for Spaniens borgere, virksomheder og økonomien generelt. I april 2010 forekom der også store forstyrrelser af trafikken i det europæiske luftrum som følge af det islandske vulkanudbrud.

Har Kommissionen i sinde at imødegå denne type situationer, uden dog at tilsidesætte de foranstaltninger der er truffet på nationalt plan, ved at konsolidere beredskabskapaciteten på EU-niveau, især gennem en styrkelse af Eurocontrols beføjelser, incitamenter til øget mobilitet blandt flyveledere, oprettelse af EU-støttehold og udvikling af nye teknologier inden for luftfart?

Svar

(EN) Modernisering af det europæiske lufttrafikstyringssystem har været Kommissionens mål i de seneste år. EU vedtog endnu en pakke foranstaltninger forbundet med det "fælles europæiske luftrum" i november 2009, som handler om præstationer inden for sikkerhed, kapacitet, omkostningseffektivitet og miljø. De nylige begivenheder som f.eks. krisen i forbindelse med vulkanaskeskyen i april-maj 2010 og de foranstaltninger, som spanske flyveledere traf den 3.-4. december 2010, har bekræftet nødvendigheden af at fremskynde gennemførelsesprocessen.

Kommissionen har derfor forberedt en række foranstaltninger, som allerede er truffet eller i færd med at blive truffet, med det formål at øge kapaciteten af det europæiske lufttrafikstyringssystem, f.eks.:

- Oprettelse af Crisis Coordination Cell umiddelbart efter krisen med askeskyen for at koordinere mere optimale afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af kriser på europæisk plan.
- Ordninger forbundet med mobilitet blandt flyveledere.
- Udnævnelse af Eurocontrol til netværksleder for det europæiske lufttrafikstyringssystemets funktioner i foråret 2011 og styrkelse af lufttrafikstyringssystemets evne til at handle som det europæiske fælles rums tekniske gren.
- Forbedring af luftluftfartstjenesternes præstationer fra januar 2012 med betydelig reduktion af afgifter for luftfartsindustrien.
- Gennemførelse af funktionelle luftrumsblokke inden udgangen af december 2012, som vil medvirke til defragmentering af det europæiske luftrum.
- Videreførelse af SESAR-programmet og iværksættelse af de dermed forbundne teknologier.

*

* *

Spørgsmål nr. 29 af Ivo Belet (H-0650/10)**Om: Stråling fra lufthavnsscannere**

I USA er der opstået bekymring over de mulige risici, som flypassagerer løber ved at udsætte sig for røntgenstråling i en kropsscanner. En kropsscanner, der fungerer dårligt, kan udsætte passagerer for høje strålingsniveauer. En regelmæssig vedligeholdelse af røntgenapparaterne, er derfor absolut påkrævet.

Kontrollerer Kommissionen installationen og funktionen af kropsscannerne i lufthavnene i EU?

Kan Kommissionen give en oversigt over de lufthavne, hvor sådanne scannere vil være i brug i slutningen af 2010?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke kontrolforanstaltninger med henblik på vedligeholdelsen af scannerne der i øjeblikket er i kraft for at beskytte passagererne mod mulige sundhedsrisici ved sikkerhedskontrollen i lufthavnene?

Overvejer Kommissionen eventuelt at tage et initiativ i den forbindelse?

Svar

(EN) På nuværende tidspunkt er der ingen EU-lovgivning om regelmæssig anvendelse af lufthavnsscannere i lufthavnene i EU. Medlemsstaterne kan kun benytte scannere i en begrænset prøveperiode som en strengere foranstaltning eller til demonstrationsformål. Anvendelsen af scannere hører på nuværende tidspunkt ikke under Kommissionens inspektionsprogram.

Inden for rammerne af udarbejdelsen af konsekvensanalysen af anvendelsen af lufthavnsscannere har Kommissionen fået oplyst, at der anvendes eller er anvendt lufthavnsscannere baseret på forskellige teknologier i følgende EU-lufthavne: Amsterdam Schiphol, London Heathrow, Manchester, Helsingfors, Hamburg og Paris Charles de Gaulle. På grundlag af disse oplysninger anvendes der røntgenscannere i London Heathrow og Manchester. Kommissionen er endvidere bekendt med, at der har været demonstrationer af lufthavnsscannere i lufthavnene i Rom Fiumicino, Venedig, Milano Malpensa, Palermo og København. Kommissionen har imidlertid ikke modtaget officielle oplysninger fra de relevante italienske og danske myndigheder.

Kommissionen har endnu ikke et fuldt overblik over de nøjagtige nationale regler, som gælder for vedligeholdelseskontrol for at beskytte passagerer imod sundhedsrisici ved sikkerhedskontrolstederne. Betingelserne for sundhedsbeskyttelse i EU- og EURATOM-lovgivningen finder imidlertid anvendelse.

Navnlig hvad angår anvendelse af røntgenudstyr skal lufthavnsscannere opfylde de retlige bestemmelser for anvendelse heraf. Risikoen for sundhedsskader på lang sigt fra udsættelse for ioniserende stråling er velkendt, selv om den er meget lille ved små doser. Derfor skal alt udstyr opfylde bestemmelserne i direktiv 96/29/Euratom ⁽³⁷⁾, herunder anvendelsen af følgende principper, nemlig:

Retfærdiggørelse af udstyrets anvendelse, inden det tages i brug, ved dets økonomiske, samfundsmæssige eller andre fordele i forhold til den sundhedsskade, som det måtte forårsage.

Optimering af beskyttelse for at sikre, at enhver bestråling fra den pågældende praksis holdes på så lavt et niveau, som det med rimelighed er muligt under hensyn til økonomiske og sociale faktorer.

Begrænsning af udsættelsen for at sikre, at summen af modtagne doser fra samtlige relevante praksiser ikke overstiger de fastsatte dosisgrænser for arbejdstagere eller befolkningen generelt.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Forsætlig udsættelse af personer for ioniserende stråling af ikkemedicinske årsager, herunder af sikkerhedshensyn, behandles specifikt ⁽³⁸⁾ i den igangværende revidering af direktiv

⁽³⁷⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, EFT L 159 af 29.6.1996.

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radiation_protection/doc/art31/2010_02_24_opinion_on_bss.pdf.

96/29/Euratom i forhold til andre direktiver, navnlig direktiv 97/43/Euratom ⁽³⁹⁾ om medicinsk bestråling.

Kommissionen er i færd med at foretage en konsekvensanalyse af lufthavnsscannere i EU's lufthavne med hensyn til detektionsegenskaber, grundlæggende rettigheder og sundhed.

*

* *

Spørgsmål nr. 30 af Pat the Cope Gallagher (H-000003/11)

Om: Trafikforstyrrelser i Europa

Kan Kommissionen skitsere, hvilke initiativer den vil træffe for at forbedre effektiviteten af transportinfrastrukturen i Europa efter den nylige forstyrrelse af lufttrafikken grundet store mængder sne?

Svar

(EN) Der var store forstyrrelser for lufttrafikken og i mindre omfang for trafikken på land i Europa i december 2010. Mange af de større lufthavne lukkede delvist under en af de travleste weekender på året: starten af juleferien. Mange tusinde flyruter blev aflyst, og mange tusinde mennesker strandede i lufthavnene for ikke at tale om de store bagagehåndteringsproblemer. Det er Kommissionens pligt at minimere konsekvenserne af disse ekstreme vejrforhold, hvis det skulle ske igen. Kommissionen glæder sig dog meget over, at der ikke skete ulykker, og at sikkerheden var i top.

Hvad angår forbedring af det overordnede transportnet i tilfælde af kriser vil Kommissionen også bygge videre på de foranstaltninger, der er truffet efter krisen med askeskyen i april 2010. Kommissionen har overvejet måder, hvorpå man kan sikre, at flyvelederne eller medlemsstaterne har mobilitetsplaner for passagerer og varer, der kan effektueres i tilfælde af en pludselig transportkrise. Kommissionen fremlagde i denne sammenhæng en liste med spørgsmål til medlemsstaterne på mødet i Rådet (transport) den 2. december 2010.

Vi skal først og fremmest lære af det, der er sket. Som kommissær Kallas, der har ansvaret for transport, bekendtgjorde i december 2010, vil han mødes med lufthavnsrepræsentanter den 19. januar 2011 for at drøfte, hvad der helt nøjagtigt skete, og hvad der kan gøres for at undgå lignende situationer i fremtiden. Kommissionen er naturligvis indstillet på at drøfte eventuelle løsninger for at undgå, at der opstår en lignende situation som den i december 2010.

Kommissionens tjenestegrene vil endvidere arbejde sammen med medlemsstaternes myndigheder og ønsker at benytte lejligheden til at hilse de medlemsstater velkommen, der tilbød at dele deres resultater med Kommissionen, og som støttede aktioner på EU-plan om nødvendigt.

Kommissæren for transport vil på grundlag af disse drøftelser undersøge, om der er behov for, at Kommissionen træffer yderligere foranstaltninger. I bekræftende fald vil han ikke tøve med at handle. Lufthavnspakken, som han vil fremlægge senere i 2011, er af stor betydning.

⁽³⁹⁾ Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom, EFT L 180 af 9.7.1997.

Kommissionen vil bygge videre på andre planlagte initiativer. Den kommende revidering af forordningen om flypassagerers rettigheder kan være en lejlighed til at forbedre kommunikationen med passagererne og mulighederne for omdirigering af strandede passagerer, f.eks. ved midlertidigt at suspendere regler om natligt startforbud.

Kommissionen vil yde en stor indsats for at forbedre det europæiske flytrafiksystem og sikre, at de europæiske borgere ikke skal opleve en lignende situation en anden gang.

*

* *

Spørgsmål nr. 31 af Licia Ronzulli (H-0627/10)

Om: Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015

Den 21. september 2010 forelagde Kommissionen sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015. Udtalelsen fra Kommissionens tjenestegrene om fremtiden for ligestillingspolitikken efter 2010 ("Opinion on the Future of Gender Equality Policy after 2010") ser i manglen på særlige budgetposter til aktioner til fordel for ligestillingen mellem kønnene, såvel på EU's budget som på de nationale budgetter, en stor hindring for forfølgelsen af strategiens målsætninger. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den mener, at der bør gribes ind?

I størstedelen af medlemsstaterne er kvinderne fortsat underrepræsenteret i beslutningsprocesserne og i ledende stillinger. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at øge tilstedeværelsen af kvinder i ledende stillinger? Der er i øjeblikket undersøgelser i gang af konkrete initiativer til fremme af ligestilling blandt de yngre generationer. Finder Kommissionen, at der bør forelægges forslag om finansiering af specifikke tiltag i denne henseende, f.eks. inden for rammerne af de europæiske uddannelsesprogrammer eller gennem anvendelse af de nye teknologier?

Svar

(FR) I Kommissionens nye strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015)⁽⁴⁰⁾ identificeres fem prioriterede områder samt tværgående tiltag. I et dokument, der ledsager strategien⁽⁴¹⁾, fastlægges de tiltag, som Kommissionens forskellige tjenestegrene vil gennemføre i de kommende år, navnlig de vigtigste finansieringsprogrammer til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd.

Den Europæiske Socialfond (ESF) er EU's vigtigste finansielle instrument på området for fremme af uddannelse og beskæftigelse. Fonden finansierer mange aktionsområder til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet. Derudover oplyste Kommissionen i sin meddelelse om gennemgang af EU's budget⁽⁴²⁾ og i konklusionerne i den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid⁽⁴³⁾, at det er nødvendigt at undersøge, hvordan EU kan opnå mere forudsigelige støttebeløb fra Den Europæiske Socialfond. En sådan udvikling kan medvirke til at synliggøre de europæiske midler, der er ydet til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd.

⁽⁴⁰⁾ KOM(2010)0491.

⁽⁴¹⁾ SEK(2010)1079.

⁽⁴²⁾ KOM(2010)0700.

⁽⁴³⁾ KOM(2010)0642.

Ligestilling i beslutningsprocessen er et af de fem prioriterede aktionsområder i Kommissionens nye strategi. Aktionerne, som Kommissionens forskellige tjenestegrene vil gennemføre på dette område, er også fastsat i dokumentet, der ledsager strategien.

*

* *

Spørgsmål nr. 32 af Seán Kelly (H-0628/10)

Om: Lukning af sukkerroefabrik i Mallow i grevskabet Cork, Irland

Har Kommissionen efter offentliggørelsen af Revisionsrettens beretning om reformen af EU's sukkersektor i 2005-2006, som understregede den kendsgerning, at der blev truffet afgørelser om sektoren i Irland med udgangspunkt i tal, der blev offentliggjort i 2001, og som ikke afspejlede en mellemliggende omstrukturering af sektoren, planer om at tage denne situation op, især hvad angår muligheden for støtte til genopbygning af sukkersektoren i Irland, bl.a. med henblik på fremstilling af biobrændsel, som kunne bidrage til, at 2020-målene nås?

Svar

(FR) Kommissionen er klar over, at tabet af en traditionel industri som sukkerindustrien i Irland er pinefuldt.

Beslutningen om at opgive den irske sukkerkvote blev ikke truffet af Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed på tidspunktet for reformen, men den irske sukkerroefabriks ledelse, der utvivlsomt lettest kan vurdere fabrikens konkurrenceevne på det interne sukkermarked under de forhold, der er gældende efter reformen.

Opgivelsen af hele den irske sukkerproduktionskvote har dog ingen betydning for muligheden for at fremstille biobrændsel af sukkerroer i Irland.

*

* *

Spørgsmål nr. 33 af Angelika Niebler (H-0631/10)

Om: EU-støtte til kinesiske statsejede byggekonglomerater

I Polen anlægges der på indeværende tidspunkt en i alt 50 km lang strækning af motorvej A2 fra Warszawa til Lodz. Anlæggelsen af denne strækning finansieres via europæiske støttemidler (EU's strukturfonde) såvel som gennem et lån fra EIB. Det polske generaldirektorat for landeveje og motorveje gav anlæggelsen af denne motorvejsstrækning i opdrag til et konsortium af kinesiske statsejede byggekonglomerater med navnet "COVEC".

I konkurrencen med de europæiske byggefirmaer lå den kinesiske tilbudsgivers tilbudspriser under halvdelen af licitationsmyndighedernes omkostningsvurdering og en tredjedel under tilbudsprisen fra den anden laveste tilbudsgiver. Det kinesiske marked derimod er fortsat lukket for næsten al udenlandsk konkurrence inden for byggebranchen.

Kan Kommissionen på baggrund heraf konstatere, at det internationale gensidighedsprincip, som udgør et elementært forhandlingsgrundlag for de internationale handelsforbindelser, tilsidesættes massivt i EU's og Kinas forbindelser? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at modvirke denne tendens?

Fælles svar

(EN) Kommissionen forstår hr. Kellys og fru Nieblers bekymring. Andre medlemmer af Parlamentet, medlemsstater og den europæiske industri har også givet udtryk for bekymring.

EU går ind for en ambitiøs tilgang til åbningen af de globale indkøbsmarkeder. EU har derfor tiltrådt aftalen om offentlige indkøb (Government Procurement Agreement), hvorved der åbnes for markederne for offentlige indkøb i verdens mest udviklede nationer. EU har derudover indgået frihandelsaftaler, der indeholder et afsnit om offentlige indkøb, med en række handelspartnere (herunder f.eks. Chile, Mexico, Korea og Schweiz), hvorved disse partners markeder for indkøb åbnes på gensidig basis.

EU har imidlertid ingen internationale forpligtelser over for Kina på området for offentlige indkøb. Derfor har Kina og landets leverandører ikke ret til at blive behandlet lige i forhold til EU's partnere i aftalen om offentlige indkøb.

Da Kina i øjeblikket forhandler om tiltrædelse af aftalen om offentlige indkøb, kan situationen ændre sig i de kommende år. EU anmoder inden for rammerne af tiltrædelsesprocessen om at forpligte sig til at fastsætte ambitiøse målsætninger om markedsadgang. Kommissionen fører parallelt med disse forhandlinger en intensiv dialog med Kina, som har til formål at forbedre de kinesiske retlige indkøbsrammer i tråd med aftalen om offentlige indkøb.

Derudover har Kommissionen oplyst i sine meddelelser "På vej mod en akt for det indre marked"⁽⁴⁴⁾ og "Handel, vækst og verdensanliggender"⁽⁴⁵⁾, at den vil fremlægge et lovforslag om klarlæggelse af EU's forpligtelser i forhold til international markedsadgang på området for offentlige indkøb. Formålet med forslaget er at genskabe lige konkurrencevilkår på det indre marked og sikre, at EU har større indflydelse i internationale forhandlinger. Med forslaget klarlægges holdningen hos de tredjelande (og deres leverandører), som ikke har påtaget sig internationale forpligtelser over for EU på dette område, og forslaget vil være baseret på gensidighed. Kommissionen foretager i øjeblikket en konsekvensanalyse af de forskellige muligheder.

*

* *

Spørgsmål nr. 35 af João Ferreira (H-0632/10)

Om: Kysterosion

Kysterosion er et fænomen, som truer store kyststrækninger i Portugal, fra nord til syd. Dette fænomen har flere forskellige årsager, bl.a. at havets overflade stiger, at mængden af kystaflejringer falder, at der foregår en menneskeskabt nedbrydning af naturlige strukturer, samt at der gennemføres en række forskellige tiltag i kystområderne, og det udgør en trussel mod sikkerheden for personer og ting i forskellige områder, ligesom det allerede har forårsaget alvorlige ulykker. Hvis udviklingen ikke standses og vendes, kan det få meget vidtrækkende følger i fremtiden med alvorlige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser.

Hvilke foranstaltninger er der truffet på EU-plan for at løse problemet med kysterosion?

(44) KOM(2010)0608/2.

(45) KOM(2010)0612.

Hvordan vil Kommissionen integrere kysterosion i fællesskabsstrategien til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer? Hvilke initiativer vil der blive udviklet?

Hvilke støtteinstrumenter er der til rådighed for de medlemsstater, der er mest udsatte for følgerne af kysterosionen?

Svar

(EN) Kysterosion har alvorlig indvirkning på ca. 25 % af de europæiske kyster⁽⁴⁶⁾. Problemet vil formentlig blive forværret som følge af klimaændringer, f.eks. den stigende vandstand i havene og hyppigere og voldsommere stormfloder. Derudover kan øget kystudvikling gribe ind i de naturlige aflejringsprocesser og forøge aktiverne og andelen af mennesker, der risikerer kysterosion eller oversvømmelse. Den paneuropæiske undersøgelse EUROSION⁽⁴⁷⁾ indeholder en klarlæggelse af omfanget af problemet med kysterosion i Europa, rådgivning, casestudier og politiske koncepter med henblik på at løse problemet med kysterosion mere effektivt. CONSCIENCE-projektet⁽⁴⁸⁾ fra 2010 blev de politiske koncepter klarlagt yderligere med forslag til gennemførelse heraf. Derudover bekræfter projekter og undersøgelser, at de økonomiske omkostninger i forbindelse med kystsikring og tilpasningsforanstaltninger er betydelige. Forebyggelse og tidlig tilpasning til klimarisici har vist sig at være omkostningseffektive politiske muligheder⁽⁴⁹⁾. I Kommissionens hvidbog fra 2009 om tilpasning til klimaændringerne⁽⁵⁰⁾ tackles spørgsmål om kystrisici, herunder kysterosion, og der er forslag til foranstaltninger med henblik på at forstærke kyst- og havområder. Der arbejdes nu på at sikre, at tilpasning i kystområder er omfattet af den integrerede havpolitik.

Forskningsresultater bekræfter, at der er brug for en omfattende og integreret tilgang for at tackle risikoen for kysterosion. Grundlaget for en sådan integreret tilgang er beskrevet i Parlamentets og Rådets henstilling til gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa (ICZM)⁽⁵¹⁾ fra 2002. Andre eksisterende EU-instrumenter som f.eks. direktiverne om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽⁵²⁾ og direktivet om oversvømmelse⁽⁵³⁾ er vigtige for at mindske risikoen for kysterosion. Hvad angår kystzoner i Middelhavet ratificerede EU ICZM-protokollen til Barcelonakonventionen⁽⁵⁴⁾ i september 2010. Protokollen omfatter specifikke bestemmelser om kysterosion.

Kommissionen vil tage højde for problemet med kystrisici i konsekvensanalysen som opfølgning på ICZM-henstillingen, som forventes at være afsluttet inden udgangen af 2011. Da fysisk planlægning er identificeret som et vigtigt redskab til at mindske sårbarheden for kystområder, vurderes både kystforvaltning og maritim fysisk planlægning

(46) EEA 2006, The changing faces of Europe's coastal areas.

(47) www.eurosion.org.

(48) <http://www.conscience-eu.net/>.

(49) JRC 2009, PESETA-projekt, EF 2009, "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas": http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/climate_change_en.html.

(50) KOM(2009)0147.

(51) 2002/413/EF, EFT L 148 af 6.6.2002.

(52) 85/337/EØF, 2001/42/EF.

(53) 2007/60/EF, EUT L 288 af 6.11.2007.

(54) 2010/631/EU, EUT L 279 af 23.10.2010.

i konsekvensanalysen ⁽⁵⁵⁾. Kommissionen støtter fortsat udvekslingen af oplysninger om erfaringer og bedste praksis i gennemførelsen af ICZM via initiativet OURCOAST ⁽⁵⁶⁾. Initiativet vil resultere i en interaktiv database med mindst 350 casestudier og rådgivning om specifikke spørgsmål og ICZM-principper, herunder tilpasning til risici og klimaændringer.

Kommissionen træffer derudover en række foranstaltninger for at gennemføre en fællesskabsramme for katastrofeforebyggelse som foreslået i meddelelsen om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, vedtaget i februar 2009 ⁽⁵⁷⁾ og fremhævet af Rådet ⁽⁵⁸⁾. Kommissionen udstedte inden for denne fællesskabsramme den 21. december 2010 ⁽⁵⁹⁾ et vejledende dokument "Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management", som blev udviklet sammen med de nationale myndigheder i medlemsstaterne. Dokumentet "Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management" har til formål at fremme konsekvens og sammenlignelighed mellem risikovurderinger foretaget på nationalt plan i medlemsstaterne. Retningslinjerne, der ikke er bindende, er baseret på en tilgang med flere risici og farer og indeholder oplysninger om spørgsmål om terminologi, involvering af forskellige sektorer og interessenter og de mest anvendelige metoder og koncepter.

Kommissionen er ud over hvidbogen om tilpasning til klimaændringer i færd med at udvikle et "Adaptation Clearinghouse", som skal være oprettet i starten af 2012, og som vil dække vigtige politiske områder, herunder kystområder. Formålet med "Adaption Clearinghouse" er at fremme formidlingen af viden for nationale, regionale og lokale beslutningstagere ved at tilbyde rådgivning, redskaber og oplysninger om bedste praksis med hensyn til vurderinger af sårbarhed over for miljøændringer på forskellige geografiske planer. Som opfølgning på gennemførelsen af hvidbogen vil Kommissionen inden udgangen af 2013 udvikle en omfattende EU-tilpasningsstrategi.

Med hensyn til finansieringsmuligheder vil der med Samhørighedspolitikken for 2007-2013 blive investeret omkring 5,8 mia. EUR i naturlig risikoforebyggelse. I overensstemmelse med princippet om "fælles forvaltning" er det medlemsstaternes ansvar at udvælge og gennemføre de samfinansierede projekter på grundlag af de prioriteter, der er fastsat i de relevante operationelle programmer. Kystsikringsaktiviteter kan støttes inden for denne ramme. Hvad angår Portugal er der planer om at investere 513 684 600 EUR i "risikoforebyggelse" via landets operationelle programmer i Samhørighedspolitikken for 2007-2013. Det transnationale program for Atlanterhavsområdet støtter Ancorim (Atlantic network for coastal risk management) ⁽⁶⁰⁾, som omfatter de portugisiske partnere.

*

* *

⁽⁵⁵⁾ KOM(2008)0791, KOM(2010)0771.

⁽⁵⁶⁾ <http://ec.europa.eu/environment/iczm/ourcoast.htm>.

⁽⁵⁷⁾ KOM(2009)0082.

⁽⁵⁸⁾ 15394/09, 30. november 2009.

⁽⁵⁹⁾ SEK(2010)1626.

⁽⁶⁰⁾ Ancorim http://atlanticprojects.inescporto.pt/project-area/ancorim/project_view.

Spørgsmål nr. 36 af Nikolaos Chountis (H-0637/10)**Om: Forhøjelse af billetprisen for offentlig transport**

I det aftalememorandum, der er indgået mellem Grækenland, EU og IMF, henvises der eksplicit til forhøjelser af billetpriserne inden for offentlig transport. Ifølge de oplysninger, der er bragt i pressen, vil denne forhøjelse af billetpriserne være i størrelsesordenen 30-50 %.

Eftersom det er meningen, at Kommissionen skal fremme benyttelsen af offentlig transport, og enhver forhøjelse af billetpriserne må forventes at få store økonomiske konsekvenser for de mest mindrebemidlede samfundslag, bedes Kommissionen svare på følgende spørgsmål:

Kan den bekræfte størrelsen af disse yderst belastende prisforhøjelser inden for den offentlige transport, og især inden for bytransport? Finder den det nødvendigt at føje denne foranstaltning, der reelt set vil berøre de dårligst stillede samfundslag, til de i forvejen voldsomme direkte og indirekte skattestigninger?

Mener Kommissionen, at denne foranstaltning er forenelig med de EU-politikker, der er beregnet til at fremme benyttelsen af offentlig transport som værende den mest økonomiske og mest miljøvenlige transportform?

Svar

(EN) Opdateringen af aftalememorandummet i efteråret 2010 er et offentligt tilgængeligt dokument, som kan ses på webstedet:

http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2010/op72_en.htm

Ifølge aftalememorandummet er der truffet foranstaltninger om offentlige virksomheder med det formål at bekæmpe spild og dårlig forvaltning i statsejede selskaber og mindske deres omkostninger og forbedre deres økonomiske resultater. Transporttjenester og -net skal strømlines i henhold til brugernes efterspørgsel.

*

* *

Spørgsmål nr. 37 af Philip Claeys (H-0638/10)**Om: Nødvendigheden af en fast holdning fra Unionen side over for tredjelande, der hindrer tilbagesendelse af afviste asylansøgere og dermed bidrager til den græske asylkrise**

EU kæmper med illegale udlændinge; for nylig besluttede flere lande ikke længere at sende afviste asylansøgere retur til Grækenland, dette på trods af den såkaldte "Dublin-regel". LIBE-udvalget har ved et besøg i Grækenland for nylig konstateret, at en af årsagerne hertil er, at Algeriets, Marokkos, Tyrkiets, Tunesiens og Pakistans ambassader nægter at udfærdige returdokumenter inden for en rimelig frist, således at antallet af illegale udlændinge i Grækenland fortsætter med at vokse.

Hvad gør EU for at forpligte tredjelande til at bevogte deres grænser til EU tilstrækkeligt, og skal EU fremover gøre sin støtte til samarbejdet med disse lande afhængig af overvågning af grænserne og tilbagesendelsespolitik? Er Kommissionen rede til i sin evaluering af IPA-støtten til Tyrkiet at integrere overvågning af Tyrkiets grænser og hurtig indgåelse af en aftale med Frontex?

Svar

(EN) Kommissionen er helt klar over den vanskelige situation, som medlemsstaterne står over for i forbindelse med tackling af problemet med ulovlige indvandrere.

Kommissionen er især bekymret over situationen i Grækenland ved grænsen til Tyrkiet, hvor 90 % af de opdagede ulovlige indvandrere, der krydser EU's ydre grænser, finder sted.

Det skal understreges, at ansvaret for at kontrollere de ydre grænser i overensstemmelse med kravene i EU-lovgivningen, navnlig Schengengrænsekodeksen, udelukkende hører under medlemsstaternes ansvarsområde. Grækenland skal derfor som enhver anden medlemsstat gøre sit yderste for at opfylde disse krav.

EU skal imidlertid udvise solidaritet og støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at få kontrol over problemet med ulovlig indvandring.

EU fremmer i denne sammenhæng en række initiativer som de fælles aktioner og støtter konkrete projekter med tildeling af finansielle midler under de relevante fonde (Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond).

Grækenland har været den største "modtager" af FRONTEX' operationelle aktiviteter i 2010 samt fælles aktioner ved Grækenlands lande- og søgrænser for at fremme effektiviteten af grænseforvaltning (herunder overvågning, kontrol og identifikation af ulovlige indvandrere med henblik på deres tilbagesendelse under hensyntagen til eventuelle behov for beskyttelse). På grund af det ekstraordinære pres som følge af ulovlig indvandring ved Grækenlands ydre grænser anmodede landet den 24. oktober 2010 om assistance fra hurtige grænseindsatshold, og der blev kort efter truffet beslutning om at indsætte grænseindsatshold. Indsættelsen af hurtige grænseindsatshold har allerede haft en afskrækkende virkning, og det vurderes, at der har været et samlet fald på 43 % i antallet af ulovlige indvandrere, der pågribes ved grænsen mellem Tyrkiet og Grækenland.

Det er i forbindelse med tackling af ulovlig indvandring af afgørende betydning at samarbejde med oprindelses- og transitlandene. Kommissionen opfordrer derfor medlemsstaterne og FRONTEX til at etablere et praktisk samarbejde med de pågældende lande.

Det vil helt konkret involvere initiativer som f.eks. udveksling af oplysninger om de forskellige tiltag til tackling af ulovlige indvandrere og menneskesmuglere, udvikling af fælles risikoanalyser med hensyn til ulovlige indvandreres bevægelsesmønstre, udpegelse af kontaktpunkter i FRONTEX og i tredjelandenes myndigheder med henblik på kontinuerlig, operationel udveksling af oplysninger og samarbejde i forbindelse med tilbagesendelse af ulovlige indvandrere.

Kommissionen arbejder derudover aktivt på at indlede en direkte dialog og et samarbejde med alle indvandrernes oprindelses- og transitlande for at overtale landene til at øge indsatsen for at forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og tilbagesende ulovlige indvandrere, der har passeret deres territorier.

Med hensyn til de lande, som hr. Claves nævner, har Kommissionen taget initiativer i forbindelse med alle de pågældende lande. Kommissionen forhandler en tilbagetagelsesaftale med Marokko, yder en seriøs indsats for at indlede forhandlinger om en tilbagetagelsesaftale med Algeriet, har foreslået, at Tunesien accepterer inkluderingen af bestemmelser om samarbejde om tilbagetagelse af ulovlige indvandrere i den nye handlingsplan for EU og

Tunesien, og tilbagetagelsesaftalen med Pakistan, som Kommissionen med positivt resultat har forhandlet med Pakistan på vegne af EU, trådte i kraft den 1. december 2010.

Der lægges i denne sammenhæng særlig vægt på Tyrkiet, et land, hvor der kommer mange ulovlige indvandrere og asylansøgere i transit i retning mod EU fra oprindelseslande som Afrika og Asien.

Som kandidat med henblik på tiltrædelse af EU forventes Tyrkiet at yde en særlig indsats for at fremme sin politik og lovgivning på områder for grænse-, indvandrings- og asylforvaltning samt udvikle de relevante myndigheders administrative kapaciteter i tråd med EU-standarderne. Kommissionen overvåger nøje Tyrkiet fremskridt i forhold til udvikling af kapaciteter og yder stor økonomisk og teknisk støtte i denne sammenhæng. Kommissionen fortsætter i mellemtiden med at forhandle en tilbagetagelsesaftale med Tyrkiet på EU's vegne, og FRONTEX forhandler en ordning med de tyrkiske myndigheder.

*

* *

Spørgsmål nr. 38 af Mairead McGuinness (H-0642/10)

Om: Forhandlingerne mellem EU og Mercosur

Indgåelsen af en frihandelsaftale med Mercosur-handelsblokken har potentiale til alvorligt at underminere landbrugsproduktionen i EU. Kan Kommissionen oplyse, hvilket importkvote den forventer fra Mercosur i forhandlingerne?

Mercosur forelagde i 2006 et dokument med en anmodning om et toldkontingent på 300.000 tons oksekød.⁽⁶¹⁾ I sit svar beskrev Kommissionen denne anmodning som 'lettere ændret men [...] stadig langt ud over rammerne for det nuværende EF-tilbud'.⁽⁶²⁾

Er det stadig Kommissionens holdning, at et kontingent af denne størrelse ville være ud over rammerne for EU-tilbud? Hvordan påtænker Kommissionen at begrænse det endeligt aftalte kontingent til et tal, der er væsentlig lavere end 300.000 tons? Hvilke tal er Kommissionen villig til at acceptere?

Hvad er Kommissionens holdning til betænelighederne om at Mercosur vil koncentrere sig om den værdifulde del af EU-oksekødsmarkedet i forhandlingerne? Hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen at tage for at forhindre, at Mercosur-producenter går specifikt efter dette marked?

Svar

(EN) Forhandlingerne med Mercosur blev genoptaget i maj 2010, og selv om forhandlingsparterne gjorde fremskridt i forhold til den normative del af aftalen, er spørgsmålet om markedsadgang for varer endnu ikke drøftet. Kommissionen er fuldt ud klar over, at der er vigtige forbehold i forbindelse med landbrugsprodukter i EU og vil tage højde for dem i forhandlingen med Mercosur. Oksekød er naturligvis et af de landbrugsprodukter, som er omfattet af store forbehold.

(61) "Elements for a possible agreement" (Elementer til en mulig aftale) forelagt af Mercosur på et møde mellem EU og Mercosur på koordinatorniveau, afholdt i Bruxelles den 21. marts 2006.

(62) Et uofficielt dokument fra Kommissionen, der blev drøftet på 133-Udvalget (Handelspolitikudvalget) den 27. april 2006, og forelagt til Mercosur.

Begge parter arbejder i øjeblikket på at forberede deres respektive tilbud, som skal udveksles i første kvartal af 2011. For EU's vedkommende er det klart, at der i forbindelse med de mest følsomme produkter, herunder oksekød, vil blive taget højde for tilbud fra EU i forbindelse med Dohaudviklingsdagsordenen, når det bilaterale tilbud til Mercusor fremlægges.

Da der endnu ikke er drøftet konkrete tilbud om markedsadgang, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at klarlægge Mercosurs prioriteter, hvad angår specifikke undersektorer.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Anni Podimata (H-0651/10)

Om: Forslag til oprettelse af et center for it-kriminalitet

Kommissionen foreslår i sin meddelelse med titlen: "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis: – fem skridt hen imod et mere sikkert EU (KOM(2010)0673), at der i 2013 oprettes et "center for it-kriminalitet".

Hvilke beføjelser skal dette center for it-kriminalitet have? Hvad vil være centrets mål og opgaver? Hvilke kvalifikationer skal der kræves i forbindelse med ansættelse af personale? Hvorfra skal midlerne til oprettelse af dette center tages? Hvor skal dette center efter Kommissionens mening have hovedsæde?

Svar

(EN) Kommissionens løfte, der er fastsat i meddelelsen: "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis: Fem skridt hen imod et mere sikkert EU", om at etablere et center for it-kriminalitet er en reaktion på den stigende trussel, som it-kriminalitet udgør. Det er endvidere en erkendelse af, at de eksisterende kapaciteter skal udnyttes bedre på både nationalt og europæisk plan for at bekæmpe it-kriminalitet mere effektivt. I meddelelsen er det allerede fastsat, at centrets målsætninger bl.a. vil være at "opbygge operationel og analytisk kapacitet til efterforskning og samarbejde med internationale partnere. Via centret skal evalueringen og overvågningen af eksisterende forebyggende og efterforskningsmæssige foranstaltninger forbedres, og udviklingen af uddannelses- og bevidstgørelsesforanstaltninger for de retshåndhævende myndigheder og retsvæsenet støttes, og der skal indledes et samarbejde med Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og skabes kontakt til et netværk af nationale/statslige itudrykningshold (Computer Emergency Response Teams (CERTs). Centret for it-kriminalitet skal være det centrale sted for bekæmpelse af it-kriminalitet i EU"⁽⁶³⁾. Disse målsætninger er også i tråd med "Rådets konklusioner om en handlingsplan til gennemførelse af den samordnede strategi til bekæmpelse af it-kriminalitet" af 26. april 2010, hvor Kommissionen anmodes om at foretage en gennemførlighedsundersøgelse af muligheden for at oprette centret"⁽⁶⁴⁾.

Hvad angår de konkrete detaljer om ansvar, personale, finansiering og hjemsted har Kommissionen endnu ingen kommentarer hertil, da der først skal foretages en gennemførlighedsundersøgelse i løbet af 2011. En høring af medlemsstaterne, relevante

⁽⁶³⁾ KOM(2010)0673.

⁽⁶⁴⁾ 3010. samling i Rådet (almindelige anliggender) i Luxembourg, 26. april 2010.

agenturer og institutioner, den private sektor og det civile samfund forventes at blive gennemført i forbindelse med gennemførlighedsundersøgelsen.

*

* *

Spørgsmål nr. 40 af Laima Liucija Andrikiene (H-000002/11)

Om: Budget 2011 og betaling til EU-landbrugere

Efter en langvarig procedure blev alle EU-institutionerne endelig enige om EU's budget for 2011. Parlamentet måtte opgive sin oprindelige anmodning om en forhøjelse af budgettet med mere end 6 % i forhold til 2010. Det endelige kompromisforslag holder budgetforhøjelsen på 2,91 %, hvilket bliver til i alt 126,5 mia. EUR, til trods for at den nye struktur, som f.eks. EU's Udenrigstjeneste, skal finansieres via denne lille forhøjelse.

Kan Kommissionen redegøre for, hvilken betydning disse bevillinger for 2011 vil få for litauiske landbrugere og landbrugere fra andre EU-medlemsstater? Kan Kommissionen fremlægge præcise tal?

Svar

(FR) Kommissionen ønsker at takke fru Andrikiene for at stille dette spørgsmål, som giver Kommissionen mulighed for at fremhæve den omstændighed, at budgettet, som blev vedtaget i december 2010 af Parlamentet og Rådet, ikke vil have konsekvenser for udbetalinger til landmænd i Litauen eller landmænd i andre EU-medlemsstater.

Med det godkendte budget, vedtaget af Kommissionen den 20. oktober 2010, blev ændringskrivelsen i realiteten integreret. I ændringskrivelsen inkluderede Kommissionen de seneste beregninger for landbrugsudgifter – markeder og direkte betalinger.

Budgettet er udarbejdet for EU-27 som helhed og ikke for hver enkelt medlemsstat. Kommissionen ønsker ikke desto mindre at oplyse fru Andrikiene om, at budgetposten for SAPS for Litauens vedkommende omfatter et beløb på 262 mio. EUR.

*

* *